

Shepherds Global Classroom

Evangelizáció és tanítványság a Biblia tükrében

Dr. Steve Gibson

Copyright © 2015 Shepherds Global Classroom
Magyar fordítás © 2019 Élet Kenyere Alapítvány

ISBN: 978-1-943953-39-4

Minden jog fenntartva. Az ellenőrző kérdéseket tartalmazó oldalak kivételével a könyv egyetlen részét sem lehet lemásolni vagy bármilyen más formában közzétenni – elektronikusan, írott formában, fénymásolt, felvett vagy más formában – a SGD előzetes írásbeli engedélye nélkül. Ezen angol tananyag minden egyes példányának megvásárlásával lehetővé tesszük annak más nyelvekre történő fordítását, valamint terjesztését keresztény vezetők között szerte a világban. Ha a Shepherds Global Classroom szervezettel kapcsolatba szeretnénk lépni, illetve adakozni erre a magával ragadó látásra, látogassunk el a következő honlapra: ShepherdsGlobalClassroom.org.

Ha másként nem jelezzük, minden egyes szentírási idézetet a PROTESTÁNS ÚJ FORDÍTÁSÚ (újonnan revideált) BIBLIÁBÓL (RÚF 2014) veszünk.

Szerkesztői megjegyzés: a könyvben sokszor előforduló angol „spiritual” szót csak ritkán fordítottuk „spirituálisnak”, leginkább „szelleminek” fordítottuk a hagyományosabb, de pontatlan „lelki” helyett.

Borítóterv: Shane Muir

Fordította: Bartha Katalin

Olvasószerkesztő: Tóth Sándor Péter

Műszaki szerkesztő: Larry Winckles

Nyomda:
Craetive Bt.
7630 Pécs, Mohácsi út 16.
craetive.hu
info@craetive.hu

Tartalomjegyzék

A tanfolyam céljai és bevezetés 4

Tanfolyami leckék

1. A missziós parancs elfogadása	5
2. A megtérés teológiája	13
3. Az evangelizáció sürgetése	23
4. Az evangélium lényeges pontjai	29
5. Protestantizmus	33
6. A Szentlélek munkája	41
7. Imádság és böjt.....	47
8. Jézus módszere	55
9. A „híd” – evangélium bemutatása	65
10. A Római út.....	71
11. Evangelizáló prédikáció	77
12. Ajtók megnyitása	85
13. Evangelizációs módszerek átvétele	93
14. Gyerekszolgálat	101
15. Az egyház arculata	113
16. Valódi tanítványok.....	119
17. Szellemi érettség felé	129
18. Kiscsoportos útmutató	137
19. Tanítványi ima és gyakorlat	149
Leckék a növekedéshez: 12 lecke új hívők számára.....	155
Ajánlott irodalom és interneten megtalálható anyagok	237
Megállapodás felvétel készítéséhez (nyomtatvány)	239
Oklevél kérelem SGC 247-hez (nyomtatvány).....	241

A tanfolyam céljai és bevezetés

A tanfolyam céljai

Elmagyarázni, hogy az evangélium mit üzen az egyház természetével és megjelenési formájával kapcsolatban.

Áttekinteni az evangélium alapvető hittételeit

Megtanítani a hívőknek az evangelizálás gyakorlati módszereit

Megérteni, hogy az egyház felelős a tanítványságért

Meghatározni és ismertetni a tanítványság feladatát

Gyakorlati módszereket elsajátítani tanítványozó kiscsoportok vezetéséhez

Leckesorozatokat biztosítani, amelyek az új megtérők tanítványozásában használhatók

Tanfolyami bevezető

Ez a tanfolyam egy eszköz, ami segít az egyháznak betölteni a misszióját.

Hangsúlyozza a helyi gyülekezet alapvető fontosságát, bemutatja, hogy az evangélium az egyház missziója, valamint azt is, hogy az örömhír természetének át kellene formálnia az egyházat.

Az evangéliumi alapok elmagyarázásának segítségével kiigazít néhány téves elgondolást azokkal a modern módszerekkel kapcsolatban, melyek a bűnöst nem juttatják el őszinte megtérésig és keresztény életvitelig.

A tanulókat felkészítik arra, hogy Jézus szolgálatát vigyék tovább.

A tanfolyam leckéinek zömét önálló témákként is taníthatják különféle csoportokban. Például egy lecke úgy is alkalmazható, hogy annak segítségével sajátítsák el az evangélium bemutatásának módszerét.

A könyv végén található „12 lecke új hívők számára” fejezetet olyan tanulóknak írták, akik új megtérők csoportjaiban kívánják azt használni. A bővebb kiadás, mely 26 leckét tartalmaz (beleértve ezt a tizenkettőt is), a Shepherds Global Classroom oldalon érhető el.

1. lecke

A missziós parancs elfogadása

Ahol megjelenik a ikon, a csoport vezetője tegye fel a kérdést, és engedje meg a tanulóknak, hadd válaszoljanak rá. Nem szükséges a kérdésre kimerítő választ adni a beszélgetésben, hiszen a lecke anyaga majd megadja a választ.

Egy tanuló olvassa fel a Máté 28:18-20-at a csoportnak.

Bizonyos emberek úgy gondolták, hogy ez a parancs csupán az apostoloknak szólt.

 Ez a parancs csak azoknak az embereknek szólt, akik akkoriban hallották? Magyarózzátok meg a válaszaitokat!

William Carey 1761-1834 között élt, és Angliából származott. Cipész volt, aki sürgető vágyat érzett arra, hogy hirdesse az evangéliumot, de a gyülekezetét nem igazán érdekelték a külföldön végzett missziós szolgálatok. Abban hittek, hogy Isten már eleve eldöntötte, hogy ki menekül meg, ami így nem függ emberi közreműködéstől.

Egy lelkészeknek szóló konferencián Carey javasolt egy megvitatandó témát: azt a kérdést tette fel, hogy vajon a missziós parancs az egyház feladata-e a világ végezetéig, hiszen Jézus ígérete, melyet a missziós paranccsal együtt adott az volt, hogy velünk lesz a világ végezetéig. A konferencia vezetője úgy válaszolt neki: „Ülj le, fiatalember! Túl lelkes (fanatikus) vagy. Ha Istennek úgy tetszik, akkor a pogányokat a te vagy az én segítségem nélkül is hitre juttatja.”

Tudjuk, hogy ez a parancs az egyháznak adatott a világ végéig. Jézus megígérte, hogy azokkal lesz - akár az idők végezetéig is -, akik elviszik az örömhírt, ami azt mutatja, hogy az ezzel a küldetéssel járó felelősség az egyházné minden generációban. Az apostolok életükben nem tudták bevégezni ezt a küldetést, pedig Jézus azt mondta, hogy az evangélium hirdettetik majd minden nemzetben (Máté 24:14).

Így tehát az evangelizáció felelősségét az egyház minden egyes generációja megörökli.

🔗 *Nézzük meg újra a Máté 28:18-20 részleteit! Konkrétan mire is szól ez a parancs?*

Jézus konkrét parancsa az volt, hogy az egyház menjen el mindenhová és tegyen tanítvánnyá minden embert.

A parancsban benne van az evangelizáció is, hiszen egy ember addig nem lehet tanítvány, amíg meg nem tér.

A parancs azt jelenti, hogy az egyháznak az evangelizációt és a tanítványságot elsődleges feladatává kell tennie, valamint buzgó tetteket kell végrehajtania; egyébként nem éri el a célját, amiért létezik.

Az „egész világ” kifejezés (minden nemzet azt jelenti, hogy minden népcsoport) azt mutatja, hogy a külföldön végzett missziós munka parancsba adatott, mivel az egyes etnikai csoportok addig nem hallják az evangéliumot, amíg el nem juttatják hozzájuk. Ebből pedig egyetlen népcsoport sem maradhat ki.

Sokkal inkább meg vagyok győződve, mint valaha, hogy amennyiben a Mester útjára akarunk lépni, illetve még jobban vezérelvünké akarjuk tenni azt az ígéretet, melyet a tanít-ványainak adott, akkor ezt legalább annyira napjainkra szabottnak kell tekintenünk, mint amennyire azt eredetileg a saját napjaira szabta. (J. Hudson Taylor: *The Call to Service – Elhívás a szolgálatra*).

A parancs nem csupán arról szól, hogy hirdessük az evangéliumot. A tanítás folyamata is szükséges, mivel mindenre meg kell tanítanunk az új megtérőket, amit Jézus parancsba adott.

A tanítónak teljes mértékben el kell köteleznie magát, hogy engedelmeskedik Krisztus parancsolatainak, mivel jó példával elől járnia, bemutatva az új megtérők számára, hogy miként kell Krisztusnak engedelmeskedve élni.

A megtérőnek is el kell köteleznie magát, hogy engedelmeskedik Krisztusnak, mivel az nem elegendő, hogy megtanulja ezeket a parancsolatokat anélkül, hogy a tanulás során engedelmeskedne is nekik. Ha nem engedelmeskedik annak, amit megtanult, akkor bojkottálja a tanítványság munkáját. A tanítványság folyamata nem csupán tanulási folyamat, hanem jellemfejlődés is.

Az evangelizáció a Szentírásban elsőbbséget élvez

A missziós parancs mellett még számos más olyan kijelentés is található a Bibliában, amely bemutatja, hogy az evangelizáció egyháznak adott feladatát Isten helyezte kiemelt helyre.

A tanulók keressék ki a lenti igehelyeket, és mondják el, hogy ezek a versek hogyan mutatják be az evangelizációt a Szentírásban, mint olyan tevékenységet, ami elsőbbséget élvez! Segítsük őket a hozzáfűzött megjegyzésekkel.

Máté 9:36-38 (Jézus szerette volna, ha tanítványai osztoznak a bűnösök iránti irgalmában, és úgy imádkoznak, hogy Isten küldjön munkásokat szellemi aratásába.)

Apcsel. 4:29 (Amikor az egyházat először érte üldözés, a legnagyobb aggodalmuk nem a fizikai veszély volt, hanem az, hogy az örömméreg akadályba ütközhet. Azért könyörögtek, hogy az üldözés ellenére Isten igéje terjedjen.)

Apcsel. 11:18 (A zsidó egyház dicsőítette Istent, mert az üdvösséget a pogányok számára is felajánlotta.)

Filippi 1:18 (Pál örvendezett, mivel Krisztust hirdette még a bebörtönzése idején is.)

Efézus 6:19 (Pál imát kért, hogy eredményesen tudja hirdetni az evangéliumot.)

Róma 10:13-15 (Pál hangsúlyozta, hogy milyen sürgető szükség van azokra, akik elviszik az örömhírt, mivel az evangélium azoké, akik hallják és hisznek benne.)

🔗 Mondjunk néhány olyan okot, ami miatt egy hívőnek vágya kellene arra, hogy megtért embereket lásson?

Ezért kellene a hívőnek arra vágya, hogy az elveszettek megtérjenek

- o Vágya kellene arra, hogy Jézus példáját követhesse, aki elhagyta a mennyet, hogy éljen és meghaljon az elveszettek megmeneküléséért.
- o Vágya kellene arra, hogy Isten megdicsőíttessen abban, hogy egy lázadó az Ő imádójává válik.
- o Úgy kellene látnia az evangélium terjesztését, mint Krisztus győzelmét az engesztelésben.
- o Akarja kellene, hogy részt vegyen abban a munkában, amit Isten előnyben részesít.
- o Irgalommal kellene viseltetnie az elveszettek iránt, akik az örök ítélettel néznek szembe a bűneik miatt.

🔗 Lehetséges az, hogy egy ember nem megfelelő indítékkal szeretne evangelizálni? Melyek lehetnének ezek a rossz indítékok?

Nem rossz dolog az, ha sikerre vágyunk a szolgálatban, és növekedésre a helyi gyülekezetben.

Fontos azonban, hogy ne a sikerben rejlő büszkeség, a más gyülekezetekkel szembeni verseny, vagy a vitatkozás iránti hæv hajtson bennünket.

Bizonyos hívőket Isten kifejezetten elhívott evangelizálni, és ehhez ajándékkal ruházta fel őket (Efézus 4:11). A vezetőknek azonban nem szabad elfelejteniük, hogy nem kapta meg minden egyes hívő ugyanazt a képességet az evangelizálással kapcsolatban. Ámbár minden egyes hívőnek elkötelezetten kellene segítenie a gyülekezetet, hogy betöltse az evangelizálásra kapott küldetését, valamint felkészülnie arra, hogy az örömhírt terjessze.

🔗 *Miért nem evangelizál minden egyes hívő ember?*

A tanulók soroljanak fel általuk ismert okokat, mielőtt megnéznék a lenti listát.

- o Az általánosságban vett szellemi-lelki buzgalom hiánya
- o Személyesen nem érzik, hogy felelősséggel tartoznának az evangelizálással kapcsolatban
- o Nem tudják, hogyan indítsanak el egy szellemi beszélgetést
- o Nem tudják, hogyan mutassák be az evangéliumot
- o Az attól való félelem, hogy nem tudják, miként válaszoljanak az emberek kifogásaira
- o Szégyellik, hogy mások, mint a világ szerint élők
- o Kétkelkednek abban, hogy az erőfeszítéseik megtérülnek
- o Az üldöztetés

Ezeknek bármelyike is elég indok?

Kezdésre készen

🔗 *Ha egy ember nem tett eddig semmit annak érdekében, hogy az elveszettek megtérjenek, akkor hogyan lásson hozzá?*

Ezen a módon győzött Jézus egyháza – azoknak az elszánt embereknek az életén keresztül, akik annyira jól ismerték a Megváltót, hogy Jézus Szelleme kényszerítette őket arra, hogy úgy adják tovább az örömhírt másoknak, ahogyan azt Jézus is tette. (Robert Coleman: *The Master's Plan – A mester terve*).

Ha nincs benne szellemi buzgalom, akkor szellemi ébredésre van szüksége.

Ha egy ember szellemileg-lelkileg eleven, buzgó, és tisztában van azzal, hogy személyes felelőssége miatt részt kell vállalnia a missziós parancs betöltésében, akkor nagy valószínűséggel a következő két tényező egyikére van szüksége ahhoz, hogy elinduljon az evangelizálás terén.

Hit – Fel kell ismernie, hogy Isten mit tesz annak érdekében, hogy az örömhírt erőteljessé tegye.

Felkészülés – Kiképzést kell kapnia azzal kapcsolatban, hogy hogyan mondja el az örömhírt. 8

Egy tanuló olvassa fel a János 4:28-30, 39-et a csoportnak.

🔗 *Mitől vált alkalmassá a samáriai asszony arra, hogy az embereket Jézushoz vigye?*

Nem vett részt kiképzésben, de átélte a kegyelmet, és fontos volt számára, hogy Jézusról beszéljen.

Ha egy ember rendelkezik ezzel a két dologgal – átélte a kegyelmet és szeretne erről beszélni másoknak -, akkor az evangélista legfontosabb tulajdonságaival bír. A kiképzés jó dolog, de ha valaki ezzel a két tulajdonsággal nem rendelkezik, akkor semmilyen kiképzés nem tudja őt jó evangélistává tenni.

Fontos kérdés: Mire van szükségünk ahhoz, hogy neki fogjunk?

🔗 *Mi az, amit már most is megtesztek az örömhír terjedésének érdekében? Elégedettek vagytok azzal, amit tesztek?*

🔗 *Milyen segítségre lenne szükségetek ahhoz, hogy még buzgóbban és hatékonyabban megosszátok az örömhírt?*

Az evangélista személye

Beszéljünk arról az emberről, aki elfogadja a missziós parancsot.

Még egy frissen megtért is elmondhatja a bizonyágtételét, és beszélhet arról az igazságról, ami eljuttatta a megtérésig.

Ugyanakkor annak az embernek, akit Isten használhat, és evangélistaként hosszú távon is eredményes tud maradni, bizonyos jellemzőkkel kell bírnia.

(1) Megtért

Az evangélistának olyan embernek kell lennie, aki megtért, mivel (1) a saját bizonyágtételét kell elmondania; (2) nem értheti a megtérést anélkül, hogy ő maga át nem élte volna, illetőleg (3) a jellemében változásnak kell beállnia, amikor megtér.

Ha egy illető, aki nincs megtérve, vallási jellegű munkát végez, nem lehet fogalma arról, hogy mit is csinál, és az indítékai is helytelenek.

(2) Következetes a hívő életben

Az evangelizáció akkor a leghatékonyabb, ha egy olyan személytől halljuk, akiben megbízunk. Azoknak az embereknek kellene a legjobban megbízniuk bennünk, akik a legjobban ismernek minket. Az evangélistának Isten iránt odaszánt életet kell bemutatnia: következetes engedelmisséget tanúsítva iránta.

(3) Kapcsolatban áll a gyülekezettel

Az evangélista egy gyülekezet elkötelezett tagja legyen, mivel (1) az embereket el kell tudnia hívni a hívők családjába, (2) segítenie kell a gyülekezetnek a megtérők tanítványozásában, (3) szellemi elszámoltathatóságra van szüksége, valamint (4) a gyülekezet támogatására és bátorítására.

A szellemi testvérei bizalmát kell élveznie. Tisztelnie kell a gyülekezet vezetését és a gyülekezet munkáját.

Úgy hisszük, hogy a meggyőző hívő beszéd legfontosabb kulcsa magában a beszélőben keresendő, és abban, hogy milyen ember. Magától értetődik, hogy hívő embernek kell lennie, szeretetteljesnek és szentül élőnek. Ez annyit jelent, hogy személyes és növekvő számú tapasztalattal kell rendelkeznie a Szentlélek átformáló erejét illetően, hogy ilyen módon Krisztus Jézus személye még inkább kiábrázolódjon a jellemén és a magatartásán keresztül. (A Lausanne bizottság a világ evangelizációval kapcsolatban, *The Willowbank Report – Willowbank beszámoló*)

Ha valaki úgy gondolja, hogy lehet hívő ember és végezheti a szolgálatát a gyülekezet nélkül, akkor sem a gyülekezet mivoltát nem érti, sem pedig az örömméretet jellegét.

(4) Hűség az igazsághoz

Az evangélistának hinnie kell abban, hogy Isten Igéje az igazság kincse, amit megoszt. A Biblia beszél a megváltásról és az Istennel való kapcsolatáról. Soha sem változtathatjuk meg az igazságot annak érdekében, hogy elfogadhatóbbá váljon az üzenetünk (1 Korintus 4:1-2).

A Biblia révén vagyunk tudatában annak, hogy végül minden ember vagy mennyben, vagy a pokolban fogja tölteni az örökkévalóságot. Az evangélistát ez a meggyőződés hajtja.

(5) Szentlélekkel betöltekezett

A Szentlélek ad tekintélyt/erőt az örömhír üzenetének. Meggyőz a bűnről, szellemi vágyat ébreszt, illetőleg képessé teszi a bűnt arra, hogy hittel válaszoljon.

Az evangélista csak akkor eredményes, ha a Szentlélek használja őt. Éppen ezért alázattal Istentől kell függenie, imádkozó szívvel Istentől vezetést kérnie.

Az evangélistának keresnie kell a Szentlélekkel való betöltekezést, ami megtisztítja a szívet és erőt ad a szolgálathoz. Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy várakozással tekintsenek a Szentlélek munkája elé (Apcsel. 1:4-5). Az apostolok a Szentlélekkel történő betöltekezést pünkösdkor élték át (Apcsel. 1:8; 2:4; 15:8-9)

Vannak olyan idők, amikor Isten a Szentléleknek különleges felkenetését adja, hogy az evangélista speciális kihívásokkal tudjon szembenézni (Apcsel. 13:9-12).

A feladat: Írjatok egynéhány bekezdést azzal kapcsolatban, hogy személyesen miként vettetek részt az evangelizációban és tanítványozásban az elmúlt 12 hónapban. Milyen céljaitok vannak a jövőt illetően? Mit szeretnétek kapni ezen a tanfolyamon?

B feladat: Mit tesznek az evangélium terjesztésének ügyében a környezetetekben lévő gyülekezetek? Vizsgáljátok meg, tegyetek fel kérdéseket, majd írjatok 2-3 oldalas esszét erről.

2. lecke

A megtérés teológiája

Az ebben a leckében tárgyalt szentírási igerészek mellett számos referenciával szolgálunk a lábjegyzetben. Lehetséges, hogy nem lesz elegendő ideje a csoportnak arra, hogy az összes igehelyet átnézze az órán, a csoportvezető azonban kiválaszthat néhányat, amit el kell olvasniuk.

A megtérésre használt kifejezés arra a változásra utal, ami akkor történik egy emberrel, amikor üdvösségre jut. Az evangelizáció célja, hogy a bűnös eljusson a megtérésig.

Olvassátok el az 1 Tesszalonika 1. fejezetét! A változásnak milyen jelei láthatók a tesszalonikabeliek életében, amikor megtérnek?

Annak érdekében, hogy megértsük, miért van szüksége egy embernek a megtérésre, és mi történik akkor, amikor megtér, tisztában kell lennünk a bűnös lelkének megtérés előtti állapotával.

Az ember állapota megtérés előtt

🔗 *Hogyan írnátok le egy ember megtérés előtti állapotát?*

Ádám bűne miatt minden ember Istentől elválasztottan születik.¹ Ez annyit jelent, hogy minden ember önközpontú, és a saját feje után megy.

A bűnös négy jellemvonását olvashatjuk a lenti bekezdésben.

Amikor már képes döntéseket hozni, akkor bűnöket követ el. Minden bűnös **(1)** számos bűn elkövetésében vétkes.²

A bűn Isten törvényének a megszegése.³ Mivel Isten teljes mértékben igazságos, nem nézi el a bűnt, hanem minden ember ítélet alá esik azért, amit tett.⁴ Nem is kérdéses, hogy minden ember bűnös és megérdemli büntetését. Minden bűnös el van már ítélve.⁵

¹ Róma 5:12

² Róma 3:23

³ 1 János 3:4; Jakab 2:10-11

⁴ 2 Korintus 5:10; Jelenések 20:12-13

⁵ János 3:18-19

A bűnös **(2)** Isten ellensége.⁶ A bűnös nem léphet kapcsolatba Istennel anélkül, hogy az Isten ellen elkövetett bűneit eltörölnék.

A bűnös olyan állapotban van, ami miatt nem léphet Istennel kapcsolatba, mert **(3)** a vágyai romlottak.⁷ Mivel a bűn rabszolgája, a bűnös **(4)** képtelen változtatni az állapotán.⁸

Tehát milyen megváltásra van szüksége a bűnösnek? Mivel a bűnös bűnben él, ezért a megváltás megbocsátást jelent. Mivel Isten ellensége, ezért a megváltás megbékélést jelent. Mivel romlott, ezért a megváltást megtisztulást jelent. Mivel erőtlenségre, ezért a megváltás szabadulást jelent. Ezek csupán a megváltás néhány olyan aspektusai, amire a bűnösnek szüksége van.

A megtérés pillanatában a bűnös bocsánatot nyer, megbékél Istennel, megtisztul, és a bűn hatalmából megszabadul. Pál elmagyarázta, hogy milyen volt a korintusi hívők korábbi, bűnös állapota, amely számos borzalmas bűnt jelentett. Utána azonban ezt mondta: „... de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok...” (1 Korintus 6:11)

A kereszt szükségessége

Az ember nem képes megfizetni a bűnei „árát”. A bűn egy végtelen Isten ellen szól, az ember viszont semmilyen végtelen fizetőeszközzel nem rendelkezik.

Az ember semmit nem tudott ezzel a szükséglettel kezdeni; éppen ezért semmilyen követelményt sem lehet támasztani az emberrel szemben, ami árán üdvösséget nyerhet.⁹ Ha az ember meg tudta volna nyerni a saját üdvösségét, akkor Jézusnak nem kellett volna meghalnia a kereszten.¹⁰

🔗 Ha Isten meg akart bocsátani, egész egyszerűen miért nem tette a kereszt nélkül?

Mivel Isten szent, ezért az igazság és igazságosság mércéje szerint kell ítélnie.¹¹

Képzeld el, hogy Krisztus áldozata nem történt meg. Mi történne akkor, ha Isten a bűnöket engesztelés nélkül bocsátaná meg?

⁶ Róma 5:10

⁷ Efézus 2:3

⁸ Róma 5:20; 7:23

⁹ Galata 3:21

¹⁰ Galata 2:21

¹¹ Róma 2:5-6

Ha Isten a bűnt engesztelés nélkül bocsátaná meg, akkor olybá tűnne, mintha a bűn jelentéktelen lenne, Isten pedig igazságtalan, aki még csak nem is lenne szent. Úgy tűnhetne, hogy Isten szemében csekély különbség van a között az ember között, aki helyesen cselekszik, és a között, aki rossz dolgokat művel.

Ha a megbocsátás engesztelés nélkül történt volna, akkor Istent nem dicsőíthetnénk azért, hogy igaz és szent. A megbocsátás engesztelés nélkül végső soron Istenre gyalázatot hozna, nem pedig tisztességet.

Isten azonban szeretetteljes és meg akar bocsátani. Nem akarta az emberiséget a bűn állapotában hagyni, hogy az örökkévalóság szempontjából elveszen, habár ezt érdemelte volna.

Jézus keresztdozata azt a végtelen értéket képviselte, amire éppen szükség volt. Jézus alkalmas volt erre (1), mert bűntelen¹² (tökéletes és neki nem volt szüksége megváltásra) volt, illetve egyszerre (2) Isten és ember is volt.

Az engesztelés képezi a szükséges alapot a megbocsátáshoz. Most már Isten megbocsáthat annak az embernek, aki megtér és hisz az ígéletben. Egyetlen ember sem - aki megértette, mit jelent a kereszt áldozata-, gondolhatja, hogy a bűn jelentéktelen Isten számára.

Az engesztelés miatt Isten a bűnöst – aki hisz az ígéletben -, igaznak tekintheti, ugyanakkor igazságossága nem csorbul. A Róma 3:20-26 logikus magyarázatot ad az engesztelés mikéntjével kapcsolatban.

A Biblia feltárja, hogy a megváltás Isten által szerzett módja teljességgel az egyetlen lehetséges út volt. Ha egy ember elutasítja a kegyelemet, amely Krisztusban hit által lehet az övé, akkor nem nyerhet üdvösséget.¹³

Ezért fontos, hogy ismerjük az üdvösség tanát, mely egyedül kegyelem által van, és hit által fogadható el. Az üdvösség egyedül kegyelem által lehetséges, mivel semmit sem tehetünk annak érdekében, hogy elnyerjük, vagy megérdemeljük. Egyedül hit által fogadható el, mivel semmit sem tehetünk annak érdekében, hogy megszerezzük, csupán Isten ígéletében hihetünk.

Az első kegyelem

🔗 Mi történik először: az ember válaszol Istennek, vagy Isten munkája az emberben?

¹² 2 Korintus 5:21

¹³ Márk 16:15-16; Apcsel 4:12; Zsidó 2:3

Isten kegyelme eléri a bűnös szívét, meggyőzi a bűneiről, és vágyat ébreszt benne arra, hogy megbocsátást nyerjen.¹⁴ A bűnös erőtlen lenne ahhoz, hogy elhagyja a bűneit Isten segítségével nélkül.¹⁵ Isten adja a képességet a bűnösnek ahhoz, hogy válaszoljon az örömhírré. Ha egy ember nem menekül meg, az nem azt jelenti, hogy az illetőnek nem ajánlották fel a kegyelmet; csupán annyit, hogy nem válaszolt arra a kegyelemre, amit Isten felajánlott neki.

Jézus meghalt az egész világ minden bűnéért, és azt szeretné, ha minden ember megmenekülne.¹⁶ Isten kegyelme adja meg mindenkinek válaszadás a képességét, de Ő senkit nem kényszerít. Éppen ezért Isten csak megszólítja a bűnöst, hogy a megtérést válassza, és higgyen.¹⁷

A megtérés meghatározása

🔗 Mi a megtérés?

A megtérés annyit jelent, hogy a bűnös saját magát bűnösnek látja, aki megérdemli a büntetést, de hajlandó elhagyni a bűneit.

Ez a vers az Ézsaiás könyvében így írja le a megtérést:

„Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézsaiás 55:7)

A megtérés nem azt jelenti, hogy a bűnösnek rendbe kell tennie az életét és igazzá lennie Isten előtt, mielőtt Isten megbocsátana neki. Ez lehetetlen, mivel a bűn kötelékében élő ember nem tudja magát megszabadítani. Csak engednie kell Istennek, hogy Ő szabadítsa meg bűneiből.

🔗 Ha az üdvösség kegyelem által fogadható be; akkor miért kell megtérnünk az üdvösség elnyeréséhez?

A hit az egyetlen követelmény ahhoz, hogy megbocsátást nyerjünk, de az üdvösséggel kapcsolatos hit nem létezik megtérés nélkül. Ha egy ember nem hajlandó megtérni, akkor nem akar megszabadulni a bűntől.

A megtérés szükséges, mert ha egy ember nem tér meg, akkor nem ismeri el a bűn gonosz voltát. Ha nem látja, hogy miért kellene felhagynia a bűnökkel, akkor azt sem látja, hogy a bűn gonosz. Ha nem látja, hogy a bűn gonosz, akkor igazából nem érti, hogy miért van szüksége a bocsánatra.

¹⁴ Titus 2:11; János 1:9; Róma 1:20

¹⁵ János 6:44

¹⁶ 2 Péter 3:9; 1 János 2:2; 1 Timóteus 4:10

¹⁷ Márk 1:15

Ha egy ember nem látja magát igazán bűnösnek, olyannak, akinek nincs mentsége, illetve aki megérdemli a büntetést, akkor még nem tért meg. Ha beismeri ugyan, hogy bűnös, de egy olyan vallást akar magának, ahol büntetlenül folytathatja a bűnöket, akkor sem tért még meg, hanem azt akarja tovább folytatni, ami bűnössé tette.

A megmentő hit meghatározása

🔗 Ha egy embernek felajánlották a megmentő hitet, ez egyben azt is jelenti, hogy hitre jutott?

- (1) Látja azt, hogy semmit nem tehet annak érdekében, hogy igazzá tegye önmagát.

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.”
(Efézus 2:8-9)

Ráébred, hogy semmit (erőfeszítést) nem tehet annak érdekében, hogy kiérdemelje az üdvösséget, még csak részlegesen sem.

- (2) Elhiszi, hogy Krisztus áldozata elégséges ahhoz, hogy megbocsátást nyerjen.

„mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is.” (1 János 2:2).

Az engesztelő áldozat olyan áldozatot jelent, aminek köszönhetően a megbocsátás elnyerhető.

- (3) Elhiszi, hogy Isten egyedül a hit miatt bocsátja meg a bűneit.

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (1 János 1:9).

Ha úgy gondolja, hogy más feltételei is léteznek az üdvösségnek, akkor részben a saját cselekedetei „üdvözítik”, nem pedig teljes mértékben a kegyelem.

Megtérés

Egy tanuló olvassa fel az Apcsel. 26:16-18-at a csoportnak.

🔗 Mit mondanak ezek a versek Pál szolgálatával kapcsolatban?

Pál szolgálata az volt, hogy az embereket elvezesse a megtérésig. A 18. vers a megtérést magyarázza el. A megtérés azt is jelenti, hogy elfordulunk a sötétségtől a világossághoz, a Sátán hatalmától az Istenhez,

elfogadjuk a megbocsátást, és azok örökségét, akik megszenteltettek. Ez a Krisztusban lévő hit által történik.

A megtérés - bűnösből hívő emberré legyen valaki -, hatalmas átalakulás. A Biblia ezt új teremtésnek nevezi (2Korintus 5:17). A régiek elmúltak, és minden újjá lett.

Egy megtért ember elhagyja a bálványait, és minden olyan vallási gyakorlatot, ami ellentmondásba kerül az Isten iránti teljes hűséggel (1Tesszalónika 1:9).

A változás rendszerint megdöbbentő mások számára (1Péter 4:3-4). Nem értik, hogy egy ember miért változna ennyit. Az megtértet legközelebbi barátai és rokonai is üldözhetik (Máté 10:34-36).

Egy becsületes lelkész nem elégszik meg a „döntéssel”, hanem csak azokkal, akik folyamatosan és buzgón építik a kapcsolatukat Krisztussal; akik éheznek Isten szava után, akik keresztyényi szeretetben járnak, akik hit által beszélnek Krisztus haláláról és feltámadásáról, és szüntelen imádkoznak. (Timothy Keep: *The Integrity of Biblical Evangelism and Conversion – A bibliai evangelizálás és megtérés teljessége*).

A megtért ember többé már nem a világ vágyait és értékrendjét követi. Ez az ellentmondás az egyik bizonyítéka annak, hogy megtért (1János 2:15). A megtért ember szereti a többi hívő embert, és arra vágyik, hogy közösségben legyen velük (1János 3:14).

Az ember vágyai megváltoznak, amikor megtér. Továbbra is érik majd kísértések, de képes lesz ellenállni a bűnnek, mivel már nem a bűnös kívánságok uralják. Isten ígéjére vágyik, mivel megtapasztalta Isten kegyelmét (1Péter 2:2-3)

A megtért ember szereti Istent, és tetszése szerint szeretne élni. Isten parancsolatait nem tekinti nehéznek vagy kellemetlennek (1János 5:2-4).

Személyes kapcsolatot ápol Istennel, mely különösen imádságban nyilvánul meg. (1Korintus 1:2)

🔗 *Saját szavaitokkal fogalmazzátok meg, hogy milyen változás áll be akkor, amikor egy ember megtér!*

Az újjászületés jellemzői

A Biblia azt mondja, hogy amikor egy ember újjászületik, akkor minden újjá lesz. Ezek az új dolgok a következők:

- 1) Új természet – isteni természet (2 Péter 1:4)
- 2) Új Mester – Krisztus a Szentlélek által (Máté 23:10, Róma 8:14)
- 3) Új éhség Isten Igéje után (1 Péter 2:2)
- 4) A szeretet új megnyilvánulása (Róma 5:5, 1 János 4:7-8)
- 5) Új kapcsolat Istennel: fiak és lányok (János 1:12)
- 6) Új Segítő a Szentlélek személyében (János 14:16, Róma 8:26-27)
- 7) Új Pártfogó Jézus Krisztus személyében, amikor elesünk (1 János 2:1)
- 8) Az örök élet új és élő reménysége (Róma 8:12, 1 János 3:2)

Személyes üdvbizonyosság

🔗 *Milyen helytelen okokból kifolyólag gondolhatja azt egy ember, hogy ő keresztény?*

Egy ember úgy gondolhatja, hogy keresztény, ha (1) megkeresztelkedett, (2) gyülekezeti tag, (3) hisz bizonyos keresztény tantételekben, (4) bizonyos keresztény szokásokat követ, (5) megüti a mércét a helyénvaló tetteket illetően, (6) bizonyos szellemi megtapasztalásai voltak, vagy (7) mert döntött a hit mellett, amit meg is vall. A Biblia állítása alapján ezek egyike sem elegendő ahhoz, hogy biztosra vegyük, egy ember keresztény.

A Biblia azt mondja, hogy határozottan tudjuk, ha üdvösségünk van. Bizonyosságunk lehet afelől, hogy Isten elfogad bennünket. Nem kell

félelemben élnünk, mivel Isten Lelke biztosít bennünket arról, hogy Isten örökbefogadott gyermekei vagyunk.¹⁸

Ez a bizonyosság annyira sziklaszilárd, hogy nem kell félnünk az ítélet napjától.¹⁹ Egyes emberek az mondják, hogy reménykednek benne, hogy a mennyben elfogadják majd őket. Nekünk azonban ennél nagyobb bizonyosságunk lehet. Nem elegendő elhinnünk azt, hogy az üdvösséget általánosságban véve felajánlották az emberiségnek; egy embernek tudnia kell azt, hogy üdvössége van.

🔗 Honnan tudhatja egy ember egészen biztosan, hogy üdvössége van?

Néhányan az érzéseikre támaszkodnak, ezek azonban változékonyak és félre is vezethetnek.

A változások bizonyítják, ha egy ember megtért, ezek azonban az első pillanatban még nem láthatók, mivel a megváltás gyümölcseinek még nem volt ideje kifejlődni. Éppen ezért a megtérés pillanatában a megváltozott élet nem képezi a bizonyosság alapját.

Egy hívő ember úgy lehet bizonyos az üdvössége felől, ha tisztában van vele, hogy az üdvösség biblikus módján tért meg. Ha valaki igazán megtér és hisz Jézusban, ahogyan a Biblia azt kéri, akkor jogában áll elhinnie, hogy Isten megbocsátott neki. Ekkor Isten a Lelke által bizonyosságot ad, hogy Isten gyermekévé vált.

Ha egy ember megpróbálja érezni, hogy üdvössége van, amikor igazából nem is tért meg. Összezavarodhat, és lehet, hogy becsapja saját magát.

Ha egy ember (1) igazából megtér, (2) bízik Isten bibliai ígéletében, és (3) a Szentlélek bizonyosságot tesz erről, akkor nem csapja be saját magát. Ez a bizonyosság Isten Igéjén nyugszik, ami teljes mértékben megbízható. Isten mindig megtartja az ígéreteit.

10 szó az üdvösség aspektusait tekintve

Megbékélés: Ez a szó azt jelenti, hogy akik ellenségek voltak, most újra békét kötöttek. A megtérésben békét kötünk Istennel.²⁰

Bűnhődés: Ez a szó azt jelenti, hogy a feljegyzés eltöröltetik. A megváltásban a bűneink feljegyzett „lajstromát” eltörölték.²¹

¹⁸ Róma 8:15-16

¹⁹ 1 János

²⁰ 2 Korintus 5:19; Róma 5:1 (Ezek a versek beszélnek mind a megigazulásról, mind a megbékélésről.)

²¹ Zsido 8:12

Kiengesztelés: Ez a szó arra utal, hogy valami azért adatott, hogy valaki haragját eltörölje. A megváltásban Jézus áldozata törli el Isten ellenünk szóló haragját.²²

Szabadulás: Ez a szó arra utal, hogy valaki megszabadul egy másik személy tekintélye alól. A megváltásban megszabadulunk a Sátán és a bűn hatalmából.²³

Megváltás: Ez a szó azt jelenti, hogy kifizették a szabadulás árát. A megváltásban Jézus halála az ár, hogy megszabaduljunk a bűn kötelékéből, és az azzal járó büntetéstől.²⁴

Megigazulás: Ez a szó azt jelenti, hogy valakit igaznak vagy ártatlannak nyilvánítanak. A megváltásban a bűnös igaznak számít amiatt, hogy Jézus szenvedett helyette.²⁵

Megszentelődés: Ez a szó azt jelenti, hogy valaki szentté lett. A megváltásban a bűnös Isten szent gyermekévé lett.²⁶

Örökbefogadás: Ez azt jelenti, hogy valaki egy másik ember törvényes utódjává válik. A megváltásban Isten gyermekeivé válunk.²⁷

Újjászületés: Ez a szó azt jelenti, hogy valaki újra kezdi az életet. A megváltásban a hívő új életet kezd.²⁸

Elpecsételés: Ez a szó azt jelenti, hogy valamit megjelölnek azért, hogy bemutassák kié. Az üdvösségben a Szentlélek bennünk az, aki Istenhez tartozóként jelöl meg minket.²⁹

Kerülendő hiba: Vallás megtérés nélkül

Létezik olyan ember, aki könnyedén azt hiszi, hogy üdvössége van, ha a kegyelemből történő hit általi üdvösségről hall. Nem igazán tér meg, mert nem látja ennek a szükségességét. Soha nem is látta magát olyan bűnös emberként, aki megérdemelné Isten ítéletét. Úgy gondolja, a kegyelem azt jelenti, hogy a saját feje után mehet. Mivel elfogadja a kereszténység tanítását, azt gondolja, hogy ettől keresztény lett, habár változásokat nem mutat az élete. Soha nem adta fel a saját akaratát; ehelyett Istent az élete részévé „tette”, de többnyire a saját akaratának él. Ez pedig nem jelenti egy üdvözítő kapcsolat kezdetét, a Biblia leírása alapján.

²² 1 János 2:2

²³ Lukács 1:74; Róma 6:6; 12-18

²⁴ Efézus 1:7; Titus 2:14

²⁵ 2 Korintus 5:19; Róma 5:1 (Ezek a versek beszélnek mind a megigazulásról, mind a megbékéklésről.)

²⁶ Számos levélíró úgy utal a hívőkre, mint „szentekre.” (Efézus 1:1; Kolossé 1:1; Filippi 1:1)

²⁷ János 1:12; Róma 8:15

²⁸ Efézus 2:1; János 7:38-39; János 3:5

²⁹ Efézus 1:13

A feladat: Ebben a leckében a megváltás különböző aspektusaival kapcsolatos 10 szót tanulmányoztuk. Fogalmazzátok meg néhány bekezdésben azt, hogy ezek közül melyek azok, amelyek véleményetek szerint a legjelentősebbek az Istennel való kapcsolatotokban? Léteznek olyanok, amelyekkel kapcsolatban többet kell gondolkodnotok?

B feladat: Az országokban látható „megélt” kereszténységben, különösképpen a saját régiótokra gondolva, az emberek mit gondolnak azzal kapcsolatban, hogy mit jelent kereszténynek lenni? 2-3 oldalon keresztül jellemezzetek többféle embert, és fogalmazzátok meg, mit mondanának azzal kapcsolatban, hogy ki a keresztény. Magyarázzátok el, hogy mi a gond a megtéréssel kapcsolatos gondolkodásmódjukban, a megmentő hittal vagy más tantételekkel kapcsolatban!

3. lecke

Az evangelizáció sürgetése

🔗 Megtérhet-e egy ember anélkül, hogy hallotta volna az evangéliumot? Szükség van az evangelizációra?

A Szentírásban találhatunk olyan példákat, amelyekben Isten kegyelme úgy érte el az embereket, hogy nem álltak kapcsolatban Izráellel, vagy az egyházzal. Jób igaz ember volt, aki elutasította a gonoszt, még mielőtt Mózes élt volna, vagy a Szentírás egyetlen oldalát leírták volna. Bálám kapcsolatban volt Istennel, akit látóként ismertek, és aki úgy kapott Istentől üzeneteket, hogy nem esett révületbe. Abimelek igazabban cselekedett, mint Ábrahám, miután Ábrahám így gondolkodott: „Azt gondoltam, hogy nincs istenfélelem ezen a helyen”. A Róma 1:21-32 úgy írja le a pogányokat, mint akik erkölcsileg romlott állapotban voltak; nem amiatt, hogy soha nem hallottak Istenről, hanem azért, mert elutasították a hallottakat. (Lásd a Zsoltár 19 és a Róma 10:18)

"Közösségben van az Úr az őt félőekkel, szövetségére tanítja őket" (Zsoltár 25:14). Isten a szövetségen keresztül kapcsolódik az emberhez, amihez kegyelmet kell biztosítani, mivel mindannyian vétkeztünk. Ha egy ember teljes mértékben tiszteli Istent, akkor Ő azt is megmutatja neki, hogyan léphet kapcsolatba vele.

A Biblia állítása szerint nincs üdvösség másban, csak Jézus neve által (Apcsel. 4:12). Ámbár azok, akik az Ószövetségben megtértek, nem ismerték Jézus nevét. A hitüket Isten ígéretébe vetették, hogy megváltást és megbocsátást szerez nekik, mely Jézuson keresztül meg is történt. Ugyanígy, akik még nem hallották Jézus nevét, bízhatnak az üdvösségben, melyet Jézuson keresztül mutat be Isten.

Mit jelent tehát az, hogy az üdvösség egyetlen más néven keresztül sem érhető el? Annyit jelent, hogy az üdvösségnek nincs más alternatívája. Egy ember nem nyerhet üdvösséget másféle megváltási terv alapján. Azt is jelenti, hogy aki hallott Jézusról, annak nem szabad Őt elutasítania, mivel ez azt jelenti, hogy megtagadja a megváltást, valamint az üdvösség más formáját keresi.

Jézus azt mondta: „Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról.” Ez az ígélet arról szól, ha valaki Istent őszintén keresi, akkor Isten mindent közölni fog vele, amit csak tudnia kell. „Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.” (János 1:9) A Szentlélek elhozza Jézus fényét azokhoz, akik még nem hallottak róla.

Sok ember kapott olyan látomásokat, vagy különleges kijelentéseket, amelyek által Istenhez jöttek, még mielőtt embereken keresztül hallották volna az örömhírt. Példának okáért, a modern világban sok muzulmán tér meg úgy Krisztushoz, hogy közvetlenül Istentől üzenetet kap.

🔗 Hallottatok olyan emberről, aki Istentől jövő különleges üzenetet kapott, még mielőtt igazán megértette volna az evangéliumot?

Láthatjuk, hogy lehetséges egy ember számára Istennel találkozni, és üdvösségre jutni anélkül, hogy az örömhírt ember közvetítéssel keresztül hallotta volna. Mégis a Biblia az örömhírt úgy írja le, mint olyan üzenetet, amelyet mindenkinek sürgősen hallania kell.

Észak felé a hatalmas síkságon olykor megpillantottam a felkelő napban több ezernyi falu felszálló füstjét, ahol soha nem járt misszionárius – amelyeknek a népe Krisztus nélkül, Isten nélkül és remény nélkül él a világban. (Robert Moffat)

A Római levél vázolja az evangélium sürgősségét. Az apostol azt mondja, hogy az evangélium „Isten hatalma minden hívőnek üdvösségére” (Róma. 1:16). Azt is állítja, hogy mindenkinek tartozik azzal, hogy elvigye az örömhírt (1:14). Pál fogalmazza meg azt az igazságot, hogy megigazultunk Isten előtt egyszerűen az által, hogy elhittük a megbocsátás ígését. (3:26; 5:1)

Ezután jön a sürgetés. Azt mondta: „Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül?” (10:14). Azt mondta: „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (10:17). Isten arra használja az evangéliumot, hogy megmentő hitet alakítson ki a hallgatókban. Az örömhír prédikálása Isten szokványos módszere arra nézve, hogy a bűnösök megtérjenek.

Ha megmenekülhetnek igehirdető nélkül, akkor miért van szükség igehirdetőre?

Steve Hight misszionárius így felelt erre a kérdésre (Miért van szükség misszionáriusokra?):

Az egyszerű válasz az, hogy az emberek, amikor megpillantották a fényt, akkor el is utasították. A János 1:9 arról tudósít bennünket, hogy Jézus „megvilágosít minden embert.” Ugyanebben a fejezetben olvashatjuk azonban ezeket a megdöbbentő szavakat is: „A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.” (5.

vers), vagy is így fogalmaz, hogy nem kaparinthatta meg a világosságot, hogy az övé lehessen. Pál hirdeti, hogy a teremtés miatt Isten megismerhető az ember számára (Róma 1:19-20), és még azt is elmondja, hogy az emberek "mégsem dicsőítették vagy áldották, mint Istent" (v. 21). János így tárja elénk ezt a helyzetet: "Az ítélet pedig az, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak." (3:19). Az ember gonosz szíve inkább a sötétséget szereti. Annak csalárdsága és könyörtelen gonoszsága (Jeremiás 17:9) miatt a bűnös szív elfordul Istentől.

Éppen ezért a misszionáriusoknak újra el kell vinniük a fényt. Az Isten, aki új esélyt ad, elküldi a nagyköveteit az evangélium fáklyásával „hogy a sötétségből a világosságra ...térjenek.” (Apcsel. 26:18).

Amikor Jézus elküldte a tanítványait, hogy hirdessék az örömhírt, azt mondta nekik, hogy ha egy városban nem fogadják el az üzenetüket, rázzák le a port a cipőjükről, és hagyják el a várost. Azt mondta, hogy az a por lesz az ott lakók ellen szóló vád az ítéletkor. A cipőjük pora bizonyítja, hogy az evangélium küldöttjei jártak a városukban. Azoknak, akik elutasítják az evangéliumot, szigorúbb ítéletben lesz részük, mint azoknak, akik soha sem hallották. Jézus azt mondta, hogy komolyabb ítéletben lesz részük, mint Sodoma népének. Ez azt jelenti, hogy az evangélium hatalmas előnyt jelent azok számára, akik hallják (Márk 6:11).

Eric Himelick pásztor ezzel a magyarázattal válaszolt erre a kérdésre (Miért van szükség a misszionáriusokra?):

Azért küldjük el a misszionáriusokat, mert az evangélium üzenetét legjobban kapcsolati szinten lehet továbbadni. Az evangélium igazsága nem személytelen tények sora Istennel kapcsolatban, vagy vallásos meggyőződéseket tartalmazó skatulyák, amelyeket elmondva kipipálunk; hanem Jézus Krisztus személyében testesül meg. A misszionáriusok Krisztus nagykövetei, akik az Ő üzenetét, szolgálatát és békéltetését képviselik (2Korintus 5:20)

Szükség van misszionáriusokra, mert, ha egyenesen, illetve kapcsolati szinten nem mondjuk el az örömhírt, akkor az emberek zöme elvész. Nem nagyon akarjuk elhinni, hogy az emberek elvesznek, ha mi nem cselekszünk, a Róma 10:13-15 azonban világos ezzel kapcsolatban: "Hogyan hallják meg igehirdető nélkül?" A szomorú igazság pedig az, hogy nem hallják. A misszionáriusok kiküldése és támogatása „kötelező”. Nem megoldás abban reménykedni, hogy majd Ő elvégzi helyettünk azt a munkát, amire minket hívott el. Isten nekünk adta a missziós parancsot; és akire

sokat bíztak, azon sokat is kérnek számon. Isten kegyelmére válaszként küldünk ki misszionáriusokat, és abban a hitben, hogy Isten munkálkodik a világban, hogy az embereket az ő hatalmas szívéhez vonzza.

Az örömhír gyakorlati hasznossága/haszna

Az örömhír Isten hatékony eszköze, melyet arra tervezett, hogy megmentse az elveszetteket. Ez „Isten hatalma minden hívőnek az üdvösségre”. Vizsgáljuk meg ezt a kérdést újra: Ha egy ember úgy is megmenekülhet, hogy nem hallja az evangéliumot, akkor miért kellene misszionáriusokat kiküldeni? Vizsgáljunk meg néhány ehhez hasonló kérdést! Ha egy ember úgy is megmenekülhet, hogy nem imádkozom érte, akkor miért kellene imádkoznom? Ha egy ember úgy is megtérhet, hogy nem hallja egynél többször az örömhírt, akkor miért kellene újra elmondanom neki? Ha egy ember gyülekezet nélkül is megtérhet, akkor miért vannak gyülekezetek? A kézzelfogható válasz az, hogy igen, megtérhet, de ennek sokkal kisebb a valószínűsége. Vannak eszközök, amelyeket Isten arra tervezett, hogy megmentse az embereket.

Az Isten Szava az az eszköz, amelyet a Szentlélek felhasznál arra, hogy a bűnösöket Istenhez fordítsa. A Biblia még azt is kimondja, hogy az emberek Isten Igéje által születnek újjá. (1Péter 1:23,25)

A misszionáriusok szinte senkivel sem találkoztak, akik úgy tértek meg, hogy korábban nem hallották az örömhírt. Az a tény, hogy Isten egy őszintén kereső embert az evangélium közlése nélkül is megmenthet, csupán a korrektségét bizonyítja, de nem igazolja, vagy tolja félre azt az eredeti eszközt, amelyet tervezett. Általánosságban véve azok, akik nem hallják az evangéliumot, elkárhoznak. „Jaj, nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!” (1 Korintus 9:16).

A Föld népessége 2011 óta több mint hétmilliárd ember. Több mint 153000 ember hal meg minden nap, de a világ népessége naponta 220000 emberrel gyarapszik. Több mint 100 ember hal meg minden percben. Több mint 1000 ember halt meg azóta, hogy neki fogtunk ennek a résznek az elolvasásához. Ezek közül vajon hányan hallották az evangéliumot a haláluk előtt?

Olvassátok el a Máté 9:35-38-at!

Jézus óriási irgalommal volt az emberek szükségletei iránt: buzgón prédikált és gyógyított.

Jézust leginkább az emberek szellemi-lelki szükségletei „izgatták”. Azt szerette volna, hogy megtérjenek, és megismerjék Istent. Ebben az igeszakaszban azt olvashatjuk, hogy Jézus ránézett a tömegre, és óriási irgalomra indult a szellemi-lelki szükségleteik miatt. Olyanoknak látta őket,

mint pásztor nélkül való juhokat. A szolgálatot az aratáshoz hasonlította, és azon szomorkodott, hogy milyen kevés a munkás.

Jézus átadott egy imádságot a tanítványainak. Azt mondta nekik, hogy imádkozzanak, Isten küldjön munkásokat az aratásba.

🔗 Miért mondta Jézus a tanítványainak, hogy ezt az imádságot imádkozzák? Isten minden bizonnyal meg akarja ezt tenni, ha imádkozunk, ha nem imádkozunk, igaz?

Jó dolog azt tudni, hogy valami olyasmiért imádkozunk, ami Isten akarata szerinti dolog. Ezt az imádságot pedig Isten meg fogja válaszolni!

Van azonban egy másik oka is annak, hogy a hívőknek ezt az imádságot kellene imádkozniuk. Jézus szerette volna azt is, ha a tanítványok osztoznak az irgalmában, és abban a küldetésében, hogy evangelizálnak. Ha gyakran így imádkoztak volna, akkor őket is sokkal inkább foglalkoztatta volna az aratás. Akkor arra vágnának, hogy kivegyék a részüket ebből a munkából, és erről másokat is meggyőznének.

Arra kellene nekünk is vágnunk, hogy mi is azzal törődjünk, amivel Jézus törődött. Nekünk is azt az imádságot kellene mondanunk, amit a tanítványainak adott, hogy ugyanaz a hatása legyen ránk nézve is.

Egy misszionárius történet

Egy misszionáriusokból álló csapat elment prédikálni egy bűnözőknek tartott táborba. Több ezer fogoly vett részt ezen, javarészt gyilkosok és terroristák. A misszionáriusok kint, egy kis színpadon prédikáltak, körbe pedig fegyveres őrk vigyáztak rájuk. Az evangelizáció végén megkérdezte a prédikátor, hogy bármelyikük szeretne-e előre jönni, hogy kaphasson egy Újszövetséget. Harminc férfi jött előre.

Néhány héttel később a misszionáriusok újra ellátogattak ebbe a táborba.

Az istentisztelet kezdete előtt a börtön igazgatója azt mondta, hogy mind a harminc embert, akik kaptak egy-egy Újszövetséget, a többi fogvatartott meggyilkolta. A misszionáriusok újra hirdették az örömhírt, és a végén megint felajánlották, hogy aki kimegy, kap egy Újszövetséget. Háromszáz ember jött előre. Tudták, hogy az a harminc ember azért halt meg, mert válaszolt az örömmüzenetre, de mivel ez az üzenet annyira értékes volt számukra, hajlandók voltak még az életüket is kockáztatni érte. Ezek az emberek tehát ráébredtek a hallott üzenet értékére.

A feladat: Írjatok néhány sort válaszként erre a két kérdésre. Valakinek, aki soha nem hallotta az örömhírt, van lehetősége a megtérésre? Miért küldjük ki misszionáriusokat és evangélistákat?

B feladat: Olvassátok el a Jónás könyvét! Figyeljük meg az evangélium hirdetőjének a sürgetését. Mi foglalkoztatta Istent a történetben? Mi foglalkoztatta Jónást? Írjatok 1-2 oldalt a saját megfigyeléseitekről!

4. lecke

Az evangélium lényeges pontjai

Minden egyes pontnál valaki olvassa fel a hivatkozásban megjelölt igehelyeket, majd a pontoknál található magyarázatot. A csoport röviden beszéljen minden egyes megvitatandó kérdésről.

A következő pontok az örömhír lényeges pontjait tartalmazzák. Egy ember megtérhet anélkül, hogy ezeket mélységeiben megértené. Ha azonban ezek közül bármelyiket nem fogadjuk el, az evangélium alapját ingatjuk meg. Ha egy személy vagy szervezet ezek közül a lényegi pontok közül bármelyiket is nem fogadja el, akkor hajlik arra, hogy egy másik örömhírt alkosson, és az üdvösség hamis eszközében bízson.

Amikor megosztjuk az örömhírt valakivel, akkor bizonyos pontok kifejezetten fontosak lesznek, azok miatt a hibás elgondolások miatt, amelyekben már eleve hisz. Például, ha abban hisz, hogy csak úgy üdvözülhet, hogy egy bizonyos szervezetnél tag, akkor az a meggyőződése, hogy ennél a szervezetnél mindenképp tagnak kell lennie az üdvösséghez. Hallania kell tehát arról, hogy egy ember személyesen nyer megbocsátást, és lép közvetlen kapcsolatba Istennel.

(1) Isten az embert a saját képmására teremtette, hogy ilyen módon kapcsolatba léphessen vele (1Mózes 1:27, Apcsel. 17:24-28).

Ez az igazság mutatja meg a létezés és az üdvösség célját. Ez ellentmond azoknak a vallásoknak, amelyek nem hisznek egy olyan Istenben, amelyiknek személyisége van. Ez az igazság tárja elénk, hogy mi a gond a világgal: az emberek nincsenek kapcsolatban Istennel.

🔗 Mi van abban az esetben, ha egy ember nem hiszi, hogy Isten szereti őt?

Az első emberpár bűnt követett el, és elszakadt Istentől (1Mózes 3:3-6).

Ez mutatja a bűn eredetét és a világ állapotának igazi okát. A világ a szenvedés és szomorúság helye, a bűn következtében. Még mindig fellelhető az öröm és a cél, Isten terve miatt, de a világ nem olyan, amilyennek Isten elgondolta.

🔗 Mi történik abban az esetben, ha egy ember nem hiszi, hogy a világ valódi problémája a bűn?

Mindannyian az Istennel való kapcsolatból születünk, valamint bűnt követtünk el ellene (Róma 3:10, 23).

Minden ember vétkes abban, hogy szándékosan bűnt követett el Isten ellen. Egyetlen olyan ember sincs, aki mindig csak helyes dolgokat tenne.

🕒 Mi történik abban az esetben, ha egy ember úgy gondolja, hogy jóvá tudja tenni azokat a dolgokat, amiket tett?

(4) Minden egyes bűnös, aki nem talál rá a kegyelemre, Isten ítélete alá esik, és örökké tartó kárhozát lesz az osztályrésze (Zsidó 9:27, Róma 14:12, Jelenések 20:12).

Ez mutatja, hogy mennyire komoly és sürgető dolog, hogy a bűnösnek megváltásra van szüksége.

🕒 Mi történik abban az esetben, ha egy ember nem hiszi, hogy létezik egy igaz Isten, aki haragszik a bűnei miatt?

(5) Az ember semmit sem tehet annak érdekében, hogy kifizesse az árát az Isten ellen elkövetett bűnöknek (Róma 3:20, Efézus 2:4-9).

A jó cselekedetek és ajándékok nem tudják megfizetni a bűn árát, mivel a bűn egy végtelen Isten ellen történt, aki mindent fölött Úr.

🕒 Mi történik abban az esetben, ha egy ember azt hiszi, hogy méltónak kell lennie arra, hogy Isten megbocsásson neki?

(6) Valamilyen alappal rendelkezni kell a megbocsátáshoz, mivel a bűn komoly dolog, Isten pedig igaz Isten (Róma 3:25-26).

Isten vágyik arra, hogy megbocsásson, de ha mindenféle alap nélkül teszi ezt, akkor a bűn semmiségnek tűnik, Isten pedig igazságtalannak.

🕒 Miért volt szükség Krisztus halálára?

(7) Jézus, Isten Fia, büntelen életet élt, halála pedig áldozat volt, hogy a bűneinket megbocsássa (János 3:16, Róma 5:8-9).

Mivel Jézus Isten Fia, az áldozata örökkévaló értékkel bír, mely alap ahhoz, hogy bárki bűnét megbocsássa a világban. Ha Jézus csupán ember lenne, akkor az áldozatának nem lenne akkora értéke. Jézus vére jelképezi az életét, amelyet értünk adott. A vére nélkül nem lenne megváltás (Zsidó 9:22). Ha Jézus nem lenne Isten, akkor nem tudna teljesen megszabadítani bennünket; nekünk pedig reménytelenül egy másik megváltás után kellene néznünk.

🔗 *A vallások némelyike miért gondolja azt, hogy az embereknek a „megváltásért” meg kell dolgozniuk?*

(8) Jézus fizikai értelemben feltámadt a halálból, amivel bebizonyította, hogy Ő Isten Fia, valamint bemutatta az erejét is, amivel örök életet tud adni (János 20:24-28, Jelenések 1:18).

Azok a szekták, amelyek tagadják Jézus feltámadását, rendszerint tagadják az isteni voltát is, valamint azt, hogy az áldozata elégséges lenne az üdvösséghez. Ezek után pedig kitalálnak valami „mesét”, hogyan menekülhetnek meg.

🔗 *Melyek azok a dolgok, amelyeket amiatt ismerünk, mert Jézus feltámadt a halálból?*

(9) Jézus áldozata elegendő volt ahhoz, hogy minden bűnt megbocsásson (1 János 1:9, 2:2).

Ha egy ember nem fogadja el ezt az igazságot, akkor teljesítményeken alapuló evangéliumban hisz. Sok vallás hisz abban az üzenetben, hogy egy ember részben kiérdemelheti a megváltást. Emiatt pedig az emberek egy vallási szervezet irányítása alá kerülnek, ami megmondja nekik, hogyan üdvözülhetnek.

🔗 *Miért gondolják azt bizonyos emberek, hogy nem üdvözülhetnek a vallási szervezetük nélkül?*

(10) Isten mindenkinek megbocsát, aki elismeri, hogy bűnös, megtér a bűneiből, és hisz Isten ígéretében a megbocsátással kapcsolatban (Márk 1:15, 1 János 1:9).

Egyetlen emberi szervezetnek sem áll jogában hozzátenni semmilyen további feltételt az üdvösséggel kapcsolatban, vagy másfajta módot kínálni az üdvösség elnyerésére.

🔗 *Kinek áll jogában elhinnie, hogy üdvössége van?*

(11) A bűnbánat annyit jelent, hogy egy ember bocsánatot kér a bűneiért, és hajlandó felhagyni velük (Ézsaiás 55:7; Ezékiel 18:30, 33:9-16; Máté 3:8).

A bűnbánat nem jelenti azt, hogy egy embernek „tökéletesen” rendbe kell szednie az életét, mielőtt Isten elfogadná őt; egyedül csak Isten képes megszabadítani a bűnöst a bűn hatalmából. A bűnbánat azt jelenti, hogy annyira szánakozik a bűnei miatt, hogy kész azokat feladni. Ha egy ember nem hajlandó felhagyni a bűneivel, akkor nem menekülhet meg. Ha egy ember még mindig bűnben él, nem menekült meg.

🔗 *Miért nem nyerhet bocsánatot egy ember megtérés nélkül?*

(12) Egy megtérő, hitre jutott bűnös akkor nyeri el a bocsánatot, amikor Istenhez kiált, és kéri Isten a bocsánatát (Róma 10:13, Apcsel. 2:21).

Minden egyes ember eljuthat Isten irgalmához, Jézus által. Nincs szükség semmilyen intézményre vagy szervezetre ahhoz, hogy egy ember elfogadja Isten bocsánatát. Mindenki egyenként fogadja be Jézust, és lép közvetlen kapcsolatba Istennel.

🔗 *Honnan tudhatjuk, hogy egy ember hívővé vált egy pillanat alatt?*

A feladat: Néhány bekezdésben foglaljátok össze, hogy ezek közül a pontok közül melyik volt az az 1-2 pont, ami kifejezetten fontos volt a számotokra a megtérésetekkor?

B feladat: Válasszatok ki egy szektát vagy egy nem keresztény vallást, és tanulmányozzátok! 2-3 oldalon keresztül magyarázzátok el, hogyan tagadják az örömhír bizonyos lényeges pontjait. Mutassátok be, hogy milyen hamis evangéliumot hirdetnek, és magyarázzátok el, hogy milyen helytelen tantételekre építenek. Magyarázzátok el, hogy milyen bibliai bizonyítékokat mutatnátok nekik az igazsággal kapcsolatban.

5. lecke

Protestantizmus

Olvassátok el az Efézus 1:4-9-et!

🔗 *Milyen fontos tantételeket találunk ebben a fejezetben?*

A protestantizmus leírása

Egy protestáns (evangéliumi) gyülekezet olyan gyülekezet, ahol a bibliai örömhírt tanítják: az üdvösség egyedül kegyelemből, hit által van. Az ember egyetlen jó cselekedete, amit hozzátesz Krisztus engeszteléséhez, sem tudja kiérdemelni az üdvösséget.

Az igaz evangélium hirdetése elsődlegességet élvez egy protestáns gyülekezetben, mivel azok az emberek, akik az örömmüzenetben hisznek, tudják, hogy ez mindennél fontosabb.

Az evangélium olyan különleges kincs, amelyet Isten az egyházra bízott, és amelyet meg szeretne osztani a világgal.

Léteznek olyan jellemvonások, amelyek a legtöbb protestáns gyülekezetre jellemzők. Ezeket a jellemvonásokat számokkal jelöljük a következő néhány bekezdésben.

(1) A protestánsok hisznek a Biblia korlátlan tekintélyében. Ha a Biblia tekintélyét tagadnánk, akkor az evangéliumot is megkérdőjelezhetővé tennénk.

(2) A protestánsok hisznek a kereszténység történelmi, alapvető tantételeiben. Ha ezeket megtagadnánk, akkor ellentmondanánk az evangéliumnak. Például azok a szekták, amelyek tagadják Krisztus istenségét, tagadják azt is, hogy az engesztelés elegendő az üdvösséghez, ehelyett inkább a „cselekedetek” evangéliumát tanítják.

(3) A protestáns gyülekezetekben az istentisztelet rendszerint kevésbé szertartásos. Nem szeretnék ugyanis, ha az evangélium „elveszne” az összetett vallásos rítusokban. Azt sem szeretnék, hogy az emberek úgy gondolják, vallásos szertartások mentik meg őket.

(4) A protestáns gyülekezetek a személyes szellemi megtapasztalásokra helyezik a hangsúlyt. Ezzel a jellemvonással azért rendelkeznek, mert

hisznek a személyes megtérésben és tudatos hitben. A személyes szellemi megtapasztalások kihangsúlyozása rendszerint buzgóbb, élettelibb istentiszteleti stílust eredményez, mint azokban a gyülekezetekben, amelyek nem protestánsok.

🔗 *A gyülekezetek miként mutatja be ezt a jellemvonást? Vannak más olyan jellemvonások is, amelyek bemutatják, hogy az evangélium elsődlegességet élvez?*

Az örömhír központi jellege

Az evangélium jelenti a gyülekezet misszióját. Az a gyülekezet, amelyik az evangéliumot megfosztja az elsődlegességétől, elfeledkezett az Istentől kapott missziójáról.

🔗 *Tanulmányoztuk a missziós parancsot, amelyet Jézus a Máté 28:18-20-ban adott. Mi az egyház elsődleges missziója?*

Az evangélium „szüli” a gyülekezetet, ahol csak prédikálják. Az igazi egyház a történelem folyamán ott alakult, ahol az örömhírt hirdették. Az egyház öröksége az apostoli idők óta nem az intézmények folytonosságában található, hanem az evangélium hűséges hirdetésének folytonosságában.

Közvetlen kapcsolat áll fenn Krisztus uralma és az egyház világmissziója között. Ez világosan kitűnik a Máté evangéliumában feljegyzett missziós parancsból. Ez pontosan azért van, mert minden hatalom mennyen és földön Istentől a Fiúnak adatott, és így az egyház felelőssége, hogy tanítványokat neveljen fel minden nemzetben. (J. Herbert Kane: *The Work of Evangelism - Az evangelizálás szolgálata.*)

Minden intézménynek, melyet az egyház hoz létre, az evangélium elsődlegességét kellene szolgálnia. Példának okáért: egy lelkészeknek szóló képzésben a lelkészeket arra kellene felkészíteni, hogy az egyház betöltse az evangelizációval és a tanítványképzéssel kapcsolatos misszióját.

Az intézmények hajlamosak arra, hogy a saját életüket éljék, és elfeledkezzenek az eredeti küldetésükről. Az evangélium újra hangsúlyozása elvezet az intézmények megújulásáig.

Az egyház a hittel kapcsolatban tradíciókat alakít ki, istentiszteleti formákat, keresztény életvitelt és egyházpolitikát; de ha az evangéliumot újra hangsúlyozni kezdik, akkor ez a tradíció megújulásához vezet.

Példák az evangélium elsődlegességének elvesztésére

(1) Vallási intézmények rendszerének támogatása

Ahogy az egyház azon dolgozik, hogy betöltse az evangelizálással kapcsolatos küldetését, szükséges terveket készítenie, csapatokat kialakítani, programokat fejleszteni, és támogatást gyűjtenie. Az egyház azért hoz létre intézményeket, hogy gyakorlati célokat szolgáljon. Ezek az intézmények gyakran szellemi-lelki megújulások idején alakulnak, amikor az emberek elkötelezik magukat, és az egyház felbuzdul, hogy betöltse a küldetését.

Az intézményekre szükség van. Egy intézmény egy hosszú távú szervezet, ahol emberek vannak, és ami forrásokból tartja fenn magát. Intézmények nélkül nem lennének gyülekezeti épületek, külmiszió, Bibliakiadás, illetve más evangéliumi irodalom megjelentetése, keresztény iskolák, képzési programok, illetve pénzügyi támogatás sem a szolgálatok számára. A helyi gyülekezet is egy ilyen intézmény, ami nem létezne akkor, ha egy csoport ember nem kötelezné el magát mellette.

Ha egy intézmény sikeres, akkor naggyá válhat, sok embert számlálva és hatalmas költségvetéssel dolgozva. Az intézmény fenntartása hatalmas erőfeszítésbe kerül, és költséges. Olykor úgy érezhetik az emberek, akik egy ilyen intézményben dolgoznak, hogy az intézmény építése az elsődleges céljuk. Úgy gondolkozhatnak, hogy a feladatuk annyi, hogy menjen az intézmény ahelyett, hogy az eredeti küldetésnek eleget tennének.

Habár az intézményekre szükség van, gyakorta kell ezeket a szervezeteket felülvizsgálni, és megújítani az evangélium elsődlegességével.

(2) A vallás, mint üzleti tevékenység

Mivel a szolgálatok rendelkeznek azzal a lehetőséggel, hogy pénzügyi tevékenységet folytassanak, néhányan olyan szolgálatokat indítottak, amelyek üzleti tevékenységek. Nem rossz dolog az, ha egy szolgálat kereskedik bizonyos dolgokkal annak érdekében, hogy segítsen a szolgálat költségeinek fedezésében, illetve az sem elvetendő gondolat, ha pénzügyi támogatás után néz.

Ha azonban egy embert jobban ösztönöz a pénz, mint az evangélium elsődlegessége, akkor nincs helyén a szíve, és a munkája nem nyeri el Isten tetszését (1 Péter 5:1-2, 2 Péter 2:3).

Simon olyan ember volt, aki szeretett volna megkaparintani egy szellemi ajándékot, hogy elismertségre és anyagi haszonra tegyen szert vele, de az apostol intette, hogy a szíve nincs a helyén (Apcsel. 8:18-23).

🔗 *Mi a gond azzal, ha egy lelkész megpróbálja kiárusítani a gyülekezetét? Mi helytelen abban, ahogyan a gyülekezeetről gondolkodik?*

(3) Szinkretizmus

A szinkretizmus a kereszténység, és az azzal ellentétes, más vallásból vett tanok és szokások keveréke. A szinkretizmus egyik példája az újszövetségi időkben a szamaritánus vallás volt. Azok az idegenek, akik bálványokat imádtak Izrael földjére költözve elegyítették a bálványimádásukat a zsidó vallással; amire Jézus azt mondta, hogy nem tudják, hogy mit imádnak (János 4:22)

Egy másik példát a szinkretizmusra Haiti történetéből hozunk. Amikor Haiti francia gyarmat volt, akkor az afrikai rabszolgáknak kötelező volt felvenni a kereszténységet, akik összekeverték a korábbi vallásukat a római katolicizmussal. Sok haiti ember még mindig a fekete mágiát gyakorolja – szellemeket imádnak -, ugyanakkor keresztény szimbólumokat is használnak, valamint keresztény szentek neveit.

A szinkretizmus néha azért jött létre, mert a kereszténységet ráerőltették egy leigázott nemzetre. Az emberek eleget akartak tenni az elnyomóknak, így elfogadták a vallási szokásaikat, ugyanakkor megtartották a saját hitrendszerüket is.

🔗 *Milyen példákat láttatok arra, ahol a kereszténység és más vallások összekeveredtek?*

A világias motiváció hoz létre szinkretizmust. Ha az emberek úgy gondolják, hogy az evangéliummal együtt jár az anyagi haszon, politikai befolyás, vagy befolyásos emberek jóindulata, akkor látszatra ugyan elfogadják a kereszténységet, de nem igazán térnek meg. Ezek után a régi meggyőződésüket és gyakorlatukat követik, melyet keresztény névvel illetnek. Az a legjobb, ha az egyház úgy evangelizál, hogy semmi olyan járulékos dolgot nem ajánl fel, amire az emberek helytelen motivációval reagálhatnak.

A kereszténység idegen vallásnak tűnhet, amikor az örömhírt külföldi misszionáriusok hirdetik. Ugyanakkor fontos, hogy a kereszténységet elültessék minden egyes kultúrában, olyan formában, ami nem idegen az adott kultúrától. Ahogyan pedig tovább viszik a kereszténységet, az már ne úgy nézzen ki, mint egy idegen vallás. Ugyanakkor az is fontos, hogy a misszionáriusok és evangélisták megállapítsák, hogy a kultúrának mely részei nem egyeztethetők össze a kereszténységgel. Ennek a folyamata helyi keresztényekkel együtt történjen, és szánjanak rá elegendő időt.

(4) Közkedvelt vallás

Olykor egy bizonyos vallást tekintenek egy nemzet államvallásának. Például egyes országokban az emberek zöme muzulmán, más országokban pedig magukat római katolikusnak vallják. Sokan nem igazán élnek a vallásuk erkölcsi normái szerint, és csak alkalmanként gyakorolják a vallási szokásaikat; mégis azt mondják, hogy ők annak a vallásnak a követői.

Sokan nevezik magukat kereszténynek, mivel abban a társadalmi közegben, ahová tartoznak, a jó embereket kereszténynek mondják, pedig ezek az emberek igazából meg sem tértek. A saját erkölcsi normáikat követik.

Az evangélium az embereket megtérésre hívja és a Krisztus iránti engedelmességre. Jézus azt mondta, hogy egy ember addig nem lehet a tanítványa, amíg el nem fogadja, hogy az önközpontúsága halálba adatott, valamint az ő igazi követőjévé nem válik (Lukács 9:23).

Egy keresztény, aki igazán az, nem lehet népszerű egy bűnös társadalomban. Egy társadalom által elfogadott erkölcs mindig alul marad a keresztény erkölccsel szemben, és a kereszténység mindig ellentmondásba kerül a világgal.

🔗 A népszerű kereszténység, mely a megtérést nem hirdeti, hogyan mutatkozik meg a társadalmakban?

(5) Szektásság

Nem várhatjuk el, hogy minden keresztény egyetértsen az összes tantételt illetően. Vannak különbségek a keresztények között, habár a Bibliát mind elfogadják, mint végső tekintélyt a tanításukban.

Az egyházak olykor olyan doktrínákat hangsúlyoznak, amelyek megkülönböztetik őket más egyházaktól, de ezek a tantételek nem annyira fontosak, mint a kereszténység alapvető doktrínái. Egy gyülekezet ne mondja, hogy más gyülekezet nem igazán keresztény, ha egyszer azok az evangélium lényegét tanítják.

Egy egyház ne az alapján határozza meg saját magát, hogy más egyházakkal harcban áll. Először is az evangélium által kellene meghatároznia, majd pedig azáltal, hogy közösséget épít azokból, akik ennek az elkötelezett csoportnak a tagjai.

🔗 Milyen alapon kell egy gyülekezetnek egy másikat igazi keresztény gyülekezetként elfogadnia?

(6) Kiegyensúlyozatlan tantételek

Még egy igaz tantételt is annyira túl lehet hangsúlyozni, hogy úgy tűnhet, ellentmondásba kerül más igazságokkal. Ha túlhangsúlyozzuk a kegyelmet, akkor a gyülekezet minimalizálhatja az Isten iránti engedelmesség szükségességét. Ha túlhangsúlyozzuk a megtérés pillanatát, akkor a gyülekezet elfeledkezhet a tanítványság folyamatáról. Míg Isten hűségét hangsúlyozzuk egy visszaesőnek, addig a gyülekezet lehet, hogy nem hívja fel a figyelmet a hitehagyásra. Míg tiszteletben tartjuk a szellemi ajándékokat, az egyház kudarcot vallhat a mélyebb lelkiesség és keresztény jellemvonás terén.

A tantételek kiegyensúlyozatlansága idővel mutatkozik meg, és hosszú távú hatással bír. Az a tanítás, ami (1) hanyagságot generál a bűnnel szemben, (2) megfosztja az egyént az üdvösség bizonyosságától, (3) továbbá nehézségeket gördít egy ember elé, aki válaszolna az evangéliumra, vagy (4) elrejtje az evangéliumot, a tantételeit illetően kiegyensúlyozatlan.

Ébredések és megújulások a történelemben

A hatalmas intézmények az egyháztörténelem folyamán időnként mintha elfelejtették volna az evangéliumot. Olyan félresiklások, mint a vallási intézmények rendszerének támogatása, a szinkretizmus és tantételszerű kiegyensúlyozatlansága kézzelfoghatóbbaknak tűntek, mint az evangélium. A vezetőknek a szellemi-lelki élet terén jó példával kellett volna elől járniuk, de rossz volt a motivációjuk, gyér a jellemük, illetve inkább a világi dolgok iránt tanúsítottak érdeklődést.

Isten olykor hatalmas ébredést bocsátott az egyházra. Azok az ébredések, amelyek hosszan tartottak, és messzemenő hatásuk volt, három aspektussal rendelkeznek. (1) Teológiai értelemben vett megújulás történik, ha egy elhanyagolt szellemi igazságot újra felfedeznek. (2) Szellemi értelemben vett megújulás történik sok imádsággal, lelkes istentiszteletekkel, és számos megtéréssel. (3) Új szolgálati módszerek alakulnak ki, ahogyan az egyház új utakat talál az evangelizálásra és a tanítványozásra.

A protestáns reformáció (Európán keresztül az 1500-as években) az üdvösség evangéliumának újra felfedezése volt: kegyelemből, egyedül hit által. Több ezer ember tért meg. A Szentírást lefordították a köznép nyelvére, és elérhetővé tették.

Az anabaptisták (Európán keresztül, az 1500-as években és később) azok voltak, akiket aggasztott, hogy a reformáció követői közül sokan úgy gondolták, elegendő a megfelelő doktrínákban hinni az üdvösség elnyeréséhez. Sokan vallást tettek arról, hogy elfogadták az örömhír

üzenetét, de nem tértek meg. Az anabaptisták a személyes megtérés fontosságát hangsúlyozták.

A pietisták (1600-as évek végén Németországban) azok az emberek voltak, akik ráébredtek, mennyire fontos a tanítványság. Kiscsoportos szolgálatokat alakítottak ki, és kidolgoztak képzési rendszereket hívők számára, hogy eljussanak a kereszteny érettségre.

A metodista megújulás (1700-as évek vége Angliában) John Wesley szolgálatával indult. Az anglikán egyház tagadta, hogy bizonyosságunk lehet a személyes üdvösségünk felől. Wesley azt hirdette, hogy minden ember bizonyos lehet a Szentlélek által, hogy élő hite van Krisztusban, és üdvössége.

🔗 *Milyen hatalmas igazságot kell a társadalmatokban hangsúlyoznotok?*

Befejezés

Sok kereszteny intézmény, legyen kicsi vagy nagy, (beleértve a helyi gyülekezeteket is) úgy indultak, hogy elköteleződtek az evangélium elsődlegességét illetően, idővel azonban a legtöbb elhajlott ettől.

Az egyház hatékonyságának megújulásához nincs szükségünk furcsa, új doktrínákra és kijelentésekre. Arra van szükségünk, hogy újra felfedezzük az örömhír elsődlegességének evangéliumi alapelvét.

Teszt: Következő alkalomra készüljétek, hogy a következő kérdésekre felelni tudjatok. (1) Mi a protestáns gyülekezetek négy jellemzője? (2) Mi az a hat pont, ahogyan az egyház elveszítheti az evangélium elsődlegességét? (3) Mi az a négy jel, ami mutatja, hogy egy doktrína kiegyensúlyozatlan? (4) Milyen három aspektussal rendelkezik egy hosszantartó ébredés? (5) Írjátok egy-egy igaz állítást a következőkkel kapcsolatban: a protestáns reformáció, az anabaptisták, a pietisták, és a metodista ébredés.

6. lecke

A Szentlélek munkája

Ezt az alkalmat úgy nyissuk, hogy a csoport vezetője ossza ki az előző fejezet végén található kérdéseket. A tanulók a válaszokat emlékezetből írják, ne használjanak semmilyen segédeszközt, és ne is beszélgessenek egymással.

A Szentlélektől való függés

Amikor minden tőlünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy szolgálattal kapcsolatos kiképzésben vegyünk részt és módszereket tanuljunk meg, akkor fennáll annak a veszélye, hogy az emberi képességeinkre támaszkodjunk a szolgálat terén. De ahogy Pál apostol mondta: „Nem mintha önmagunktól, mintegy amagunk erejéből volnánk alkalmasak...; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van” (2Korintus 3:5)

Pál azt mondta, hogy nem emberi bölcsességgel prédikált, vagy emberi meggyőző erőre támaszkodva; hanem a Szentlélek megnyilvánulására hagyatkozott, hogy a hallgatók hite ne emberi bölcsességen, hanem Istenen nyugodjon (1Korintus 2:4-5). Pál tanult ember volt, de nem várta, hogy az ismeretei és a képességei szellemi dolgokat eredményezzenek.

A tesszalónikabelieknek ezt mondta Pál: „Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is” (1Tesszalónika 1:5). Meggyőzte őket az örömhír, Isten ereje által.

Jézus azt ígérte az apostoloknak a Szentlélek meggyőzi a világot a bűnnel, az igazsággal és az ítélettel kapcsolatban (János 16:8). Jézus azt is mondta, hogy senki sem jöhet hozzá, hacsak az Atya nem vonzza. (János 6:44).

A Szentlélek néhány megnyilvánulása

- o Meggyőzi a bűnöst – János 16:8
- o Megtérésre juttatja azt, akit már meggyőzött a bűneiről– János 3:5
- o Megtartja a megtért szentet – Efézus 1:13, 4:30
- o Feladattal bízza meg azt a szentet, akit megtart – Apcsel 13:2, 4
- o Felhatalmazza a feladattal megbízott szentet – Apcsel 1:8
- o Tanítja a felhatalmazott szentet – János 14:26, 16:13; I János 2:27
- o Vezeti a jól megtanított szentet – János 16:3, Apcsel. 8:29
- o Halálba adja a test cselekedeteit annak a szentnek az életében, akit vezet, és ezáltal megalapozza az igazságosságban – Róma 8:13

🔗 *A Szentlélektől való függés hogyan irányítja az evangelizációval kapcsolatos szemléletünket? Mit teszünk másként azért, mert a Szentlélekre támaszkodunk?*

A képzés értéke

🔗 *Mit gondoljunk az evangelizálással kapcsolatos képzéssel és módszerekkel kapcsolatban?*

Arra hívtunk el, hogy az Isten igazságait elmondjuk. Tegyük ezt a tőlünk telhető legjobb módon, hogy az emberek megértsék eme igazságokat.

Ne gondoljuk azt, hogy mivel a Szentlélektől függünk, ezért nem kell fejlesztenünk a képességeinket tanulás által.

Pál azt mondta, hogy megpróbálta meggyőzni az embereket (2Korintus 5:11). Azért javasolta Timóteusnak a tanulást, hogy így megfelelő módon kommunikálhassa az Isten igazságait (2Timóteus 2:15). A püspök (presbiter) egyik jellemvonása, hogy tanításra alkalmas (2Timóteus 2:24).

Apollós nagy hatékonysággal működő evangélista volt. Úgy jellemzi a Biblia, mint aki ékesszóló, jártas az Írásokban és buzgó szellemben (Apcsel. 18.25-26). A természetes képességei összekapcsolódtak a szellemiakkal, így hatalmas áldássá lett.

Péter apostol arra tanít bennünket, hogy mindig legyünk készen arra, hogy az evangélium reménységét elmagyarázzuk (1 Péter 3:15).

Ezek az igék azt tanítják nekünk, hogy Isten megáldja és használja a természetes képességeinket, valamint a képzést, ha odaszánjuk magunkat az ő céljai kivitelezésére. Arra hív bennünket, hogy szánjuk oda az erőnket és képességeinket az ő munkájára.

Az imádság értéke

Mivel a Szentlélektől függünk, ezért az imádság fontos számunkra. Pál arra kérte az embereket, hogy imádkozzanak az evangélium terjedéséért (2 Tesszalonika 3:1, Kolossé 4:3).

Jó dolog listát készíteni azokról a dolgokról, amikért imádkoznunk kell, máskülönben valószínűleg néhány fontos dolog ki fog maradni. Imádkozzunk azért, hogy

világszerte terjedjen az örömhír, különösen azokban az országokban, ahol a keresztényeket üldözik. Imádkozzunk azért is, hogy a saját országunkban is terjedjen az evangélium. Kérjük Istentől, hogy a helyi gyülekezetünk is teljesítse Isten misszióját a lakóhelyünk közösségében. Könyöröggünk azért is, hogy Isten segítsen nekünk személyesen is hatékonyan beszélni az evangéliumról.

🔗 Milyen más dolgoknak kellene szerepelniük a listán?

Készítsünk egy listát, amelyen tíz olyan ember neve szerepel, akiket személyesen ismerünk, és szükségük van a megváltásra. Kötelezzük el magunkat arra, hogy mindennap imádkozunk értük. Ha Isten készít lehetőséget, akkor beszéljünk velük; ha nem, akkor imádkozzunk tovább. Mások bizonyosságai alapján (akik készítettek ilyen listát) mondhatjuk, hogy ha mi is készítünk egyet, akkor egy éven belül néhányan megtérnek majd közülük.

A Szentlélek keresztség

Az Apostolok Cselekedetei 1:4-5-ben Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy várjanak a Szentlélek keresztségre, ami az „Atya ígérete”. A Szentlélek keresztségben erőt vesznek, ami miatt világszerte bizonyosságtevők lesznek (Apcsel. 1:8).

Habár a tanítványok korábban megtértek, volt egy olyan belső szükségletük, amelynek előbb be kellett töltődnie ahhoz, hogy készen álljanak a szolgálatra anélkül, hogy Jézus fizikai, látható módon vezetné őket. Az a három év kiképzés, amit a legnagyobb Tanítótól kaptak sem tudta teljes mértékben felkészíteni őket. A belső probléma megmaradt. Mielőtt a Szentlélektől felruházott és vezetett szolgálatuk lehetett volna, amint azt Isten eltervezte, a szívükben lévő konkrét szükségletet a Szentlélek különleges munkájának kellett betöltenie.

Ez a probléma megmutatkozott különféle eseteken keresztül a három évig tartó kiképzés során. Olykor bosszúálló módon álltak hozzá a dolgokhoz, amikor tüzet akartak lehívni azokra, akik elutasították őket (Lukács 9:54-55). Máskor büszkén mutattak szektás magatartást, amikor megtiltották egy embernek, hogy szolgáljon, mert ők nem jogosították fel erre (Márk 9:38). Önző és fennhéjázó ambíciókkal voltak tele, amikor ketten azt kérték, hadd üljenek Jézus mellett a mennyben - amit persze a többiek rossz néven vettek (Márk 10:35-41).

Arról vitatkoztak, hogy ki a legnagyobb közöttük (Márk 9:33-34). Az a tény, hogy elszégyellik magukat, amikor Jézus megkérdezi, miről beszélgettek, mutatja, hogy tisztában vannak vele, hogy a motivációik nem teljesen helyénvalók.

Az utolsó együtt elköltött vacsorán Jézus megmosta a tanítványok lábát, és azt mondta nekik, hogy ők is ilyen szolgálai szívet tanúsítsanak (János 13:14). Akkor még nem rendelkeztek ezzel a fajta alázattal; megtagadták egymástól a szolgálatot még aznap este. A gond nem az ismeret hiánya volt, hanem a büszkeség.

Az a hatalmas vállalkozás, amit a Mester rájuk bízott, túlmutatott az ember erején. Éppen ezért biztosította számukra a Szentlélek kiapadhatatlan forrását. Neki kellett meggyőznie a világot a bűnről, az igazságról, és az ítéletről; így velük tartott a szolgálatban, elképesztő erőt és megdöbbentő eredményeket biztosítva. (A.B. Simpson, *Missionary Messages – Misszionárius üzenetek.*)

Jézus azt mondta nekik, hogy olyan szeretetre lenne szükségük, ami elég erős ahhoz, hogy életüket egymásért odaadják (János 15:12-13). Úgy gondolták, hogy rendelkeznek ezzel a szeretettel, de tévedtek; elmenekültek, amikor Jézust letartóztatták, bár azt állították, hogy még a halállal is szembenéznek vele együtt (Márk 14:31,50).

Voltak olyan emberek, akiknek az a felelősség jutott, hogy vezessék és gyarapítsák az egyházat, Krisztus fizikai jelenléte nélkül. Jézus pontosan tudta, hogy nem álltak készen erre a szolgálatra addig, amíg ez a belső szükségletük be nem töltődött, így azt mondta nekik, hogy várjanak Jeruzsálemben addig, amíg megkapják az „Atya ígéletét” (Apcsel. 1:4-5). Ez az ígélet pedig a Szentlélek keresztsége volt. Annyira szükséges volt ez a mozzanat, hogy e nélkül nem folytatódott volna az egyház megalapítása és annak terjeszkedése sem.

Nem azt mondta nekik, hogy még több kiképzésre vagy hosszabb növekedési folyamatra van szükségük. Jeruzsálemben kellett várniuk egy lelki válságra, egy tetőpontra.

Amit a tanítványok átéltek pünkösd napján, az a Szentlélekkel történő betöltekezés volt (Apcsel. 2:4). Habár számos dolog történt ekkor, Péter később jelzi, hogy a Szentlélek egyik legfőbb munkája a szívük megtisztítása volt (Apcsel. 15:8-9). Erre volt szükségük a tanítványoknak. A belső szükségletük összes bizonyítéka arra mutatott, hogy a szívükkel van a gond: az öröklött gonoszossággal, amitől meg kell tisztulniuk. Amikor ez a megtisztulás megtörtént, a Szentlélek keresztsége (vagy betöltekezés) által, akkor a fő céljuk többé már nem a saját biztonságuk vagy előmenetelük volt.

A pünkösd nap eseménye az egyházat az erőteljes evangelizáció időszakába vezette. Az egyház örömmel és győztesen terjeszkedett annak ellenére, hogy nem teljesen értettek egyet a tantételekben. A zsidó tévtanok, belső zúgolódások, képmutatás, démoni ellenállás, üldöztetés és más nehézségek is jelen voltak.

Erőteljes bizonyosságtevők egyesített, felkent csapatává váltak: Isten elhívását követték, az Ő erejére támaszkodtak, valamint Isten dicsőségére szolgáltak.

Egy hívőnek ugyanaz a szüksége, mint a tanítványoknak volt, amire a válasz a Szentlélekkel történő betöltekezés.

Ezzel nem azt mondjuk, hogy:

- (1) Egy hívő életében nincs jelen a Szentlélek addig, amíg ezt a különleges betöltekezést át nem éli.
- (2) A Szentlélek semmilyen munkája nem jelenik meg a hívő életében, amíg ez a betöltekezés meg nem történik.
- (3) Nem létezik olyan fajta Szentlélekkel történő betöltekezés emellett, ami megtisztítja a szívet.
- (4) Minden egyes embernek, aki átélte a Szentlélekkel történő betöltekezést, apostoli szolgálata van.

Ne feltételezzük, hogy mi is ugyanazt fogjuk átélni, mint a tanítványok. Ugyanakkor még mindig fontos, hogy átéljük a szív megtisztulását és felhatalmazást nyerjük a szolgálatra.

A tanítványok példáiból láthatjuk, hogy:

- (1) Ha egy embernek az életében ott van ez a szükséglet, akkor nem készült fel még teljes mértékben a szolgálatra vagy a szent életre.
- (2) Isten nem akarja, hogy egy ember ebben az állapotban maradjon.
- (3) A megoldás nem a képzésben vagy a hosszú távú lelki növekedésben rejlik.
- (4) Lehetséges, hogy egy pillanat műve alatt betöltődik ez a szükséglet, melyet megfelelő keresés előzött meg.

🔗 Hogyan fogadhatja be egy hívő a Szentlélek munkáját?

Péter azt mondta, hogy hit által fogadható be (Apcsel. 15:8-9). Jézus felkészítette a tanítványokat, hogy legyen hitük. Mindezt úgy érte el bennük, hogy ígéretet adott nekik és várakozást ültetett a szívükbe.

Ha tehát egy ember látja magában ezt a szükségletet, és azt, hogy Isten hajlandó ezt betölteni, akkor elfogadhatja ezt a kegyelmet hit által.

Feladat: Ezt a feladatot nem kell beadni. Minden egyes tanuló imádságban vizsgálja meg magát, és úgy válaszoljon a kérdésekre. A Szentlélektől függök, vagy csak annak megtételére hajlok, amihez a képességeim elegendők? Milyen változásokra van szüksége az imaéletemnek? Én is rendelkezem azoknak a jellemvonásoknak bármelyikével, amely arról árulkodott, hogy a tanítványoknak a Szentlélek általi keresztségre van szükségük? Vannak olyan tetteim, szokásaim, szívbeli hozzáállásaim vagy céljaim, amelyeket nem adtam át Istennek? Hajlandó vagyok arra, hogy a Szentlélek teljesen megtisztítson, és így használhasson Isten dicsőségére?

7. lecke

Imádság és böjt

Bevezetés

Az Egyháznak ma nem több berendezésre vagy új szervezetekre, illetve több és nemesebb módszerre van szüksége, hanem olyan emberekre, akiket a Szentlélek használhat: imádkozókra, akik erőteljesek az imádságban. A Szentlélek nem a módszereken, hanem az embereken keresztül árad. Nem a gépezeteket olajozza, hanem az emberekre száll rá. Nem a terveket keni fel, hanem az embereket: akik imádkoznak. (E. M. Bounds: *Power through Prayer – Erő az imádságon keresztül*).

🔗 *Milyen tévhitet próbált Bounds korrigálni ezekkel az állításaival?*

Azzal, hogy imádkozunk, kinyilvánítjuk, hogy Istentől függünk. Ha egy ember túlságosan elfoglalt ahhoz, hogy imádkozzon, akkor azt gondolja, hogy a saját munkája fontosabb, mint Istené, amit az imádságra feleletként tesz.

Mivel a Szentlélektől függünk, az imádság fontos számunkra. Pál arra kérte az embereket, hogy imádkozzanak az evangélium terjedéséért (2 Tesszalonika 3:1; Kolossé 4:3; Efézus 6:19).

Miért fontos az imádság

🔗 *Tudjuk, hogy az imádság fontos a hívő számára. Melyek azok az okok, amelyek különösen fontosak egy olyan embernek, aki evangélista?*

Az imádság fontos az evangélistának:

(1) Az evangélistának szellemileg elevennek kell lenniük.

Az imádság a szellem lélegzetvétele. Az evangélista abba az Istennel való kapcsolatba vezeti az embereket, amelyet ő maga már átélt.

(2) Az evangélista képtelen fenntartani a szolgálattal kapcsolatos igazi szenvedélyt, ha nem tölt Istennel időt imádságban.

Ha egy ember, aki evangelizálni kíván, imádság nélkül teszi, akkor a motivációi nem lesznek a helyén (lehet, hogy személyes sikerek után hajt, vagy élvezi a vitatkozást).

- (3) Az evangélistának a Szentlélektől kell függenie annak érdekében, hogy meggyőzze a bűnöst, és vágyat ébresszen benne az üdvösség elnyerésére.

Ha a tanulás utáni vágyunk felülmúlja a lelkek utáni vágyunkat, akkor álljunk meg, és imádkozzunk addig, amíg a lelkek utáni vágyunk felülírja a tanulás utáni vágyunkat. (William Smith, Union Bible College alapítója)

Az evangelizáció nem emberi erőfeszítés. Emberi érvelés önmagában nem képes rávezetni a bűnöst arra, hogy beismerje a bűneit és vágyat ébresszen Isten keresésére (János 16:8, János 6:24).

- (4) Az evangélista Istentől függ, hogy Ő kenje fel az elmondott igéket (Róma 1:16; Ézsaiás 55:11).
- (5) Az evangélistának Isten vezetésére van szüksége a szolgálatában (Apcsel. 11:12).

Az imádság gyakorlata

Személyes imaélet

Minden hívő legyen hűséges a napi imádságban. Ez még fontosabb annak a személynek az esetében, aki eredményesen szeretne evangelizálni.

Minden nap töltsön egyedi időt Istennel, és ha lehet, akkor kettesben. Lehet, hogy korábban kell felkelnie, hogy mindenféle zavaró tényezőt elháríthasson, mielőtt beindul a napi nyüzsgés. Még ha nem is tud korán Istennel időt tölteni, néhány percet szánjon arra a nap elején, hogy beszél Istennel.

Mindennap olvasson Igét, elmélkedjen rajta, és imádkozzon, hogy Isten tegye ezeket az igazságokat valósággá az életében.

Imalista

Jó dolog listát készíteni azokról a dolgokról, amikért imádkoznunk kell, máskülönben valószínűleg néhány fontos dolog ki fog maradni. Imádkozzunk azért, hogy világszerte terjedjen az örömhír, különösen azokban az országokban, ahol a keresztényeket üldözik. Imádkozzunk azért is, hogy a saját országunkban is terjedjen az evangélium. Kérjük Istentől, hogy a helyi gyülekezetünk is teljesítse Isten misszióját a lakóhelyünk közösségében. Könyörödjünk azért is, hogy Isten segítsen nekünk személyesen is hatékonyan beszélni az evangéliumról.

A lista akkor is segítséget nyújt egy embernek, amikor nehezen tud koncentrálni.

Nem kell minden alkalommal igénybe venni az imalistát, amikor imádkozunk. Olykor úgy érezzük, hogy bizonyos dolgokért imádkoznunk kell, amelyeket imalista nélkül is észben tudunk tartani.

🔗 Milyen más dolgok szerepeljenek egy imalistán?

Nevekkel teli imalista

Készítsünk egy listát, amelyen tíz olyan ember neve szerepel, akit személyesen ismerünk, és szükségük van a megváltásra. Olyan emberek legyenek, akikkel sűrűn érintkezünk. Kötelezzük el magunkat arra, hogy mindennap imádkozzunk értük. Ha Isten készít lehetőséget, akkor beszéljünk velük; ha nem, akkor imádkozzunk tovább. Mások bizonyágai alapján (akik készítettek ilyen listát) mondhatjuk, hogy ha mi is készítünk egyet, akkor egy éven belül néhányan megtérnek majd közülük.

Imapartner

Jó dolog, ha egy keresztény embernek van olyan barátja, akivel együtt imádkozhat. Megoszthatják a szükségleteiket és a győzelmeiket is egymással. Jó, ha minden héten találkoznak, vagy akár gyakrabban.

A férj és a feleség imádkozzon ilyen módon együtt; de hasznos, ha a férj egy férfivel, a feleség pedig egy nővel imádkozik együtt, mint imapartnerrel.

🔗 Milyen tapasztalataik vannak a csoport tagjainak imapartnerekkel kapcsolatban?

Imaséta

Imasétára akkor kerül sor, ha egy szolgálócsoport felelősséget érez a környezetében élőkkel kapcsolatban. Egy csapat ember vagy egy egyén egy területen séta közben imádkozik. Az ima lehet hangtalan is. Beszédbe elegyedhetnek azokkal, akikkel találkoznak, de a séta elsődleges célja az imádkozás. Imasétát a szolgálat kezdetekor tarthatnak egy területen, vagy akár később is.

Imasátrak

Bizonyos gyülekezetek átmeneti imasátrakat állít fel nyilvános helyeken, ahol sok ember halad el. Kitesznek egy feliratot, amin ez áll „Imasátor”, és felajánlják, hogy imádkoznak az arra elhaladókkal. Ezt a kérdést teszik fel: „Van olyan szükséglete, amiért szeretné, ha imádkoznának?” Kifejezik a törődésüket a szükségletekkel kapcsolatban, és nem

vitába bocsátkoznak az emberekkel. Gyakran van lehetőségük arra, hogy megosszák az evangéliumot.

🔗 *Hol lenne ilyen imasátor felállítására alkalmas terület ott, ahol laktok?*

Bibliai imádságok

Azok az imádságok, amelyeket Jézus és az apostolok mondtak, olyan dolgokat mutatnak a számunkra, amiért nekünk is imádkoznunk kellene, mivel tudjuk, hogy ők Isten akaratában imádkoztak. Álljon itt három példa.

Az Úr imádságában: a Máté 6:9-13-ban Jézus mintát adott a tanítványainak, hogyan imádkozzanak. Mi is így imádkozzunk, illetve általánosságban is ennek a fontossági sorrendnek a mentén.

Pál imádsága az efézusiakért: Az Efézus 3:14-19-ben Pál imádkozik a hívők szellemi megerősítéséért. Mi is ugyanezt kérjük, ugyanezt magunknak és másoknak.

Az „aratási” imádság: A Máté 9:36-38-ban Jézus azt szerette volna, ha a tanítványait ugyanaz a szenvedély tölti el a bűnösökkel kapcsolatban, és imádkoznának, hogy Isten küldjön munkásokat a szellemi aratásába.

Azok az emberek, akiknek a vállain nyugodott a világ keresztényé tétele, egyetlen, páratlan kéréssel fordultak Jézushoz. Nem azt mondták, hogy: „Urunk, taníts meg bennünket prédikálni” „Urunk, taníts meg bennünket csodákat tenni”, vagy „Urunk, taníts meg bennünket, hogy bölcssek legyünk...” hanem ezt mondták: „Urunk, taníts minket imádkozni.” (Billy Graham).

A böjt gyakorlata

A böjt azt jelenti, hogy a figyelmünket a szellemi és örökkévaló dolgokra összpontosítjuk, elfordulva a fizikaitól és az ideig-óraig tartó dolgoktól. Azt jelképezi, hogy a szellemi és örökkévaló dolgok sokkal fontosabbak számunkra, mint a fizikai és ideig-óraig való dolgok. Ez annyit tesz, hogy erősödik a hitünk.

🔗 *Miben különbözik a böjt attól, hogy valaki éheztesse magát annak érdekében, hogy Istent rávegye, hogy tegyen meg neki valamit?*

Bibliai példák a böjtre

Ezek olyan időkről szólnak, a Bibliában feljegyzett példák, amikor valaki nagyon komolyan gondolta, hogy Isten beavatkozását szeretné az életébe, ezért hát böjtölt. Ezeket a példákat rengeteg bibliai hivatkozásból válogattuk, hogy egész egyszerűen bemutassuk, a Szentírás pozitívan beszél a böjtről. Az Írásban gyakran úgy említik, mint a magyarázat részeként, hogy Isten miért avatkozott be.

2 Krónika 20	Nemzeti böjt, ami győzelmet hozott a csatában.
Ezsdrás 8:21	Ezsdrás böjtölt és imádkozott, hogy Isten védje meg őket a veszélyben.
Eszter 4:16	A zsidók böjtöltek, hogy Isten avatkozzon be az eltervezett nép irtás előtt.
Jónás	Ninive böjtölt Isten irgalmaért.
Bírák 20:26	Izrael azért böjtölt, hogy Isten vezesse őket a háborúban.
1 Sámuel 7:6	Izrael megbocsátásért és szabadulásért imádkozott.
Nehémiah 1:4	Nehémiás azért böjtölt, hogy Isten tegye képessé a városfal felépítésére.
Dániel 9:3	Dániel azért böjtölt, hogy Izrael szabaduljon meg a fogságból.
Jóél 2:12	Böjtöt hirdettek megtéréssel együtt, az ítélet elhárításáért.
Máté 4:2	Jézus 40 napot böjtölt, hogy felkészüljön a földi szolgálatára.
Lukács 2:37	Anna próféta volt, aki böjtöléssel és imádsággal töltötte az idejét.
Apcsel. 10:30	Kornéliusz böjtölt, amikor Istentől üzenetet kapott.
Apcsel. 13:2-3	Amíg böjtöltek, Isten azt mondta a gyülekezetnek, hogy küldjenek ki misszionáriusokat.
Apcsel. 27:21	Pál böjtölt és imádkozott krízis idején.

A csoport olvasson el egyet a böjtről szóló igehelyek közül, majd vitassa meg a szakaszban taglalt helyzetet.

Jézus útmutatásai

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy akkor böjtöljenek majd, amikor fizikai értelemben már nem lesz velük.³⁰

Tanította őket arról, hogyan viszonyuljanak helyesen a böjthöz. Azt mondta, hogy a böjt nem olyan megnyilvánulás, amit a többieknek látniuk kell.

Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te pedig, ha böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megjutalmaz téged.³¹

Történelmi példák a böjtre

Egyes hívők a korai egyházban egy étel kihagyásával böjtöltek minden szerdán és pénteken, emellett pedig évenkénti böjti napjaik is voltak. Luther Márton, Kálvin János, John Knox, Jonathan Edwards, Charles Finney, és D. L. Moody sokat böjtöltek. John Wesleyről és a korai metodistákról

³⁰ Máté 9:15; Lukács 20

³¹ Máté 6:16-18

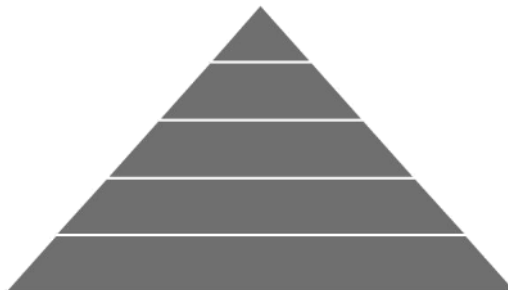
ismeretes volt, hogy böjtöltek. Minden egyes ébredés, melynek hosszantartó kihatása volt, imádsággal és böjttel kezdődött.

🔗 *Kiket ismertek, akik jó eredményét látták a böjtnek?*

A modern egyház gyengesége

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy nem tudtak segíteni egy démon által megszállott embernek, a hitetlenségük miatt. Majd ezt mondta: „Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre” (Máté 17:21). Arra utalt, hogy az imádság és böjt a tevőleges hit eszközei; és éppen ezért a hitetlenség ellenszerei. Nem úgy értette, hogy a tanítványok akkor kezdjenek böjtölni, amikor krízis helyzet áll elő; hanem arra gondolt, hogy a szokásos ima és böjt legyen az életük része, hogy legyen hitük akkor is, amikor a krízis beáll.

A Jézus böjttel kapcsolatos szavainak, a rengeteg igeszakasznak és történelmi példának az érvelése nyomán készítettünk egy ábrát - ami egy hét szintes piramis képe - azokról az áldásokról, amelyek a rendelkezésünkre állnak. Az alsóbb szintek áldásait lehet, hogy az imádság által nyert hittel érhetjük el. A magasabb szinteken lévő áldásokat csupán az ima és a böjt által nyert hittel érhetjük el.

Hogyan böjtöljünk helyesen

- o Elegyítsük az imádságot és a böjtöt, hogy a böjt ne csupán egy látható cselekedet legyen, hanem a lelkiesség megújulása és a hitünk gyarapodása.
- o Istent dicsőítő motivációval böjtöljünk, és ne büszkeségből.
- o Ahogyan imádkozunk és böjtölünk, keressük Isten akaratát a kérésünkkel kapcsolatban.
- o Ne cseréljük fel az engedelmességet böjttel!
- o Ne tegyünk kárt a testünkben.

A csoport beszéljen meg egy közös ima és böjt alkalmat.

Böjtöljünk biztonságosan

A böjt nem egészségtelen, ha megfelelő módon végzik. Valójában sok egészségügyi előnnyel jár, ha rendszeresen élnek vele.

Igyunk vizet böjt idején; víz megvonásával ne böjtöljünk.

Kezdjük egy napi böjttel, majd fokozatosan növeljük az időtartamot. Egy hét normál ételbevitel legyen az egy vagy több napos böjtök között.

A hányingeres és fejfájós időszakok gyakoriak azok számára, akik nincsenek a böjthöz szokva. Ha egy ember egészséges, és rendszeresen böjtöl, az első néhány alkalom után megszűnnek a tünetek. A rossz szájíz vagy lehelet azért van, mert a test megszabadul az oda nem való dolgoktól (mérgek).

Hosszú böjt esetén a kellemetlen tünetek néhány nap után megszűnnek.

Hosszú böjtöt gyümölcslével vagy könnyű étellel törjük meg.

A feladat: Minden egyes tanuló vegye fontolóra, hogy miként is fejleszti az imaéletét. Válasszatok egy időpontot és időtartamot, amit a napi imára tesztek félre. Fontoljátok meg a rendszeres böjtöt is.

B feladat: A tanulók olvassák el a böjttel kapcsolatos két szakaszt. Írjatok egy bekezdést mindegyikről, elmagyarázva a helyzetet és az eredményt.

8. lecke

Jézus módszere

Olvassátok el a Máté 19:16-22-t!

🔗 *Mi lep meg titeket Jézusnak, a férfi kérdésére adott válaszában?*

🔗 *Ha hallanátok, hogy egy barátotok így felelne valakinek arra a kérdésre, hogy hogyan lehet örök élete, mit mondanátok ennek a barátotoknak?*

A félreértelmezett ajándék

Képzeljük el, hogy jó egészségnek örvendünk, de egy barátunk odajön hozzánk azzal, hogy ismeri a gyógymódját egy halálos betegségnek. Annak érdekében, hogy ezt megvegye, a házát és mindenét eladta, és be is szerzi nekünk.

🔗 *Mit mondanánk ennek a barátunknak, amikor odaadja ezt az ajándékot?*

Megköszönnénk a nagylelkűségét, de nem értenénk, hogy miért vett nekünk ajándékot. Miért adna olyan sokat azért, hogy valami olyasmit megvegyen, amire nincs is szükségünk?

Most képzeljük el egy másik esetet. Orvosnál voltunk, és megtudjuk, hogy halálos betegségben szenvedünk. Mivel a gyógyszer nagyon drága, nem tudjuk megvenni. Hazamegyünk, elmorfondírozunk a halállal kapcsolatban, és ráébredünk, hogy a családunk el fog veszíteni bennünket, és soha nem lesznek olyan élményeink, amelyekről álmodtunk.

Aztán eljön egy barátunk, és elmondja, hogy mindenét eladta, hogy megvegye nekünk a gyógyírt. Azért fogjuk ezt értékelni, mert előbb megértettük, hogy szükségünk van rá: ez az ajándék az életet jelenti nekünk.

Most gondoljunk azoknak az embereknek a reakciójára a világban, akik hallják az örömhírt. Az evangélium szó azt jelenti, hogy „jó hír”, de a legtöbb ember nem tudja, hogy mitől is jó az a hír.

Képzeljünk el egy férfit, akit Péternek hívnak. Azt mondják neki a barátai: „Jézus meghalt a kereszten, áldozatként, hogy a bűneidet megbocsássa.”

Péter ekkor ezt gondolja magában: „Nem vagyok rossz ember, hiszen jó vagyok a barátaimhoz és a családomhoz. Miért lenne szükség ekkora áldozatra a bűneim miatt? Miért annyira fontos a megbocsátás?” Péter

mérgező is lehet a barátjára, hiszen azt gondolhatja, hogy ő annyira bűnös, hogy Jézus halálára van szükség ahhoz, hogy a bűneit megbocsássa.

A Biblia azt mondja, hogy az embereket kellemetlenül érinti a kereszt. Szeretnék kiutat találni, hogy igazolják magukat. Úgy gondolják, nincs szükségük Jézus keresztjére, ezért a kereszt bolondságnak tűnik a számukra (1Korintus 1:18).

Mint a betegségre adott gyógymódot bemutató kis történetben, az emberek nem értékelik a keresztet, mert nem értik, miért van rájuk szükség.

A biblikus módja annak, hogy az embereket felkészítsük az örömhírré, ha bemutatjuk nekik, miért van rá szükségük. Rá kell ébredniük, hogy bűnösök, akiket hamarosan Isten ítélete sújt.

🔗 *Miért örüljön egy ember annak, hogy hallhatja az örömhírt?*

Az ítélet fontossága

Az a tény, hogy a bűnösök ítélet alá kerülnek és büntetést kapnak, a legfontosabb ok egy bűnösnek, hogy örüljön, amikor hallja az evangéliumot.

„És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik...” (Zsidó 9:27).

„De mondom nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján...” (Máté 12:36)

Olvassátok el az ítélet leírását a Jelenések 20:12-15-ben!

A bűnösök jövőbeli ítélete az elsődleges ok, ami miatt minden bűnösnek szüksége van az üdvösségre.

Isten mindenkinek megparancsolja, hogy térjen meg: „Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött” (Apcsel. 17:30-31).

Ha egy ember nem érti, hogy a bűn komoly dolog, akkor a legfontosabb láncszem hiányzik ahhoz, hogy vágyjon a megtérésre.

🔗 *Mi ébreszthet rá egy embert arra, hogy a bűne komoly dolog?*

A törvény használata

Sok embert azért nem érdekel az örömhír, mert nem tartja magát bűnösnek. A Biblia azt mondja, hogy a legtöbben magukat jónak gondolják (Példabeszédek 20:6). Ha valakit megkérdezzük, hogy vajon ő jó ember-e vagy sem, akkor nagy valószínűséggel „igennel” válaszol majd, és kész lesz megvédeni az álláspontját. A legtöbben úgy gondolják, hogy a bűneik nem gonoszságok, és méltók a bocsánatra. Ha kegyelmet és megbocsátást ajánlunk fel ilyen embereknek, annak nincs semmi értelme.

Az illetőnek látnia kell, hogy bűnös, és a lelkiismeretének meg kell őt győznie előbb, hogy megértse: kegyelemre szorul. Isten azért adta a törvényt, hogy megmutassa a bűnt.

A törvény kifejezésen nem az Ószövetségben adott szertartásos követelményekre gondolunk, amelyek meghatározták az istentisztelet menetét a templomban. Még csak nem is az Izrael vezetőinek adott törvényekről beszélünk, ami nem ugyanúgy vonatkozik ránk. Isten igazságosságának a mércéjéről beszélünk. Dávid király azt írta a 119. Zsoltárban, hogy annyira szereti Isten törvényét, mint Istent magát, mivel a törvény Isten szent jelleméből adatott.

Isten törvénye mutatja meg, hogyan kellene élnünk, és mindannyian vétkesek vagyunk abban, hogy nem engedelmeskedtünk neki. Senki sem igazul meg azáltal, hogy megtartja a törvényt (Galata 2:16, Róma 3:20), mivel mindenki bűnös. Helytelen módon használjuk a törvényt, ha úgy gondoljuk, hogy a törvény megtartásával történő próbálkozás miatt elnyerjük az üdvösséget.

Az Isten törvénye igazgatja az életünket (1Korintus 9:21), de nem a megváltás eszköze. A törvény nem tud üdvösséget adni nekünk, mivel nem vagyunk képesek tökéletesen teljesíteni a követelését születésünktől fogva (Róma 8:3; Galata 3:21).

A törvény nem az evangélium „ellensége” Isten tervében. A Biblia azt mondja, hogy a törvény azzal éri el a célját, hogy a bűnöst ráébreszti arra, hogy szüksége van az üdvösségre. Az örömhír nem teszi semmissé a törvényt (Máté 5:17), vagy jelentéktelenné a számunkra. A törvény az örömmel tökéletes „előszobája”, nem csak az ősi időkben, hanem ma is.

„Tehát a törvény nevelőnk volt Krisztusig” (Galata 3:24). Vannak, akik úgy gondolják, hogy a törvény időszaka csak egy ideig tartott, ami véget ért, most pedig a kegyelem időszakában élünk. A tény viszont az, hogy minden egyes embernek találkoznia kell Isten törvényével, és ráeszmélnie, hogy kárhozát alatt van, mielőtt megértené a kegyelmet. Pál apostol azt mondta: „...a bűnt nem ismerném, ha nem ismertem volna meg a törvény által...” (Róma 7:7)

Pál azt mondta, hogy a törvény azért adatott, hogy a bűnösnek megmutassa, hogy bűnös, és nincs mentsége; mivel a törvény által ébrednek rá az emberek arra, hogy bűnösök (Róma 3:19-20). Minden ember a „törvény alatt van”, a kárhozatban, míg meg nem tér.

Az evangélium nem jó hír annak az embernek, aki nem tudja, hogy a bűne komoly dolog. Az örömhír annak jó hír, aki tudja, hogy bűnös, és hamarosan Isten ítéletével kell szembesülnie.

Olvassátok el a Lukács 18:10-14-et!

🔗 Ha valaki a farizeusnak azt mondta volna, hogy ingyen, Isten kegyelme által bocsánatot nyer, hogyan reagált volna?

Egy modern protestáns hiba

Manapság sokan a protestánsok közül nem szeretik kihangsúlyozni, hogy minden ember bűnös, és Isten ítéletét érdemli.

Nem akarják azt mondani az embereknek, hogy rosszak, hanem pozitív dolgokról akarnak beszélni a negatívok helyett.

Az üdvösség azonnali előnyeit akarják felvillantani ahelyett, hogy az örökkévalókról beszélnének, mivel olyan emberekhez szólnak, akiknek a figyelmét a világi dolgok kötik le.

Azt sugallják, hogy Isten törvénye rossz dolog, az evangélium ellensége, és csak azoknak fontos, akik a tettek alapján akarnak üdvözülni. A Biblia azt mondja, hogy a törvény jó és szent (Róma 7:12-14); és az az ember, aki Isten tetszését keresi, Isten útmutatása szerint akar élni (Zsolt. 119:1-8).

Azt is sugalmazzák, hogy Isten mércéjét lehetetlen megüti mert el van túlozva; valamint a bűneink miatt nem kell elítélni bennünket.

A gond ezzel annyi csak, hogy ha egy ember nem igazán bűnös, nem igazán tud megtérni. Nem sajnálhatja mélységesen, amit tett addig, amíg nem tudja, hogy amit tett, rossz dolog. Ha egy ember nem teljesen hiszi el magáról, hogy bűnös, amikor bocsánatot kér, akkor igazából csak Isten elfogadását kéri az emberi bukásaira.

Tény az, hogy a bűnösök nem azért vannak kárhozat alatt, mert bűnös természettel születtek, hanem mert szánt szándékkal bűnt követtek el, illetőleg lázadtak Isten ellen (Júdás 15).

Sokan hisznek abban, hogy Isten szerető és megbocsátó, de nem ébrednek rá, hogy igazságos is. Elvárják, hogy ha valaha is találkoznak Istennel, meg

fog nekik bocsánati, még ha nem is térnek meg. Az a csonka evangélium, amit hallottak, lezserebbé tette őket a bűneikkel kapcsolatban.

Sok modern protestáns azt hangsúlyozza, hogy ha valaki keresztény lesz, boldogabb életet fog élni. Azt mondják, hogy a bűn nem tesz megelégedetté, de Isten igen; szeretetet, békességet és örömet fognak kapni. Azt is mondják, hogy Istennek csodás tervei vannak mindegyikünk életére nézve, melyek akkor teljeseznek be, ha egy ember megtér.

Ezeket az ígéreteket azonban félre is lehet értelmezni. Isten szeretetet és békességet ad, viszont összetűzésben leszünk azokkal, akik elutasítják Istent (Máté 10:34-36). Örömet is ad, ugyanakkor üldöztetésekben is lesz részünk (1Tesszalonika 1:6). Csodás tervei vannak a számunkra, de egy hívő nehéz helyzeteket és tragédiákat is átélhet (2Korintus 11:24-27). Ha egy ember azért dönt úgy, hogy keresztény lesz, mert azt gondolja, hogy akkor az életkörülményei jobbak lesznek, csalódhat is. Néhányak azért vannak a szenvedés kohójában, mert keresztények.

Keresztényekként értjük, hogy az élet Istennel csodás, még ha nehéz körülmények között is kell élnünk. Azt mondhatjuk, hogy Istennek szolgálni csodálatos életet jelent. A legtöbb meg nem tért embernek azonban nincsenek megfelelő elképzeléseik azzal kapcsolatban, hogy milyen is a csodás élet. Ha arra kérjük őket, hogy írják le, mit takar a csodás élet, akkor olyanokról beszélnek majd, mint egészség, pénz, szabadság, békesség, és más jó körülmények. Nem fogják megérteni, ha egy üldözött, szenvedő kereszténynek csodás az élete. Így ha egy bűnösnek azt mondjuk, hogy amikor keresztény lesz, remek élete lesz, akkor valószínűleg nem fogja érteni, hogy mit ígérünk neki.

A megtérés azt is jelenti, hogy a múlttal történő szakításunk annyira végleges, hogy úgy beszélhetünk róla, mint a halálról. Megfeszítettünk Krisztussal. A keresztje miatt meghaltunk a világ istentelenségének, szemléletmódjának és mércéjének. (Lausanne bizottság a világ evangelizációért, *The Willowbank Report – The Willowbank jelentés*).

Létezik egy másik probléma is a „jobb élet” evangéliummal. Egy ember úgy is elfogadhatja az örömezenetet, hogy nem látja magát olyan bűnösnek, aki ítéletet érdemel. Mivel nem látja a bűn komolyságát, ezért nem tud igazán megtérni. Nem a bűneire keresi a megváltást, hanem más előnyöket akar. Azt gondolhatja, hogy megtért, miközben nem.

Még az üdvösség igazi előnyeit sem élvezheti az életére nézve, mivel nem tért meg. Egy rövid ideig próbálkozhat, majd csalódottan feladja.

A legrosszabb folyamánya egy hamis evangéliumnak az, hogy az illető, aki csalódott, a jövőben nagyobb valószínűséggel nem lesz nyitott az igazi evangéliumra.

Összefoglaljuk tehát, milyen gondok merülhetnek fel a „jobb élet” evangéliummal: (1) olyan dolgokra tesz ígéretet, amelyekre Isten nem, (2)

a bűnös félreérti, (3) a személy lehet, hogy nem teljesen tér meg, (4) nem kapja meg azokat az előnyöket, amiket vár, és (5) valószínűleg kevésbé lesz befogadó az örömhíre a jövőben.

Olvassátok el az Apcsel. 14:21-23-at!

🔗 *Mit mondtak az apostolok a frissen megtérteknek, mire számíthatnak?*

Jézus azt mondta nekik, hogy az emberek gyűlölni fogják őket a Krisztusba vetett hitük miatt. Azt is mondta nekik, hogy nem üdvözülnek, ha nem tartanak ki végig. Ezeket a szavakat három evangéliumi szerző is feljegyezte (Máté 10:22; Márk 13:13; Lukács 21:17). A legtöbb Jézus korabeli apostol Krisztus miatt halt meg. Jézus figyelmeztette a tanítványokat, hogy keresztények millióit ölik meg a hitük miatt, ami nem csak korabeli probléma. A keresztény mártíroknak több mint a felét a 20. században mérszárolták le.

Ha egy ember az üdvösség ígérete miatt tér meg, amihez nem párosítanak könnyű életet, nem fogja feladni azért, mert az élet kemény. Hajlandó lesz próbákat kiállni az örökkévaló evangélium miatt. A próbák a megváltást még nagyobb kinccsé teszik a szemében.

🔗 *Miért szenvednek üldöztetést keresztények?*

A szeretet bemutatása

Olvassátok el a 2Timóteus 2:24-26-ot! Mit mondanak ezek a versek az evangélista viselkedéséről?

Az evangélista ne szócsatázzon azokkal, akiket evangelizál. Sátán az ellenség, aki a bűnösöket fogva tartja. Az igazságot kedvesen magyarázzuk el. A célunk az, hogy segítsünk nekik, nem pedig az, hogy legyőzzük őket az okfejtéseinkkel. Az ebben a fejezetben használt szavak a kedvesség, szelídség és türelem.

Olvassátok el a Titus 3:2-5-öt!

🔗 *Mit mond ez a fejezet az evangélista viselkedéséről?*

Ne feledjük, hogy Isten kegyelme nélkül mi is olyanok lennénk, mint a világi emberek. Isten nem az ítéletével közelít hozzánk, hanem a kedvességével és szeretetével.

Az evangélista ne a bűnösre haragudjon, hanem a bűnre és Sátánra. Ne legyen nyers, aki annak örül, ha meglesi az emberek hibáit, hanem inkább az üdvösségük foglalkoztassa.

Megtanultuk, hogy azzal nem szeretetet fejezünk ki, ha olyan dolgokat ígérünk, amelyeket Isten nem ígért. Nem irgalommal fordulunk feléjük akkor, ha úgy teszünk, mintha az életük problémái fontosabbak lennének az örökkévaló sorsuknál.

Jézus betöltötte azt a jövendölést, hogy a Messiás nem egy erőszakos ember, hanem gyengéd, és nem sújt le a bűntől már amúgy is összetört emberre (Máté 12:19-20).

🔗 Milyen módokon mutathatjuk be az Isten szeretetét, amikor evangelizálunk?

Bibliai evangelizáció

Az evangelizáció biblikus megközelítésében Isten törvényét használjuk arra, hogy az embereket felkészítsük az örömhír befogadására. A törvény győzi meg a bűnöst és érteti meg velük, hogy ítélet alá kerülnek, ha nem térnek meg.

Keresztelő János azt hirdette az embereknek, hogy készüljenek fel az Úr jövetelére, és meneküljenek meg az ítélet alól (Máté 3:1-12).

Jézus számtalanszor beszélt az ítéletről és pokolról, és kegyelmet kínált fel azoknak, akik megbánták a bűneiket.

Olvassátok el a Lukács 7:36-50-et!

🔗 Milyen embernek kínálják fel a megbocsátást?

Nem látjuk Jézus szolgálatában azt, hogy olyan embereknek kínálta fel a megbocsátást, akik nem bánták meg a bűneiket. Figyelmeztette az embereket az ítéletre. Egy katasztrófa után, amiben számos ember életét vesztette, Jézus azt mondta a sokaságnak, hogy mind el fognak veszni, ha nem térnek meg (Lukács 13:1-5).

Jézus elmondta a vámszedő és a farizeus történetét, aki másként imádkozott: a vámszedő megbánta a bűneit, és bocsánatot nyert, a farizeus azonban igazolni próbálta magát. Nem lett volna értelme

felajánlani a megbocsátást a farizeusnak, mivel nem hitte, hogy szüksége van rá.

Péter apostol az örök életet hirdette, és megtérésre hívta az embereket, hogy bocsánatot nyerjenek (Apcsel. 2:38, 3:19, 5:31).

István, amikor a zsidó tanács főembereinek hirdette az örömhírt, nem a kegyelmet ajánlotta fel, hanem meggyőzte őket arról, hogy ellenszegültek Istennek és megszegték a törvényét (Apcsel. 7:51-53).

Pál azt hirdette, hogy az embereknek meg kellene térniük, mert Isten előtt nincs mentség a bűnre (Apcsel. 17:30-31).

Nem rossz dolog, ha arról az örömről és áldásról is beszélünk, ami a megtéréssel jár együtt; de a Bibliában az evangélisták elsődleges módszere az örömhír átadása volt, hogy az embereket meggyőzzék a bűneikről és felajánlják a kimenekedést az ítéletből, megtérésre vezetve így őket.

Lásd a 2Korintus 5:11-et!

🔗 *Mit mond arról az apostol, hogy ő mit használt a megtérés eszközüül? Lásd Apcsel. 24:25-öt.*

🔗 *Miről beszélt Pál Félixnek? Milyen hatással volt ez Félixre?*

Egy példa a biblikus evangelizációra

András gyülekezetbe hívogatta az embereket, amikor Péterrel találkozott.

Péter: Nincs szükségem gyülekezetre.

András: A Biblia azt mondja, hogy minden ember meg fog állni Isten előtt, és a bűnei miatt megítéltetik. Mit gondolsz, Isten elfogad majd úgy, ahogy vagy?

Péter: Szerintem igen.

András: Jó ember vagy?

Péter: Szerintem igen.

András: Talán sokakhoz képest jó vagy, lehetséges, hogy a barátaidhoz és családodhoz is jó vagy. De ismered azt a mércét, amit Isten használ? A Biblia beszél arról, hogy Isten megítéli a jót és rosszat. Például, néhány ilyen szabály a tízparancsolatban található. Ismered a tízparancsolatot?

Péter: Néhányat közülük.

András: Például az egyik parancsolat azt mondja, hogy „Ne tégy hamis tanúbizonytságot!”. Valaha is az életedben mondtál már olyat, ami nem volt igaz?

Péter: Persze, mindenki követett el ilyesmit egyszer-egyszer!

András: De hazudni azt jelenti, hogy megtörjük Isten parancsolatát. Egy másik ilyen parancsolat, hogy ne lopj. Loptál már valaha is?

Péter: Csak kis dolgokat, és soha nem fordult elő olyan, hogy valamit elloptam valakitől, és emiatt hiányt szenvedett valamiben.

András: De Isten nem ránk bízta, hogy eldöntsük, mit lophatunk el, hanem azt a parancsolatot adta, hogy ne lopjunk. Egy másik parancsolat, hogy Isten nevét hiába fel ne vegyük, tiszteletlenül ne használjuk, vagy átokszóként ne vegyük száunkra.

(Bármelyik parancsolatot felhasználhatjuk, de az összeset egyetlen beszélgetésben ne. Lentebb találunk példákat.)

Isten azt mondja, hogy ne kövessünk el házasságtörést, Jézus pedig azt mondja, hogy egy nő utáni sóvárgás a szívben, már házasságtörést jelent.

Isten azt mondta, hogy ne öljünk, Jézus pedig azt mondta, hogy ha valakit gyűlölünk a szívünkben, ez egyenlő a gyilkossággal.

Isten azt mondja, hogy tartsuk meg a szent napját. Minden héten megszenteltük az Úr napját?

Isten azt mondja, hogy ne irigykedjünk, és ne gondoljuk azt, hogy az irigyelt javak tesznek majd boldoggá Isten helyett, azt kívánva, bárcsak mi is rendelkeznenk azokkal, amikkel mások.

Isten azt mondja, hogy ne legyenek idegen isteneink, ne legyen semmi sem fontosabb a számunkra, mint Isten, ami azt jelenti, hogy semminek ne engedjük meg, hogy gátját szabja az Isten iránti engedelmességnek és annak, hogy Istent úgy dicsérjük, ahogyan megérdemli.

(Miután számos parancsolaton keresztül bemutattuk, hogy bűnös, befejezzük a beszélgetést.)

András: Ha ma Isten megítélne, nem menekülnél meg, hanem bűnösnek bizonyulnál a mércéje alapján. Szeretnéd megtudni, hogyan kaphatsz bűnbocsánatot, hogy ne kelljen félned Isten ítéletétől?

(Ezek után az evangélista megoszthatja az örömhírt, és megkérheti a beszélgető partnerét a megtérők imájának elmondására.)

Két tanuló játsszon el egy olyan beszélgetést, ahol az egyik bemutatja az örömhírt a tíz parancsolat segítségével, majd a csoport beszélje meg, amit látott, hallott. Majd a tanulók páronként gyakorolják az evangélium bemutatását.

🔗 Honnan tudhatjuk, hogy az evangélium bemutatása sikeres volt-e?

Nyilvánvalóan, ha egy ember a megtérés mellett dönt és megmenekül, miután elmondtuk az evangéliumot, abból tudhatjuk, hogy sikeresek voltunk. De nem csupán ez az egyetlen mércéje a sikernek. Isten az, aki felelős azért, hogy felgyorsítsa az igazság megértését a hallgató szívében. Ha olyan módon tudjuk bemutatni az örömhírt, amit a hallgató megért, akkor már valami fontosat „teljesítettünk”, még ha soha nem is látjuk az eredményt. Ha megérezte a törődésünket és segíteni akarásunkat, az is jó. Ha dühös volt, és csúfolódott, az nem azt jelenti, hogy sikertelenek voltunk, különösen, ha az igazság miatt volt feldúlt. Isten tisztességet nyer az evangélium által; ha elmondjuk, akkor valami fontos dolog terén vagyunk sikeresek.

Feladat: Mutassátok be az örömhírt legalább három embernek olyan módon, ahogyan András tette ebben a leckében. Minden egyes beszélgetésről írjatok egy-egy bekezdést. Készüljete fel arra, hogy a következő alkalmon beszéltek majd erről.

Megjegyzés a csoportvezető számára: Ez az evangélium bemutatásának hatékony módszere. Fontos, hogy a tanulók megtanulják ennek használatát. A következő alkalmon kapjanak időt a tanulók a tapasztalataik megosztására azzal kapcsolatban, amikor ezzel a módszerrel próbálták bemutatni az evangéliumot. Hadd nyerjenek bátorítást egymástól, és tanácsolják egymást! Lehet, hogy érdemes az egész alkalmat erre szánni, és várni a következő alkalomig, hogy tovább menjetek.

Az ebben a leckében használt anyagok zömét Ray Comfort „A pokol leginkább féltve őrzött titka” című ige hirdetéséből vettük, valamint ugyanezen című könyvéből. További anyagok érhetők el a <http://www.livingwaters.com> honlapon.

9. lecke

A „híd” – az evangélium bemutatása

Ennek az alkalomnak a kezdetén a tanulók számoljanak be azokról a tapasztalataikról, amelyeket az evangélium megosztása során szereztek, azzal a módszerrel, amelyet az előző leckében tanultak. Ne feledjétek tanulóként bátorítani egymást. Minden egyes tanuló, aki megosztotta az evangéliumot, valami fontosat teljesített, még ha az, aki hallgatta, nem is pozitívan reagált.

Erre az alkalomra készülve a csoport vezetője szerezzon be egy hagyományos táblát, műanyag táblát vagy egy hatalmas nagy papírt, amire az ábrát felrajzolhatja a csoportnak.

„Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.” (1 János 1:3).

🔗 *Milyen okát találjuk az apostolnál az evangélium megosztásának?*

Megtapasztaltuk, hogy mit jelent az Istennel való találkozás, megtérés, és kapcsolat kezdete Istennel. Azokkal is egyedi kapcsolatban vagyunk, akik Istennel kapcsolatban vannak. Amikor megosztjuk az evangéliumot, akkor másokat is abba a közösségbe hívunk, amiben mi is élünk, és mások is, akik ismerik Istent.

Az evangélium bemutatása

Az evangéliumnak ez a bemutatása rövid, velős és emlékezetes. Egy olyan rajzot használunk, amire mindenki emlékezni fog, aki csak látja. Két perc alatt bemutatható, illetőleg bővíthető, ha beszélgetéssel és magyarázattal együtt történik - ha a hallgatóságot érdekli.

Nem szükséges képzett művészeknek lennünk, hiszen egyszerű rajzról van szó, és pontosan az egyszerűsége fog segíteni abban, hogy a hallgatóság emlékezzen rá.

Most végigmegyünk a rajz egyes részein, a magyarázatokkal együtt, melyet minden egyes részhez elmondunk, amit rajzolunk.

A csoport vezetője mutassa be a rajzot, míg a tanulók figyelnek. Lehetőleg ne toldjon hozzá további magyarázatokat a bemutatóhoz. Legyen rövid, hogy a tanulók gyorsan megtanulják. A tanulók ne próbálják meg lerajzolni a rajzot első látásra, hallásra.

A második bemutató alkalmával a tanulók rajzolják le a rajz minden egyes részét, míg a csoport vezetője valami nagyra rajzolja, hogy mindenki lássa. A csoportvezető ne toldjon hozzá további magyarázatot a bemutatóhoz. Legyen rövid, hogy a tanulók könnyen megtanulják. A második bemutató után a csoport menjen tovább és vegye át a magyarázatot, ami a következő részben található, majd menjenek vissza, hogy gyakorolják a bemutatót.

Itt találjuk a szavakat, amelyeket a rajz egyes részeihez fűzünk.

#1

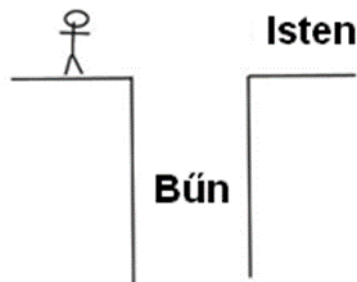
„Isten az embert arra teremtette, hogy közösségben legyen vele, és áldott életet éljen. Isten nem úgy alkotta meg az életet, hogy telve legyen problémával és szenvedéssel.”

Isten

#2

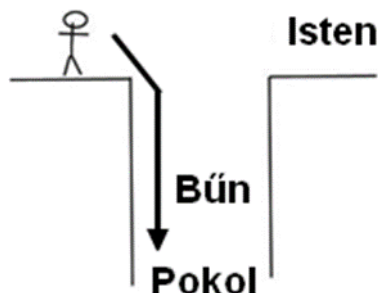
„Az ember elszakadt Istentől, a bűn miatt. Az első emberpár bűnt követett el, és attól fogva minden ember bűnt követett el Isten ellen.”

#3

„Isten igazságos Bíró, aki egy nap a bűnöst kárhozatra ítéli az örökkévalóság idejére a pokolban, hacsak a bűnös nem talál irgalmat és újra kapcsolatba nem lép Istennel.”

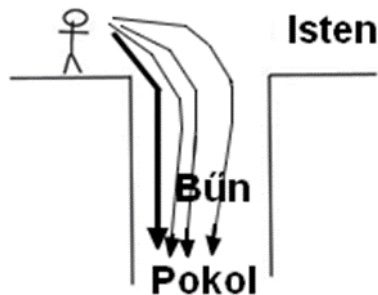
[Rajzoljuk meg a nyilat, és írjuk be a pokol szót.]

#4

„Semmit sem tehetünk, amivel visszakerülhetünk Istenhez, és kiérdemelhetjük az irgalmát – sem jó cselekedetekkel, gyülekezetbe járással, vallásos szokásokkal, adakozással...”

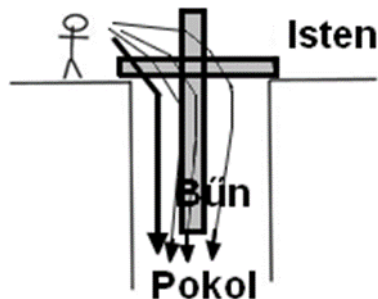
[Rajzoljunk nyilakat minden egyes szóhoz a listában.]

#5

„A helyzetünk reménytelen lenne, ha Isten nem biztosította volna annak a módját, hogy visszatérjünk hozzá. Jézus, az Isten Fia meghalt a kereszten áldozatként, hogy mi bűnbocsánatot nyerjünk.”

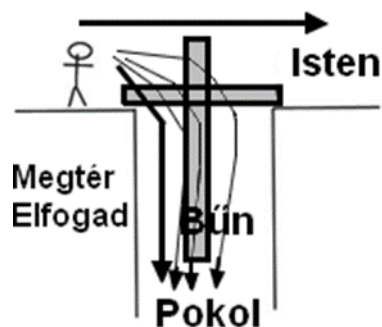
[Rajzoljuk meg a keresztet.]

#6

„Az viszont nem elégséges, ha ezt csupán tudjuk. Mindenkinek egyenként kell meghoznia ezt a döntést, és Istenhez visszatérnie. Minden embernek muszáj megtérnie, ami azt jelenti, hogy annyira bánja a bűnét, hogy hajlandó legyen felhagyni vele. Aki megtér, bűnbocsánatot nyerhet azért, ha Istent kéri imádságban.”

[Rajzoljuk be a nyilat és írjuk be azt a két szót, hogy megtér és elfogad.]

#7

„Mit gondoltok, hogy hol szerepeltek ti ezen az ábrán? Volt már olyan fontos időszak az életetekben, amikor megbántátok a bűneiteket, elfogadtátok Isten bocsánatát, és elkezdtetek Istenért élni; vagy még mindig Istentől elszakadtan élték a bűneitek miatt?”

[Várjátok meg, amíg válaszolnak. Sokan be fogják ismerni, hogy még mindig elszakadtan élnek Istentől.]

„Készen álltok ennek a lépésnek a megtételére – a megtérésre, a bűnbocsánat elnyerésére, valamint arra, hogy elkezdték Istenért élni? Szívesen imádkozom értetek most azonnal!”

Imádkozzatok valami ehhez hasonlóan:

„Uram, tudom, hogy bűnös vagyok, és örökkévaló büntetést érdemlek. Bocsánatot kérek a bűneimért, és hajlandó vagyok azokkal felhagyni. Kérek, hogy bocsáss meg nekem, nem azért, mert megérdemlem, hanem azért, mert Jézus meghalt a kereszten. Köszönöm a megváltást. Ettől fogva neked élem az életem.”

Miután a csoportvezető végzett a bemutatóval, a csoport vegye át a különböző részek magyarázatát.

#1

A bemutató elejét át lehet dolgozni, hogy a hallgatóságra szabjuk. Ahelyett, hogy azt mondaná az evangélista, „az élet telve van problémákkal és szenvedéssel”, olyan konkrét dolgokat is megemlíthet, amelyek kapcsolódnak a hallgatóság tapasztalataihoz.

#2

Fontos a hallgatóság számára felismerni, hogy személyesen ő bűnös, és Istentől elválasztott állapotban van. Nem csupán olyan helyzetben van, ami Ádám bűnének a következménye.

#3

Ez mutatja be a bűnös állapotának legkomolyabb aspektusát.

#4

Ennek a résznek a célja az, hogy a hallgatóság ne bízson a nem megfelelő dolgokban az üdvösséget illetően. Ezt a részt átalakíthatjuk a hallgatóság szükségletei szerint. Az evangélista olyan dolgokat próbáljon megnevezni, amelyekben valószínűleg a hallgatóság bíz.

#5

A legegyszerűbb módon úgy magyarázhatjuk el az engesztelést, hogy „Jézus, az Isten Fia meghalt a kereszten áldozatként, hogy mi bűnbocsánatot nyerjünk.” Ennek a résznek az a célja, hogy segítsen ráébredni a hallgatóságnak, hogy bízson az Isten által biztosított megváltásban.

#6

Az evangélista megpróbálja eljuttatni a hallgatóságot a döntés pillanatáig. A hallgatóságnak rá kell ébrednie, hogy személyes döntés kell hoznia. Tudnia kell, hogy mit jelent megbánni a bűnöt, hogy tisztában lehessen azzal, a bűnök megbánása több mint sajnálkozás vagy bocsánatkérés. Tudnia kell azt is, hogy imádkoznia kell Istenhez a bűnbocsánatért.

#7

Ezen a ponton az evangélista azzal próbálkozik, hogy a hallgatóság beismerje, szüksége van a megváltásra. A bemutatót úgy alakítottuk ki, hogy a hallgató ráébredjen meg nem tért állapotára. A kérdést nagy gonddal szövegeztük. Sokan úgy gondolják, hogy naponta bocsánatot kell kérniük, miközben folyamatosan a bűnben élnek. A kérdés arra a különleges időre vonatkozik, amikor az illető megtért és az új élet kezdetét vette.

Rá kell döbbsennie, hogy amennyiben nem tért meg, akkor még mindig Istentől elválasztottan él, a bűnei miatt. Majd az evangélista felajánlja, hogy imádkozik vele a megtérésért.

Ha a hallgatóság nem érti, hogy szüksége van a megtérésre, illetőleg nem áll készen rá, akkor az evangélista ne kényszerítse abba az irányba, hogy imádkozzanak. Ha igazi megtérés megtapasztalása nélkül imádkozik valaki, akkor hamis üdvbizonyossága lehet, vagy azt hiheti, hogy vele ez nem történhet meg. Bármelyikről is legyen szó, később kevésbé valószínű, hogy megtér.

A rajzot gyorsan be lehet mutatni. Ha lehetőségünk van az evangélium megosztására, akkor egyszerűen kérdezzük meg: „Van két perced arra, hogy rajzoljak valamit, aminek segítségével bemutatom, mit mond a Biblia arról, hogyan tudhatjuk meg biztosan, hogy üdvösségünk van-e?” Ezzel hozzuk tudomására, hogy nem sokáig akarjuk feltartani. Ha érdekli a dolog, és szeretne beszélgetni, akkor több időt is tölthetünk ezzel.

Rendszerint az embereket érdeklik a rajzok. Sokszor elkérik a rajzot az evangélistától, miután befejezte.

Ezután a csoportvezető újra, többször tartsa meg a bemutatót. Minden további megjegyzés vagy magyarázat nélkül mutassa be, mivel a tanulók könnyebben megtanulják, ha rövid. Majd ezek után a bemutatók után különböző tanulók felváltva tartsák meg a bemutatót a csoport előtt, míg a többiek segítenek nekik a részletekben. Ezek után a tanulók párokat alkossanak, és egymással gyakorolják a bemutatót.

Feladat: Mutassátok be az örömhírt a „híd” ábra segítségével legalább három nem hívőnek. Írjatok minden egyes esetről egy bekezdést, valamint legyetek készen arra, hogy a következő alkalommal beszéltek ezekről.

Feladat: A következő alkalomra készülve olvassátok el, és elmélkedjete a Róma 1-3, 5 és 10 fejezetein.

10. lecke

A római út

A tanulók számoljanak be a híd ábrával történt evangélium bemutatásának gyakorlatát illetően.

Erre a leckére készülve a tanulók olvassák el a Róma 1-3, 5, 10 fejezetét.

Bevezetés a Római levélbe

Pál eltervezte, hogy Rómába utazik. Hirdetni akarta az evangéliumot (1:15), erősíteni a híveket (1:11-12), és megnyerni a római gyülekezet támogatását a Hispániába történő missziós útjához (15:24).

A Rómaiakhoz írott levél célja az volt, hogy bemutassák Pált és a megváltás teológiáját a római híveknek. A levél bemutatja a világméretű missziói munka alapját azzal, hogy elmagyarázza a megváltás teológiáját.

Pál úgy tervezte, hogy a római gyülekezetet használja bázisként a misszionáriusi erőfeszítéseinek beindításához Hispániába, ami a legrégebbi római gyarmat volt nyugaton, és a római civilizáció központja a világnak azon a táján.

Pál római útja nem olyan módon zajlott, ahogy azt tervezte, Jeruzsálemben ugyanis letartóztatták. Amikor úgy nézett ki, hogy nem állnak ki az igazáért, fellebbezett Cézárhoz. Egy veszélyes út után, amiben hajótörés is szenvedtek, megérkezett Rómába, mint fogoly, Kr. u. 60-ban. Habár bebörtönözték, látogatókat fogadhatott; és olyan szolgálata lett, ami az egész városra kiterjedt (Apcsel. 28:30-31). Pál azt mondta, hogy az események úgy alakulnak, hogy azok az „evangélium terjedését szolgálják” (Fil. 1:12). Voltak megtérők, még Cézár háza népéből is. Pál két év után kiszabadult. Vajon eljutott-e Hispániába vagy sem, ez az ismeretlenség homályába veszett.

Számos kérdést tehetünk fel, amelyek természetesen felmerülhetnek Pál kérésére válaszként, és amelyek segítik a missziós útjának az indulását. Feltehetné valaki ezt a kérdést: „Miért te lennél az a valaki, aki elmegy?” Pál tehát úgy indította a levelét, hogy megemlíti, ezt az evangelizáció munkájának szenteli (1:1). Később elmagyarázza, milyen különleges elhívást kapott, illetve milyen sikereket élt át, amelyeket a pogányok apostolaként élt meg (15:15-20)

Egy másik lehetséges kérdés: „Miért kell mindenkinek hallania az örömhírt? Lehet, hogy erre az üzenetre nincs mindenhol szükség?” Pál elmagyarázta

az evangélium lehetőségét az emberiség számára világszerte (1:14,16, 10:12), valamint a missziós munka sürgősségét (10:14 -15). Bemutatta, hogy az örömhír mindenkire vonatkozik a világon, és mindenkinek szükséges hallania.

A Római levél akkor és most

A levél még mindig az eredeti célját szolgálja, valamint alapot képez a missziós munkához. Bár ennél többről is van szó! Ahogy Pál elmagyarázta, miért kell mindenkinek hallania az üzenetet, arról is beszél, hogy miről is szól az üzenet, és miért menekülnek meg kizárólag ilyen módon az emberek. Pál néhány gyakori kifogásra reagált. Ez a magyarázat és a prédikált üzenet megvédése teszi ki a könyv zömét, valamint adja a szerkezetét.

A Római levélben található az üdvösség teológiájának magyarázata. Pál üdvösséggel kapcsolatos teológiája, közvetlenül védelem a judaizmussal szemben; valamint kiigazítja az üdvözüléstannal kapcsolatos modern hibákat is.

William Tyndale a Római levélhez írt előszavában ezt mondta: „Pál az elméjében a Krisztus evangéliumának egészét akarta megérteni röviden, valamint készíteni egy bevezetést a teljes Ószövetség elé.”³²

A történelem folyamán Isten arra használta a Római levelet, hogy a legfontosabb igazságokat helyreállítsa, amikor azokról elfeledkeztek.

386-ban Ágoston elszánta magát, hogy elszakad a bűntől, miután elolvasta a Róma 13:13-14-et.

1515-ben Luther Márton ráébredt a Róma 1:17 jelentésére. Meglátta, hogy csak az fog megmenekülni Isten ítélete elől, akinek az életében megtalálható az üdvözítő hit. Ez képezte az alapját annak az üdvbizonyosságnak, melyet régóta keresett.

Ez vált az üzenetének az alapjává, miszerint a hit alapján menekülhetünk meg.

1738-ban John Wesley megtalálta a személyes üdvbizonyosságot, melyet évekig keresett. Fiatal férfiak összejövetelén történt, akik azért jöttek össze rendszeresen, hogy tanulmányozzák, miként lehet a biblikus kereszténység követőjévé válni. Amíg valaki Luther Római levelének bevezetőjét olvasta, Wesley úgy érezte, hogy a szíve „furcsán felmelegedett”. „Úgy éreztem,

³² William Tyndale: „Prologue to Romans – Előszó a Római levélhez” *English New Testament*, 1534.

hogy Krisztusban bízom, egyedül Krisztusban, az üdvösségemet illetően: bizonyosság adatott nekem, hogy Krisztus elvette az én bűneimet, még az enyémeiket is, és megmentett a bűn és a halál törvényétől.”³³

Ez pedig mind a három fiatalember számára, akik megértették a Római levél üzenetét, a buzgó evangelizáció ösztönzőjévé lett. Ez a levél még mindig teljesíti az eredeti küldetését, miszerint a misszió alapját képezi azáltal, hogy elmagyarázza az üdvösség teológiáját.

A teljes Római levél az 1:16-18 versekben található állítások magyarázata.

Ennek a levélnek az általános szándéka nem más, mint közzétenni azt az örök, változhatatlan célt (Isten rendeletét), amely így hangzik: „Aki hisz őbenne, megmenekül; a ki hisz, el nem kárhozik. (John Wesley).

Az 1-14 versekben minden a 15. versben található állítást

készíti elő, ahol Pál azt mondja: „Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni...” A 16-18 versekben tömören és velősen megmagyarázza, hogy mi is az evangélium, illetőleg miért van rá mindenkinek szüksége. Az örömhír annak az üzenete, hogy a bűnös hit által igazul meg. Azért van mindenkinek szüksége erre az üzenetre, mert Isten haragja alatt vannak.

Egy másik módon így fejezhetjük ki a Római levél célját: az evangélium magyarázata, Isten rendeletén nyugodva, miszerint aki hisz, üdvözülni, aki nem hisz, elkárhozik.

A Római levél tetőpontja 10:13-15 verseiben található, ahol Pál elmagyarázza, miért kell a küldötteknek elvinni az örömezenetet. Az emberek hit által üdvözülni, viszont nem hihetnek az üzenet hallása nélkül.

Az evangélium bemutatása a Római levélből

Az evangéliumot úgy is el lehet magyarázni, hogy csak a Római levélből veszünk ki verseket. Ezt az evangéliumi bemutatót olykor „római útnak” nevezik.

Minden egyes hivatkozás magyarázatának első mondata a legfontosabb, amire emlékezni kell.

3:23 „...mivel mindenki vétkezett, és nélkülözi Isten dicsőségét...”

Minden ember bűnt követett el azzal, hogy olyan dolgokat tett, amelyekről tudta, hogy helytelen. Ez a vers bemutatja az emberek igazi problémáját. Nem engedelmessé váltak Istennek, hanem szánt szándékkal engedetlenné

³³ John Wesley, *The Works of John Wesley*, (Kansas City: Nazarene Publishing House, n.d.), 103.

lettek iránta. Ez alól egyetlen ember sem kivétel. Isten egyetlen embert sem fogadhat el az alapján, hogy mindig helyesen cselekedett volna.

Ennek a pontnak az üzenetét tovább erősíti, így nézzük meg a 3:10 verset („Nincsen igaz ember egy sem”) és az 5:12 verset („...úgy minden emberre átkerjett a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett...”).

6:23 „Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

A bűnösök megérdemlik az örök halált, de Isten örök életet ajánl fel, ami egy ajándék Jézus Krisztuson keresztül.

Ez a vers mutatja be, hogy a bűn miért olyan komoly dolog. A bűn miatt a halál büntetése minden emberre átkerjett. Az örök halál, Isten ítélete, melyet minden bűnös megérdemel.

A halállal ellentétben, amit kiérdemeltünk, Isten felajánlja az élet ajándékát, amit nem érdemeltünk ki.

5:8 „Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.”

Az Isten ajándékát úgy kaptuk meg, hogy Krisztus meghalt értünk.

Isten nem volt hajlandó megengedni, hogy elnyerjük azt az ítéletet, amit megérdemeltünk. Mivel szeretett bennünket, ezért gondoskodott annak a módjáról, hogy irgalmat nyerjünk. Jézus áldozatként halt meg, hogy mi bűnbocsánatot nyerjünk. Isten nem várt addig, amíg teszünk valamit annak érdekében, hogy megérdemeljük a megváltást – akkor lett a miénk, „amikor még bűnösök voltunk”. A megváltást nem a jó embereknek ajánlják fel, hanem a bűnösöknek.

10:9 „Ha ... Úrnak vallod, ... és hiszed, ... akkor üdvözölsz.”

Az egyetlen követelménye a megváltásnak, hogy a bűnös beismeri bűnös voltát, valamint hisz Isten ígéretében, ami a megbocsátásról szól.

Mi a helyzet a megtéréssel? Ha egy ember beismeri, hogy rossz dolgot tett, és szeretne bocsánatot nyerni, akkor ezzel azt is sugalmazza, hogy hajlandó felhagyni a bűnökkel.

10:13 „Mert aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül”.“

Az üdvösséget minden embernek felajánlják, senkit sem zárnak ki belőle. Semmilyen más „követelmény” nincs.

5:1 „Mivel tehát megigazultunk hitből, békességünk van Istennel”.

Ha hiszünk Isten ígéretében, akkor Isten barátaivá válunk, és többé már nem vagyunk bűnösök.

Istennel békességben lenni azt jelenti, hogy többé nem vagyunk az ellenségei, hanem megbékéltünk Vele. A bűn, ami elválasztott bennünket Istentől, elhárult. Megigazultnak lenni annyit jelent, hogy többé nem vagyunk bűnösök. A hit általi megigazultság annyit jelent, mindössze arra van szükségünk, hogy higgyünk Isten bűnbocsánatra vonatkozó ígéretében.

8:1 „Nincsen azért most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak.”

Mivel kapcsolatba kerültünk Krisztussal, többé már nincs kárhoztatásunk az elkövetett bűnök miatt.

Krisztus bűntelen életet élt, és betöltötte az igazságossággal kapcsolatos követelményt a kereszthalála által. Hit által azonosulunk vele, Isten, az Atya pedig elfogad bennünket. Isten úgy bánik velünk, mintha soha sem követtünk volna el bűnöket.

Befejezés

Magyarázzuk el a bűnösnek, hogy imádság által menekülhet meg, ha megvallja, hogy bűnös, és bocsánatot kér Jézus érte történt áldozata alapján.

Tanuláshoz és gyakorláshoz

A legjobb módja a tanulásnak és a gyakorlásnak, ha minden egyes Római levélből vett ígét, amit használni kívánunk, bekarikázunk vagy aláhúzunk. Majd írjunk mellé egy számot, ami a felhasználás sorrendjét mutatja. Például: az első ige mellé, amit használunk, tegyük az egyes számot.

Gyakoroljuk az evangélium bemutatását. Olvassuk el az igéket, majd mondjuk el a hozzá fűzött magyarázatot. Az egyes igéknél lévő magyarázatokból az első mondatot biztosan használjuk fel. Toldjuk meg további magyarázatokkal, ha szükség van rá, valamint a további mondatokat is felhasználhatjuk, ha segítenek. Nem szükséges pontosan azokat a mondatokat használnunk, amelyeket ebben a leckében használtunk.

Addig gyakoroljuk, amíg csak a Biblia használatával el tudjuk mondani.

Osztálytermi gyakorlás

Két vagy három tanuló mutassa be a 'Római út' bemutóját a csoportnak. A csoport beszélgessen azokról a lehetőségekről, ahogyan a bemutatót fejleszthetnék. Ezek után a tanulók alkossanak párokat, és úgy gyakoroljanak. Minden egyes tanuló kétszer menjen végig a bemutón, különböző hallgatóság előtt.

A feladat: Mutassátok be legalább három embernek az evangéliumot ennek a módszernek a segítségével. Írjatok egy-egy bekezdést minden egyes beszélgetésről, továbbá készüljete fel arra, hogy elmondjátok a tapasztalataitokat a következő alkalmon.

Teszt: Készüljete arra, hogy emlékezetből leírjátok (a Biblia segítségével) a 'Római út' igei hivatkozásait, és legalább egy mondatot minden egyes magyarázatból.

B feladat: A következő óra az evangelizáló igehirdetésről szól. Minden egyes tanuló írja le a vázlatát vagy összefoglalóját egy olyan evangelizáló igehirdetésnek, amelyet ő tartott, vagy hallott, valamint amit majd szeretne tartani, és hozza magával a következő alkalomra.

11. lecke

Evangelizáló prédikáció

Minden egyes tanuló hozza magával egy evangelizáló ige hirdetés vázlatát vagy összefoglalóját, amelyet elmondott, hallott, vagy amit szeretne elmondani.

Egy tanuló olvassa fel az 1Korintus 1:17-25-öt a csoportnak.

🔗 *Mi Isten módszere az elveszettek megmentésére?*

A zsidók olyan erőt kerestek, ami megszabadíthatta volna a nemzetüket. Olyan erőről szóló üzenetet szerettek volna, az erő jeleivel együtt, ami bizonyítottan működik.

A pogányok bölcsességet szerettek volna, hogy megértsék az életet, és sikereik legyenek a világban. Olyan üzenetet szerettek volna, ami elmagyarázza, hogyan szerezhetik meg azt, amit akarnak.

A kereszt feladást és áldozatot jelent. Ez viszont a zsidóknak, akik erőt szerettek volna, gyengeségnek tűnt. A pogányoknak, akik világi bölcsességet szerettek volna, bolondságnak tűnt. Valójában Isten ereje és bölcsessége Krisztus halálában ábrázolódott ki. A kereszt Isten gyengeségének és bolondságának tűnt, de hatalmasabb volt, mint az emberi erőfeszítések összesen.

Az evangélium üzenete ellentmond az emberiség természetes, bűnös vágyainak. Megtérésre hív és arra, hogy adjunk mindent Istennek. Bolondságnak tűnik, mivel az emberek arról szeretnének hallani, hogy hogyan juthatnak hozzá ahhoz, amire vágnak.

Isten úgy döntött, hogy az örömhírt használja arra, hogy az emberek megmeneküljenek; és nekünk adta azt a feladatot, hogy beszéljünk a nem hívőkkel. A prédikáció szó nem csak arra a személyre utal, aki tömegek előtt beszél, hanem az örömhír többféle formában történő kommunikációjára. Ennek a szakasznak a lényege nem az, hogy a nyilvános prédikáció Isten választott eszköze, hanem az, hogy az evangélium Isten módszere.

🔗 *Mit jelent ebben a bekezdésben az, amikor azt mondjuk, hogy keresztéről szóló prédikálás bolondság azoknak, akik nem hisznek?*

Az evangelizáló prédikáció meghatározása

A *prédikáció* szó tágabb értelemben véve az Isten igéjének különböző formában történő kommunikálására vonatkozik. Mi azonban ebben a fejezetben a *prédikáció* szónak az általános értelmét vesszük: arra utalva, hogy egy ember az Isten igéjét szólja egy összegyűlt embercsoport előtt.

Az evangelizáló prédikáció azt jelenti, hogy az evangéliumot hirdetjük egy csoport összegyülekezett embernek. Ez nem csupán egy akármilyen témának vagy bibliai szakasznak a bemutatása, hanem ez az örömhír elmondása.

Az evangelizáló prédikátor rendszerint igyekszik meggyőzni a hallgatóságot, hogy azonnal válaszoljanak az üzenetre, azzal a céllal, hogy rögvest megtérjenek. Úgy alakítja az üzenetet, hogy az embereket ebbe az irányba terelgesse.

Az evangelizáló prédikációban használt anyagot gondosan válogatják össze. Az üzenet célja nem elsődlegesen tanító jellegű, hanem a prédikáló olyan információkkal igyekszik szolgálni, amelyek a hallgatóságnak szükségesek a megtéréshez. Ez pedig tartalmazza az alapvető örömhír magyarázatát, a hallgatóság válaszában mikéntjét, és a döntés lehetséges következményeit.

A prédikáció egy csendes, rendezett közegben is elhangozhat, mondjuk egy gyülekezeti alkalmon vagy épületben, illetőleg egy olyan tömeg előtt valahol, akik eredetileg más céllal jöttek össze. A tömeg barátságosan is fogadhatja az üzenetet, de az is lehet, hogy ellenséges lesz.

? *Milyen különböző helyeken hallottátok, hogy hirdettetett az evangélium?*

Vezérelvek evangelizáló prédikációhoz

Mivel a gyülekezetben tartott evangelizáló prédikáció illetőleg a másféle csoportok előtt tartott evangelizáló prédikáció között vannak különbözőségek, így először a gyülekezetben tartott igehirdetéshez adunk útmutatót. A lecke egy későbbi szakaszában adunk majd olyan útmutatót, amely a gyülekezeten kívül tartott prédikációkra vonatkozik.

(1) Fejtsünk ki egy bibliai szakaszt.

Isten Igéje erőteljes, így a prédikátornak ezt kell használnia. Nem szükséges hosszú fejezetet venni, továbbá nem kell hosszadalmasan taglalni a részleteit. Olyan igerészt válasszon, amely alátámasztja az evangélium üzenetét. Győződjön meg arról, hogy a legfontosabb kijelentései a Biblián nyugszanak, hogy ilyen módon Isten Igéjének az erejét felhasználhassa. Ne válasszon olyan igevers részletet, amelyiknek a jelentése más, mint a szövegösszefüggés jelentése.

(2) Határozzuk meg a megtérés és a hit kifejezéseket.

A hallgatóknak lehet, hogy téves elképzeléseik vannak ezekkel a kifejezésekkel kapcsolatban. Lehet, hogy úgy képzelik, hogy a megtérés annyit jelent, hogy rendbe hozzuk az életünket Isten előtt, hogy elfogadhasson bennünket. Tudniuk kell, hogy a megtérés azt jelenti, hogy annyira bánják a bűneiket, hogy hajlandók megszabadulni tőlük.

Lehet, hogy úgy gondolják, a megtérés annyit jelent, hogy hiszünk egy vallásban, vagy vallásos szokásokat gyakorolunk. Hallaniuk kell arról, hogy az üdvözítő hit azt jelenti, hogy a bizalmunkat teljes mértékben Krisztus áldozatába vetjük, mely üdvösséget hoz.

(3) Hangsúlyozzuk, hogy egy ember a megtérés pillanatában hívő lesz.

Sok embernek téves elképzelései vannak a megtérést illetően, valamint azzal kapcsolatban, hogyan válhat egy ember kereszténnyé. Azt feltételezhetik, hogy a prédikátor csupán azt szeretné, ha még vallásosabbá válnának, vagy a gyülekezetük tagjává, vagy épp azt szeretné, ha még szigorúbb életet élnének. Hangsúlyozzuk, hogy megtéréskor a bűnös megbánja a bűneit, bűnbocsánatot nyer, és személyes kapcsolatba lép Istennel.

(4) Cáfoljuk meg azt a rossz érvelést, melyet az emberek elhisznek azzal kapcsolatban, hogy ki lehet hitvalló keresztény.

Bizonyos társadalmakban a legtöbben úgy gondolják, hogy ők keresztények. Azért gondolhatják, hogy keresztények, mert jártak már gyülekezetben, tettek jó dolgokat, hisznek bizonyos dolgokban, vagy éppenséggel valamiféle szellemi átéléseik voltak. Amellett, hogy hangsúlyozzuk a megtérést, beszéljünk az Istennel való kapcsolatáról, és az engedelmességről, mely a megtérést követi.

(5) Győződjünk meg arról, hogy a gyülekezetbe nem járó emberek értik, amit mondunk.

Ne használjunk olyan kifejezéseket, melyeket csak a vallásos emberek értenek, valamint ne hivatkozzunk olyan szokásokra, melyeket nem értenek.

🔗 Melyek azok a kifejezések, amelyeket a gyülekezetekben használnak, viszont a környezetekben lévők nem értenék?

(6) Ajánljuk fel a megbocsátást, az Istennel való kapcsolatot, és az örök életet.

Ezek a legfontosabb velejárói az üdvösségnek. Úgy mutassuk be a bűnös állapotának komolyságát, hogy körbejárjuk a bűnösökre váró ítélet és az örökkévaló büntetés témáját.

(7) Ne ígérjünk olyan előnyöket, amelyeket az örömhír nem ígér.

Ha az emberek úgy gondolják, hogy az üdvösség „ajánlata” más előnyökkel is jár, melyek lehetnek Istentől vagy a gyülekezettől származó anyagi juttatások, jólét, gyógyulás, vagy bármilyen más élethelyzetbeli javulás, akkor lehet, hogy az előnyöket megpróbálják elfogadni, valódi megtérés nélkül.

Elmagyarázhatjuk, hogy amikor Isten irányítja egy ember életét, akkor vezet, megáldja, segít a problémákban; de ne ígérjük azt, hogy a problémáikra gyógyírt találnak, ha keresztények lesznek. Bizonyos embereknek az élete lehet, hogy még nehezebb is lesz az üldöztetés miatt.

(8) Ne kapcsoljuk össze a megtérést a helyi gyülekezeti tagsággal.

A gyülekezeti tagság azonnal lehetséges, ha az illető igazán megtért, de a gyülekezeti tagság fogalmát el kell magyarázni a megtérés után. Ne beszéljünk addig a gyülekezeti tagság követelményeiről, amíg igyekszünk meggyőzni a személyt azzal kapcsolatban, hogy térjen meg a bűneiből. Az evangélista arra összpontosítson, hogy a hallgatóságot az Istennel való találkozásig elvezesse.

🔗 A gyülekezetekben melyek azok a tagsághoz köthető követelmények, amelyek az üdvösséghez nem szükségesek?

(9) Ne szabjunk olyan követelményeket a megtéréshez, amelyek az érettséggel járnak együtt.

Hívjuk a hallgatóságot megtérésre azokból a bűnökből, amelyeket ért. Ne mondjunk neki olyan szabályokat az élet részleteivel kapcsolatban, amelyeket addig nem érthet meg, amíg a hívő életet hosszabb ideig meg nem tapasztalja. A megtérésre és hitre hívás önmagában elég nehéz, épp ezért ne ragasszunk hozzá olyan nehézségeket, amelyek miatt a személy elutasíthatja az örömhírt.

(10) Magyarázzuk el, hogy mit szeretnénk, ha megtennének.

Ne feltételezzük, hogy a hallgatóság tudja, hogy miért is kellene imádkoznia, és Isten bocsánatát kérnie. Azt se feltételezzük, hogy tudja,

előre kell jönnie, és letérdelnie. Amikor felhívást intézünk a hallgatóság felé, és várjuk a reakciójukat, magyarázzuk el, hogy pontosan mit is várunk tőlük, hogy megtegyenek. Vegyük fontolóra, hogyan is tudnánk leegyszerűsíteni mindezt annak a személynek, aki bátortalan a gyülekezetben.

Imádkozzunk a keresőkkel

Az emberek lehet, hogy számos ok miatt gyűlnek össze az oltár körül, hogy imádkozzanak. Olykor egy lelkész arra hívja az embereket, hogy különféle szükségletekért imádkozzanak. Az itt közreadott útmutató nem feltétlenül alkalmazható mindenféle oltár körüli imádkozásra. Ezek azokra alkalmazhatók, akikkel egy evangelizációs istentiszteleten, a megtérésre hívás utáni válaszra reagálva imádkozunk.

A lelkésznek meg kellene győződnie arról, hogy a gyülekezetben az emberek felkészültek arra, hogy segítsenek a megtérés utáni imádkozásban. Ezeknek az embereknek készen kell állniuk, hogy segítsenek, amikor az evangélista megteszi a felhívását.

Olykor egy ember, aki segíteni szeretne másoknak az imádságban, inkább akadály, sem mint segítség. A lelkész figyelje az oltár körül adódó problémákat, és legyen készen a segítségre. Ha egy személy akadályozza az oltár körüli imádkozást bölcstelen viselkedéssel vagy rossz tanáccsal, akkor a lelkész tegye meg mindazt, ami probléma orvoslásához szükséges.

Hiszünk abban, hogy egy ember azonnal megbánhatja a bűneit, hitre juthat, és átélheti a megtérést. Ez a meggyőződés irányítja a keresőkkel együtt történő imádságunk vezérelveit.

(1) Legalább egy érett hívő segítsen minden egyes imádkozó, kereső embernek.

Ne hagyjunk magára egy keresőt az imában, valamint segítség nélkül ne hagyjuk az oltárnál. Azt szeretnénk, ha határozott győzelmet élne át a kereső.

(2) Tudjuk meg, hogy a kereső miért imádkozik.

Ne feltételezzük, hogy az üdvösségért imádkozik. Még egy evangelizáló prédikáció után is az emberek számos okkal jöhetnek az oltárhoz. Nem kell megzavarnunk az imádkozásban; de egy ponton a segítő hívő kérdezze meg tőle: „Mit szeretnél, hogy Isten tegyen az életedben?” Ezután pedig a hívő együtt imádkozhat vele, bármilyen szükséglete is legyen.

(3) Bátorítsuk a keresőt abban, hogy teljes legyen a megtérése.

Kérdezzük meg: „Hajlandó vagy megbánni a bűneidet, és megengedni Istennek, hogy megszabadítson a bűneidből? Buzdítsuk arra is, hogy mondja el Istennek a megtérését. Nem szükséges megvallania a bűneit a lelkésznek vagy bárki másnak, hacsak nem konkrétan vétkezett ezek ellen az emberek ellen.

(4) Biztosítsuk a keresőt arról, hogy Isten meg fog bocsátani neki.

Mondjuk el a keresőnek, hogy kérjen bocsánatot Istentől, és bízson Isten bűnbocsánatra vonatkozó ígéretében. Ha úgy tűnik, hogy kétségekkel küzd, akkor mutassunk neki az igéből ilyen ígéreteket (1 János 1:9, János 3:16, Róma 5:8).

Ha a kereső nem tud a saját szavaival imádkozni, akkor a segítő felajánlhatja, hogy mond egy imát, amit csak ismételnie kell. Valami ilyesmi legyen:

„Uram, tudom, hogy bűnös vagyok, és örökkévaló ítéletet érdemelnék. Megbánom a bűneimet, és hajlandó vagyok felhagyni velük. Kérlek, hogy bocsáss meg nekem – nem azért, mert megérdemlem, hanem azért, mert Jézus meghalt érttem. Köszönöm a megváltást. Innentől fogva neked fogok élni.”

Rendszerint ha a keresőnek nehéz határozott győzelemért imádkoznia, akkor egy olyan bűnnel állunk szemben, amit vonakodik feladni. Addig nem hihet abban, hogy Isten megbocsát neki, amíg teljesen meg nem tért.

(5) Kérjük meg a megtért embert, hogy mondja el a bizonyosságát.

Ha a kereső úgy tűnik, hogy győzelmet él át, akkor kérdezzük meg: „Mit tett benned most Isten?” Bátorítsuk, hogy határozottan mondja ki. A gyülekezet előtt is tehet bizonyosságot, de legalább azok előtt tegyen, akik imádkoztak vele.

(6) Adjunk a kezébe írásos formájú, üdvösségről szóló magyarázatot.

A megtérőnek adjunk a kezébe egy írott formájú, üdvösségről szóló magyarázatot, amit haza vihet magával. Az anyag járja körbe az üdvösséget. Ez segíteni fog neki megérteni, mi is történt vele, és abban is segítségére lesz, hogy ezt másoknak elmagyarázza.

(7) Szervezzük meg a tanítványozás első lépéseit.

A tanítványozás első lépése rendszerint az, hogy találkoznak a lelkésszel vagy egy érett hívővel. Győződjünk meg arról, hogy a megtért ember pontosan érti, mi is történt vele. Ezek után pedig bekapcsolódhat egy kis csoportba, vagy rendszeresen találkozhat valakivel.

Valaki látogassa meg a megtért ember családját is, hogy megtudják, a családtagjuk megtért, és őket is hívjuk el a gyülekezetbe. Lehet, hogy arra is lehetőségünk lesz, hogy elmondjuk az evangéliumot.

🔗 Milyen szokások vannak a gyülekezetekben a keresőkkel történő imádkozás terén? Mit kell tennetek annak érdekében, hogy a fenti listával bővítsétek ezeket?

Gyülekezeten kívüli, szabadtéri prédikáció

A gyülekezeten kívüli, szabadtéri prédikációt azoknak az embereknek az elérésére találták ki, akik egyébként nem jönnek el gyülekezetbe. Ennek a nehézsége az, hogy a hallgatóság más miatt megy oda, és nem biztos, hogy annyira figyel. Lehet, hogy zaj van és zűrzavar. Nincs olyan dicsőítő légkör, mint ami egy gyülekezetben megtalálható.

Nyilvánvaló követelmény, ha valaki gyülekezeten kívül, szabadtéren szeretne prédikálni, akkor annyira erőteljes legyen a hangja, hogy az emberek meghallják.

Az első kihívás, ami a gyülekezeten kívüli, szabadtéri prédikálás kapcsán felmerül, hogy a figyelmet magukra irányítsák. Az ott lévő emberek gyorsan eldöntik, hogy szeretnének-e figyelni, vagy sem. Néhányan figyelnek egy pár percig, sokan pedig egy-két mondat után eldöntik, hogy érdekli-e őket, amit hallanak, vagy sem.

A prédikátor rövid mondatokat használjon, és minden mondat érdemleges állításokat tartalmazzon. Ne feledje, hogy minden egyes mondat olyan, amit egy-egy hallgató először hall. Ha minden egyes mondat valami lényegit tartalmaz, akkor ezzel könnyebben megnyerjük a hallgatók figyelmét. Ha egy csoport figyelmét elnyerjük, akkor lehet, hogy tudunk majd illusztrációkat is használni, és bizonyos pontokat alaposabban elmagyarázni.

Ha lehetséges, akkor a prédikátor vigyen magával egy csapat hívőt. Ha a járókelők azt látják, hogy mások figyelnek, akkor valószínűbb, hogy ők is megállnak és hallgatni fogják. Ha vannak zenészek, akik a prédikáció előtt zenélnek, ez rendszerint segít abban, hogy emberek odagyűljenek.

A prédikátor hívja előre az embereket, akik meg akarnak térni, és imádkozzanak az üdvösségükért.

A segítők osztogassanak írott információkat az ott lévő embereknek.

🔗 Milyen lehetőségek vannak arra nézve, hogy szabadtéri prédikációt tartsatok a lakóhelyeteken?

Csoport beszélgetés

Most minden egyes tanuló nézze meg azt az evangelizáló prédikációt, amit magával hozott. Gondolkozzon el azon, hogy miként felel meg az evangelizáló prédikáció tíz vezérfonalának. Mindenki döntse el, hogyan fogja módosítani.

Lehetséges, hogy minden egyes tanuló prédikációjára nem lesz ideje a csoportnak, hogy megbeszéljék, de sokak prédikációját beszéljék meg azért, hogy példaként szolgáljanak.

Feladat: Írjatok egy olyan evangelizáló igehirdetést, ami ennek a leckének az vezérfonalára épül. Az igehirdetést nem kell sorról-sorra leírni, de a főbb kijelentéseket igen. Hozzátok el a következő alkalomra, hogy a csoport megbeszélhesse.

Megjegyzés a csoportvezetőnek: A következő alkalommal ne menjetek tovább a leckékkel. A tanulók mondják el az evangelizáló igehirdetésüket, majd beszéljétek meg. Nem szükséges az egészet elmondaniuk, hanem mindenki sűrítse 5-7 perces bemutatóba. A következő alkalommal, a gyakorlati foglalkozás után, a 12. leckét vegyétek.

12. lecke

Ajtók megnyitása

🔗 Imádkoznunk kell a bűnösökért? Hol mondja a Biblia, hogy imádkozzunk a bűnösökért?

Nem könnyű olyan igeverset találni a Bibliában, ami kifejezetten azt mondja, hogy imádkozzunk a bűnösök megtéréséért. Olyan igéket viszont igenis találunk, amelyek azt mondják, hogy imádkozzunk az evangélium hatékony terjedéséért (2 Tesszalonika 3:1; Efézus 6:19; Kolossé 4:4; Apcsel. 4:29).

Tudjuk, hogy imádkoznunk kell a bűnösök megtéréséért, az evangélium sikerességével egyetemben. Mindenkiért kell imádkoznunk, amibe beletartozik az is, hogy imádkozunk azért, hogy a bűnösök megtérjenek (1Timóteus 2:1). Az is megmondatott nekünk, hogy próbáljuk meg eljuttatni az embereket a megtérésig (2Timóteus 2.25), továbbá helyénvaló dolog az is, ha azért imádkozunk, hogy Isten adjon segítséget ennek a munkának az elvégzéséhez.

Evangelizáció az első nemzedékben

Amikor az egyház a „legjobb formájában” van, akkor az evangelizáció spontán módon és természetesen zajlik. Az egyház első nemzedékében, melyet az Apostolok Cselekedeteinek könyve ír le, mindenki örömmel hirdette az evangéliumot.

Egy tanuló olvassa fel az Apcsel. 2:46-47-et a csoportnak.

Nyilvánvaló, hogy az egyházban a közösség annyira erős és eleven volt, hogy az embereket természetes módon vonzotta magához. Ez annyit jelent, hogy amennyiben a gyülekezet nem vonz újakat a közösségbe, akkor nem olyan erős, mint amilyennek lennie kellene.

Egy tanuló olvassa fel az Apcsel 5:42-t a csoportnak.

Az apostolok és mások folyton lehetőségeket találtak az evangélium elmondására. Vannak gyülekezetek, amelyek régóta nem evangelizálnak, és azt sem tudják, hogy lássanak hozzá. Nem tudják, hogyan találjanak lehetőségeket az örömhír átadására.

Egy tanuló olvassa fel az Apcsel 8:1-4-et a csoportnak.

Az üldöztetés miatt sok keresztény hagyta el Jeruzsálemet, hogy más helyekre költözzenek. Mindenhol elmondták az evangéliumot, ahová csak mentek. Az evangélium megosztása számukra a keresztény élet része volt.

Viták gyülekezetekkel kapcsolatban

Kerüljük a másféle gyülekezetekkel kapcsolatos vitákat nem hívő emberek jelenlétében. Próbáljuk meg nem kritizálni a többi gyülekezetet, amikor az evangéliumot megosztjuk a nem hívőkkel. A nem hívő emberek nem rendelkeznek szellemi megítélő képességgel, hogy helyes következtetéseket vonjanak le vallási vitákban. Sokan azt mondják a világiak közül, hogy a gyülekezetek közötti konfliktusok miatt nem hisznek a kereszténységben.

Ha valaki nem tágít, és hittantételbeli különböző ségekkel kapcsolatban kérdezősködik, mondjuk el neki, hogy mit mond a Biblia a témával kapcsolatban, ugyanakkor próbáljuk meg visszaterelni az örömhír elsődlegességéhez. Ezt mondhatjuk: „Az ilyen kérdések fontosak, de a legfontosabb, hogy megtérjünk, és kapcsolatunk legyen Istennel.” Ha egy általuk ismert keresztényről beszélnek, vagy lehet, hogy egy rokonról, illetőleg lelkészről, akkor próbáljuk meg nem kritizálni annak az illetőnek a teológiáját.

Ha el kell magyaráznunk, hogy a gyülekezetünk miben más egy másik gyülekezettől, akkor mondjuk ezt: „Fontos dolog, hogy egy ember megbánja a bűneit, bűnbocsánatot nyerjen, és engedelmeskedjen Istennek. A mi gyülekezetünk ennek a fontosságát hirdeti, tehát mi különbözünk azoktól a gyülekezetektől, amelyek valami mást hangsúlyoznak.”

Nehéz kérdések

Vannak olyan keresztények, akik azért félnek az evangelizálástól, mert tartanak a nehéz kérdésektől. Jó dolog, ha folyamatosan tanulunk, de tény, hogy a legtöbb hívő ember nem tudja, hogyan válaszolja meg az összes nehéz kérdést. Viszont nem is kell tudnunk minden választ.

Ha valaki olyan kérdést tesz fel, amire nem tudjuk a választ, akkor válaszoljunk valami ilyesmit: „Nem tudom erre a kérdésre a legjobb

választ, de a gyülekezetünkből valaki biztosan tudna segíteni. Én azonban hiszek a Bibliának, és úgy hiszem, hogy a legfontosabb dolog, hogy megismerjük Istent, és üdvösségünk legyen. Tudom, hogyan nyerhetsz üdvösséget.”

Ha egy ember azt mondja: „Nem hiszek a Bibliának” vagy „Nem hiszek Istenben”, akkor két irányba is terelgethetjük a beszélgetést. Megkérdezhetjük, hogy miért ez a véleménye, és megpróbálhatunk némi bizonyítékkal szolgálni. A másik irány, hogy ezt mondjuk: „Valószínűleg végiggondoltad ezt az egészet, és megpróbáltál logikus következtetésre jutni. De még ha nem is hiszel a Bibliának, intelligens emberként megismerheted a Biblia alapvető üzenetét. Megmutathatom, hogy mi is az?” Ha így teszünk, lehet, hogy vita nélkül el tudjuk mondani az evangéliumot. Isten felhasználhatja az üzenetet, hogy később hatással legyen rá.

Amikor evangelizálunk, akkor olyasvalakivel is találkozhatunk, aki csak vitatkozni akar. Ne vesztegessünk erre túl sok időt! Még ha a helyénvaló dolgokat mondjuk is, akkor sem valószínű, hogy elfogadja az igazságot. Próbáljuk meg elmondani az örömhír alapjait, majd lépünk tovább, és beszéljünk más valakivel.

Az örömhír megvédése

Olvassátok el a Titus 1:9-11-et!

☞ Mit mond ez a szakasz arról, hogy milyen indokokkal védjük meg az örömhírt?

Az egyik képesség, amelyet egy lelkész fejlesszen ki magában az, hogy a keresztény igazságokat meg tudja védeni a világi filozófiákkal szemben. Ez nem a különféle gyülekezetek különböző doktrínáiról történő vitákról szól, hanem a világ evangéliummal szembeni ellenállásáról.

Az igazság megvédésének oka nem csupán annyi, hogy megpróbáljuk megtéríteni azt, aki vitatkozik, hanem segíteni azoknak is, akikre hatással van. Sokan nem jutottak dűlőre azzal kapcsolatban, hogy miben is hisznek. Nekik hallaniuk kell a keresztény hit védelmét.

A legtöbb hívő ember nincs felkészülve arra, hogy ilyen vitákba bocsátkozzon. Mindenki annyit tanuljon, amennyit csak lehet, de néhányaknak kifejezetten ajándékuk van erre, és felkészültek ennek a munkának az elvégzésére.

A vita során fontos, hogy megmutassuk, mi is ezzel a célunk. Nem az, hogy lekörözzük. Nem harcolunk vele, mint valami személyes ellenséggel. Meg kell mutatnunk, hogy az igazság fontos számunkra, mivel törődünk az

emberekkel. Ha nem hisz valaki az evangéliumban, a lelke elkárhozik. Éppen ezért szeretnénk, ha megváltoztatná a véleményét. Mondhatunk valami ilyesmit: „Szeretném, ha megismernéd Istent, és megmenekülnél. Attól tartok, hogy valami olyasmiben hiszel, ami nem juttat el Istenhez.”

Olyan képesség kifejlesztése, mellyel meg tudjuk ragadni a lehetőségeket

Találhatunk a Bibliában néhány olyan feljegyzést, amikor egy evangélista különleges alkalmat talált az örömhír megosztására.

Egy tanuló olvassa fel az Apcsel. 8:26-39-et a csoportnak. Egy másik tanulót pedig kérjete meg, hogy foglalja össze a történetet a csoport számára.

🔗 Hogyan mutatkozik meg a Szentlélek aktivitása ebben az eseményben? Fülöp hogyan ismerte fel a lehetőséget az evangélium megosztására?

Egy másik példa arra, amikor egy evangélista felismeri az evangélium megosztásának lehetőségét, Jézus maga.

Egy tanuló olvassa fel a János 4:7-14-et a csoportnak. Egy másik tanulót pedig kérjete meg, hogy foglalja össze a történetet a csoport számára.

Ebben Jézus és a Szamáriából származó asszony között zajló beszélgetésben olyan témákról esett szó, mint az etnikai konfliktusok, vallásos ellentmondások, illetőleg az élet mindennapos dolgai. Jézus nem sokat időzött ezeken a témákon, hanem a beszélgetést úgy irányította, hogy a nő szellemi-lelki szükségleteire terelődjön a szó.

Amikor megtanuljuk, hogyan mutassuk be az örömhírt, akkor keresni fogjuk azokat a lehetőségeket, amelyek által megoszthatjuk az örömhírt. Alkalmanként meg is kérhetnek bennünket arra, hogy mondjuk el az örömhírt, de a lehetőségek rendszerint nem ilyen nyilvánvalók.

Bizonyos keresztényeknek nehéz megosztaniuk az örömhírt, mivel úgy gondolják, az embereket nem érdekli. Véleményük szerint nehéz belekezdeni egy vallásos témájú beszélgetésbe.

Az evangélium számos olyan témával foglalkozik, ami aggasztja az embereket. Éppen ezért nem nehéz beleszólni az örömmüzenet egy beszélgetésbe.

Azokról az okokról fogunk beszélgetni ebben a leckében, amelyek miatt az embereket érdekli az evangélium.

Különféle motivációk

Az emberek különféle motivációkból reagálnak akkor, amikor felajánlják nekik az örömhírt. Olykor helytelen a motivációjuk, de sok helyénvaló is létezik.

🔗 Milyen okból kifolyólag fogadtátok ti el az örömhírt? Hadd mondja el számos diák, hogy mi volt az oka a megtérésüknek!

Álljanak itt most különféle okok arra nézve, hogy az emberek miért vágnak az örömmüzenet után.

- (1) A mennybe jussanak, ne a pokolba (vagy félnek az ítélettől).
- (2) Beteljesedett életük legyen, és céljaik az életben.
- (3) Biztonságra leljenek, lelki békére, és megszabaduljanak a félelemtől.
- (4) Megbocsáttassanak a bűneik, megszabaduljanak a bűntudattól (tisztá lelkiismeret).
- (5) Szellemi értelemben tiszták és épek legyenek.
- (6) Istennel közösségben legyenek (megismerjék Istent).
- (7) Krisztussal közösségben legyenek.
- (8) A spirituális vágyaik beteljesüljenek (igazi boldogság)
- (9) Megszabaduljanak a bűntől.
- (10) Megismerjék az igazságot.

Mindezek az Istennel történt megbékélés egyenes következményei. Ezek nem olyan világi kívánságok, amelyek ellentmondanak az örökkévaló értékeknek. Aki Istentől elválasztottan él, ezekkel a dolgokkal nem rendelkezik.

🔗 Nézzétek meg ezt a listát, és gondolkodjatok el azon, melyek a fontosak nektek? Melyek voltak számotokra vonzók, még mielőtt megtértetek? Melyek lettek fontosak a megtérés után?

Egy meg nem tért ember lehet, hogy a beszélgetésben kifejezésre juttatja, hogy szüksége lenne ezek közül az áldások közül némelyikre, amelyek az üdvösséggel járnak együtt. Az evangélista átveheti ezt a megközelítést, amikor megosztja az evangéliumot, és néven nevezheti ezt a szükségletet. Mondjuk azt: „Annak az oka, hogy az emberek nem rendelkeznek a _____ az, hogy Istentől elválasztottan élnek. A Biblia beszél arról, hogy tudunk visszatérni az Istennel való kapcsolatba.”

Fontos, hogy senkinek se ígérjünk földi boldogságot, aki keresztény lesz. Ha valaki emiatt lesz keresztény, akkor valószínűleg nem is igazán tér meg a bűneiből, éppen ezért nem jut hozzá az üdvösség velejáróihoz. Egy másik oka annak, hogy nem ígérünk földi boldogságot az, hogy a Biblia sem ígér jó körülményeket a keresztényeknek; ehelyett inkább üldözést jósol (2Timóteus 3:12).

A legfontosabb oka annak, hogy egy ember keresztény lesz, hogy ráébred a bűnösségére, és megéri az eljövendő ítéletet. Arra is használhatjuk a fenti listát, hogy valakit ráébredszük, Istentől elválasztottan él.

Felismerni a beszélgetésekben rejlő lehetőségeket

🔗 Milyen helyzeteket használtatok fel lehetőségként az evangélium megosztására?

🔗 Nehéznek bizonyult bármelyiketek számára, hogy lehetőségetek legyen az evangélium megosztására? Mi gondoltok, mi lehetett ennek az oka?

Olykor könnyen adódnak lehetőségek. Ilyenkor egyszerűen lássunk neki az evangélium elmagyarázásának. Ha bibliai igéket is szeretnénk megmutatni nekik, akkor tegyük fel ezt a kérdést: „Eltölthetünk néhány percet azzal, hogy megmutassam, mint mond arról a Biblia, hogyan válhatunk keresztényekké?” Ha szeretnénk megmutatni a híd ábrát, akkor ezt a kérdést tegyük fel: „Eltölthetünk két percet azzal, hogy megmutassak egy olyan rajzot, ami bemutatja, mit mond a Biblia azzal kapcsolatban, hogyan lehetsz biztos abban, hogy üdvösséged van?”

Ilyen helyzetek különféle témájú beszélgetések során adódnak. Az itt leírt, beszélgetésekben adódó lehetőségeket fel lehet arra használni, hogy lerajzoljuk a híd ábrát, vagy olyan bibliai bemutatót tartunk az evangéliummal kapcsolatban, mint például a „Római út”.

🔗 Közületek hányan hallottátok, hogy az emberek zúgolódnak a nehéz életkörülmények miatt?

Olykor az emberek zúgolódnak a nehéz életkörülményeik miatt. Tegyük fel ezt a kérdést: „Miért olyan nehéz?” Miután válaszoltak, mondjuk ezt: „Megmutathatok egy olyan rajzot, ami bemutatja, miért olyan nehéz az élet?” Indítsunk úgy, hogy Istennek az volt a szándéka, hogy kapcsolatban éljünk Vele, és nem úgy tervezte, hogy így éljünk, ahogyan most. A világot a bűn megfertőzte. Ezek után pedig mutassuk be a rajzunkat.

Ha olyan bibliai bemutatót használunk, mint a „Római út”, akkor ezt mondhatjuk: „A Biblia elmagyarázza, hogy az élet nehéz, mivel mindenki vétkezett. A bűn pedig átkot hozott a világra.” Majd folytassuk tovább a „Római úttal”.

Ha egy vallásos emberrel állunk szemben, akkor megkérdezhetjük tőle, hogy mi számára a legfontosabb hitbeli dolog. Vagy megkérdezhetjük tőle: „Hited alapján honnan tudhatja egy ember, hogy a mennybe megy?” A válasza után kérdezzük meg: „Eltölthetünk két percet azzal, hogy megmutassak egy olyan rajzot, ami elmagyarázza, mit mond a Biblia azzal kapcsolatban, hogy egy ember hogyan juthat a mennybe?”

🔗 Hallottatok arról, hogy az emberek beszélgetnek a világ rossz állapotáról és nemzeti gondokról? Hogyan válhatnak ezek az evangélium megosztásának lehetőségeivé?

Ha egy ember nemzeti problémákról, a világban lévő éhezésről és szegénységről, vagy veszélyekről és háborúkról beszél, kérdezzük meg: „Mutathatok néhány ígét, ami elmagyarázza, hogy a világ miért olyan, amilyen?”

Mutassuk meg, hogy a világ állapota azért ilyen, mert a bűnösök Istentől elszakítottan élnek. Ne sugalmazzuk, hogy a megváltás minden problémára azonnali gyógyír, hanem világítsunk rá, hogy a személyes üdvösség Isten megoldásának kezdete. Egy nap új ég és új föld lesz, és ezek a problémák majd nem léteznek többé azok életében, akik Istennel megbékéltettek.

Nyitó kérdések alkalmazása

A kérdések egy beszélgetés nyitányául szolgálnak, majd a beszélgetés pedig lehetőséget teremt az evangélium megosztására.

A legegyszerűbb kérdés, amit feltehetünk: „Keresztény vagy?” A legtöbb embert nem sérti ez a kérdés. Ha valaki nemleges választ ad, akkor megkérdezhetjük: „Elmondhatom neked, hogy a Biblia mit mond azzal kapcsolatban, hogy egy ember hogyan válik kereszténnyé?”

Ha egy ember azt mondja, hogy „Igen, keresztény vagyok”, akkor mondhatjuk, hogy „Ez csodálatos! Hogyan lettél keresztény?” Ha a válasz nem megfelelő, vagy az illető zavartnak tűnik, akkor felajánlhatjuk, hogy elmagyarázzuk, mit mond a Biblia azzal kapcsolatban, hogyan válhat egy ember hívővé.

A fenti bekezdésben lévő kérdéseket nyitó kérdésekként is tudjuk használni beszélgetésekben. Lentebb találhatunk még néhány kérdést.

„Mit gondolsz, hogy mi az élet célja?” Hadd mondja el az illető a véleményét! Ertsünk vele egyet mindabban, ami helyes az állításaiban. Majd mondjuk ezt: „Az életcélunk legfontosabb része, hogy megismerjük Istent. Ő úgy tervezte, hogy Vele kapcsolatban éljünk. Elmondhatom, hogy a Biblia mit mond azzal kapcsolatban, hogyan léphetünk kapcsolatba Istennel?”

„Mit gondolsz, hogy mi a boldogság kulcsa?” Bármit is mondanak, azt válaszolhatjuk: „Sok ember, aki rendelkezik ezzel, nem lesz vele boldog túl sokáig. A Biblia azt mondja, hogy az öröm Istentől jön (Zsoltár 16:11). Mutathatok egy rajzot, ami bemutatja, hogy egy ember hogyan léphet kapcsolatba Istennel?”

„Hiszel a halál utáni életben? Mit gondolsz, milyen lehet?” Majd: „A Biblia azt mondja, hogy minden ember vagy mennybe, vagy a pokolba jut. Megmutathatom, hogy a Biblia mit mond azzal kapcsolatban, hogyan juthatsz a mennybe?”

🔗 Bárki közületek használt már ezekhez hasonló megközelítést? Hogyan ment?

Nem minden csoporttag kedveli az összes metódust, amit ebben a leckében leírtunk. Az is lehetséges, hogy nem mindegyik módszer alkalmazható minden kultúrában.

Ennek a leckének az a célja, hogy segítsen a tanulóknak kialakítani a saját megközelítési módjukat.

Feladat: Ahogyan ezen a héten próbáljátok megosztani az örömhírt, próbálkozzatok ezekkel a nyitó kérdésekkel vagy formáljátok meg a sajátotokat. Figyeljétek meg, hogyan használhatók, és írjatok egy-egy bekezdést róluk. Készüljétek fel, hogy a következő alkalmon beszámoltok a tapasztalataitokról.

Megjegyzés a csoport vezetőjének: A következő órai anyag azokat a módokat mutatja be, hogyan osztogathatunk evangéliumi traktátusokat. A tanulóknak tudniuk kell, honnan szerezhetnek be ilyen szóróanyagot, hogy osztogathassák. Ha lehetséges, hozzatok magatokkal ilyen anyagokat a következő órára.

13. lecke

Evangelizációs módszerek átvétele

🔗 *Mit gondoltok, hogy az evangelizáció feladata ma mennyiben tér el az újszövetségi időkéhez képest?*

🔗 *Mit gondoltok, hogy az országokban jelenleg zajló evangelizáció mennyiben más ahhoz képest, mint amikor az első misszionáriusok ideérkeztek?*

Evangelizáció a történelemben: John Wicliffe és John Wesley példája

John Wycliffe lelkész volt Angliában, aki 1324-1384 között élt. Abban az időben az emberek nem vehették még kézbe a Bibliát a saját nyelvükön. Arra kellett támaszkodniuk, amit a Római Katolikus Egyház tanított nekik. Az emberek nagyobb része nem ismerte az evangéliumot, illetve sok katolikus pap sem ismerte tüzetesen a Szentírást. A papok az országban utazva vallásos szertartásokat végeztek, melyekért pénzt kértek. A legtöbb gyülekezetet olyan papok irányították, akik nem az örömhírt hirdették. Wycliffe a segítőivel együtt a Bibliát angol nyelvre fordította. Mivel a nyomtatás gépek segítségével nem volt megoldható, ezért a Szentírást kézzel másolták. Kettesével jártak, és mindenfelé a Bibliát tanították különféle csoportoknak. Az emberek őket „szegény papoknak” nevezték, mivel szolgálataikért nem kértek pénzt.

Az evangelizációs módszereknek a társadalom állapotához kell alkalmazkodniuk. Wycliffe a társaival együtt teljesítette az evangelizáció alapvető részét, hiszen a Biblia üzenetét egyenesen az emberekhez vitte.

John Wesley Angliában élt 1703-1791 között. Abban az időben az Anglikán Egyház a tehetős emberek egyházává vált. Szertartásosak voltak, akik nem hirdették a tiszta evangéliumot. A nemzet szegény embereinek zömét nem szívesen látták a gyülekezetekben, és nem is ismerték az evangéliumot.

Wesley anglikán lelkész lévén szerette volna, ha az örömhír eljut az emberekhez. Egyik reggel kiment egy mezőre, ahol szénbányászok épp munkába mentek. Hirdette az evangéliumot, és sokan megálltak, hogy meghallgassák. Ezután itt kint hirdette az evangéliumot szinte mindennap az élete hátra lévő idejében. Több ezer ember tért meg a szolgálata révén.

🔗 Ki volt az a misszionárius, akire úgy emlékeznek, mint aki az elsők között hozta el az örömhírt oda, ahol éltek?

A módszerek átvételének szükséges volta

2003-ban egy férfi a családjával Londonba utazott, és egy parkban megállt megpihenni. Észrevett egy nőt, aki egy dombon állt a parkban, kezében Bibliával, és beszélt. Ahogy közelebb ment, hallotta, hogy a nő valamilyen vallásos dologról beszél. Látta, hogy a közelben ott állt a nő egyik barátja, akitől megkérdezte, hogy mi történik. Ez a barát azt felelte: „Mi egy olyan csoporthoz tartozunk, akik folytatjuk Wesleynek azt a hagyományát, hogy a szabadban hirdessük az igét. Alkalmanként közterületekre is elmegyünk prédikálni.” Ugyanakkor a férfi azt is észrevette, hogy a nő olyan helyen áll, ahol csak néhányan haladnak el, így nem sokan hallhatják őt, valamint a stílusa sem igazán ragadta meg az emberek figyelmét. Ez az asszony megpróbálta tovább vinni a hagyományt, ugyanakkor semmivel nem rendelkezett, amitől az eredeti módszer hatékony volt.

A módszereket a körülményekhez kell igazítani. Olykor az emberek úgy vélik, hogy az evangelizációnak egyetlen módszere létezik, éppen ezért olyan módszert alkalmaznak, amely nem hatékony. Időnként úgy gondoljuk, hogy ha egy módszer működött egy helyen, akkor mindenhol ugyanúgy működni fog - pedig ez egyáltalán nem így van.

Számos helyen az egyház úgy evangelizált, hogy házról házra jártak, bekopogtatva ismeretlen emberek ajtaján. Ez a módszer bár sok megtérőt hozott, de nem volt mindenhol hatékony.

Egyes gyülekezetek buszokat vásároltak, és felajánlották az embereknek, hogy elviszik őket a gyülekezetbe. Vasárnap reggel a környéket bejárták a busszal, és összeszedték az embereket. Sok ember tért meg a „buszos szolgálat” révén, ez azonban nem mindenhol működik.

Sok gyülekezet úgy evangelizál, hogy hirdeti az örömet az azoknak, akik vasárnaponként eljönnek a gyülekezetbe. Előrehívják az embereket, letérdeltetik az oltárnál, és elmondják velük a megtérők imáját. Sok ezer ember tért meg ezzel a módszerrel; de a legtöbb meg nem tért ember nem jön el gyülekezetbe. Sokan nem fogják hallani az evangéliumot addig, amíg valaki személyes beszélgetésben el nem mondja nekik.

Pál apostol iskolapéldája volt annak, hogy kell evangelizációs módszereket átvenni. Zsinagógákban is tudott beszélni, mivel képzett zsidó rabbi volt, elmagyarázva a zsidó embereknek, hogy Jézus a Messiás. Olyan helyeken is megnyilvánult, ahol az emberek azért jöttek össze, hogy filozófiai eszméket vitassanak meg. Olykor piacokon is beszélt, gyakran pedig házaknál.

Néhány modern módszer

Az emberek sokféle módon láttak neki egy-egy beszélgetéshez, amiben az evangéliumot osztották meg. Egyes gyülekezetek kérdőíveket használtak. Végigjárták a lakóközönséget, és ilyen kérdéseket tettek fel: „Véleményük szerint az egyháznak mit kellene tennie a városukban? Mi a legfontosabb hittétel a kereszténységben? Hogyan magyarázná meg, mit jelent a keresztény szó? Hogyan válik kereszténnyé egy ember?” Miután figyelmesen végighallgatta a hívő ember az illető véleményét, felteheti ezt a kérdést: „Elmondhatom, hogy a Biblia mit mond azzal kapcsolatban, ki keresztény?”

Időnként evangélisták nyilvános helyeken képek és ábrák festésével vonják magukra a figyelmet, mások pedig krétarajzokat készítenek. Néhány evangélista színes képeket rak fel egy táblára, miközben történeteket mond el. (Ezzel a módszerrel kapcsolatos példákat találhatunk a következő honlapokon: <http://www.oacgb.org.uk/> és <http://www.oacusa.org/>.)

Egyes gyülekezetek olyan gyakorlati témát felölelő szemináriumokat tartanak, amely a közösségükben élők számára szükséges. Ezek a témák a következők lehetnek: házasság, gyereknevelés, üzleti alapelvek, egészség, vagy bizonyos szakmai képzések. A gyülekezet jól tesz akkor, amikor a közösség/város szükségleteit betölti. A gyülekezetnek felelőssége bemutatni, hogy a bibliai igazságokat hogyan lehet a mindennapi életbe átültetni. A szeminárium lehet, hogy egy az egyben nem adja tovább az örömhírt, de bibliai igazságokat tanít, valamint kapcsolatot alakít ki a gyülekezet és a lakóhely közössége között.

Bizonyos gyülekezetek átmeneti imapontokat állítottak fel nyilvános helyeken, ahol sok ember jár el. Kitesznek egy plakátot ezzel a felirattal „Imasátor”, ahol imádságot kérhetnek az arra járók. Azt a kérdést teszik fel: „Van olyan szükséglete, amiért szeretné, ha imádkoznának?” Törődést tanúsítanak a szükségletekkel kapcsolatban, nem pedig vitákba

bocsátkoznak az emberekkel. Gyakran van lehetőségük arra, hogy elmondják az örömhírt. (Ha képeket szeretnétek látni és információt kapni, látogassatok el a következő honlapra:

<http://www.goforthall.org/prayerstations.html>.)

Az evangelizációs módszer alapvető lényegi eleme, hogy az evangéliumot világosan tárják azok elé, akiknek hallaniuk kell. Mivel Isten ad erőt a beszédének és a Szentlélek győzi meg a hallgatóságot, az evangelizációs módszer nagyobb valószínűséggel akkor lesz hatékony, ha az evangéliumot világosan és egyenesen adja át.

A kihívás a gyülekezet számára minden helyen és időben az, hogy megtalálja-e a módját annak, hogy megnyerje az emberek figyelmét, valamint hirdesse az evangéliumot a társadalom minden rétegében.

🔗 Milyen módokon nyerik meg a gyülekezetek az emberek figyelmét abban a városban, ahol ti éltek? Ezek a módszerek „elmondják” az evangéliumot?

Barátok evangelizálása

Az evangelizáció legeredményesebb módja az, amikor egy ember egyenes módon mondja el az örömmüzenetet egy olyan embernek, aki ismeri őt és bíz benne.

Egy hívő embernek akkor kellene a leghatékonyabbnak bizonyulnia, amikor egy barátjának vagy ismerősnek mondja el az evangéliumot, mivel ezek az emberek szemtanúi voltak az életének. Ha az életpéldája jó, akkor nagyobb valószínűséggel fogják tiszteletben tartani a bizonyágtételét. Fontos, hogy egy hívő ember kimutassa a hitét, és így az emberek állandóan tudatában legyenek annak, hogy ő hívő. Ne szégyellje, hogy az emberek meglátják Bibliaolvasás vagy imádság közben. Azoknak, akik ismerik őt, nem kellene meglepődniük azon, hogy hívő ember.

A hívő embereket az iskolai vagy munkahelyi példamutatásuk miatt még azok is tisztelhetik, akik egyébként nem rajonganak a kereszténységért. Még azok is, akik üldözni fogják őt, a példáját tiszteletben tartják, ha következetes a tetteiben és a magaviseletében. Néhányan eljönnek hozzá, hogy imádságot és tanácsot kérjenek tőle.

Személyes találkozások

Néhányan úgy gondolják, hogy egy embert már ismerniük kell valamivel azelőtt, mielőtt bizonyágot tesznek neki. Megpróbálnak barátkozni az illetővel, mielőtt beszélnek neki Istenről. Az igaz, hogy egy ember sokkal

inkább hallgat egy barát szavaira, ugyanakkor az is lehetséges, hogy egy ismeretlennel kapcsolatban azonnal érdeklődést és figyelmet tanúsít. Ha nem tanuljuk meg, hogyan osszuk meg az evangéliumot azokkal, akikkel találkozunk, számos olyan lehetőséget fogunk elszalasztani, amelyekben pedig hatékonyak lehetnénk. Egy korábbi lecke az „Ajtók megnyitása” példával szolgál azzal kapcsolatban, hogyan is kezdhetünk neki az evangélium megosztásának.

Egy férfi azt mondta: „Bármikor, amikor valakivel egy pár percre egyedül maradok, olyan találkozóként tekintek rá, amit Isten szervezett.” Arra gondolt, hogy Isten ad neki találkozásokat annak érdekében, hogy elmondja az örömhírt.

Az evangélium nyomtatásban

Mi valami olyasmit is megtehetünk az evangélium terjesztésével kapcsolatban, amit Pál apostol nem tehetett.

Olyan módszerrel rendelkezünk, amivel az egyház sok évszázadon keresztül nem rendelkezett az evangélium terjesztésével kapcsolatban: nyomdagépekkel papírra vetett információkkal.

🔗 Mit gondoltok, hogy mi volt más a szolgálatok terén akkor, amikor nyomtatás még állt rendelkezésre?

Próbáljuk meg elképzelni a nyomtatás ideje előtti szolgálatot. Minden egyes másolat, amit egy könyvről készítettek, egy képzett ember több napos munkáját igényelte, mivel kézzel kellett lemásolni. Úgy gondolhatjuk, hogy a könyvek nem olcsó multság, viszont képzeljük el azt, hogy ugyanennyiért vennénk meg azt a könyvet is, amit egy képzett szakember tíznapos munkájával készített el.

Szinte senki nem rendelkezett saját Bibliával, még lehet, hogy a lelkésznek sem volt teljes Bibliája. Gondoljunk bele, hogy otthon nem áll módunkban olvasni a Szentírást.

A lelkészképzés leginkább hallgatott anyagok által történt, és a hallottakra megpróbálták emlékezni. Nem volt mód arra, hogy írásos képzési anyagot küldjenek más helyekre. Nyomtatás nélkül semmilyen írásos anyag nem készülhetett és juthatott el emberekhez nagy példányszámban.

🔗 Milyen módokon segíthet a nyomtatás az evangélium terjesztésében?

A traktátusok kis példányszámban nyomtatott anyagok, amelyekkel rendszerint az evangéliumot mutatják be. A hívő emberek ezeket az anyagokat odaadhatják azoknak, akikkel találkoznak. Közterületeken

nagyobb számban is eljuthat az emberekhez. Ott lehet hagyni olyan helyeken, ahol az emberek elolvashatják.

Ha valaki nem túl sokszor evangelizált idegeneket, akkor a traktátusok osztogatása jó kezdésnek.

A szóróanyag legyen színes és a címe érdekes.

Amikor kiosztjuk embereknek az utcán vagy más nyilvános helyen, akkor mosolyogjunk és üdvözljük őket. Mondhatjuk ezt: „Jó napot, kapott már korábban ilyet?” Ettől lesz olyan érdekes, hogy megnézzék.

Úgy tűnhet, hogy a legtöbbeket nem érdeklik a traktátusok, amelyeket adni akarunk nekik, és elolvasás nélkül kidobják. Ugyanakkor jó eredményeket is felmutathatunk: voltak olyanok, akik azért tértek meg, mert elolvasták, hogy mi állt egy ilyen iratban. Rendszerint azonban nincs információnk arra nézve, hogy milyen eredményt hoz egy traktátus elolvasása, amelyet odaadtunk valakinek.

Misszionáriusokat Indiában, Ugandában és más helyeken azzal vádoltak, hogy „megvették” a megtérőket azzal, hogy pénzt adtak nekik, enyhítették az éhezést, lehetőséget biztosítottak a tanulásra, egészségügyi ellátásban részesítették őket, vagy más fajta kedvezményes kezeléseket biztosítottak nekik. (J. Herbert Kane: *„The Work of Evangelism”* – „Az evangelizálás munkája”)

Gyakorlati szükségletek betöltése

Olykor az embereket aggasztják az étellel kapcsolatos gyakorlati szükségletek. Ha nincs elegendő élelmük, megfelelő lakhatási lehetőségük, vagy épp nincs részük megfelelő egészségügyi ellátásban. Úgy érzik, hogy ezek a szükségletek sokkal sürgetőbbek, mint a lelki-szellemi szükségletek. Az egyház a fizikai szükségleteket úgy is betöltheti, hogy az evangélium megosztásának egy módját gyakorolja vele. Potenciális problémaként felmerülhet, hogy az egyház figyelme inkább a földi szükségletekre irányul, nem pedig a spirituális szükségletekre éppúgy, mint ahogyan a meg nem tért emberek figyelme sem arra irányul.

Az egyháznak válaszolnia kellene a gyakorlati szükségletekre, azonban olyan tevékenységek fenntartására helyezi a hangsúlyt, amelyek a spirituális dolgok fontosságát közvetítik. (1) El kellene magyarázniuk, hogy Isten szeretetét osztják meg, amikor fizikai szükségleteket töltenek be. (2) Isten családjaként kellene együtt munkálkodniuk, nem pedig olyan szervezetté válniuk, amely elkülönül az egyháztól. (3) Az emberek figyelmét fel kellene hívni arra, hogy kötelezzék el magukat a gyülekezeti közösségnek, ahol az emberek törődnek egymással. (4) Meg kellene osztaniuk az örömhírt, és azt tanítaniuk, hogy az örök élet és az áldások Isten megismeréséből származnak.

Számos olyan szolgálat létezik, amelyik fizikai szükségletek betöltésével foglalkozik. Addig szolgálják a körülöttük élőket (közösség), amíg a forrásaik erre lehetőséget adnak. Céljuk az, hogy lehetőséget teremtsenek az evangélium megosztására. Úgy gondolják, hogy ha az embereknek segítenek fizikai módokon, akkor barátkozni tudnak velük, és a figyelmüket megnyerik az evangéliumnak. Azt a mintát követik, hogy „program”, utána „kapcsolat”, majd az „evangélium”.

Számos módon mehetnek azonban félre az ilyen segítő programok. A segítségnyújtás lehetséges, hogy semmilyen más kapcsolatot nem alakít ki, mint az adakozó-elfogadó kapcsolatát. Olykor olybá tűnik, hogy az evangélium és az adott dolog között távolság húzódik, és az emberek úgy kaphatnak segítséget, hogy nem is érdekli őket az evangélium. Azokat az embereket, akik ezekben a programokban dolgoznak, annyira elkapja a gépszíj a segítségnyújtással kapcsolatban, hogy nem osztják meg az evangéliumot.

Ám a mintát inkább meg kellene fordítani. Az egyháznak az evangéliumot kellene hangsúlyoznia az emberekkel történő kapcsolódás első lépéseként.

Amikor az egyház bemutatja az evangéliumot a világ számára, akkor hűséggel kell beszélnie arról az új életről is, ami a gyülekezetben zajlik. Az üdvösség nem csupán személyes, egyéni döntés, ami után az illető egyedül marad egy idegen, új életben. Egy bűnös ember rendszerint addig nem fogadja el az örömeztetést, amíg nem vonzódik ahhoz a közösséghez, aki vele megosztotta az evangéliumot.

Jézus és az apostolok szolgálatában láthatjuk, hogy az evangélium az Isten országának „jó híre”. Annak az üzenete, hogy a bűnösnek a bűnei megbocsáttatnak, és Istennel kapcsolatba lépett. Megszabadult a bűn hatalmából és új teremtséssé lett, belép egy hitbeli családba, ahol a lelki-szellemi testvérei bátorítják, és segítenek neki a szükségleteiben.

A gyülekezet elsődleges küldetésének az evangélium hirdetését kellene tartania, melyet folyamatosan munkálnia kell. Mindenkinek tisztában kellene lennie azzal, hogy a gyülekezet szolgálata a lelkek megmentése. Ezután a gyülekezet megfelelő embereket vonz magához, akik érdeklődnek az örömhír iránt. Ezek az emberek kapcsolatba kerülnek a gyülekezettel, így az evangélium szolgálata alakít ki kapcsolatot velük.

Majd a gyülekezet azokat az embereket segíti, akik kapcsolatban állnak a gyülekezettel. Lehet, hogy ezen emberek közül még nem tért meg mindenki, viszont kapcsolatban állnak a gyülekezet evangelizációs szolgálatával, és vonzódnak tartják.

Tehát a fordított minta az, hogy az először az „evangélium”, majd a „kapcsolat”, utána pedig a „segítségnyújtás” (nem egy program). A gyülekezet nem csupán egy szervezet, amelyik segítő programokat ajánl, hanem olyan csoport, amelyik azokat az embereket segíti, akik

kapcsolatban állnak vele. Ha programokat indít, az emberek eljönnek majd a programokra a kapcsolatok nélkül.

A feladat: Figyeljétek meg azokat az evangelizációs módszereket, amelyeket a ti területeteken használnak. Ezek a módszerek sikerrel megnyerik a gyülekezeten kívül lévő emberek figyelmét? Világosan kommunikálják az örömhírt? Írjátok 2-3 oldalt a megfigyeléseitekről!

B feladat: Osszatok szét legalább 100 traktátust. Írjátok le pár sorban a tapasztalataitokat!

14. lecke

Gyerekszolgálat

Olvassátok el a Máté 18:2-6, 10-14-et!

🔗 *Melyek azok a figyelmeztetések, amelyeket ezekben a versekben láthatunk? Hogyan tudnátok leírni annak a fontosságát, ahogyan Isten látja a gyerekeket?*

Olykor azt mondják az emberek, hogy a gyerekek fontosak, mert ők a következő nemzedék, a gyülekezet jövője, és jövőbeni vezetői. Ez mind igaz; viszont először is azért fontosak a gyerekek, mert emberek. Időnként a felnőttek elfelejtik, hogy a gyerekek is emberek, akiknek örökkévaló lelkük van, és ismeretlen potenciálokkal rendelkeznek.

Egy utazó megállt egy kis falucskában. Meglátott egy idős embert üldögélni az utca mellett, és azt mondta: „Soha sem hallottam korábban erről a faluról. Születtek itt valaha is nagy emberek?” Az idős ember úgy felelt: „Nem, csak csecsemők.”

Isten parancsa a gyerekszolgálatban

Isten Izrael ősi népével kötött szövetséget. Megígérte, hogy megáldja őket és gondoskodik róluk, valamint adott nekik követelményeket, hogy azoknak engedelmesskedjenek.

Isten úgy akarta, hogy ez a szövetség minden nemzedékre kiterjedjen. Azt mondta nekik: „Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról... (5Mózes 6:6-7)”.

A gyerekek nevelésével Isten akaratát akarták követni, ami fontos volt a szövetség szempontjából, mivel Isten áldásainak java feltételekhez volt kötve, és attól függött, hogy a nép folyamatosan engedelmesskedik-e Istennek.

Ha a következő nemzedék úgy dönt, hogy nem lesz hűséges Istenhez, akkor elveszítik az Istennel való kapcsolat áldásait. Ez pedig azt jelentette, hogy a gyerekeket körültekintően kellett tanítaniuk.

🔗 *Mit gondoltok, az izraeliták mit tehettek annak érdekében, hogy a gyerekek Isten mellett döntsenek, és kövessék Őt?*

Isten adott neki némi útmutatást arra nézve, hogyan neveljék a gyerekeket.

„Tanítsátok meg ezeket a fiaitoknak is: ezekről beszélj, akár a házadban vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelesz! Írd föl azokat házad ajtófélfáira és a kapuidra...” (5Mózes 11:19-20)

Mire utalt Isten? Szorgalmasan, folyamatosan, következetesen és nem csupán alkalmanként kellett tanítaniuk a gyerekeket. Isten törvényének emlékeztetőit minden nyilvános helyen ki kellett rakniuk. Mindenhol látniuk kellett az Igét. Soha sem feledkezhetek meg Isten parancsolatairól, és nem hagyhatták figyelmen kívül.

A következetes tanítás azt jelentette, hogy nem rakhattak ki olyan díszeket, vagy nem szórakozhattak, viselkedhettek úgy, ami Isten törvényével ellentétes volt.

Ezek az igék azt húzzák alá, hogy a szülők felelnek azért, hogy a gyerekeknek Isten értékrendjét tanítsák folyamatosan és következetesen, valamint olyan tanításoktól és példáktól védjék a fiatalokat, amelyek ennek az ellenkezőjére oktatnák őket.

🔗 Ezt a parancsolatot a szülőknek adták. Hogyan alkalmazhatnánk ezt a gyülekezeti gyerekszolgálatban?

Először is tudjuk, hogy a gyerekek tanítása elsődlegesen a szülők felelőssége. A gyülekezet tanítsa meg a szülőket arra, hogyan tanítsák a gyerekeiket. Sohase feltételezzük azt, hogy a gyerekek a szellemi iránymutatást csupán a gyülekezettől kapják meg, mert a szülők nem tudják nekik megadni.

Másodsorban a gyülekezet úgy szolgálja a gyerekeket, amennyire csak lehetséges, a családi berkeken belül. Segítsük azzal a gyerekeket, hogy segítjük a szülőket. Amikor evangelizálunk, akkor a gyülekezet próbálja meg odavonzani a családokat.

Vannak gyerekek, akik nem keresztény családokból jönnek, és hitre jutnak. Amikor ez megtörténik, akkor a gyülekezet próbálja meg szolgálni a családokat. Ha a szülők nem reagálnak, akkor a gyülekezetnek kell a gyermek lelki-szellemi családjának lennie. A gyülekezeti tagok olyanok, mint idősebb rokonok, akik spirituális értelemben véve gondoskodnak a gyerekekről.

A gyülekezeti gyerekszolgálat kiértékelése

🔗 Hogyan értékelitek a gyerekszolgálat sikerességét egy bizonyos gyülekezetben?

A gyerekszolgálatunk nem feltétlenül sikeres, még ha...

- A tanítóink nagyszerű képességekkel rendelkeznek.
- A gyerekek és a tanítók száma növekszik.
- A gyerekek bibliai dolgokat tanulnak.
- A tanítók magas színvonalú anyagokat használnak.
- A gyerekek élvezik a szolgálatot.

Ezek a jellemvonások akkor élnek, ha egy gyerekszolgálat sikeres. Ha nincsenek jelen, akkor majd problémák jelentkeznek. Ugyanakkor az is lehetséges, hogy egy szolgálat rendelkezik ezek közül néhányal, vagy az összessel, mégsem sikeres.

A gyerekszolgálatunk sikeres, ha...

- A gyerekek megtérnek, és üdvbizonyosságuk van.
- A gyerekek szellemileg fokozatosan éretté válnak.
- Ahogyan idősebbek lesznek, keresztény alapelveket követnek.

A gyerekszolgálatunk nem sikeres annak a gyerekeknek az esetében, aki...

- Nem hívő.
- Világi példaképeket választ.
- Nem „tisztá” szórakozási lehetőségekbe és kapcsolatokba megy bele, ahogyan idősödik.
- Elutasítja Isten akaratát, és személyes ambíciókat követ.

Egy ember életének az Isten igéjéhez történő igazítását nevezzük tanítványságnak: valaki Jézus érett követőjévé válik. A megtérés pillanatában Isten igazsága nem automatikusan járja át egy ember gondolati sémáit, attitűdjét, feltételezéseit és életvitelét. Az igazság beépülése időbe telik, ami a tanítványság valódi feladata.

A gyerekszolgálathoz szükséges első dolog

🔗 Mit gondoltok, hogy mire van először is szükségetek a gyerekszolgálathoz?

A gyerekszolgálat egy olyan csoportot hoz létre gyorsan, amiben gyerekek, és a munkába bekapcsolódó szülők vesznek részt. Ebben a csoportban vannak természetes vezetők, akik a személyiségükkel hatással vannak a többiekre, még akkor is, ha hivatalosan nem kaptak felhatalmazást. Mind a felnőttek, mind a gyerekek között vannak ilyen természetes vezetők.

Az első szükséges dolog a szolgálathoz a keresztény közeg, ahol pozitív spirituális atmoszféra van. Ezen a helyen lehet az éretlen keresztényeket érettségre segíteni mentálisan, fizikailag, szellemileg és közösségi szempontból.

Ez annyit jelent, hogy a felnőtteknek olyan embereknek kell lenniük, akik szellemi értelemben véve példák. Olyan embereket ne kérjünk gyerekmunkára, akik nem komoly keresztények. Olyan gyerekeket se vegyünk be, akik erőteljes befolyást gyakorolnak a többiekre, és elutasítják az üzenetet, amit tanítunk.

A gyerekszolgálatunk már akkor sem sikeres, ha...

- Azok a felnőttek, akik segítőként vannak jelen, különleges képességeik miatt vagy más okból kifolyólag vesznek részt, de nem jó példák spirituálisan.
- Olyan gyerekek uralják a beszélgetéseket és a csoporton belüli kapcsolódásokat, akik szellemi dolgok iránt nem érdeklődnek.
- Minden szellemi tevékenységet felnőttek vezetnek anélkül, hogy gyerekek jelentősebben részt vennének benne.
- Csupán néhány gyerek szeretne együttműködni, valamint mutat érdeklődést szellemi dolgok iránt, őket viszont a többiek nem fogadják el.

Nézzük meg a gyerekcsoportot, és tegyük fel magunknak ezeket a kérdéseket. Ha egy új fiú csatlakozna a szolgálatunkhoz, vélhetőleg melyik gyereket követné a csoportban? Ha egy új kislány iratkozna be, kit követne? Jó vagy rossz hatások érnék őket?

A szolgálathoz az első szükséges dolog a pozitív keresztény közeg. Ha ez az első szükséges dolog a helyén van, akkor szabad belefogni a gyerekszolgálatba. Ha a szolgálat ezt elveszítette, akkor valahogyan újra kell indítani, különben nem éri el a megfelelő célt.

Alapelv az élet „továbbadásához”

Az Isten megismerése kapcsolatokon keresztül jön.

Amikor Isten szólt Jákobhoz, akkor „azonosította” magát. Nem azt mondta, hogy: „Én vagyok a világmindenség Istene”, vagy „Én vagyok az Isten, aki a világot teremtette”; habár ezek mindegyike igaz lett volna. Azt mondta: „Én vagyok az Úr, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene!” (1Mózes 28:13). Isten embereken keresztül nyilatkoztatja ki magát.

Ábrahám a hit atyja lett, és mások általa hittek Istenben. A szolgálja, Eliézer így imádkozott: „Uram, Ábrahámnak, az én uramnak Istene!” (1Mózes 24:12)

Lennie kell olyan embereknek, akik Istent azért ismerik meg jobban, mert Isten a mi Istenünk.

Olykor azt feltételezzük, hogy a tanítványság csupán annyiból áll, hogy megmondjuk az embereknek, mit kell tudniuk, és mit kell tenniük. De nem ennyi! Először is olyan életet kell bemutatnunk, amelyet követésre méltónak találnak. Ha olyan életet akarnak élni, mint mi, akkor oda fognak figyelni az irányokra is, hogy

miként éljük az életüket.

A tanítványság az élet „továbbadása”. Egy életstílus, a motivációival és alapvető értékeivel együtt adatik át a tanítványozó és tanítványozott között.

Az életmód átadás alapelve kimondja, hogy tanítványozás akkor történik, ha a tanító átülteti a tanulóba az életstílusát, a motivációival és alapvető értékeivel együtt.

Az első századbéli zsidó rabbik tudták, hogy a tanítványozás „élet átadás” volt. Amikor egy fiatal ember egy rabbi tanítványává akart válni, akkor a rabbi arra kérte, hogy fogadja el őt. Ha elfogadta, akkor innentől fogva részt vett a rabbi életében. Az ideje nagy részében együtt van vele, és nem csupán tantételeket tanul, hanem a tanító életfelfogását is.

Jézus egy kicsit máshogy alkalmazta az akkor szokásos gyakorlatot, hiszen olyan embereket választott ki, akik nem kérték, hogy a tanítványai lehessenek. De azt a szokást viszont követte, hogy az életét megosztotta a tanítványaival azért, hogy az életstílus „átadása” megtörténjen.

Jézus halála és feltámadása után néhány tanítványát börtönbe zárták és ugyanaz elé a bíróság elé hurcolták, amelyik őt is elítélte. A szanhedrin (zsidó tanács) valószínűleg úgy gondolta, hogy minden problémájuk megoldódott, azzal, hogy Jézust eltették az útból. Úgy vélték, hogy néhány fenyegetés elegendő lesz ahhoz, hogy Jézus követőit megfélemlítsék és elhallgattassák. Ahogyan kihallgatták a tanítványokat, láthatták, hogy nem magasan képzett emberekről volt szó, illetőleg sokkal kevésbé képzettek, mint a szanhedrin tagjai. De a Szentírás arról számol be, hogy a tanácsstagok arról ismerték fel őket, hogy Jézussal jártak együtt (Apcsel. 4:13). Jézus lenyomata az életükön volt.

Mit láthattak Jézusból azokban a tanítványokban? A modorosságát vagy a beszédjének a stílusát? Lehet, de ennél többről volt szó. Bátorságot láttak, ami az Istentől kapott elhívásból származott. Szilárd kiállást az igazság mellett, bármilyen áron. A tekintélyes személyekkel tanúsított tiszteletet, de a kompromisszumok és képmutatás elleni elutasítást. Minden bizonnyal azoknak a korrump politikusoknak és vallásos képmutatóknak a szíve reszketett, ahogy ráébredtek, most kezdődnek csak igazán a „bajok”. Jézus megszokozta és állandósította a befolyását a tanítványokon keresztül.

Dr. Paul Brand egy indiai kórházban megfigyelte fiatal orvostanhallgatóit, amint azt gyakorolták, hogyan vizsgálják meg a betegeket, és hogyan állítják fel a kórképüket. Ahogyan figyelte egyiküket, amint gyengéden foglalkozott egy beteggel, elcsodálkozott a hallgató egyik arckifejezésén. Az arckifejezés tökéletesen illett ugyanis Dr. Pilcheréhez, annak a sebésznek az arckifejezéséhez, aki Dr. Brandot képezte Angliában. Dr. Brand elmagyarázta a hallgatóknak, hogy azért reagált olyan meglepetten, mivel Dr. Pilcher soha sem járt Indiában, és nem értette, hogy a hallgató miért „utánozza” olyan jól. Végül az egyik hallgató azt mondta: „Nem ismerünk semmilyen Dr. Pilchert, de Dr. Brand, a hallgató az ön arckifejezésével reagált.”³⁴

Ezt fogjuk átadni a legnagyobb hatással, amikor nem csak próbálunk tanítani. Akkor adunk át a legtöbbet, amikor nem próbálunk meg semmit sem tanítani. Amint azt valaki megfogalmazta: „A legkevesebbet a szavainkkal tanítunk, ennél többet a tetteinkkel, és a legtöbbet azzal, akik vagyunk.”

Legyünk tisztában a példánk erejével. Mindig tanítunk; és leginkább az életmódunkkal tanítványozunk.

Azzal mutatjuk be egy tanítványnak, hogyan reagáljon a saját problémáira, ahogyan bemutatjuk, mi hogyan reagálunk a miénkre.

Amikor egy ember már nem érez együtt a fiatalokkal, akkor már nem hasznos a földön.
(George MacDonald).

A kedvesség, udvariasság és türelem fontos dolgok a gyerekek segítésében. Egyesek sokkal inkább képesek arra, hogy kedvesek, udvariasak és türelmesek legyenek gyerekekkel, mint mások.

Azzal mutathatjuk ki, hogy értékelünk valakit, ha teljes figyelmünkkel rá figyelünk, nem pedig gyorsan elintézzük, amikor beszélgetünk vele. Gondolkodjunk el azon, hogy a testnyelvünk mit is közöl, ha elfordulunk, és a következő feladatunknak látunk neki, valamin ügyködve, míg beszél, illetőleg valaki másra kezdünk el figyelni. Gyakoroljuk a figyelmes hallgatást. A figyelmes hallgatás jele a szemkontaktus, az összpontosított kifejezés, a zavaró tényezők figyelmen kívül hagyása, és a beszélő humorára vagy más érzéseire történő reagálás.

³⁴ *In His Image*, 18-19.

Ha tényleg sietnünk kell, és nem tudunk megállni és figyelni, magyarázzuk el. Ettől nem sértődnek meg, ha rendszerint megkapják tőlünk azt a figyelmet, amire szükségük van. Ha általánosságban úgy érezzük, hogy túlságosan elfoglaltak vagyunk, hogy velük időt töltsünk, és azt gondoljuk, hogy „valamit el kell intéznünk”, akkor meg kell állnunk és elgondolkodnunk, mi is az igazi munkánk.

🔗 Milyen gyerekek részei az életeteknek? Milyen módokon tudjátok megmutatni nekik, hogy fontosak? Vannak olyan szokásaitok, amelyeket meg kellene változtatnotok?

Hangsúlyozzuk ki, hogy Isten számára fontosabb, hogy elérhetőek legyünk, mint a képességeink. Istennek inkább szüksége van arra, hogy a gyerekek elérhetőek legyenek, mint a képességeik. Isten adja majd azokat a képességeket, amelyek az elhívás betöltéséhez szükségesek.

A fiatalok sok dologban ingatagok. Egyik napról a másikra szellemiekből átcsaphatnak lázadóba, nagylelkűből önzőbe, vagy érettből gyerekesbe. Ezek pedig nem azért vannak, mert álszentek. Fejlődésben vannak, és a személyiségük még nem állandó.

A fiatalok ingatagok, de nekünk az elvárásainkban szilárdaknak kell lennünk. Ha rossz napjaikon azt mondjuk nekik, hogy semmire nem viszik majd, akkor a saját magukkal szembeni elvárásaikat is csökkentjük. Még nem tudják, hogy mivé válnak majd, és a mi értékelésünk befolyásolja ebben őket.

Beszélgünk nekik sokat Isten különleges tervéről az életükkel kapcsolatban. Mondjuk el nekik, hogy Isten mindegyiküknek különleges képességeket adott. Beszélgünk arról a megelégedettségről, ami Isten akaratának a megtalálásával jár együtt.

Egy fiatalnak, aki vezetői képességekkel rendelkezik, lehet, hogy sok ötlete van, de nem tudja kiválogatni a rosszakat. Az érettség egyik oldala az a képesség, hogy jó és rossz ötletek között különbséget tudunk tenni. Segítsünk neki abban, hogy bölcsességre tegyen szert, de ne szegjük kedvét az ötleteivel kapcsolatban.

Mindenekelőtt ne feledjük, hogy Istennek alapvető terve van mindenkire nézve, és azon munkálkodik, hogy ezt véghezvigye. Imádkozzunk megkülönböztető képességért, hogy Isten tervével együtt munkálkodhassunk a tanulók fejlődéséért. Imádkozzunk a kegyelem és gondviselés csodájáért a tanulók életében, amelyek a megfelelő irányba fogják őket terelni.

Tanítási módszerek fejlesztése

🔗 *Melyek egy jó tanítási stílus jellemzői? Amikor láttok valakit tanítani, honnan tudjátok, hogy tanító?*

A tanító irányítja a tanítási stílust. Számos stílusjegy van, melyet a tanító gondosan tervezzen meg.

(1) A tanítás aránya

Az emberek olyanok, mint a váza, aminek keskeny nyaka van. Ha túlságosan gyorsan öntjük a vizet, akkor egy része kifolyik. Ha túl gyorsan adunk át nekik ismereteket, akkor nem fogják megtanulni. Ha egy ember új információkat sajátít el, akkor azokkal az ismereteivel kell összekapcsolnia, amelyeket már korábban tanult. Arra is gondolnunk kell, hogy hogyan fogja ezt a tudást átültetni az életébe. Éppen ezért csak bizonyos tempóban tud egy ember információkat befogadni.

Jobb, ha egyetlen pontot tanítunk meg, de felejthetetlen módon, mintha sokat, de el is felejtik. Jobb, ha megtanulják, hogyan tudnak egyetlen fő gondolatot alkalmazni, mintha csomó ismeretet szereznek, aminek nem látják az értelmét.

(2) Csoportos megbeszélés

A legtöbb embernek szüksége van arra, hogy a többiekkel megbeszélje, amit tanul. Szükséges, hogy kérdéseket tehessenek fel, valamint egy gondolatot a saját szavaikkal újra elmondjanak. Ha egy tanító metódusa nem engedi az interakciót a hallgatóság részéről, akkor nem fognak annyit tanulni.

Úgy is indíthatunk egy témát, hogy feltesszük ezt a kérdést: „Miért fontos...?” vagy „Mi a legfontosabb dolog, amit tudtok erről...?” Ne töltsünk túl sok időt a bevezető beszélgetéssel, de használjuk arra, hogy felkeltsük az érdeklődésüket.

Miután némi alapot lefektettünk, feltehetünk egy olyan kérdést, amire válaszként a saját szavaikkal fogalmazhatják meg a tanultakat. Például: „Milyen hibát követett el a történetben az illető...?”, vagy „Miért fontos a számunkra, hogy...”. Olyan kérdéseket tegyünk fel, amelyre magyarázatos választ kell adniuk, nem pedig igennel vagy nemmel válaszolniuk. A kérdés olyan könnyű legyen, hogy a legtöbb, gyerekektől kapott válasz helyes legyen. Elvesztik ugyanis az érdeklődésüket, ha rendszerint rosszak a válaszaik.

Ne helyezünk nyomást a tanulókra, hogy valami személyeset mondjanak el. Ehelyett inkább teremtsünk olyan légkört, amiben szabadon elmondhatnak személyes dolgokat (maguktól).

Ne engedjük, hogy néhányak vigyék a prímet és folyton ők beszéljenek. A kérdésünket feltehetjük egy hallgatag tanulónak is: „Mit gondolsz, Karcsi?” Bátorítsuk a többieket is, hogy kapcsolódjanak be, például ilyen kérdésekkel: „Mit gondolnak a többiek?”

Ne engedjük meg, hogy az osztályon belül kiscsoportban folytassák a saját beszélgetésüket, figyelmen kívül hagyva mi folyik az osztályban.

Ne engedjük meg senkinek, hogy közbeszóljon, még egy beszélő gyerekeknek sem.

Minden hozzászólást igyekezzünk valamiképpen pozitívan elbírálni, mielőtt kritizálnánk. Ha kiigazításra van szükség, akkor próbáljuk meg kibővíteni.

(3) Fontosság

Mindig tegyük fel magunknak a kérdést, hogy: „Miért számít ez az anyag?” Ha mi nem tudjuk, a gyerekek sem fogják. Milyen változást kell ennek elérniük a gyerekekben? Vannak kifejezett alkalmazási módok, ahogyan be kell építeniük az életükbe? Ha mi nem tudunk ilyeneket mondani, valószínűleg ők sem fognak.

Ha úgy látják, hogy a téma kapcsolódik hozzájuk, akkor jobban figyelnek majd. Annak érdekében, hogy az osztályt irányítani tudjuk, inkább arra összpontosítsunk, hogy érdekessé tegyük, semmint a fegyelmezésre.

(4) Jelentőség

Mutassuk meg annak az igazságnak a következményeit, amit tanítunk. Mi történik akkor, ha az emberek ismerik és követik? Mi történik akkor, ha elutasítják.

Nagyszerű témákkal inspiráljuk őket, viszont ne időzzünk túl sokat az apróbb témákkal. Mondjunk nekik olyan történeteket, amelyek az általunk elmondott igazságokról szólnak, olyan emberek életéből, akik azok szerint éltek. Nem emlékeznek majd a vázlatunkra, de a történetekre igen.

Beszélgünk nekik hősökről. Olyan embereket keresnek, akiket csodálni és követni lehet. Beszélgünk nekik hithősökről – nem csak azokról, akik hatalmas csodákat láttak, hanem akik hatalmas dolgokat tettek Isten ereje által. Segítsünk nekik abban, hogy meglássák, az egyház missziója az, hogy hirdessük az evangéliumot és tanítványokat képezzünk, ami a legnagyobb kihívás és a leginkább megelégtető munka a világon.

(5) Szemléltető eszközök

Ha lehetséges, akkor használjunk színes képeket a történetek illusztrálásához. Amikor valamilyen témát tanítunk nekik, akkor írjunk fel

szavakat és állításokat a táblára. Jobban fognak emlékezni rá, ha látják és hallják is.

(6) Cselekvés

Az emberek azáltal tanulnak, ha meg is tesznek valamit. A gyerekek azáltal tanulnak, ha készítenek valamit, vagy eljátszanak egy történetet. A tanító irányíthatja a gyerekeket, hogy játszanak el egy bibliai történetet, miközben ő mondja. Ez időigényes, így lehetséges, hogy nem tudjuk eljátszani a teljes történetet minden alkalommal, de keresni kell a módját annak, hogy valamilyen tevékenység minden alkalommal legyen.

Csoportos megbeszélés: Néhány tanuló beszéljen a mostanában tartott órájáról vagy igehirdetéséről, és beszéljenek arról is, hogyan tudták volna ezeket a stílusbeli jegyeket jobban használni. Néhányan arról is beszélhetnek, hogy mit tesznek máris annak érdekében, hogy ezeket a jegyeket jobban alkalmazzák.

Egy evangéliumi módszer gyerekek számára: Szavak nélküli könyv

A szavak nélküli könyv minden egyes oldala különböző színű, ami az evangélium különböző részét jelképezi.

Lentebb találhatunk egy összefoglalót, ami az egyes oldalakhoz kapcsolódik. Amikor a „Szavak nélküli könyvet” használjuk, akkor további magyarázatokat toldjunk hozzá, és engedjük meg a gyerekeknek is, hogy hozzászóljanak, és kérdéseket tegyenek fel.

Megjegyzés: vannak, akik az arany oldalt mutatják meg először, aztán a feketét, majd a többi az itt felsorolt sorrendben.

Fekete: A fekete a bűnre emlékeztet, azokra a rossz dolgokra, amelyeket tettünk. A Biblia azt mondja, hogy mindannyian vétkeztünk. A bűn miatt pedig bajban vagyunk Istennél. (Ezen a ponton kérjük meg a gyereket annak beismerésére, hogy bűnös.)

Piros: A jó hír, hogy Jézus, az Isten Fia, meghalt értünk, hogy bűnbocsánatot kapjunk. A piros Jézus vérének jelképezi. Jézus meghalt, de feltámadt a halálból, és előkészíti számunkra a mennyet.

Fehér: Amikor Isten megbocsát nekünk, akkor a szívünket tisztára mossa. Minden bűnünket elveszi. Imádkozhatunk és kérhetjük Isten bocsánatát. Isten kész megbocsátani nekünk, ha megbánjuk a bűneinket.

Arany: Az arany a mennyet jelképezi, azt a helyet, amit Isten készít nekünk. Amikor itt az életünk véget ér, akkor Istennel fogunk élni a mennyben, ahol nincs szomorúság, fájdalom vagy gonosz.

Zöld: Amikor a bűneink megbocsáttatnak, Isten gyermekeivé válunk. Növekszünk az Istennel való kapcsolatunkban. A zöld a növekedést jelenti. Többet fogunk tudni Istenről és megtanuljuk, hogyan szeretné, hogy éljük az életünket. Olvassuk mindennap a Bibliát, imádkozzunk mindennap, és figyeljünk másokra, akik tudják, hogyan kell Istenhez közel élni.

A „Szavak nélküli könyv” bemutatásával kapcsolatos további anyagokat a következő angol nyelvű honlapokon találhatunk:

<http://berean.org/bibleteacher/wb.html>

<http://www.abcjesuslovesme.com/ideas1/bible/bible-themes/1150-wordless-book>

A „Szavak nélküli könyv”, illetőleg hasonló anyagok elkészítési módjához látogassunk el a következő angol nyelvű honlapra:

<http://www.teenmissions.org/resources/wordless-book-bracelet/>

A feladat: Nézzük meg újra ennek a leckének az anyagából „Az alapelv az élet továbbadásához” című részt. Gondolkozzunk el a gyerekekkel történő interakciónkon, nem csupán a tanítás kapcsán, hanem bármikor, amikor találkozunk velük. Miben kell változtatnunk? Beszéljétek ezt meg valakivel, aki jól ismer benneteket. Mutassátok meg az illetőnek az anyagot, és magyarázzátok el, hogyan értékelitek magatokat. Kérjétek meg őket, hogy mondják el a legőszintebben a véleményüket. Jelentenetek kell, hogy elvégeztétek ezt a feladatot, de ti magatok döntitek el, hogy az értékelés részleteit megosztjátok-e.

B feladat: Tervezzetek egy órát vagy írjatok egy igehirdetést gyerekek számára. Körültekintéssel állítsátok össze, a hat stílusjegy felhasználásával. Készüljétek arra, hogy elmondjátok, hogyan állítottátok össze.

C feladat: Valahogyan jussatok hozzá – vegyetek vagy készítsetek - egy szavak nélküli könyvhöz. Tanuljátok meg bemutatni, és mondjátok is el legalább három embernek. Írjatok egy-egy bekezdést mindegyikről.

15. fejezet

Az egyház arculata

Erik szeret a gyülekezetének korai éveiről beszélni. „Egy parkban kezdtünk, ahová mindenkit meghívtunk, akit csak láttunk. Amikor hidegre fordult az idő, egy öreg buszon gyűltünk össze, ahol nem volt még WC sem. Majd egy ideig egy tornateremben találkoztunk, utána pedig egy öreg gyülekezeti épületben béreltünk egy termet.”

Erik gyülekezete növekedett azokban az években. Azok az emberek, akik elkötelezték magukat, nem a gyülekezeti épület miatt tették, hanem a csoport miatt.

Ebben a leckében, amikor arról beszélünk, hogyan alakítsunk ki egy gyülekezetet, nem az épületről beszélünk. Sok gyülekezet tudna mesélni történeteket az indulásuk körüli időszak nehézségeiről.

Vannak olyan gyülekezetek, amelyek azt mondják, hogy azért nem vonzzák az embereket, mert nem elég szép az épületük. Az igazság az, hogy valami fontosabbnak vannak híjával, mint az épület.

A gyülekezetbe hívás jelentése

Keresztények mindenfelé meghívják másokat, hogy látogassanak el a gyülekezetükbe. Abban reménykednek, hogy a látogatóknak tetszik majd a gyülekezetük, és szeretnének járni. Abban is reménykednek, hogy a látogatók majd válaszolnak az evangéliumra.

🔗 Amikor gyülekezetbe hívtok valakit, mit jelent a meghívás? Mit kínáltok nekik?

Nem arra kérjük őket, hogy vallásos tevékenységekben vegyenek részt, mintha ezzel valamilyen szükségletük betöltődne vagy letudnának egy kötelességet. Nem hisszük, hogy vallásos rituálék gyakorlása hit nélkül hatékony lenne egy ember életében.

Nem várjuk el tőlük, hogy megértsék mit jelent Isten dicsőítése, míg nem tértek meg.

Reméljük, hogy megtetszik nekik, hogy az emberek mennyire barátságosak, és újra szeretnének együtt lenni velük.

Azt is reméljük, hogy az örömhírré reagálni fognak.

Néhány gyülekezet megpróbálja a programjait vonzóvá tenni azok számára, akik szellemi dolgok iránt nem érdeklődnek. Abban reménykednek, hogy ha az emberek megkedvelik ezeket a programokat, akkor jönnek máskor is. Annyi ezzel a gond, hogy ha a „szórakoztatásuk” sikeres lesz, akkor egy csapat embert a nem megfelelő indokok vonzottak oda. A gyülekezet pedig egy kevert csoporttá válik, ahol sokakat nem érdekel az istentisztelet, csak a mulattatást élvezik. A dicsőítés vezetők és a zenészek előadókká válnak. Végül pedig olyan zenei vezetők nőnek fel, akiket a dicsőítés nem is érdekel, és ilyen módon az egész dicsőítés felhígul.

🔗 Vegyétek újra fontolóra a kérdést. Amikor valakit meghívtok gyülekezetbe, mit kínáltok neki? Mit kellene kínálnotok neki?

Gondoljunk arra a hatalmas változásra, ami akkor történik, amikor egy ember megtér. Elhagyja a korábbi vallását, ami ugyancsak elszakíthatja a családjától és barátaitól. Megtér a bűneiből, ami azt jelentheti, hogy a legtöbb dolgát – amelyeket úgy gondolta, hogy élvez – elhagyja. Átadja az élete irányítása feletti uralmat.

A megtéréskor történő hatalmas változások miatt egy ember rendszerint nem fogadja úgy el a megtérést, hogy ne gondolna arra, hogy a megtéréssel egyik közösséget el kell hagynia, míg a másikba be kell lépnie. Ha egy embert vonz egy másik ember személyes bizonyágtétele, akkor szeretné látni azt a közösséget is, amelyet jelképez. Azt szeretné meglátni, hogyan élnek meg

igazából a hitüket. Úgy véli, hogy az üzenet, amit hall, már létrehozott egy olyan hitbeli közösséget, amelynek megtéréskor majd a részese lesz. Mintha azt a kérdést tenné fel: „Hol van az a csoport, akik hisznek ebben, és ezek szerint is élnek? Milyen lenne ennek a csoportnak a részévé válni?”

Jézus hirdette az „az Isten országának örömhírét” és gyakran beszélt a mennyek országáról. Azt mondta, hogy az Isten országa közénk jött (Lukács 10:9). Azok az emberek, akik beléptek az Isten országába, elfogadták Isten uralmát, a törvényei szerint éltek, és megosztották egymással az életüket. Az Isten iránti hűségük formálta őket hitközösséggé.

Mivel az embereknek látniuk kell, hogy az örömhír hitközösségeket hoz létre, így az evangelizációt nem végezhetik csak egyének, egy-egy ember

felé. Ez annyit jelent, hogy a helyi gyülekezetre szükség van, aminek vonzó hitközösségnek kell lennie.

🔗 Mit szeretne látni egy ember azelőtt, hogy elköteleződik egy hitközösség felé?

Az egyháznak olyan jellege van, amelyet Isten alkotott, és a misszióját is tőle kapta. Minden egyes helyi gyülekezetnek az Isten mércéje szerint a legjobbnak kellene lenni, amennyire csak lehetséges. Ne tegyük mássá a gyülekezetet, csak hogy az embereket megnyerjük. Ne is próbáljuk meg úgy bemutatni a gyülekezetet, mint ami különbözik attól, ami.

Jézus a tanítványaiba beleépítette a gyülekezet szerkezetét, ami megváltoztatja és legyőzi a halál és pokol összes erejét. Olyan kicsiben kezdődött, mint egy csekély mustármag, de méretben és erőben növekedett... (Robert Coleman, *The Master's Plan*)

Ha a gyülekezet betölti a küldetését, amit Istentől kapott, akkor a megfelelő embereket vonzza majd magához és elkötelezett csoporttá válik.

Egy vonzó helyi gyülekezet jellemzői

(1) A tagok bemutatják, hogy az Istennel való kapcsolatuk valódi és megelégtető. A meg nem tért embernek nincs kapcsolata Istennel. Amikor azt látja, hogy milyen az élet Istennel, akkor érezni fogja annak szükségét. A tagok erről tesznek tanúságot azzal, hogy bemutatják, milyen öröm Istent ismerni és elkötelezetten élni vele. Egy olyan tag, aki - ha éppen nem az istentiszteleten van - bűnben él, azt az üzenetet közvetíti, hogy nem elégedett meg Istennel.

(2) Az egyház jeleníti meg a tantételeket, mint igazságot, és mint az Istennel való kapcsolat megnyilvánulásait. Doktrínákat tanítunk, mert igazak, de nem csak ezért. A tantétel olyan valami, amit ismernünk kell, mivel Istennel akarunk élni. Éppúgy, mint a házassági kapcsolat is ígéretekből áll, az Istennel való kapcsolatunkban is teszünk ígéreteket az elkötelezettségre nézve. A tantételek magyarázzák el, hogyan is élünk ebben az kapcsolatban.

(3) Az egyház képviseli az Isten dicsőítésének örömét. Ez az öröm nem ugyanaz, mint a szórakoztatás élvezete. Azok az emberek, akik nem dicsőítik az igazi Istent, nem érzik azt az örömet, ami csak Isten dicsőítéséből származik. Arra teremtett Isten bennünket, hogy dicsőítsünk; így egy meg nem tért ember, amikor látja, hogy örömteljes módon dicsőítünk, érezni fogja ennek a szükségét.

(4) A gyülekezeti tagok olyan életcél mutatnak be, ami az örökkévalóság perspektíváját hordozza magán. A keresztényeknek nem kell azon

tűnődniük, hogy vajon az életük jelentőségteljes-e. A hívőknek van vígaszalásuk és bátorságuk az élet nehéz időszakában. A meg nem tért emberek azzal küzdenek, hogy az életben megelégtető célt találjanak, és nem tudják, hogyan nézzenek szembe a halállal és az örökkévalósággal.

(5) Az egyház bemutatja a kapcsolatok fontosságát az önző célok helyett. Az egyház nem úgy evangelizál vagy törődik a gyülekezetének céljaival, hogy csak szervezetet építget. A világban az emberek mellőzik a kapcsolatokat, illetőleg önző célokra használják fel azokat.

(6) Az egyház üzenete mélységes szellemi-lelki szükségleteket elégít ki. A meg nem tért ember olyan szellemi éhséggel bír, amelyet a világ semmivel sem tud kioltani. Az egyház tanítása, prédikációi és lelkigondozása az emberek valós szükségleteit kellene, hogy betöltse.

(7) Az egyház olyan hitközösség, ahol az emberek szeretik egymást, és törődnek egymással. Lehet, hogy más csoportok is segítenek a tagjaik szükségleteiben, de csak a keresztények tudnak igazi keresztényi közösségben lenni.

🔗 Milyen konkrét módokon mutathatja be az egyház ezeket a jellemzőket? Melyek azok a dolgok, amelyeket az egyház jobban csinálhatna, hogy ezt a fontossági sorrendet bemutassa?

Az egyház felkészítése az evangelizációra

Az egyház programjai és szervezetei be kell töltsék az evangelizálás és tanítványozás küldetését. Minden, amit az egyház tesz, következetesen kövesse ezt a fontossági sorrendet.

A látogatók üdvözlése

A gyülekezet készüljön fel a látogatók fogadására, és segítsen nekik abban, hogy jól érezzék magukat. Vannak emberek, akik nem ismerik a gyülekezeti szokásokat. Amikor ellátogatnak egy gyülekezetbe, nem tudják, hogy mire számítsanak, és azt sem tudják, tőlük mit várnak el. A megérkezésük utáni első pár percben vagy öröm tölti el őket, hogy eljöttek, vagy azt kívánnák, bárcsak ne jöttek volna. A gyülekezet készítsen fel embereket arra, hogy a látogatókat üdvözöljék.

Az egyház soha ne rekeszen ki senkit szegénység miatt. Azok, akik elvárnak bizonyos öltözködést, ne zárják ki a szegényeket.

A gyülekezet készüljön fel arra, hogy a szülei nélkül érkező gyerekeknek szolgálnak. Jelöljük ki és készítsünk fel embereket arra, hogyan viszonyuljanak azokhoz a gyerekekhez, akik eljönnek a gyülekezetbe.

A látogatót hívjuk el egy kis csoportos alkalomra, vagy házi összejövetelre, ahol tanulhat és felteheti a kérdéseit.

Elérni a környező embereket

Az egyház elsődleges feladata, hogy törődjön a gyülekezet elkötelezett tagjaival. Ugyanakkor a lakóközösség felé is folyton ki kell nyúlnia. A gyülekezetnek azonban mindig legyenek olyan megnyilvánulásai a gyülekezet munkáit illetően, amelyeket a gyülekezeten kívül lévő emberek látnak, valamint eljusson hozzájuk az evangélium is. Ezeknek a tevékenységeknek némelyike spontán módon alakulhat. A vezetők másokat is szervezzenek be. A különféle képességekkel rendelkező tagokat hívjuk meg, és képezzük ki ezekre a tevékenységekre.

A gyülekezet találja meg a módját annak, hogy a lakóközösség szükségleteire válaszoljon. Elsődlegesen mindig Isten szeretetét és a bibliai alapelveket kell bemutatni.

Kis csoportos szolgálat

Amikor egy ember megtér, akkor ne csupán istentiszteletre hívjuk el. Hívjuk el egy olyan közegbe, ahol azonnal tanítványozni kezdik. Ez indulhat úgy, hogy a lelkésszel meglátogatjuk őt, vagy elhívhatjuk egy olyan kis csoportba is, ami hetente találkozik.

Egy egészséges gyülekezetben vannak valamiféle kis csoportok, ahol a szellemi élet zajlik. Ezek lehetnek házi gyülekezetek, vasárnapi iskolai osztályok, vagy más csoportok. A szellemi elszámoltathatóság és az életek megváltozása rendszerint a kis csoportokban történik. A gyülekezet vezetői biztosítsák ilyen kis csoportok létezését, amelyekben ezek a célok megvalósulnak. Ha a gyülekezetben lévő struktúra nem segíti elő a szellemi életet, akkor változásoknak kell történniük.

Látható tagság

Azoknak az embereknek, aki el akarnak köteleződni a gyülekezet iránt, konkrétan tudniuk kell, hogy mit jelent ez. Vannak gyülekezetek, amelyek azt állítják, hogy nincsen kifejezett tagságra vonatkozó rendszerük, de minden gyülekezet tudja, kik tartoznak hozzájuk. Mindenkinek tudnia kell, hogy kik azok, akiből áll a gyülekezet.

Mindenkinek tudnia kellene, hogy milyen elkötelezettséggel jár a tagság. A tagság követelményei, valamint a taggá válás folyamatának megfogalmazása írásban is legyen meg.

Az a megtért ember, aki készen áll arra, hogy elköteleződjön, hadd segíthessen azonnal a gyülekezetnek. Ez persze nem jelenti, hogy pozíciót vagy vezetői feladatok kapjon. Fontos azonban, hogy tudja, része a gyülekezetnek.

Azonnali segítség frissen megtérteknek

A tanítványság a megtéréssel kezdődik. Egy frissen megtértnek számos égető szükséglete van. Ahhoz, hogy az Istennel most elkezdődött kapcsolata folytatódjon, tudnia kell, hogyan imádkozzon és olvassa a Bibliát. Szüksége lesz barátok új közösségére, hiszen a régiek közül sokat el fog veszíteni. Útmutatásra lesz szüksége sok életmódbeli kérdésben is.

A gyülekezet azonnal lásson hozzá az új megtért tanítványozásának. Az azonnal nem azt jelenti, hogy a következő vasárnap. Azt jelenti, hogy amikor felemeli a fejét az imából, a megtérés következő pillanatában. Valakinek fel kell vállalnia a felelősséget, hogy naponta kapcsolatban áll a friss megtértenel, legalább egy hétig. Számos más kereszténnyel is találkozzon a helyi gyülekezetben. Legyen lehetősége beszélgetni azokról a változásokról, amelyek vele történnek, illetőleg kérdéseket tegyen fel.

A megtértenet hívjuk meg, hogy csatlakozzon egy olyan kis csoportba, ahol kérdéseket tehet fel, és bátorítást kaphat. Ha lehetséges, többeknek mutassuk be a csoportból, napokkal azelőtt, hogy az első találkozóra elmenne. Több tag fel is hívhatja előtte, hogy összeismerkedjenek, és üdvözöljék a csoportban. Ezzel kezd kisarjadni a közösséghez tartozás érzése.

Törődni a szükségletekkel

A gyülekezetnek muszáj törődni a gyülekezetben lévők anyagi szükségleteivel. A szükségletek zömét az emberek egymás közötti segítségnyújtása révén kellene betölteni anélkül, hogy a vezetők hivatalosan közbelépnének. Ha a tagok többsége nem érez felelősséget azzal kapcsolatban, hogy segítsenek másoknak, akkor még nem beszélhetünk érett gyülekezetről.

A gyülekezetben legyenek diakónusok (szolgálattevők), akik észreveszik a szükségleteket. Az Apostolok Cselekedetének könyvében az első diakónusokat erre a célra választották ki.

Az evangélium küldetése szempontjából szükséges, hogy törődjünk a szükségletekkel. Az embereknek látniuk kell, hogy a hitközösség olyan hely, ahol a tagok törődnek egymással.

Feladat: Képzeltet el egy olyan gyülekezetet, ami minden, ebben a leckében leírt dolgot megtesz. Írjatok egy olyan képzeletbeli látogatóról, aki megtér, és a gyülekezet elkötelezett tagjává válik. Fogalmazzátok meg, hogyan is történt mindez.

16. lecke

Valódi tanítványok

Jézus követése

🔗 *Mit jelent Jézus tanítványának lenni?*

Egyesek úgy gondolják, hogy egy keresztény jó ember, mások meg úgy gondolják, hogy kereszténynek lenni azt jelenti, hogy bizonyos dolgokban hiszünk. Sokaknak ezek közül az emberek közül a hit nem jelent túl nagy változást az életükben.

Mások közelebb vannak az igazsághoz. Tudják, hogy megtérésre van szükség a kereszténnyé váláshoz. Úgy hiszik, hogy ez akkor történt, amikor valaki egy adott pillanatban bűnbocsánatot nyert. Abban hisznek, hogy egy igazán megtért embernek az életében ott a menny bizonyossága, bármit is tesz a megtérése után.

Igaz, a megtérésnek őszintének kell lennie, illetve a bűnbocsánatot kegyelemből kapjuk, ahogyan hitben válaszolunk. Az is igaz, hogy egy keresztény Isten iránti engedelmségben él, viszont nem csupán ennyit jelent Jézus tanítványának lenni.

Láthatjuk, hogy mi történik akkor, amikor a hit egyetlen pillanata a kereszténnyé válás kritériuma – antinomianizmusig vezet, ami arról szól, hogy Isten elvárásai (törvényei) teljes mértékben lényegtelenek egy keresztény számára. Az ingyen kegyelem képzeletbeli kegyelemmé válik, ami a bűn igazolását színleli.

Azoknak a gyülekezeteknek, amelyek a képzeletbeli kegyelmet reklámozzák, vannak olyan tagjaik, akik nyílt bűnben élnek. A lelkészeik és vezetőik „jobbak”, mint a gyülekezet, de nekik is vannak bűnös szokásaik. Azt állítják, hogy nem kell Isten iránti teljes engedelmségben élnünk, mivel a kegyelem megmentett bennünket. Elveszítették Jézus rendelkezését, melyet az egyháznak adott, miszerint az embereket a Krisztus törvénye iránti teljes engedelmségre kell eljuttatnunk. Az egyház különleges feladata, hogy a bűnösöket Isten szent imádóivá tegyük, és az egyháznak nincs is jobb indoka, hogy létezzen.

Még azokban a gyülekezetekben is, amelyek őrzik az Isten iránti engedelmség szükségességét, bizonyos emberek egy másik tévedés áldozatai. Azokhoz a követelményekhez igazították az életüket, amelyekről azt hiszik, hogy helyesek, de nincsen krisztusi lelkületük. Kemények és meg nem bocsátásban élnek. Nem tudnak alázattal bocsánatot kérni, gyorsak elítélni másokat, és csak néhány emberben bíznak. Úgy tűnik, a saját igaz voltuk felől soha sincsenek kétségeik. Minden kérdésre tudják a választ, és

nem tartják tiszteletben azokat, akik nem értenek velük egyet. Semmilyen buzgalmat nem mutatnak az elveszettek megmentésével kapcsolatban, de annál inkább a nézeteik megvédésével kapcsolatban. Meg vannak elégedve magukkal, és nem szándékoznak változni.

Ezek az emberek igazán ismerik Jézust, és olyanok akarnak lenni, mint Ő?

Kereszténynek lenni annyit jelent, hogy Jézus tanítványai vagyunk.

Mit jelent tanítványnak lenni? Az, hogy Krisztusnak engedelmeskedünk? Nyilvánvaló, hogy ennyit legalább jelent! Amikor a missziós parancsban azt mondta a tanítványoknak, hogy menjenek el mindenhová, és tegyenek tanítványokká mindenkit, akkor ezt is mondta, hogy: „megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek”

Jézus parancsainak engedelmeskedni nem csak azt jelenti, hogy a tanítványai vagyunk. A zsidó rabbik megosztották az életüket a tanítványaikkal, nem csupán a tanításaikat, hanem az életmódjukat is. Így a tanítványok a magatartásukat és a fontossági sorrendjüket is elsajátították.

Jézus Krisztus nem tágít, hogy kiűzze az életünk centrumában lévő, előzőleg ott uralkodó bármilyen bálványt, és magának szerezze meg a trónt. Ez az a radikális „állampolgárság” változás, ami a megtérést jelenti, vagyis legalább is annak a kezdetét. Amikor Jézus elfoglalja méltó helyét, minden kezd a helyére kerülni. (Lausanne Committee for World Evangelization, *The Willowbank Report* – Lausanna Világevangelizációs Bizottság – *A Willowbank jelentés*).

Amikor Jézus elhívta a tanítványokat, és azt mondta: „Gyertek és kövessetek engem”, erre gondolt. A tanítványait még mindig az örömhíren keresztül hívja el.

Hogyan válik valaki tanítvánnyá?

Először is, hinnünk kell benne – ha nem hiszünk benne, nincs okunk arra, hogy kövessük őt.

Meg kell változtatnunk az irányt, amerre megyünk. Senki sem úgy kezdi, mint Jézus követője – mindenki a saját feje után megy először. El kell döntenünk, hogy Jézus követjük, és nem a magunk útját járjuk. Ez annyit jelent, hogy elkezdjük felismerni, valami gond van azzal, amerre tartunk. Jézus követése a megtéréssel indul: nem követhetjük Őt anélkül, hogy nem bánnánk meg a bűneinket. Ha nem szánkozunk eléggé a bűneink miatt, akkor még mindig a saját utunkat rójuk.

Átéljük a megbocsátását, és kapcsolatra lépünk vele. Jobban megismerjük Őt és olyaná akarunk lenni, mint amilyen Ő.

Olvassátok el a Máté 16:21-25-öt!

Ebben a beszélgetésében a tanítványokkal Jézus a közelgő haláláról beszélt. Pétert sokkolták Jézus szavai. Úgy látta, hogy a szenvedés és halál nem olyan, ami Jézus esetében fennállhatna. Vitába szállt Jézussal, és megpróbálta arra bátorítani, hogy vesse el a halál gondolatát.

Jézus megfeddte Pétert, és azt mondta, hogy nem érti az Isten dolgait. Jézus azt mondta, hogy a tanítványának lenni annyit jelent, hogy megtagadjuk magunkat, felvesszük a keresztet, és követjük Őt. Ez pedig annak elfogadását jelenti, hogy meghalunk saját magunknak. A feddés a természetes, emberi hajlamnak mondott ellent: az önmegvalósításnak, az önmagasztalásnak és önvédelemnek – olyan dolgoknak, melyeknek egy igazi tanítvány ellenáll.

🔗 *Miért mond ellent természeténél fogva az emberi én a tanítványságnak?*

A tanítványok nem úgy látták a szenvedést és a halált, mint ami helyénvaló lenne az életükben, mert még teljes mértékben nem értették meg, hogy mit is jelent követni Jézust. Semmibe nem kerül, hogy bűnbocsánatot nyerjünk, viszont mindenüket oda kell adnunk akkor, ha Krisztust akarjuk követni. Krisztus követésének eredményeképpen folyamatosan önvizsgálatot kell tartanunk, megalázni magunkat és változnunk.

🔗 *Magyarázzátok meg ezt az állítást: „Mindenünket oda kell adnunk akkor, ha Krisztust akarjuk követni.”*

A „kereszt felvétele” egy bizonyos értelemben vett halált jelent az Istennel eltöltött örökkévaló élet kedvéért. Meghalunk saját magunknak, a saját „uralmunknak”. Ez nem csak látszólagos, hanem a szívünk mélyéig hatoló önátadás. Az a fajta alázat, amelyet Jézus olyan követelményként ecsetelt, ami az Isten országába történő belépéshez szükséges.

Az első tanítványokhoz hasonlóan, ma is sokan nem értik, hogy mit jelent tanítványnak lenni. A gyülekezetek kegyelmet ajánlanak fel azoknak, akik nem tértek meg. Ez pedig nem

készíti fel őket arra, ami következik. Ez nagyban különbözik az igazi keresztény lélettől, ami nem ugyanaz az út.

Dietrich Bonhoeffer német lelkész volt, akit Adolf Hitler ideje alatt kivégeztek. Ő írta ezeket a sorokat a *Tanítványság ára* című könyvében.

A sokat érő kegyelem a mezőn elrejtett kincs; melynek kedvéért egy ember örömmel elmegy és eladja mindenét. Ez egy felbecsülhetetlen értékű kincs, melynek a megvételéhez a kereskedő mindenét eladja. Ez Krisztus királyi törvénye, melynek kedvéért egy ember még a

szemét is kivájjja, ha az megbotránkoztatja; ez Jézus Krisztus hívása, melyre a tanítvány elhagyja a fészket és követi Őt ... ez a fajta kegyelem sokba kerül, mert Krisztus követésére hív.

Jézust követni annyit jelent, hogy olyanná válunk, mint Ő. Meg kell halnunk saját magunknak, mert Ő teljesen átadta magát. Nem csupán annyit jelent, hogy bizonyos rossz dolgokat feladunk, hanem azért hagyunk fel velük, mert Jézus is felhagyna velük. Megpróbáljuk megtenni mindazt, amit Jézus megtett a tisztaságában, irgalmában, kedvességében és megbocsátásában.

Nem csak tesszük meg a jót, miközben a szívünk ellenáll. Szeretnénk, ha a szívünk is olyan lenne, mint Jézusé. Ő senkit sem gyűlölt. Voltak olyanok, akik úgy döntöttek, hogy az ellenségeivé válnak, de Jézus senki ellensége sem volt. Még a kereszten is megbocsátott.

Az Ő igazi követői nem voltak rosszindulatúak. Jót tettek azokkal, akik rosszul bántak velük. Mindig áldást mondtak, és soha nemátkoztak. A megbocsátásuknak semmi sem szabott gátat. Feladták a személyes jogaikat, és ehelyett szolgáltak.

Nincs olyan hely, ahol nem ebben az önátadásban élnének. Aki megpróbálja megtartani a lelkét, az elveszíti, aki pedig odaadja, megnyeri.

🔗 Hogyan hívhatjuk az embereket megtérésre úgy, hogy az felkészítse majd őket erre a tanítványságra?

Szellemi formálódás/fejlődés

A szellemi formálódás folyamatán keresztül jut el a hívó a szellemi érettségre.

Egy hívó az egész életén keresztül folyamatosan tanulja az érettséget, viszont létezik egy olyan szintű értettség, amelyet ha elér, akkor szellemi felnőtté válik. Pál apostol azt mondja, hogy a hívők elérhetnek egy olyan szintet, ami után már nem lesznek gyerekek többé.³⁵

A szellemi formálódáshoz részben tanulás révén lehet eljutni. Épp ezért mondta Pál apostol, hogy az éretlenek nem állnak készen magasabb szintű tanokra.³⁶ Azt mondta, hogy az érettség jellemzője, ha a hívők megalapozottak lesznek a tantételekben. Mivel a tanulás a szellemi formálódás része, a tanítás a tanítványság munkájának része.

A szellemi formálódás viszont csupán tanulással nem érhető el.

³⁵ Efézus 4:14

³⁶ 1 Korintus 3:1-2; lásd Zsidó 5:12-14

Az apostol azt mondta, hogy a szellemi érettség az Isten Fiában való hitnek és a Fiú megismerésének az egysége, illetőleg olyanná lenni, mint Krisztus.³⁷ Ez az érettség több mint az ismeret, és nem is csupán ismeretből származik.

Olvassátok el a 2 Péter 1:2-11-et.

Ez a fejezet a szellemi fejlődésről szól. Figyeljük meg a kulcspontjait ennek a fejezetnek.

3. vers: Isten minden szükségessel ellátott bennünket, hogy kegyes életet éljünk, valamint keresztény életre hívott bennünket.

4. vers: Isten nekünk adta az átformáló kegyelem ígését, ami megszabadít bennünket a bűntől, és Isten szent természetével ajándékoz meg.

5-7. versek: Verses 5 -7: Ne álljunk meg a megmentő hitnél, hanem haladjunk tovább, hogy keresztény jellemvonásokat alakítsunk ki.

8. vers: Ezek miatt a jellemvonások miatt termünk szellemi gyümölcsöket.

9. vers: Az az ember, aki ezeket a jellemvonásokat nem fejleszti ki, nem halad előre a bűn utáni szabadulásából, és nem látja, merre tart.

10-11. versek: Ne „pihenjünk le” az üdvbizonyosságunkban anélkül, hogy ne dolgoznánk keresztény jellemvonások kifejlesztésén. Ezek alapoznak meg bennünket az üdvösségben, és hatalmas győzelemmel juttatnak be az Isten örökkévaló országába.

A levél második fejezete olyan emberekről szól, akik a szellemi fejlődést elutasították. Ők csak névlegesen akarják a kereszténységet. Mivel ellenállnak a szellemi fejlődésnek, igazolják a bűnt. Hamis tantételeket alakítanak ki, hogy hitelesítsék viselkedésüket. A hamis tanai miatt a frissen megtértek a bűn hatalma alá kerülnek vissza, és rosszabb lesz az állapotuk, mintha egyáltalán sohasem éltek volna át a megmentő kegyelmet (2 Péter 2:18-22).

A levél írója egy figyelmeztetéssel zár. Tartózkodjunk attól, hogy visszavezessenek bennünket a bűnhöz hamis doktrínákkal, ehelyett inkább növekedjünk a kegyelemben (2 Péter 3:17-18).

Jézus azt mondta a missziós parancsban, hogy a tanítványság azt jelenti, hogy az embereket eljuttatjuk az Isten iránti engedelmességig. Nyilvánvaló, hogy aki tanul, engedelmeskednie is kell annak, amit tanul; másként nem fog fejlődni. A tudás célja az, hogy megmutassa az embernek, hogyan lehet Isten tetszésére, illetve miként lehet irányítani a jellemfejlődését. Ha egy ember folyamatosan tanul, de nem folyamatosan

³⁷ Efézus 4:13

engedelmeskedik, akkor nem tanítvány. Sokan vannak az egyházban, akiknek vannak a hittel kapcsolatban ismereteik, de nem élnek érett hívő életet.

Olvassátok el a Filippi 1:9-11-et!

A Filippibeli gyülekezet a hívők csodálatos csoportja volt, és Pál hozzájuk írott levelének a hangneme örömmel volt fűszerezve.

Ezekben a versekben Pál a szellemi növekedést írja le. Ez a leírás azért fontos, mert összekapcsolja az ismeretet, a megítélő képességet, szeretet és a viselkedést.

Pál azért imádkozott, hogy növekedjen a szeretetük, és ez a szeretet úgy mutakozzon meg, hogy a helyes dolgokat választják: a legjobb magatartást és viselkedést. Ez az élet pedig kifogástalan lesz Isten előtt, amikor Jézus visszatér. Az életük telve lesz olyan szellemi ajándékokkal, amelyek Istent dicsőítik.

🔗 Azok alapján, amit tanultatok, mi az, hogy Jézus tanítványa?

A Jézus tanítványa olyan hívő ember, aki engedelmeskedik annak az igazságnak, amit megtanult. Buzgón vágyik arra, hogy jobban megértse az Isten akaratát. Az Ő erejébe kapaszkodik annak érdekében, hogy keresztény jellemet és viselkedést fejlesszen ki.

🔗 Most, hogy már megértettétek, mit jelent a szellemi átfarmálódás, hogyan írnátok le azt az embert, aki másokat tanítványoz?

A Biblia igazságát tanítja a Jézus iránti engedelmesség személyes példajaként. Másokat is arra buzdít, hogy tanuljanak, engedelmeskedjenek és engedjék Istent munkálkodni magukban.

A kegyelem lehetősége

Egy korábbi részben a 2Péter1:2-11-et taglaltuk. Azt tanultuk meg belőle, hogy Isten kegyelmet ígért nekünk, ami megszabadít a bűnös vágyaktól, és szent természetben részesít bennünket. Ez az ismeret irányítja a szellemi növekedésünket.

Vannak emberek, akiknek meggyőződése, hogy lehetetlen úgy élni, hogy ne lennének engedetlenek Istennek. Úgy hiszik, hogy képtelenség egy embernek szent szívvel élni. Ezek a nézetek hatással vannak arra, hogyan értelmezik a tanítványságot.

A tanítványság annyit tesz, hogy Krisztus parancsolatait tanuljuk, valamint azoknak engedelmeskedünk. Ha nem hiszünk abban, hogy lehetséges

teljes engedelmisségben járni, akkor más módot fogunk találni arra, hogy egy szellemi állapotot értékeljünk.

John Wesley abban hitt, hogy senki sem töltheti be Isten parancsolatait az arra képessé tevő kegyelem nélkül, de arról is meg volt győződve, hogy ezt a kegyelmet mindenki számára felajánlották. Wesley hite szerint minden bűnös rendelkezik ezzel a képességgel – nem természeténél fogva, hanem a kegyelem által, ami képessé teszi -, hogy válaszoljon arra, amit az örömhír kínál. Azt is vallotta, hogy minden egyes hívő kapott kegyelmet arra, hogy Isten iránti teljes engedelmisségben éljen.

Ha a nagylelkűsége egyenlő az igazságosságával, akkor a kegyelem ígéreteit úgy kell értelmeznünk, mint amelyek az igazságosságának a követelményei. Ha ugyanolyan örömmel ad és kap, akkor az ígéretei ugyanazt jelentik, mint a követelményei. (Charles Finney: *Rendszeres Teológia.*)

A wesleyánus teológiából származik egy írásmagyarázati alapelv, melyet „ígéret alapelvnek” neveznek. A wesleyánusok abban hisznek, hogy bármik is legyenek Isten parancsolatai, Ő képessé fogja tenni a népet azok megtételére. Ezt pedig azt jelenti, hogy a Szentírás minden egyes parancsolatát úgy is értelmezhetjük, mint a kegyelem ígését.

A következőkben találjuk Wesley magyarázatát ezzel az alapelvvel kapcsolatban.³⁸

Általános ellenvetés, hogy nem találhatjuk ennek az ígését (keresztény tökéletesség) az Isten Igéjében. Viszont nagyon világos ígést találunk arra nézve, hogy teljes szívből szeretni fogjunk Istent, a mi Urunkat. Azt olvassuk: „Szívedet és utódaid szívét is körülméti az Úr, a te Istened, úgyhogy szeretni fogod az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből...” (5Mózes 30:6). Ugyanilyen világos Urunk szava, amely nem kevésbé ígést, habár parancsként adatott:

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” (Máté 22:37).

Nincsenek ennél erősebb szavak; egyetlen ígést sem lehet ennél világosabb. Ehhez hasonló, hogy „Szeresd felebarátodat, mint magadat”, ami annyira világos ígést, mint amennyire parancs.

Valamint ez a korlátlan ígést, ami a teljes evangéliumi időszakot uralja: „Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be” az összes parancsot ígéretté változtatja; beleértve ezt is: „Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt.” Ez a parancs egyenlő

³⁸ John Wesley: "Christian Perfection," (Keresztény tökéletesség) idézet innen: *A Timeless Faith: John Wesley for the 21st Century (Időtlen hit: John Wesley a 21. századra)* (Evangel: Nappanee, IN, 2006), Stephen Gibson, ed.

egy ígérettel, és emiatt okunk van arra, hogy várjuk, Isten megcselekszi bennünk azt, amit követel tőlünk.

Az Isten parancsában, melyet Péter adott: „...a Szent hívott el titeket - ti is szentek legyetek egész magatartásotokban...”, benne foglaltatik az az ígéret, hogy szentek leszünk, ha hajlandók vagyunk erre. Isten részéről minden adott. Ahogyan elhívott bennünket arra, hogy szentek legyünk, kétség nélkül hajlandó rá, illetve képes is, hogy a szentségét bennünk munkálja. Mivel nem gúnyolódhat a tehetetlen teremtményein azzal, hogy arra hívjon bennünket, hogy olyat kapjunk, amit nem is akart nekünk adni. Kétségtelen, hogy szentségre hív bennünket; éppen ezért Ő fogja ezt nekünk adni, ha nem vagyunk engedetlenek a mennyei elhíváshoz.

„De azt ígérte, hogy megment bennünket a bűntől, míg még testben vagyunk?” Kétségtelenül. Ezért egy ígéret rejlik Isten minden egyes parancsolatában, beleértve ezt is: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”

Várakozással tekintsünk Isten kegyelmére, melyet arra alapozunk, ahogyan Isten jellemét látjuk. Bármik is Isten parancsolatai, Ő képessé is tesz rá bennünket, hiszen a parancsolatai komolyak, és másként nem lehet betölteni őket.

Minden ígét komolyan vehetünk. Ne torzítsuk el a bibliai kijelentések világos jelentését. Az 'ígéret alapelv' Istennek szerez tisztességet, mivel azt várja, hogy Isten rendelkezik azzal az erővel és hajlandósággal, hogy a szentséget, melyre Ő hív bennünket, munkálja a hívóban. Az Szentírásban található figyelmeztetéseket, ígéreteket és imádságokat ne hagyjuk figyelmen kívül. A jó teológiai értelmezést legjobban az bizonyítja, ahogyan a Szentírást alkalmazza.

A Mindenható miért nem szenteli meg a lelket, míg a testben van? Nem szentelhet meg bennünket, míg ebben a templomban vagyunk, vagy kinn, a szabad levegőn? A kő- vagy téglafalak megakadályozzák Őt ebben? Ezek a vér- és húsfalak sem tudják megakadályozni Őt egy pillanatra sem, hogy teljes mértékben megszenteljen bennünket. Ugyanolyan könnyedén meg tud bennünket szabadítani minden bűntől a testben, mint a testen kívül. „De tett ígéretet arra nézve, hogy megszabadít bennünket a bűntől, míg testben vagyunk?” Kétségtelenül. Ezért egy ígéret rejlik Isten minden egyes parancsolatában, beleértve ezt is: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”

Mert ez a parancsolat és minden egyes parancsolat nem a halottaknak, hanem az élőknek adatott. Ez jut kifejezésre a fent

elmondott szavakban, hogy „járjunk szentségben előtte, életünk minden napján.”³⁹

Sok ember kereszténynek vallja magát sok éven át, de nem győzedelmeskedik a kísértés fölött. Növekszenek az ismeretben és a szolgálathoz szükséges képességekben, de nem a legfontosabb dologban.

A Biblia világosan tanítja, hogy Isten mércéje a hívő ember számára az, hogy győzedelmeskedjen a bűn fölött, és szent szíve legyen.⁴⁰ Ha egy hívő ráébred, hogy nem az, akinek Isten szeretné őt, akkor azonnal és komolyan keresse az Isten Szellemének átformáló és megerősítő munkáját.

Aki a tanítványozás szolgálatában vesz részt, annak legyen a fontossági sorrendje a helyén. A bűn feletti győzelem elsődleges. Ha egy ember bűnbe esik, akkor a tanítványozója vezesse megtérésre, és győzelemre, mielőtt bármi mással foglalkoznának.

Feladat: Írjatok néhány bekezdést a következő kérdésekkel kapcsolatban: Mit várjon egy ember, ha Jézus tanítványa akar lenni? Hogyan magyaráznátok el azt a középponti igazságot, amelyet Péter mondott a szellemi növekedéssel kapcsolatban? Mi az az 'Ígéret alapelv'? A teljes hossz megközelítőleg két oldal legyen.

³⁹ "Christian Perfection," (Keresztény tökéletesség) c. művéből, itt: *Időtlen hit: John Wesley a 21. századra*, szerkesztette Stephen Gibson.

⁴⁰ Titusz 2:11-12; Apcsel. 15:9; 1 János 3:2-10, 5:1-4.

17. lecke

szellemi érettség felé

Az egyház tanítói szolgálata

Megtéréskor átalakulás történik. Aki megtér, annak új vágyai és prioritásai lesznek – a változás olyan hatalmas, hogy a Biblia ezt az „új teremtés” kifejezéssel írja le. (2Korintus 5:17).

Viszont vannak dolgok, amelyekhez időre van szükség. A megtért ember nem rögtön látja, hogyan is kell a keresztény alapelveket alkalmaznia életének minden egyes területén. El kell sajátítania az alapelveket, majd megtalálnia azok alkalmazási módjait.

A személyes szellemi érettségre jutásnak is van egy folyamata. A megtért ember „csecsemő Krisztusban”.

Lásd 1Korinus 3:1-2.

🔗 A felhozott bibliaversek alapján, milyen egy jellegzetes, új megtért? Lásd Zsidók 5:13-14.

🔗 Mi az a tej, amiről a versek szólnak? Mi a hús (test)? Milyen jellemzői vannak a szellemi érettségnek?

A tananyagban korábban megnéztük a missziós parancsot, melyet Jézus az egyháznak adott. Nézzük most meg újra!

Olvassátok el a Máté 28:18-20-at!

🔗 Ebben a fejezetben Jézus milyen felelősséget ruház ránk az evangélium hirdetésén túl?

Mielőtt Jézus a missziós parancsot kiadta volna, azt állította, hogy neki adatott minden hatalom, mennyen és földön. Majd azt a felelősséget ruházta az egyházra, hogy minden embert juttasson el a hatalma iránti engedelmességre.

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy ne csupán prédikálják az evangéliumot, hanem tanítsák is mindazokat a dolgokat, amelyeket parancsolt nekik. Az evangelizáció a feladat első része. Megtanítani az új megtérőket arra, hogyan engedelmeskedjenek Jézus minden parancsolatának, ez már a tanítványság folyamata. Ha kudarcot vallunk a

tanítványságban, az ugyanannyira komoly dolog, mintha az evangelizálásban vallanánk kudarcot.

Az egyház tanítói szolgálata, hogy a megtérteket szellemi érettségre juttassa.

Az Efézusi levél azt mondja, hogy Isten elhívott embereket speciális szolgálati területekre, azzal a céllal, hogy felépítsék a hívőket, hogy többé már ne gyermeki állapotban legyenek (Efézus 4:11-14). A szellemi érettségre jutásuk eredménye a tantételbeli szilárdság.

Egy lelkész kifejezetten felelős a tanítványságért. Pál azt mondta Timóteusnak: „...legyen gondod a Szentírás felolvasására, az igehirdetésre, a tanításra.” (1 Timóteus 4:13). Elsődlegesen nem Timóteus személyes írás tanulmányozására utalt, hanem a szolgálatra. Timóteus szolgálata abból állt, hogy az Írás olvasására és magyarázására összpontosított, szellemi értelemben irányt mutatott, és tanította a keresztény tanokat. A lelkész egyik képessége, hogy tud tanítani (1 Timóteus 3:2).

Mivel a tanulás része a szellemi formálódásnak, a tanítás része a tanítványság munkájának. A tanítók fontosak az egyházban, és mindig munkálkodni kell azon, hogy az egyház tanítókat képezzen ki.

„És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.”⁴¹ Ezt az utasítást Pál adta Timóteusnak, mintegy tapasztalt evangélista és pásztor egy fiatal lelkésznek. Pál nem volt biztos abban, hogy a hitet csupán prédikálással tovább lehet adni. Az embereket különleges erőfeszítések árán kell kiképezni, illetve felkészülni arra, hogy másokat is képezzenek. Ha ez a képzés csupán a gyülekezeti prédikálás során nem valósul meg, akkor ezeket a „hűséges embereket” egyénileg vagy kis csoportban kell képezni.

*Jézus tervének eredeti célja az volt, hogy olyan embereket sorakoztasson fel, akik az életének szemtanúi voltak, és tovább tudják folytatni a munkáját akkor is, amikor felmegy az Atyához. (Robert Coleman, *The Master's Plan – A Mester terve*)*

Sok tanítani valónk van. Melyik lelkésznek van ideje arra, hogy mindent átadjon? Hiszen nem mindenki áll készen ugyanarra a tanításra, ugyanabban az időben.

De az Efézus 4:11 nem azt mondja: „Ő adott egy pásztor” (csupán egyetlen embert és feladatot). Ehelyett inkább számos feladat van, és sok ember, akik ezeket betölthetik. Isten elhív tanítókat, akiknek képességet

⁴¹ 2 Timóteus 2:2

ad a tanításra, és a gyülekezeten keresztül felkészíti őket a tanítói szolgálatra.

Keresztény közösség és szellemi elszámoltathatóság

Az igazi tanítványság több mint tanítás által szerzett információk; magában foglalja az értékek, prioritás, magaviselet és életmód átalakulását is. Ez a folyamat csak a keresztény közösségben történhet meg, ahol szellemi elszámoltathatóság van.

Láthatjuk a Szentírásban, hogy Isten úgy tervezte, hogy az ember közösségben éljen, ami Istennek azzal a kijelentésével indul, hogy Ádám ne legyen egyedül (1Mózes 2:18).

A közösségnek néhány előnyét a Prédikátor 4:9-10 fogalmazza meg: „Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. Mert ha elesnek, föl tudják segíteni egymást. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki.”

Isten azt mondta Izraelnek, hogy papok királysága és szent nemzet legyenek (2Mózes 19:6). Ezt az örökséget a családban egymásra hagyták; illetőleg a „nagy parancsolatban” is megtalálható (5Mózes 6:4-9).

A Szentlélek az Újszövetség íróit megihlette, hogy ezeket a kifejezéseket az Újszövetségben az egyházra alkalmazzák (1Péter 2:9).

Isten mindig is úgy gondolta, hogy azok az emberek, akik vele kapcsolatban vannak, egymással is kapcsolatban legyenek. Az Istennel való kapcsolatunk formál bennünket hitbeli közösséggé. Ahogyan az Istennel való kapcsolatunk elkötelezettséget kíván, az Isten népével való kapcsolatunk is ugyanúgy. Helytelen azt gondolnunk, hogy egy ember Istennel megfelelő kapcsolatban lehet anélkül, hogy az Isten népével ne lenne megfelelő kapcsolatban.

Pál az emberi testet használta hasonlatként, hogy a gyülekezeti tagok közötti kapcsolatot leírja (1Korinusz 12). Egyetlen tag sem működhet megfelelőképpen, ha a testtől függetleníti magát. A tagoknak együtt kell működniük és törődniük egymással, különben nem beszélhetünk testről. Ha egy tag megsérül, akkor mindenki szenved. Egy tag tette az egész testre kihatással van. Pál akkor beszélt erről, amikor annak a férfinak az ügyével foglalkozott, aki erkölcstelen kapcsolatban élt. A kenyér példáját hozta fel. Azt mondta: „Hát nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti?” (1Korintus 5:6). Magunkat a keresztény közösség lényeges részének kell tekintenünk.

Számos újszövetségi parancsolatnak nem tudunk engedelmessé válni közösségi szemlélet nélkül. Ahhoz, hogy Isten parancsolatait betöltsük,

egymás iránti elkötelezettségben kell élnünk. Ez azt jelenti, hogy a keresztény közösség szellemi elszámoltathatóságba visz.

Sok helyet találunk a Bibliában, ahol a keresztény közösség kapcsolatban áll a szellemi elszámoltathatósággal.

„Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak. Hadd tegyék ezt örömmel, és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra.” (Zsidók 13:17) Ez a vers arról szól, hogy a hívők vessék alá magukat azoknak, akik szellemi tekintéllyel bíró pozícióban vannak. Ez a parancs a szellemi vezetők hatalmas felelősségéről árulkodik. A felelősségük nem csupán arról szól, hogy tekintéllyel vezessenek, hanem arról is, hogy vigyázzanak azoknak a lelkére, akik alattuk vannak. Ennek megtételéhez jól kell ismerniük azokat az embereket, akiknek egyénre szabott szellemi iránymutatást adnak, és kapcsolatban kell lenniük az embereikkel ahhoz, hogy ez az irány lehetségessé váljon.

A keresztény közösség és a szellemi elszámoltathatóság leírását ebben az ígerészben találjuk:

Olvassátok el a Zsidók 10:24-26-ot.

🔗 *Milyen parancs található ebben a szakaszban?*

Arra kaptunk parancsot, hogy legyünk tudatában a keresztények szükségleteivel, valamint bátorítsuk őket, hogy azt tegyék, ami helyes.

🔗 *Ecseteljük azt a kapcsolatot, ami a hívők között szükséges ahhoz, hogy betöltsék ezt a felelősséget.*

A bátorításunk nem hatékony, ha nem vagyunk megfelelő kapcsolatban másokkal. Jól kell őket ismernünk, szeretetet és törődést tanúsítanunk irántuk, mert amúgy megsértődnek a személyes tanácson.

Vigyázzatok, testvéreim, senki ne szakadjon el közületek az élő Istentől hitetlen és gonosz szívvel. Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy a bűn csábítása közületek senkit meg ne keményítsen. (Zsidók 3:12-13) Isten arra hívott el bennünket, hogy egymásnak felelősséggel tartozzunk. Az intés több mint a menetrendszerű, egész gyülekezetet érintő összejövetelek, mivel arra kaptunk parancsot, hogy „naponta” buzdítsunk. Ehhez pedig személyes vagy kis csoportos kapcsolódásra van szükség. Az ilyen fajta közösség nem csupán annyit jelent, hogy együtt eszünk, vagy meglátogatunk valakit, hanem szellemi céllal is rendelkezik. A cél elérése végett céltudatosan, ennek az elsőbbségnek a szem előtt tartásával kell megterveznünk a beszélgetéseket és kis csoportos összejöveteleket.

Az egymásnak adott segítséget a Példabeszédek 27:17 illusztrálja:

„Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.” Egy embernek nem szabad magát a másik fölé helyeznie, mielőtt szellemi útbaigazítást vagy bátorítást nyújtana neki. Az a szellemi iránymutatás, amit alázattal közölnek, valószínűleg jobb fogadtatásban részesül.

„Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jakab 5:16). A személyes hibákat nem szoktuk nagy csoportokban megvallani; éppen ezért ezt a parancsot az istentiszteleteken nem lehet könnyedén megvalósítani. A szövegösszefüggés tárja fel a parancs okát: azok, akik eltévelyedtek, helyreálljanak.

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Galata 6:2). Hívó emberként gyakran érezzük úgy, hogy senki sem törődik azzal, min megyünk keresztül. A keresztény testvérek törődnének velünk, ha igazán megérthetnék azt a szenvedést, amin átmegyünk, de rendszerint nem ismernek minket eléggé ahhoz, hogy megértsenek. Hogyan hordozhatnánk egymás terhét, ha nem tudjuk, milyen szenvedéseken mennek át mások?

Az egyház születése utáni korai időszakban a testvérek közötti közeli kapcsolat volt a normális. „Mindennap állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben.”⁴²

John Wesley azt mondta, hogy nem létezik egyszemélyes kereszténység.

🔗 Mit gondoltok, mit értett ez alatt Wesley?

A szellemi elszámoltathatóság egészséges keresztény közösségben történik.

A szellemi elszámoltathatóság azt jelenti, hogy kapcsolatot létesítünk egy személlyel vagy csoporttal, akiknek beszámolunk a szellemi állapotunkról, a szellemi fegyelem terén átélt sikereinkről vagy kudarcainkról, és a fejlődéssel kapcsolatos elkötelezettségünkről.

A szellemi elszámoltathatóság nélkül nem teljesítjük az Írás minden parancsolatát, valamint mellőzünk egy olyan eszközt, amelyet Isten arra alakított ki, hogy azon keresztül nekünk kegyelmet adjon.

⁴² Apcsel 2:46

A szellemi érettség jellemzői

Mit jelent szellemileg érettnnek lenni? Hogyan jellemeznénk egy érett keresztényt?

Mivel az érettséghez időre van szükség, ezért korral is jár.⁴³ Nyilvánvaló, hogy vannak olyan emberek, akik úgy korosodnak, hogy nem tesznek szert arra a szellemi érettségre, amelyre kellene, viszont vannak olyan fiatalok, akiknél pedig szokatlan érettséget tapasztalunk.

Az érettség jellemzőinek zömére nem tudunk egy adott ponton teljes mértékben szert tenni, mivel azok fokozatosan növekszenek. Időnként hirtelen „megugranak”, egy szellemi átélés vagy egy bizonyos élettapasztalat miatt. Noha egy ember egész életén keresztül folyamatosan fejlődik, eljuthat egy olyan szintre, amelyet szellemi érettségnek nevezünk.

A szellemi érettség jellemzőit számos szentírási fejezet taglalja.

Több tanuló olvassa fel ezeket az ígéreket a csoportnak: Efézus 4:11-14, Zsidó 5:12 - 6:1, 1 Korintus 3:1-2 és 1 János 2:12-14.

Lentebb található egy lista a szellemi érettség jeleivel. Ez nem egy teljes lista, és bizonyos pontok nem teljes mértékben különböztethetők meg a többitől.

Egy hívő ember nem biztos, hogy az összes jellemzőt teljes mértékben fel tudja mutatni, de növekszik. Lehetséges, hogy nem ébred rá az összes hibájára, de a Szentlélek folyamatos munkájára válaszolni fog a szívében.

A szellemi érettség tíz jellemzője

(1) Krisztusiak a motivációkban, hozzáállásban és tettekben

Krisztusnak lenni abból a szenvedélyből táplálkozik, hogy ismerjük Krisztus természetét, melyet szellemileg a halálában és feltámadásában tapasztalunk meg (Filippi 3:10). Lehetséges, hogy ehhez hozzátartozik az is, hogy osztozunk az üldöztetés miatti szenvedésében. Az a személy, aki így szereti Krisztust, olyanná válik, mint Ő.

Ha Krisztushoz hasonlóvá akarunk válni, akkor a szeretet ösztönöz bennünket, nem pedig az önzés vagy büszkeség. Egy hívő ember olyan akar lenni, mint Krisztus, és minden alkalommal szomorú lesz, ha ráébred, valami olyat tett vagy mondott, ami nem krisztusi volt.

⁴³ Titus 2:1-5

(2) Közeli kapcsolat Istennel

Egy embernek közelebbi kapcsolatot kell kialakítania Istennel. Az Istennel való jó kapcsolat jelei, hogy élvezzük az Isten jelenlétét, szeretjük a Szavát, és időt töltünk vele imádságban.

(3) A Szentlélek gyümölcseit termi

A Szentlélek gyümölcseit terem a hívő életében, melyek közé soroltatik a szeretet, öröm, türelem és önfegyelem. A hívő egyre inkább lesz kedves és nagylelkű, ahogyan a Szentlelket engedi munkálkodni a vérmérsékletén.

(4) Győzelem a külsődleges és belül lévő bűn felett

A hívő tanulja, hogyan függjön Istentől a kísértésekkel szembeni győzelem terén. Aláveti magát Isten megtisztításának, hogy szent szíve legyen. Olyan szokásokat és fegyelmet alakít ki, melynek segítségével folyamatosan győzelemben él.

Ha megadja magát a kísértésnek, akkor megvallja Istennek, és bocsánatot kér, valamint erőért imádkozik. Beszéljen a kudarcáról közeli keresztény barátaival, akik imádkozzanak érte (Jakab 5:16).

(5) Kialakult szellemi fegyelmezettség

A szellemi fegyelmezettség olyan eszköz, mellyel azt gyakoroljuk, hogyan tehetjük Istent az első helyre. Ha valaki nem imádkozik folyamatosan, nem olvassa a Bibliát rendszeresen, és nem jár gyülekezetbe, akkor nem érett hívő ember.

(6) Előrehaladott keresztény jellem

A hívő megtanulja felépíteni az életét az őszinteség, megbízhatóság és hűséges munka alapelveire.

(7) Következetes keresztény élet

A hívő megtanulja, hogyan alkalmazza a keresztény alapelveket az életében. Az érett hívő mind a magaviseletében, mind a hozzáállásában keresztényként akar megmutatkozni. Amint ráébred, hogy valami olyat mondott vagy tett, ami nincs összhangban a szívében lévő szeretettel, akkor Isten erejére támaszkodik, hogy változtatni tudjon.

(8) Egészséges kapcsolatok

Egy érett hívő mély baráti kapcsolatokat alakít ki más keresztényekkel. A kapcsolatokat úgy tartja fenn, hogy őszinte, türelmes és megbocsátó. Alázatos és beismeri a hibákat. Ha félreért egy helyzetet, és nem olyan türelmes, mint lennie kellene, akkor gyorsan beismeri a hibáját, vagy megfelelő véleményt alakít ki a másik emberről.

(9) Személyes szolgálat

Egy hívő tudja, hogy melyek a szellemi ajándékai. Találja meg a helyét az egyházban, hogy mások számára áldás lehessen.

(10) Hosszútűrés a nehéz körülmények között

Egy hívő bízson Istenben, amikor rossz dolgok történnek. Támaszkodjon Istenre, amikor nehéz körülmények között találja magát. Egy érett hívő nem veszíti el a hitét, amikor nem érti, hogy miért történik valami.

Befejezés

A szellemi értettség jellemzői nem a természetes talentumainktól függenek, illetve nem egyenlők a szolgálati ajándékokkal.

Nem feltétlenül járnak ezek együtt a vezetői képességgel. Jó dolog, ha egy vezető szellemileg érett, de olykor egy ember a képességei miatt válik vezetővé, pedig még szellemileg nem érett. Néha az ember szellemileg már érett, de nincsen ajándéka a vezetésre.

Egyes személyiség típusok úgy tűnnek, hogy természetes módon türelmesek és kedvesek. A személyiség természetes jellemzői nem ugyanazok, mint a szellemi érettség. Isten a személyiségünkben dolgozik, és segít egyensúlyt hozni a hajlamainkba. Ha megvizsgálunk egy konkrét embert, akkor pontosan nem tudjuk megállapítani, hogy „mennyi” a természetes személyisége, illetve a szellemi fejlődés az életében.

Egészségügyi problémák is befolyásolhatják egy ember megítélő képességét és reakcióit. Ne ítéljük meg másokat túl gyorsan!

A feladat: Vizsgáljátok meg magatokat a szellemi érettség 10 jellemzője alapján. Imádságos szívvel gondoljátok végig, melyikben van a legnagyobb hiányotok. Tervezzétek el, hogy szándékosan hogyan tudtok ezekben fejlődni, imádsággal, tanulással, másoktól jövő tanácsokkal, és az Istentől jövő segítségre támaszkodva.

B feladat: Hogyan tudja egy gyülekezet szándékosan teljesíteni a felelősségét a tanítás és a szellemi elszámoltathatóság terén? Írjatok két oldalt, amiben megfogalmaztok egy „akciótervet” egy gyülekezettel kapcsolatban.

18. lecke

Kiscsoportos útmutató

Ez a lecke nem osztálytermi felállást igényel, mint a többi. A csoport vezetője végigveheti, és számos témát talál majd benne, amit meg lehet beszélni. Lehetséges, hogy egynél több alkalommal kell összejönni ennek a leckének az átvételéhez.

A csoport leginkább azzal töltsön időt, hogy a jövőbeni terveket megbeszéljék. Tervezzék meg együtt, hogyan segíthetnek a helyi gyülekezeteknek az evangelizáció és tanítványság feladatának elvégzésében.

A tanítványozó kiscsoportok értéke

A kiscsoportos szolgálat számos formát ölt világszerte. Sokféle típusú kiscsoport létezik, melyeket különféle célokkal hoztak létre. Az ilyen csoportok lehet, hogy azért jönnek össze, hogy tanulmányozzák a Bibliát, a szellemi értelemben vett elszámoltathatóságot gyakorolják, szolgálat, imádság vagy épp egy konkrét projekt miatt.

Egyes gyülekezeteket kiscsoportokra (házics csoportokra) osztanak, akik lakásonként gyűlnek össze. Ezek a csoportok mini gyülekezetekként funkcionálnak. Az újszövetségi gyülekezetek kétségtelenül így működtek.

A növekvő és hatékony gyülekezetek rendszerint rendelkeznek valamiféle kiscsoportos rendszerrel.

Ebben a részben a tanítványozó kiscsoportok hatékonyságáról fogunk beszélgetni.

A wesleyánus modell

John Wesley (Nagy-Britannia, 18. század) nem elsőként szervezett kiscsoportokat, de egy nagyon hatékonyan működő rendszert hozott létre.

Wesley egy olyan tanítványozó rendszert hozott létre különféle méretű csoportokkal, amelyeket társadalmaknak, osztályoknak és csapatoknak neveztek.⁴⁴ Wesley rendszere eleinte nem egy tökéletes rendszer volt, de apránként úgy alakították, hogy a szükségleteket betöltse. Wesley

⁴⁴ Lásd "A Plain Account of the People Called Methodists," (Közönséges nyilvántartás azokról, akiket metodistáknak neveznek) *The Works of John Wesley, (John Wesley munkásságában)* című könyvben, VIII. kiadás (Grand Rapids: Zondervan), 249-258 oldal.

megtértjei közül sokan kértek bátorítást, tanácsot és imát. Mivel nagyon sokan voltak, így minden héten találkozókat szervezett a számukra.

Minden egyes helyen, ahová Wesley és a prédikátorai elvitték az örömhírt, csoportokba rendezték a megtérteket, akik rendszeresen találkoztak. Mivel a gyülekezetek hatalmasak voltak, sokan nem mondhatták el a személyes lelki szükségleteiket, és nem kapták meg azt a figyelmet, amire szükségük volt. Kisebb csoportokat alakítottak ki, melyeket osztályoknak neveztek el, és ahol a vezetők lelkészekként szolgáltak, hogy bátorítsák és vezessék a tagokat. Azok a tagok, akik folytatták a nyilvánvaló bűneiket, és nem változtak meg, törölték őket a tagságból, és nem jöhettek az összejövetelekre.

Az osztályoknál kisebb csoportokat azért hozták létre, hogy a tagok elmondhassák a lelki nyugjeiket, és egymásnak szellemi értelemben vett elszámoltathatóságot biztosítsanak. Ezeket a kiscsoportokat nevezték csapatoknak. Ezekben az összejöveteleken a vezető beszélt a saját lelki állapotáról, majd megkérte a többieket, hogy feltáró kérdéseket tegyenek fel egymás állapotát, bűneit és kísértéseit illetően. Ezekben a csoportokban a tagok azonos neműek voltak.

Wesley sikerei kapcsán a híres George Whitefield ezt a kijelentést tette: „Testvérem, Wesley, bölcsen cselekedett – a lelkeket, melyek a szolgálata nyomán ébredtek fel, osztályba gyűjtötte, így tehát megőrizte a munkája gyümölcsét. Én ezt figyelmen kívül hagytam, így az én embereim olyanok, mint egy homokból font kötél.” Wesley módszereit folytatta az Amerikai Metodista Egyház a korai éveiben, viszont a modern metodisták mind a tanítványságra vonatkozó alapelveit, mind a doktrínáit mellőzték.

Megérteni az egyház lényegét

A legkorábbi gyülekezeti épület, amit találtak, megközelítőleg Kr. u. 250-ben épült. Az első két században az egyház magát emberekből álló csoportnak látta, nem pedig épületként vagy szervezetként. Az egyház többféle csoport elegye: keresztényeké, akik együtt dicsérik Istent, evangelizálnak, és engedelmessé válnak a Bibliának.

Az emberekből álló kiscsoportok az építőkövei minden hatékony gyülekezeti felépítménynek. A kiscsoportos tanítványozó program nem olyan új intézmény, ami egy nap idejét múlt lesz. Nem is olyan új módszer, ami egyik helyen működik, a másikon nem. A kiscsoportok a gyülekezet alapvető építőkövei. A kiscsoportokban zajló szolgálatok számos módon végezhetők, hogy ellássák mindazokat a feladatokat, melyekkel minden helyi gyülekezet szembe találja magát.

Egy gyülekezet nem éri el a célját, ha az embereit rendszerint nem építi fel és képezi ki egy olyan közegben, ami személyesebb, mint a nagy gyülekezet vagy a legtöbb vasárnapi iskola.

Figyelmeztetés: a kiscsoportok csak annyira szellemiek, amennyire a benne lévő emberek. Ha ezek az emberek nem elkötelezett tanítványok, akinél elsőbbséget élvez, hogy Isten tetszésére éljenek, hűséggel követve Jézust, teljesítve az egyház misszióját, akkor a csoport számos módon mehet félre.

A szellemi elszámoltathatóság szükségessége

A szellemi értelemben vett elszámoltathatóság azt jelenti, hogy olyan kapcsolatot létesítünk egy emberrel vagy egy csoporttal, akinek a szellemi állapotunkról számolhatunk be: a szellemi fegyelmezettség terén elért sikerekről vagy kudarcokról, valamint a fejlődésünkkel kapcsolatos elkötelezettségeinkről. Meg fogják nekünk mondani, ha úgy gondolják, hogy nem tesszük jól a dolgainkat. Beavatjuk őket az elkötelezettségeinkbe, akik majd később rákérdeznek, hogy megtartjuk-e mindazt, amire kötelezettséget vállaltunk.

Az egészséges keresztény közösségben meglévő, szellemi elszámoltathatóság bibliai alapjairól egy korábbi fejezetben részletesebben beszéltünk. A szellemi elszámoltathatóság nélkül nem fogjuk teljesíteni a Szentírás összes parancsolatát; és mellőzni fogunk egy olyan eszközt, melyet Isten arra alakított ki, hogy nekünk kegyelmet adjon.

„Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.”⁴⁵ Egy ember nem fogja megvallani a személyes hibáit, csak egy olyan kapcsolatban, ami ezt számára könnyűvé teszi. Ha nem vallja meg valakinek, aki azután imádkozik a hibáiért, akkor egy olyan eszközt mellőz, melyet Isten arra tervezett, hogy ezeket a szükségleteket betöltse.

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.”⁴⁶ Hacsak nem ismerünk valakit nagyon jól, nem tudhatjuk, melyek a legkomolyabb terhei. Nem teljesíthetjük ezt a szentírási parancsot anélkül, hogy olyan kapcsolatban lennénk, amelyik ezt lehetővé teszi.

„Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk.”⁴⁷ Szeretettel, alaposan meg kell vizsgálnunk egymást, annak érdekében, hogy milyen bátorításra és feddésre van szükség. A bátorítás felszínes lesz, és a feddést pedig nem elfogadható, ha nem vagyunk speciális kapcsolatban a másik emberrel.

A következő kérdések segítségével döntheti el egy ember, hogy szellemi értelemben elszámoltatható-e az élete.

Van olyan kapcsolatom, melyben lehetőségem van arra, hogy valaki segítsen nekem cipelni a legkomolyabb terheimet, ahol valakinek

⁴⁵ Jakab 5:16

⁴⁶ Galata 6:2

⁴⁷ Zsidó 10:24

megvallhatom a hibáimat, ahol valakinek segíthetek a terhei hordozásában? Van olyan, aki a szellememben jelenleg zajló dolgokra reagálhat?

Vannak olyan idők, amikor senkire sem támaszkodhatok, amikor örülök, hogy senki sem tud az állapotomról, és olyan idők, amikor szégyellném bevallani valakinek, hogy mennyit imádkozom és mennyit tanulmányozom az Igét?

A legtöbb gyülekezet nem teljesíti a kötelességét a szellemi elszámoltathatóság terén, csak ha erre egy rendszert hoz létre, ami pedig sok gyülekezetben a kiscsoportokban valósul meg.

Kiscsoportot vezető tulajdonságai

Jézus bemutatta, hogy a tanítványság elsőbbséget élvez. A szolgálatának kezdetétől fogva kiválasztott néhány férfit és rájuk ruházta az egyház vezetésének felelősségét. Nem töltötte minden idejét azzal, hogy az őt követő több ezer embernek prédikáljon; ehelyett inkább gyakran azzal a tizenkét emberrel töltötte az idejét, akiket kiképzett. A szolgálata azokon keresztül „terjeszkedett”, akiket kiképzett.

Az az ember, aki tanítványoz, a következő jellemvonásokkal rendelkezzen. Lehet, hogy nem mindegyik tulajdonságban lesz kiváló, de mindegyikben fejlődést mutasson. Ha bármelyik is nincs jelen az életében, sokkal kevésbé lesz hatékony. Az az ember, aki nem rendelkezik ezekkel a jellemvonásokkal, tud segíteni a példájával és...

(1) Szellemileg érett

A szellemi érettség, előző fejezetben leírt jellemzőivel kell rendelkeznie. Ha szellemileg nem érett, akkor nem jó példát mutat, és nem lesznek meg a szükséges tapasztalatai.

(2) Elérhető

Ha már most is túlságosan elfoglalt, és az idejét nem kezeli jól, akkor nem lesz ideje a kiscsoportos szolgálat számára, pedig ennek elsőbbséget kellene élveznie.

(3) Megbízható

Olyan ember legyen, aki teljesíti a kötelezettségeit. Tartsa be a megígért időpontjait. Képesnek kell lennie arra, hogy másokat is elszámoltasson a kötelezettségeikkel kapcsolatban.

(4) Magabiztos

El kell hinnie magáról, hogy képes megtanulni egy csoport vezetésének módját. Ha van képessége rá, de nem hiszi el, akkor először irányítottan az önbizalmát kell felépíteni.

(5) Képes konfliktusokat megoldani

Meg kell tudni tartania a megfelelő hozzáállást, amikor az emberek nem értenek vele egyet, és problémákat okoznak; valamint segítenie kell másoknak, hogy a konfliktusaikat tudják egymás között rendezni.

(6) Képes tanítani

Az emberek értik, amikor valamit elmagyaráz? A vezető olyan ember, aki nem zavar össze másokat.

Habár mindent megtett annak érdekében, hogy a sokaságot segítse, elsődlegesen mégis néhány ember felé kellett elköteleznie magát, és nem a tömegek felé, annak érdekében, hogy végsősoron a tömegek is megtérjenek. Ez volt a stratégiájának a zsenialitása (Robert Coleman: *The Master's plan – A mester terve*)

(7) Az Isten Igéje után éheznek

Szeretnie kell Isten Igéjét, hogy mások is kedvet kapjanak hozzá. A Bibliának fontos szerepet kell játszania az Istennel való kapcsolatában.

(8) Istentől függ

Fel kell ismernie, hogy a szellemi eredmények csak a Szent Szellem munkája során fakadhatnak. Késznek kell lennie arra, hogy a Szentlélekkel együttműködjön. A Szentlélek kenetétől kell függnie. Ne bízson csupán abban, hogy a magyarázatai a saját képességei miatt lesznek sikeresek.

(9) Szolgálatkész

Olyan embernek kell lennie, aki úgy érzi, hogy valami értékeset tesz akkor, amikor másokat szolgál. Ne olyan ember legyen, aki azt szeretné, ha neki szolgálnának. Ne azért keresse a szolgálati lehetőségeket, hogy a táalentumait „mutogassa”. Legyen fogékony a szükségletekre, és álljon készen arra, hogy önként segítsen.

(10) Szellemi tekintély alatt van

Legyen szellemi értelemben elszámoltatható valaki felé; és kövesse egy szellemi vezető iránymutatását.

(11) Hűséges a gyülekezethez

Egy kiscsoportos vezető legyen egy gyülekezet elkötelezett tagja. A tanítványozó szolgálat eredményeként az embereknek értékelniük kellene a gyülekezetet és még inkább elkötelezett tagjává válniuk.

(12) Buzgón vágyik a sikerre

Ha buzgón vágyik a sikerre, akkor nem fogja könnyedén feladni, hanem igazodni fog a körülményekhez. Olyan információkat keres majd, amelyek megtanulása eredményesebbé teszi. Kezdeményező lesz, amikor problémák vagy lehetőségek adódnak. Energiával és lelkesedéssel lesz tele.

(13) A tantételeiben pontos

Rendelkezzen jó alapokkal a bibliai, protestáns tanokat illetően.

(14) Kiképzett a szolgálatra

Nem szükséges a szolgálati kiképzést egyetemeken tartani. A kiképzés a megfigyeléssel kezdődik, ahogyan egy hívő megfigyeli, hogyan is zajlik a szolgálat. A kiképzés a részvétellel együtt növekszik, ha az illető feladatokat kap a megfelelő iránymutatás mellett. Nagyon fontos, hogy olvasson és tanulmányozzon jó anyagokat.

Tanítványozó programok kialakítása

A tanítványozás leginkább abban a helyi gyülekezetben történik, amelyik megérti a tanítványság felelősségét és elsődleges voltát, és ahol egységben munkálkodnak.

Éppen ezért ezeket az irányelveket ezeknek a vezetőknek és a gyülekezet elkötelezett tagjainak címezzük.

Ha egy gyülekezet ráeszmél, hogy jobban kellene a tanítványozást végeznie, akkor először az ezen a tanfolyamon felsorolt igéket és pontokat kellene tanulmányoznia. A vezetők bemutathatják ezt az anyagot. A gyülekezet összes elkötelezett tagját meg kellene hívni, amennyiben ez lehetséges, hogy ők is továbbadhassák a látást.

A fejlődés második szakasza azt jelenti, hogy megfigyeljük, amit a gyülekezet már most is végez. A legtöbb gyülekezetnek vannak már működő csoportjaik, még ha céltudatosan nem is indítottak kiscsoportos programot. Példának okáért a gyülekezetben lehetnek zenészek, akik rendszeresen találkoznak, a kórus gyakorol, vagy a diakónusok képeznek egy csapatot. Lehetnek vasárnap iskolai osztályok, és a vasárnap iskolai tanítók ugyancsak csoportba tömörülnek. A gyülekezet fiataljai is lehet, hogy alkalmanként összejönnek. Lehet, hogy bizottságokat hoznak létre, különféle feladatok elvégzésére. Lehet, hogy kötetlenül kialakul egy csoport azok között, akik egy projekten dolgoznak. Lehet, hogy vannak olyan családok, akik alkalmanként összejönnek, vagy otthon az írásokat tanulmányoznak és imaalkalmakat tartanak.

Ezek a csoportok lehet, hogy nem a tanítványozás miatt alakultak, vagy a szellemi elszámoltathatóság miatt, viszont segíthetnek ezeknek a céloknak a szolgálatában. Bármely gyülekezetben, amelyben szellemi élet zajlik, már vannak olyan csoportok, amelyek ezt az életet támogatják. Amikor egy gyülekezet úgy dönt, hogy fejleszti a tanítványozó programját, akkor meg kell

néznie a már létező csoportokat, és megértenie, mi is zajlik azokban, majd végiggondolnia, hogy ezeket a célokat hogyan lehet jobban elérni.

Lehet, hogy új csoportokra lesz szükség, lehet, hogy másfajta csoportokra. Lehet, hogy olyan csoportokra, amelyek gyakorlati képzést adnak a szolgálattal kapcsolatban. Lehet, hogy olyan csoportokra, amelyek elsődlegesen a Bibliát tanulmányozzák és imádkoznak. Lehet, hogy olyan csoportok is létrejönnek, amelyekben megvalósult már komoly, szellemi elszámoltathatóság.

A csoport célja határozza meg, hogy kik vegyenek részt benne, és miként működjön. Például, egy komoly, szellemi elszámoltathatóság miatt létrejött csoportban tíznél kevesebben legyenek. Ha a csoport túlságosan nagy, akkor a titoktartás csökken, felszínesebbek a beszélgetések, nagyobb irányításra van szükség, csökkenhet a részvétel. A személyes dolgok elmondása is korlátozott, ha férfiak és nők is vannak jelen.

A csoport célja határozza meg, hogy nyitottak-e új tagokra, vagy sem. Ha cél a szellemi elszámoltathatóság, akkor jópár találkozás után már ne fogadjanak új tagokat. A legtöbb ember addig nem fog a szellemi állapotáról beszélni, amíg nem érzi biztonságban magát a többiek között. Ha a csoport célja az, hogy egy több részből álló tananyagot átvegyen, akkor nem praktikus új tagokkal bővíteni a csoportot a tanulás során.

Lehet, hogy új megtérők számára hozunk létre egy csoportot. Fontos, hogy egy új megtérő ne várjon több hetet addig, amíg bekapcsolódhat a csoportba. Ennek a csoportnak éppen ezért szüksége van egy olyan áttekintő tanítássorozatra, amelynek során az új emberek bármikor becsatlakozhatnak. A vezetőknek azzal is tisztában kell lenniük, hogy néhányan a frissen megtértek közül ki is hullhatnak. Annak a ténye, hogy néhányan kiesnek, nem jelenti azt, hogy a csoport ne menne jól. Még ha néhányan ki is esnek, az új megtérők csoportjának nyitottnak kell lennie az új emberekre.

Ha a csoportot azért hoztuk létre, hogy szolgálatra készítsünk fel, vagy annak érdekében, hogy szellemileg fejlődjenek az emberek, akkor a csoport tagjai olyanok, akik szellemben növekedni szeretnének, és hajlandók odaszánni magukat a közös célokra. Ha a tagok nem olyan elkötelezettek, akkor a csoport nem fogja tudni a céljait olyan könnyen elérni.

A legtöbb tagot személyesen kell meghívni. Ne várjunk addig, amíg bekapcsolódnak.

A gyülekezetben nem mindenki kapcsolódik majd be egy kiscsoportba. Ha vezetők vagyunk egy gyülekezetben, akkor ne „hajtsuk el” az embereket a kritikánkkal, mert nem járnak kiscsoportba. Úgy tegyük kívánatosá a kiscsoportos szolgálatot, hogy elmagyarázzuk, milyen előnyei vannak.

Az első találkozón győződjünk meg arról, hogy mindenki érti, hogy miért is fontos a csoport létezése. Olyan bibliai igéket és tényeket osszunk meg, amelyek a tanítványság fontosságáról beszélnek.

A részvétellel kapcsolatban segítség, ha a csoportot bizonyos számú hétre tervezzük. Magyarázzuk el nekik, hogy a csoport egy bizonyos tananyag sorozatát veszi át, és azt is jelezzük, hogy ennek a sorozatnak mikor lesz vége. Ilyen módon minden egyes tag tudja, hogy mire adta a fejét. Hangsúlyozzuk ki, hogy mennyire fontos, hogy minden alkalmon legyenek jelen. Miután ez az idő letelt, a csoport újra indulhat azokkal, akik folytatni szeretnék.

András sok éve keresztény. Gyülekezeti tag, és segédkezik is a gyülekezetben. Aggasztja, hogy a gyülekezetben nem készült terv a tanítványozással kapcsolatban. Úgy véli, hogy a gyülekezetben kiscsoportokat kellene beindítani, de a vezetők vakok erre.

🔗 Mit tegyen András?

András beszéljen a gyülekezeti vezetőkkel, és kérje a jóváhagyásukat azzal kapcsolatban, hogy kiscsoportot vezethessen. Ne kritizálja a gyülekezet szolgálatait, inkább magyarázza el, hogy milyen előnyökkel jár egy ilyen csoport. Ha a csoport jól megy, akkor a gyülekezet kezd majd ráébredni, hogy milyen előnyei is vannak ennek a szolgáltatnak.

Hatékony csoportot vezetni

A csoport indulásakor az emberek izgatottak és várakozással teljesek. Sokan nem tudják, hogy pontosan mit is várjanak, de arra számítanak, hogy a csoporttól segítséget kapnak.

A következő irányelvek segíteni fognak abban, hogy a csoport hatékony legyen és elérje a célját. Vannak alapelvek, amelyek fontosak a

kiscsoportok működtetésével kapcsolatban. Ha a vezető segít ezeknek az alapelveknek a követésében, akkor a tagok kevésbé lesznek frusztráltak, vagy keserednek el.

Az első találkozó lehet, hogy más lesz, mint a többi, mivel a csoport azt ízelgeti, hogyan is zajlanak majd az összejövetelek. Ez a találkozó azonban megszabja majd a jövőbeni találkozók menetét. Ha egy ember az első összejövetelen hallgató, akkor számíthatunk arra, hogy a jövőben sem fog megszólalni. Ha egy ember domináns a csoportos beszélgetésben, akkor a csoport ezt várja a jövőben is. Ha a találkozó menete fegyelmetlen, akkor ugyanezt várják majd a jövőben is. Ha az összejövetel olyan, mint egy osztály, ahol az embereknek alacsony elvárásaik vannak, akkor ugyanerre számíthatunk majd később is.

Néhányan lehet, hogy kihullanak pár alkalom után, mivel a csoport nem olyan, mint amit vártak. Fontos, hogy az összejövetelt megfelelő módon vezessük, hogy a tagok, akik a helyénvaló dolgokat várták, ne csalódjanak.

Hetente találkozzon a csoport, ha lehetséges. Lehet, hogy egyeseknek segítségre lesz szükségük a gyerekvigyázásban.

(1) A találkozó menete úgy nézzen ki, hogy tanulmányozás, majd a személyes imakérések megosztása, utána ima. Ha a csoport elsődleges célja a tanulmányozás, akkor ez a rész hosszabb, a többi rövidebb; de mind a három részt tartsuk meg. Ha a csoport célja a szellemi elszámoltathatóság, akkor a tanulmányozó rész rövid, de azért mindig legyen olyan anyag, amit tanulmányozhatnak.

Ha a csoportban megosztjuk a személyes kéréseinket és beszélgetünk, de nincsen tanulmányozandó anyag, akkor könnyen alakulhat ki káosz. Bizonyos tagok személyisége fogja dominálni az alkalmakat. A lecke anyaga miatt mindenki úgy fog reagálni az igazságra, mint ami meghaladja a saját elméleti tudását.

(2) Kezdjük időben, és fejezzük is be időben. Ha későn kezdünk és fejezzük is be az alkalmat, akkor azok, akik a saját idejüket féltik, később jönnek majd, vagy „lecsipentenek” az alkalom hosszából.

(3) Tűzzük ki a napot, amikor a csoport találkozási véget érnek. A tagoknak tudniuk kell, hogy az elkötelezettségük meddig szól. Normál esetben az új tagoknak nem engedjük meg, hogy több összejövetel után csatlakozzanak a csoporthoz, hacsak a csoport nem kezdi újra a leckéket az új megtérők miatt. Ha a csoportban egy sorozatot tanulmányozunk, akkor a leckék száma határozza majd meg a találkozásra szánt hetek számát. Ha szellemi elszámoltathatóság miatt találkozunk, akkor hat hónapos időtartamot célozzunk meg. Ennek a végén szervezhetünk másikat. Ekkor néhányan lehet, hogy elmennek majd, és akkor a csoport újra gondolhatja, hogy szeretne-e új tagokat vagy sem.

(4) Amikor tanulmányozunk, akkor egy életet megváltoztató célt hangsúlyozzunk sokkal inkább, mintsem ismereteink öncélú bővítését. Egy tag akkor fogja úgy érezni, hogy egy csoport értékes, ha képes személyes, konkrétan használható dolgokat kiszűrni a tanulás során.

(5) Ha valaki elmondott egy problémát, majd megállapodtunk abban, hogy mit fog tenni, akkor kérdezzünk rá a következő alkalommal, hogy megtette-e.

(6) Vezetőként legyünk készen arra, hogy egy taggal személyesen is találkozzunk, hogy szellemi iránymutatással szolgáljunk neki. Más tagok is összejöhetnek más alkalommal, hogy bátorítsák egymást.

(7) Találjunk egy találkozásra alkalmas jó helyet. Olyan hely legyen, aminek nem hivatalos, hanem otthonos hangulata van. A székeket amennyire csak lehet, rakjuk körbe, hogy minden egyes tag láthassa a többiek arcát, így bátorítva őket a részvételre. Olyan helyen találkozzunk, ahol nem zavarnak és semmi nem vonja el a figyelmünket.

(8) Gyakoroljuk a figyelmes hallgatást. A figyelmes hallgatás jelei a szemkontaktus, az összpontosítás, a zavaró tényezők figyelmen kívül hagyása, és a beszélő humorára és más érzéseire történő reagálás.

(9) Győződjünk meg arról, hogy a tagok nem hallgatagon ülnek. Irányítsuk a kérdést annak a tagnak, aki nem beszél sokat („Mit gondolsz erről, Karcsi?”).

(10) Ne helyezzünk nyomást egy tagra sem, hogy valami személyeset osszon meg. Ehelyett inkább olyan légkört teremtsünk, ahol úgy érzi, szabadon beszélhet. Azzal építsük fel valakinek az önbizalmát, hogy szemkontaktust tartunk vele, és helyeslünk valamit, amit mond.

(11) Olyan kérdéseket próbáljunk meg feltenni, amelyek építik az önbizalmukat. Ha valaki helytelen választ ad, akkor próbáljunk meg valamit jót megerősíteni a válaszból, mielőtt kiigazítanánk.

(12) Próbáljunk meg minden egyes hozzászólást valamiképp „jóváhagyni”, mielőtt kritizálni kezdjük.

(13) Ha valaki hajlamos arra, hogy túl sokat beszéljen, és minden kérdésre válaszoljon, akkor találjuk meg a módját, hogy korlátozzuk az illetőt. Ennek egyik módja, hogy kérdéseket teszünk fel konkrét tagoknak. Vagy megkérdezhetjük: „A többiek mit gondolnak?”. Egy beszélgetésben azt is mondhatjuk: „Hallgassunk most meg olyan valakit, aki még nem szólalt meg a témában!”

Ha a tag még mindig túl sokat beszél, akkor a vezető az összejövetelen kívül beszélhet vele. Valami ilyesmit mondhat: „Karcsi, gyors észjárású vagy, és a beszélgetésekben gyorsan reagálsz, de aggaszt, hogy néhányak

nem tudnak majd bekapcsolódni a beszélgetésbe, ha túl gyorsan mindent megválaszolunk. Segítenél nekem abban, hogy mindenkit bevonjunk?”

(14) Ne engedjük meg azt, hogy két-három tag saját beszélgetést folytasson, és figyelmen kívül hagyja a csoportot. Ha valaki folytatni akarja a vitát hosszasan valamivel kapcsolatban, akkor beszéljük meg, hogy később az összeövetel után fejezze be a mondanivalóját.

(15) Ne engedjük meg, hogy valaki közbeszóljon, míg a többiek beszélnek. Emeljük fel a kezünket, magabiztosan állítsuk le a közbeszólót, és engedjük, hogy az előző beszélő befejezze a mondanivalóját. Máskülönb a beszélgetéseket mindig a kevésbé illedemes tagok fogják uralni. Azok az emberek, akik nem annyira önérvényesítők, frusztáltak lesznek, hogy nem tudják a mondataikat befejezni.

(16) Figyeljünk a panaszokra. A panaszok olyan problémákra mutathatnak rá, amelyeket orvosolni kell. Ne hagyjuk figyelmen kívül az elégedetlenség jeleit. Ha valaki elégedetlen a csoport találkozóival kapcsolatban, akkor lehet, hogy nem érti, milyen céllal gyűlik össze a csoport, de az is lehet, hogy jogos a panasza.

(17) Ha egy tag folyamatosan ellenségesen, bomlasztóan viselkedik, vitatkozik, vagy unatkozik, akkor lehet, hogy nem fogadja el a csoport céljait. Talán a csoport nem olyan, mint amit elvárt. Beszéljünk négy szemközt vele, hogy segítsünk neki meglátni a csoport célját.

(18) A vezetőnek nem kell tudnia a megoldást minden problémára. A feladata nem az, hogy ismerjen minden megoldást, hanem az, hogy a csoportot elvezesse oda, hogy a terheket imában hordozzák.

(19) Legyünk rugalmasak és türelmesek, amikor a tervezett alkalmakat valami miatt nem tudjuk megtartani. Ne feledjük, hogy az életünk eseményei annak a fejlődési tervnek a részei, amelyet Isten szánt nekünk. Egy újabb problémában egy újabb lehetőség rejlik.

(20) Ha egy tag gyakran az egész alkalmat arra használja, hogy a szükségleteit ecseteli, akkor ajánlunk fel neki, hogy egy másik alkalommal szívesen tanácsoljuk majd; máskülönb a többiek úgy fogják érezni, hogy az alkalmat elvették tőlük. Ne engedjük, hogy a csoport elveszítse a célját, hacsak a tagok együtt nem hozzák azt a döntést, hogy a célt megváltoztatják.

(21) Ne engedjük, hogy a beszélgetések bomlasztóakká váljanak. Ne engedjük, hogy a csoport a helyi gyülekezet és más vezetők kritikájának a fórumává váljon.

(22) Ne feledjük, hogy a csoport hatékonysága az Isten rajtunk keresztül munkálkodó erején nyugszik. A csoport csupán egy bibliai forma, amit Isten használ.

19. lecke

Tanítványi ima és gyakorlat

Ebben az utolsó leckében a csoport arról tanul majd, hogy Pál hívőkkel kapcsolatos imádságai hogyan vezérlik a mi imádkozásunkat és szolgálatunkat.

Ezek után a lecke bemutat egy tanítványságról szóló leckesorozatot. A csoport nézze meg ezeknek a leckéknek némelyikét (miközben ezt a leckét tanulmányozza), majd tervezze meg, hogyan fogja a gyakorlati feladatokat elvégezni.

A csoportnak egynél többször kell találkoznia ahhoz, hogy ezt a feladatot teljesíteni tudja.

Gyakorlat: Azok a tanulók, akik elvégezték az 'Evangelizáció és tanítványság' tanfolyam leckéit, gyakorolják ezeket új megtérőkkel. Először is valaki mutassa be, hogyan kell egy leckét leadni a csoportnak. Ezek után, gyakorlásképpen, minden egyes csoporttag legalább egy leckét tanítson a csoport előtt. Miután a csoport látta egy óra menetét, hozzanak létre kisebb csoportokat, hogy egyszerre több ember is gyakorolhassa az óra levezetését. Négyes csoportokban minden egyes tag vezessen le egy órát, és három másik tagot pedig figyeljen meg, ahogyan ők vezetik az órát.

Pál hívőkért mondott imáját imádkozva

Pál hívőkkel kapcsolatos imája mondja el, hogy minek kell megtörténnie egy új hívővel. Ezek az könyörgések adnak útbaigazítást, hogy fiatal hívőkért hogyan imádkozzunk, hiszen ugyanazokért a dolgokért kell közbenjárni velük kapcsolatban, mint amiért Pál imádkozott. Ezek az imádságok a szolgálatunkat is irányítják, mivel együtt kell mozdulnunk azzal, amit Isten az emberekért tesz.

Nézzük meg Pál imáit, amelyeket három különböző csoportért mondott el.

A tesszalónikabeliek

Olvassátok el az 1Tesszalónika 5:23-24-et!

A Tesszalónikabeliekhez írott első levél felszólít a szentségre. Minden egyes hívő győzelemre és tisztaságra hivatott. Isten megígérte, hogy ezt hit által lehetséges elérni. Ennek a célnak a szem előtt tartásával imádkozzunk és tanítsunk, hogy minden egyes hívőt eljuttathassunk erre a győzelemre és tisztaságra.

A filippibeliek

Olvassátok el a Filippi 1:9-11-et!

Ezek a versek a hívő ember életében folyamatban lévő növekedésről szólnak. Isten szeretetének folyamatosan növekednie kell. Ennek folyamatában az illető megítélő képessége is növekszik. Ahogyan megítél dolgokat, az élete idomul, és arra összpontosít, ami a legjobb. Ennek kell történnie annak érdekében, hogy tiszta (őszinte) legyen és vétek nélküli.

Ezek az emberek, akiknek Pál a fenti igeversekben ír, már egy ideje hívők voltak. Mégis Pál azért imádkozik, hogy növekedjenek az Isten iránti szeretetükben, és ez által a szeretet által még inkább megértsék Isten akaratát.

Álljon itt most néhány olyan kérdés, amelyet egy friss hívőnek fontolóra kell vennie:

- o Milyen példát tudnék hozni arra a változásra, amit akkor vezettem be az életembe, amikor Isten rámutatott egy olyan hozzáállásra, szokásra vagy tetre, ami nem a legjobb volt?
- o Van bármi is az életemben, amivel kapcsolatban kétségeim vannak?
- o Hajlandó vagyok Istennek megengedni, hogy imádságban megmutassa nekem, ha bármilyen változást szükséges meglépnem?

A kolossébeliek

Olvassátok el a Kolossé 1:9-12-t!

Azért imádkozott, hogy Isten akaratát befogadják, bölcsességgel és szellemi-lelki megértéssel. Egy új megtért még nem érti teljesen Isten akaratát az életstílusával kapcsolatban. Fokozatosan látja majd meg, hogy bizonyos szokásokat, szavakat és hozzáállást az életében meg kell változtatnia. Mivel szereti Istent, ezért egyre inkább az Ő akaratához igazítja majd az életét. A tanítványozó azért imádkozzon és tanítsa körültekintéssel a fiatal hívőt, hogy tanítványa felismerje Isten akaratát.

Pál azt mondta, hogy az Isten akarata jobb megértésének következtében „élhettek az Úrhoz méltóan”. Istent így még inkább megfelelő módon mutatják majd be. Az életük jobban igazodik a kegyelemből történő átalakuláshoz. A tanítványozónak nem szabad elfelejtenie, hogy amíg ez a folyamat nem állandósul, némi következetlenség jelen lesz a frissen megtért ember életében.

Abban a részben, hogy „élhettek az Úrhoz méltóan” ezt is megtaláljuk, hogy „teremjetekek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel”. Ne lepődjünk

meg, ha egy friss hívő még nem terem gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel. Lehet, hogy még nem lesz olyan felelősségteljes és tudatos a kötelességeit illetően.

A versek arról is szólnak, hogy kaphatunk Istentől a „teljes állhatatosságra és örömmel viselt hosszútűrésre” is erőt. Az, aki meg tudja tartani a hívő ember örömét a szolgálatban és a hosszútűrésben, már szert tett némi szellemi érettségre.

Következtetések Pál imáival kapcsolatban

Pál, friss hívőkért való imádságai sok mindent elárulnak nekünk a tanítványságról. Legyenek megfelelő céljaink a hívők fejlődését illetően, és ismerjük is fel a fejlődésüket. Ne lepődjünk meg, ha következetlenségeket, félreértéseket, és felelőtleniséget látunk egy frissen megtért ember életében. Ne várjuk el, hogy minden keresztény jellemvonással egy csapásra rendelkezzen.

Vegyük észre, hogy Pált leginkább nem az foglalkoztatta, hogy a szolgálatra felkészüljenek, vagy a szolgálati ajándékaikat fejlesszék. Leginkább a hitük fejlődése és a keresztény jellem érdekelte. Ne elégedjünk meg az olyan emberekkel, akik a szolgálatot el tudják végezni, de nem rendelkeznek keresztény jellemmel.

Fontos a tanító példamutatása és a tanított dolgok értéke is. A tanulás fontosságát emeltük ki a fenti két imádságban. Az ismeret része a szellemi fejlődésnek. A tanító óriási hatást ér el az igazság továbbadásán keresztül.

Imádkozzuk mi is Pál imádságait azokért a frissen megtért emberekért, akikre hatással vagyunk. Működjünk együtt a Szentlélekkel, hogy segítsünk ezeknek a folyamatoknak lejátszódni az életükben.

A következő imádságot Pál friss megtérőkért elmondott imájára alapoztuk.

Imádság friss hívővel kapcsolatban

Mennyei Atyám!

Imádkozom _____-ért, hogy teljesen megszenteld. Azért imádkozom, hogy szent legyen a tetteiben, hozzáállásában és motivációjában.

Segíts neki, hogy az irántad való szeretetében folyamatosan növekedjen, hogy mind jobban megérthesse, mi a tökéletes akaratod az életére nézve. Segíts neki, hogy megértse, mi a legjobb a számára, és mindig azt válassza, hogy az élete ilyen módon gyümölcsöt teremjen a te dicsőségedre.

Segíts neki, hogy naponta hívőként éljen, mindenben örömet lelhesd benne, és egyre többet tanuljon a te útjaidról. Segíts neki, hogy erőt merítsen belőled, hogy ilyen módon győzelemben éljen, és a próbákat örömmel állja ki. Hadd legyen mindig hálás azért a kegyelemért, amit neki adsz.

Jézus nevében imádkoztam: Ámen

A leckesorozat bemutatása

Ennek a tanfolyamnak az utolsó része egy tanítványsággal kapcsolatos leckesorozat. Azért raktuk bele, hogy minden egyes tanuló, aki ezt a tanfolyamot elvégzi, tanuló csoportokban felhasználhassa. Tizenkét leckét tartalmaz a sorozat. Egy bővebb sorozat, ami 26 leckét tartalmaz (ezt a tizenkettőt is beleértve) a Shepherds Global Classroom honlapján elérhető.

A leckéket úgy alakítottuk ki, hogy frissen megtértek vagy olyan hívők között lehessen felhasználni, akiket érdekel a szellemi növekedés. Ezeket a leckéket könnyen át lehet adni, beszélgetés indító kérdésekkel van megtűzdelve. Beszélgessünk sokat az órán, aztán személyes tapasztalatokat is osszunk meg a végén.

A találkozóra készülve a vezető olvassa át a leckét, hogy meggyőződjön arról, hogy érti az alap elgondolást és annak fontosságát. Készüljön arra, hogy ő legyen az első, aki elmondja a személyes tapasztalatait. Gondolja át, hogy a leckék végén hogyan fog válaszolni a megtapasztalásokat érintő kérdésekre. A kérdésekre adott válaszok mélysége megszabhatja a többiek válaszainak mélységét.

A lecke arculata

Minden egyes lecke tartalmaz egy munkalapot, mindkét oldalát a tanulók töltik ki. A tanító minden egyes alkalom előtt fusson át ezeken az oldalakon, hogy lássa, melyik résznél tart a csoportja. Azok a szavak, amelyek a munkafüzet üresen hagyott részeire kerülnek, aláhúzottan megtalálhatók a tanítói kézikönyvben.

A leckék zömében megjelenik egy puzzle darab képe, ami olyan kérdésre utal, amivel a tagok részvételét lehet ösztönözni. Miután a vezető felteszi ezeket a kérdéseket, várjon a válaszra, ne pedig rögtön ő adjon választ. Gyakran a válaszok segítenek az utána következő anyag előkészítésében.

A legtöbb felhasználandó bibliai részt a tanári kézikönyvben megtalálhatjuk, de a tanulói munkalapokon nem szerepel. A tanító megkérhet valakit, hogy keresse meg az igeverset és hangosan olvassa fel. Alkalmanként, ha időt szeretne megtakarítani, saját maga is felolvashatja az igéket a jegyzetéből, különösen, ha sok versről van szó - de ezzel ne éljen túl gyakran. Ha a tanulók keresik ki a verseket, könnyebben be tudnak kapcsolódni, jobban megismerik és forgatják a Bibliájukat, valamint hosszászoknak ahhoz is, hogy a verseket összefüggéseikben lássák. Mindez folyamatosan megerősíti azt az érzetet, hogy a Biblia a végső tekintélyünk.

Minden egyes lecke végén található egy feladatot, mely a tanulmányozást segíti. A csoport alkalmanként szánjon időt arra, hogy az egyéni tanulmányozás által nyert tudását megvitassa.

Az egyes részek végén található imaminták segítik a tagokat abban, hogy imádkozzanak ezeknek az igazságoknak az életükben történő megjelenéséért. Valaki olvassa fel a rész végén található könyörgést, és bátorítsátok a tagokat arra, hogy hét közben is imádkozzák el egyszerűen. Fontos, hogy az ima a szívük mélyéből szóljon.

Az a rész, melynek címe „Csoportos beszélgetéshez”, olyan kérdéseket tartalmaz a lecke végén, amelyek beszélgetés indítására alkalmasak. Számos témánál a beszélgetés könnyen beindulhat magától is, így a kérdésekre nem mindig lesz szükség. Nem is kell mindet felhasználni.

Sok lecke felszólítja a tagokat, hogy konkrétan kötelezzék el magukat a tanult igazságok alkalmazása mellett. A vezető írja fel, mire kötelezték el magukat a tagok, és később kérdezzen rá, hogy végrehajtották-e ezeket.

Leckék növekedéshez

12 lecke a tanítványsághoz

Válogatott leckék a 26 leckéből álló 'Gyakorlati kereszténység' sorozatból, mely a Shepherds Global Classroom oldalon érhető el

Leckék címe

(1) Az üdvözítő találkozás

"Az Istennel történt üdvözítő találkozáskor veszi kezdetét az Istennel való kapcsolatom."

Cél: Annak megértése, hogy a megtérés és bűnbocsánat miért szükséges a bűnös számára ahhoz, hogy kapcsolatba lépjen a Szent Istennel.

(2) Az Istentől jövő elfogadás biztosítéka

"Isten gyermekének fogadott, amikor megtértem és hittem az ígéretében."

Cél: Annak meglátása, hogy az üdvösség valódi biztosítéka attól függ, hogy követjük-e az örömhír utasításait.

(3) Az Istennel történő kommunikáció

"Jobban megismerem majd Istent, mivel imádságban beszélgetek Vele."

Cél: Annak megértése, hogy az Istennel való kapcsolatunk a Vele történő kommunikációban fejeződik ki.

(4) Az engedelmisségem kiterjesztése

"Jobban megértem és követem Isten akaratát, ahogyan az iránta való szeretetem növekszik."

Cél: Annak megtanulása, hogy miként követhetem Isten akaratát tíz területen a mindennapi életben.

(5) Áhítatos biblia tanulmányozás

"Isten Igéje naponta befolyással van az életemre és hitemre."

Cél: Annak megtanulása, hogy a személyes bibliatanulmányozásnak melyek a megfelelő indokai, illetőleg mi a helyénvaló hozzáállás.

(6) Úgy imádkozni, mint Dávid

"Az Istennel történő beszélgetés megadja az életem minden területének a helyes értelmezését."

Cél: Annak megtanulása, hogy az imádságban minden dolgunkat és érzésünket osszuk meg Istennel, és fogadjuk el az Ő látásmódját.

(7) A megtisztító hit

"Növekszem szellemileg-lelkileg, ahogyan a hitem kiállja a próbákat."

Cél: Annak meglátása, hogy hét különböző fajta próba miként próbálja meg és növeli a hitünket.

(8) Szellemi-lelki fegyelem kialakítása

"Időt és energiát szánok arra, hogy az Istennel való kapcsolatomat fejlesszem."

Cél: Annak megértése, hogy tíz eltervezett gyakorlat miként segít bennünket szellemileg-lelkileg.

(9) Szellemi elszámoltathatóság elfogadása

"Isten engem szoros szellemi közösségben fejleszt."

Cél: Annak meglátása, hogy milyen szerepe van a más keresztényekkel történő interakciónak a szellemi növekedésben.

(10) Szenvedély a misszióval kapcsolatban

"Heves buzgalmat érzek a bűnösök megmenekülésével kapcsolatban."

Cél: Annak megvizsgálása, hogy milyen okból kifolyólag szeretnénk megosztani az evangéliumot.

(11) Szükségünk van az egyházra

"Nem teljesíthetem Isten minden egyes célját, ha egyedül végzem."

Cél: Segíteni a hívő embernek elköteleződni a helyi gyülekezetben.

(12) Győzedelmeskedni a kísértés fölött

"Győzedelmeskedhetek a kísértés fölött a Szentlélek vezetése és ereje által."

Cél: Annak megértése, hogy miként jön a kísértés és hogyan támaszkodhatok Istenre a győzelemmel kapcsolatban.

(1)

Az üdvözítő találkozás

„Az Istennel történt üdvözítő találkozásakor veszi kezdetét az Istennel való kapcsolat.”

Lecke célja: Annak megértése, hogy a megtérés és bűnbocsánat miért szükséges a bűnös számára ahhoz, hogy kapcsolatba lépjen a Szent Istennel.

Mi a legelső lépése minden egyes kapcsolatnak?

Mielőtt kapcsolatba léphetnénk, azelőtt találkoznunk kell. Minden kapcsolat legelső lépése a személyes találkozás.

Milyen legyen az első találkozás Isten és a bűnös között? Nem olyan, mint amikor két idegen találkozik, üdvözlök egymást, és ad hoc módon kezdik megismerni egymást. Inkább olyan lesz az első találkozás, mint amikor olyan valakivel találkozunk, akinek komolyan ártottunk.

Képzeljünk el egy embert, akit Lőrincnek hívnak, és bérel egy házat. Amíg ott lakik, a motorját javítja a nappaliban, és tönkre teszi a szőnyeget. Nyilakat lő, és a célpontok összekarcolják a falat. Szamarat tart a házban, aki lyukat rúg a falba, amikor nyugtalan vagy éhes. Lőrinc eddig soha sem találkozott személyesen a tulajdonossal.

Majd egy nap, egy fogorvosi váróteremben ülve Lőrinc beszédbe elegyedik egy idegennel, aki szimpatikus lesz neki, de akiről megtudja, hogy annak a háznak a tulajdonosa, amit ő bérel.

Minek kell történnie azelőtt, hogy barátok lehessenek?

Mi szükséges a barátsághoz akkor, ha valaki ártott a másikkal?

- o A bűnösnek be kell ismernie a bűnét, és megtérnie. A megtérés annyit jelent, hogy nem folytatja a másikkal szemben azt, ami rossz.
- o A sértett félnek hajlandónak kell lenni megbocsátania, még ha ez azt is jelenti, hogy a bűnös nem tudja kifizetni a kárt.

Ez a történet bemutatja, hogy milyen rossz dolgot is tettünk Istennel szemben, habár ennél sokkal többről van szó. Az első alkalommal, amikor találkozunk Istennel, már is van egy kis gond, mivel rossz dolgokat követtünk el ellene. Ezzel a gonddal le kell számolnunk, mielőtt a kapcsolat kezdetét veheti.

Most nézzük meg annak az embernek az állapotát, aki Istentől elszakítottan él, és vizsgáljuk meg, hogy mire van szüksége ahhoz, hogy Isten barátjává váljon.

Az Istentől elszakított ember állapota

Az Istentől elszakított ember állapotát az Efézus 2:2-3 így írja le:

„... amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik. Egykor mi is mindnyájan közöttük éltünk testünk kívánságaival, követtük a test és az érzékek hajlamait, és a harag fiai voltunk természetünkénél fogva, éppen úgy, mint a többiek.”

Eszerint a vers szerint „mindnyájan” a testi kívánságok uralma alatt éltünk, ami azt jelenti, hogy bűnös életmódot folytattunk. Az „engedetlenség fiaikhoz” számítottunk, akiket Sátán irányított. „Természetünkénél” fogva olyan életmódot folytattunk, ami Isten ellenségeivé tett bennünket, és a „harag fiaiként” csupán idő kérdése, hogy Isten haragja elérjen bennünket, amit megérdemlünk.

De nem minden meg nem tért ember tűnik olyan rossznak, nem? Találkoztunk már valaha olyan emberrel, aki jó embernek tűnt, őszintének, kedvesnek és felelősségteljesnek? Nehéznek tűnik úgy gondolni erre az emberre, hogy bűnös és szüksége van a megtérésre?

Léteznek olyan meg nem tért emberek, akiknek az élete úgy tűnik, hogy a gonoszság jelét sem mutatja. Lehet, hogy úgy gondolják, hogy nem bűnösök, de a saját fejük után mentek ahelyett, hogy alárendelték volna az életüket Istennek.

Nézzétek meg az Ézsaiás 53:6-ot!

„Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.”

Ha egy ember magának tartja fenn a jogot azzal kapcsolatban, hogy a saját útját járja, akkor megtagadja a Teremtőjétől azt a jogot, hogy irányítsa az életét. Ez a bűn veleje, az Isten tekintélye elleni lázadás. Ádám és Éva bűne ez volt, az első emberpáré, amikor megkísértettek, hogy a saját istenükké legyenek, és megpróbálják magukat Istentől függetleníteni.

Létezik egy olyan ember típus, aki szélesebben úgy gondolja, hogy megtért, amikor azt hallja, hogy az üdvösség hit által fogadható el. Nem igazán tér meg, mivel nem látja, hogy szüksége lenne rá. Soha nem is látta úgy magát, mint bűnöst, aki Isten ítéletét érdemelné. Mivel elfogadja a kereszténység igazságát, magát jó embernek tekinti, és kereszténynek; de átalakuláson nem megy át. Soha nem rendelte alá a saját akaratát

Istennek, Őt az élete „mellékszereplőjének” tekinti, de leginkább a saját akaratának él. Az üdvözítő, Istennel való kapcsolat azonban a Szentírás alapján nem így indul.

Egy ember jónak tűnhet, de ha nem Istent szolgálja, akkor megszegi az első parancsolatot, miszerint ne legyenek más isteneink előtte. Ez az ember nem úgy éli a mindennapjait, hogy az Isten parancsolatai foglalkoztatnák; ehelyett inkább saját célokat tűz ki, és a saját életét éli. Tud Istenről, de nem dicsőíti meg Őt Istenként (Ami annyit tesz, hogy nem igazán tette Istent az élete urává.); ezért nincs mentsége.⁴⁸

A Biblia úgy írja le a meg nem tért embert, mint aki vak, sötétségben van, fogságban, akit a megromlott vágyai irányítanak, és aki halott. Reménytelen lenne az állapota, ha Isten nem nyúlt volna ki felé azzal a segítséggel, amire a bűnösnek szüksége van.

Isten közbelépő kegyelme

Isten megtette az első lépést, hogy bennünket a vele való találkozásig eljuttasson, hogy ilyen módon a bűnnel kapcsolatos gondunkat orvosolja, és a vele való kapcsolatunk kezdetét vehesse. Gondoskodott az *áldozatról*, ami a megbocsátásunkhoz szükséges, és vágyat támaszt bennünk és *képességet* ad arra is, hogy válaszoljunk a felajánlására.

Isten hajlandó megbocsátani, valamint kifizetni az árát a megbocsátásnak. A hajlandóságát úgy mutatta be, hogy gondoskodott Jézus áldozatáról, aki a kereszten meghalt.

Még ha az áldozatról gondoskodna is, a bűnös helyzete reménytelen lenne, Istennek a szívében munkálkodó kegyelme nélkül. Isten kegyelme belenyúl a bűnös szívébe, meggyőzi őt a bűneiről, és megmutatja, hogy ő tehet az Istentől való elválasztottságról. Isten kegyelme nem csupán azt mutatja meg, hogy bűnös, hanem vágyat ébreszt benne a megbocsátásra, és képességet is ad, hogy Istennek válaszoljon.

Szeretné valaki megosztani, hogy Isten miként juttatta el a vele való üdvözítő találkozásig?

Kegyelem nélkül a bűnös nem jöhetne Istenhez. A kegyelem elér minden embert, még mielőtt elkezdené Istent keresni, habár semmit nem tett annak érdekében, hogy megérdemelje.

Emlékszünk az Efézus 2:2-3 verseire – micsoda reménytelen leírást adnak? De nézzük meg azt a két verset, ami ez után következik.

„De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, hogy minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt,

⁴⁸ Róma 1:20-21: „... Ezért nincs mentségük, mert bár Istent ismerték, mégsem dicsőítették...”

életre keltett Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek!”
(Kegyelemből menekültetek meg.) (Efézus 2:4-5).

Ha egy ember nem tért meg, akkor ez nem azért van, mert soha nem adatott neki kegyelem, hanem azért, mert nem válaszolt rá.

Személyes találkozás

Keresztény az az ember, aki személyesen találkozott Istennel. Lehet, hogy egy folyamat indul be, ahogyan egy ember elkezd megérteni az evangéliumot, és hajlandó lesz megtérni. De az Istennel történő találkozás pillanatában válik hívővé. Abban a pillanatban válaszol Isten kegyelmére azáltal, hogy megtér a bűneiből, és hisz Istennek az ígéretében, miszerint megbocsátott neki.

A megtérő és hitre jutott hívő elfogadja a megbocsátást, valamint az átformáló kegyelmet. Az üdvösséget a következőkhöz hasonlítják: látást visszanyerni, világosságra jönni, kiszabadulni a fogságból, megszabadulni a bűnös kívánságoktól, valamint feltámadni az életre.

Az Apcsel 26:18 így írja le azt a változást, amit az evangélium a bűnösben létrehoz. *„... nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.”*

Azok alapján, amit ebben a leckében tanultunk, mi jelent igazi kereszténynek lenni?

Egy igazi hívő őszintén találkozott Istennel, amikor megbánta a bűneit,⁴⁹ hit által elfogadta a bűnbocsánatot,⁵⁰ és elkötelezte magát engedelmes életre az Isten Igéjét illetően.⁵¹ Ettől a találkozástól fogva személyes kapcsolata van Istennel.⁵²

Ha egy ember nem ilyen kapcsolatban van Istennel, akkor ellenáll annak a kegyelemnek, amelyet felajánl neki. Bánja meg a bűneit, és hit által fogadja el Isten megbocsátását és átformáló kegyelmét.

⁴⁹ Lukács 13:5 „... azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek.”

⁵⁰ Efézus 2:8 „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka.”

⁵¹ 1 János 3:6 „Aki őbenne marad, az nem vétkezik: aki vétkezik, az nem látja, és nem ismeri őt.”

⁵² 1 János 1:3 „... a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.”

Csoportos beszélgetéshez

Néhányak röviden mondják el a bizonyágtételüket, milyen volt az üdvözítő találkozásuk Istennel, kiemelve azt, hogy milyen volt az „előtte” és „utána”.

Mindenki tegye fel magának ezt a kérdést: „Találkoztam Istennel, amikor megtértem és hitre jutottam, és ekkor kapcsolatra léptem Istennel; vagy lehet, hogy helytelen ok miatt gondoltam azt, hogy keresztény vagyok?”

Valaki, aki nincs kapcsolatban Istennel, lehet, hogy szeretne beszélni ennek a kapcsolatnak a szükségességéről, a csoport pedig imádkozhat vele.

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy kinyúltál értem, amikor elveszett voltam, és Tőled elszakadva éltem. Köszönöm, hogy gondoskodtál Jézus áldozatáról a kereszten, hogy ilyen módon bűnbocsánatot nyerhessek.

Köszönöm, hogy megmutattad, hogy bűnös vagyok, vágyat adtál ahhoz, hogy bűnbocsánatot nyerjek, és képessé tettél arra, hogy válaszoljak Neked.

Köszönöm azokat a hatalmas változásokat, amelyeket elhoztál az életembe. Mindig Irántad való engedelmes szeretetben szeretnék élni.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Olvassátok el az Efézus 2-t. Elmélkedjete azon a hatalmas „beavatkozáson”, amit Isten az életekben végrehajtott. Az 1-3 versek a korábbi állapotunkat írják le; a 4. vers pedig kezdi leírni azt a változást, amit Isten véghezvitt. Figyeljük meg a kapcsolatot illető hivatkozásokat az egész fejezetben, kifejezetten a 4., 6., 7., 14. és 19. versben. Írjatok néhány bekezdést azzal kapcsolatban, amit itt láttok.

(2)

Az Istentől jövő elfogadás biztosítéka

„Isten gyermekévé fogadott, amikor megtértem és hittem az ígéretében.”

Lecke célja: Annak meglátása, hogy az üdvösség valódi biztosítéka attól függ, hogy követjük-e az örömhír utasításait.

Honnan tudhatja egy ember, hogy biztosan megtért?

Okos dolog, ha az érzéseinkben bízunk? Miért nem?

Hagyjunk jóvá annyiféle választ, ahányat csak lehetséges. Ezeket a válaszokat majd alaposabban megmagyarázhatjuk a későbbiekben a lecke során.

Egyes emberek az érzéseikre hagyatkoznak, pedig ezek, változók és félre is vihetnek.

A Biblia azt mondja, hogy biztosan tudhatjuk, hogy üdvösségünk van. Biztosak lehetünk benne, hogy Isten befogadott bennünket. Nem kell félelemben élnünk, mivel Isten Lelke biztosít bennünket arról, hogy Isten befogadott gyermekei vagyunk.

„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.” (Róma 8:16).

Ez a bizonyosság annyira erős, hogy bátorsággal állhatunk meg az Ítélet Napján, és nem kell azon tűnődnünk, hogy Isten mércéjét megütjük-e vagy sem. Vannak, akik azt mondják, hogy remélik, hogy a mennybe jutnak, de nekünk ettől nagyobb bizonyosságunk lehet.

„Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban.” (1 János 4:17).

Egy megváltozott élet bizonyítja a megtérést, de ez nem lehet a legelső biztosíték, amivel egy ember rendelkezhet. Miért nem?

A megváltozott élet bizonyítja, hogy egy ember megtért, de ez a bizonyíték még az első pillanatban nem áll rendelkezésre. A megtérés pillanatában a megtérés következményei még nem jelentkeznek. Éppen ezért a megtéréskor a megváltozott élet nem biztosíték. Egy hívő ember úgy lehet biztos az üdvössége felől, hogy tudja, a megtérés bibliai útját követte.

Az üdvösséghez vezető út a megtéréssel indul. A megtérés azt jelenti, hogy egy bűnös magát bűnösnek látja, aki büntetést érdemel,⁵³ és hajlandó felhagyni a bűneivel.

„Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézsaiás 55:7).

Ha egy ember nem látja magát igazán bűnösnek, akinek nincs mentsége, és aki ítéletet érdemel, akkor nem igazán tért meg. Ha beismeri, hogy bűnös, de olyan vallást szeretne magának, ami megengedi neki, hogy folytassa a bűneit, akkor nem tért meg, mert folytatni akarja mindazt, amitől bűnös lett. Igazából nem ismeri el, hogy a bűn gonosz.

A megtérés nem azt jelenti, hogy a bűnösnek ki kell igazítani az életét, és igazzá válnia, mielőtt Isten megbocsátana neki. Ez lehetetlen, hiszen a bűnös a bűn uralma alatt van; de a bűnösnek meg kell engednie, hogy Isten megszabadítsa a bűneiből.

A megtéréskor, illetve utána jön az a hit, ami az üdvösséghez szükséges. Az „üdvözítő hit” azt jelenti, hogy egy ember bizonyos dolgokban hisz.

(1) Látja, hogy nem tehet semmit annak érdekében, hogy megigazítsa saját magát.

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Efézus 2:8-9).

Ráébred, hogy semmit nem tehet (cselekedetek), amivel kiérdemelheti a megváltást, még részlegesen sem.

(2) Elhiszi, hogy Krisztus áldozata elegendő a bűnbocsánathoz.

„... mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is.” (1 János 2:2).

Az *engesztelés* azt az áldozatot jelenti, ami a bűnbocsánatot lehetővé teszi. Semmi más nem szükséges Krisztus áldozatán kívül ahhoz, hogy bűnbocsánatot nyerjünk.

(3) Elhiszi, hogy Isten ígérete a bűnbocsánattal kapcsolatban egyetlen hitbeli követelménnyel jár.

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonzságtól.” (1 János 1:9).

⁵³1 John 1:9 “If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness.”

Ha úgy gondolja, hogy más kitételek is vannak, akkor részben cselekedetek által akar megtérni ahelyett, hogy teljesen a kegyelemtől várná.

Ha igazán megtért és a Biblia útmutatása szerint hitt, akkor minden joga megvan hozzá, hogy elhiggye, Isten megbocsátott neki. Nem elegendő elhinni, hogy az üdvösség az övé lehet; egy embernek magának kell elhinnie, hogy megmenekült.

Létezik egy különleges megerősítés, amit Isten ad a megtérő hívőnek akkor, amikor megtér és hisz. „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: "Abbá, Atyám!" Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.”⁵⁴

Ha egy ember az üdvösség bibliai módját követi és az azonnali bizonyosság bibliai bizonyítékaira támaszkodik ahelyett, hogy másféle biztosítékban bízna, akkor nem valószínű, hogy félrevezetik. Ez a biztosíték Isten Igéjén nyugszik, ami teljességgel megbízható. Isten pedig mindig megtartja az ígérését.

Csoportos beszélgetéshez

Amikor egy ember megtér, akkor lehet, hogy nem ismeri a megtérés és az üdvözítő hit fogalmát. Most amikor megtér, visszatekintve meg kell látnia, hogy ezek megtörténtek.

Kérdezzük meg, hogy kik azok a tagok, akik biztosak benne, hogy ha most meghalnék, a mennybe jutnának.

Kérjük meg a tagokat, hogy osszák meg, miként tapasztalták meg a megtérés vagy a hit bizonyos elemeit.

Beszélgessünk arról, hogy egy ember gondolkodása milyen lehetséges veszélyeket rejt magában, miszerint megtért, de tagadja a felsorolt listából bármelyiket is (Például: „Milyen gondot okozna, ha egy ember igazából nem hinné el, hogy a bűnei miatt megérdemelné Isten ítéletét?” vagy „Mi van akkor, ha egy ember azt gondolja, hogy a jó cselekedeteivel hozzájárulhat Isten kegyelméhez, ami megmenti őt?”) Az ezekből a téves dolgokból származó károkat a fenti szöveg tartalmazza.

Ez a lecke segítséget nyújt azoknak, akik rossz alapokra helyezték a megtérésüket, valamint azoknak az igazán megtérteknek is segítség, hogy világosabb megértésük legyen az evangéliumot illetően, akiket már Isten elfogadott.

⁵⁴Róma 8:15-16

Mennyei Atyám!

Köszönöm az ígéretedet, miszerint megbocsátasz annak a bűnösnek, aki megtér és hisz. Megtértem a bűneimből, és hiszek az ígéretedben.

Tudom, hogy Jézus kereszt áldozata elegendő a bűnbocsánathoz.

Tudom, hogy nem kell félnem az ítélettől, mert a bűneim megbocsáttattak.

Köszönöm a Szentlélek bizonyosságát, hogy a gyermeked vagyok.

Ámen.

Feladat a tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok a Zsidó 10:11-25-öt. A személyes bizonyosság milyen alapját mutatja be ez a fejezet? Milyen utasításokat kapunk, mivel rendelkezünk ezzel a bizonyossággal? Soroljátok fel a parancsolatokat és gondolkodjatok el azon, hogy miként fogjátok ezeket személyesen megcselekedni?

(3)

Az Istennel történő kommunikáció

„Jobban meg fogom ismerni Istent, mivel imádságban beszélgetek Vele.”

Lecke célja: Annak megértése, hogy az Istennel való kapcsolatunk a Vele történő kommunikációban fejeződik ki.

Az imádság gyakorlata a hívő ember egyik „ismérve”. Azonban lehetséges az is, hogy egy ember szokott imádkozni, de mégsem „igazi” keresztény imádságot mond. Olykor helytelen okból kifolyólag is lehet imádkozni.

Milyen helyzet kapcsán imádkozhat egy olyan ember, aki azelőtt soha sem imádkozott?

Lehet, hogy valaki először krízis helyzetben imádkozik (még nem vallásos katonák is imádkoznak, amikor tüzelnek rájuk), vagy ha úgy gondolja, akkor majd megkapja, amit szeretne. Az a tény, hogy egy embert foglalkoztatja az imádság, nem jelenti azt, hogy megtért vagy ismeri Istent. Lehet, hogy csupán az érdeklő, hogy imádságon keresztül Istentől kicsikarjon valamit.

Sok ember érdeklődik a szellemek, angyalok, és pszichikai erők iránt annak érdekében, hogy az üzleti világban vagy az egészsége terén szert tegyen valamire. Az emberek nincsenek arról meggyőződve, hogy a tudomány mindenre tudja a választ, és ezért a természetfelettinél keresik a segítséget. Olykor, amikor a természetfelettit az „előnyei” miatt keresik, akkor ez pogány bálványimádássá vagy okkulttá is fajulhat.

Némelyek úgy gondolják, hogy az imádságnak mágikus ereje van. Az imádság értékét csak annyiban látják, amennyiben Istent manipulálhatják vele, hogy megadja nekik, amit szeretnének.

Más vallásokban is imádkoznak az emberek. Miben különbözik a keresztény ima a pogányok imájától?

Egy keresztény Isten akaratát keresi imádságban

Egy keresztény ima fontos megkülönböztető jele, hogy Isten akaratának rendeljük alá magunkat ahelyett, hogy megpróbálnánk Istent rávenni, tegye azt, amit mi szeretnénk.

Egy hitetlen ember hajlamos úgy gondolkodni, hogy az imádság csupán arra való, hogy természetfeletti erőt nyerjen ahhoz, hogy megtegye, amit szeretne. Sok ember ilyen pogány személettel közelít az imához, és csak akkor imádkozik, amikor szüksége van valamire, vagy krízis helyzetben van. Megpróbálják rávenni Istent, hogy a saját akaratukat tegye meg ahelyett, hogy megpróbálnák megtudni, mi Isten akarata.

Keresztényekként bízunk abban, hogy Isten akarata jobb, mint a mi saját vágyaink. Mivel tudjuk, hogy Isten tökéletes bölcsességgel és szeretettel rendelkezik, ezért az életünkben a legjobb, ami csak történhet, ha Isten akarata valósul meg. Így tehát az imádságban azt kérjük, amiről úgy gondoljuk, hogy szükségünk van rá, de a döntést Istenre bízuk – nem csupán azért, mert ezt kell tennünk, hanem azért, mert bízunk Benne.

Kifejezetten azért imádkozunk, hogy választ kapjunk az imádságokra. Ha mindig bizonytalanul imádkozunk, akkor gyakran nem kapunk konkrét válaszokat Istentől az imádságainkra. Beszélgetünk Istennel a szükségleteinkről, megengedve neki, hogy megmutassa, Ő hogyan látja ezeket. Ahogyan a megoldásért imádkozunk, segít abban, hogy megtudjuk, miért is imádkozunk.

Az imádság nem csupán a kívánság listánk benyújtása Istennek, hanem Istennel történő interakció is. Ahogyan elbeszéljük neki a szükségleteinket, bízunk Benne, hogy be is tölti azokat a saját elgondolása szerint. Olykor pedig be is avat bennünket abba, hogy mit kíván tenni.

Egy keresztény többre értékeli az Istennel való kapcsolatát annál, mintsem mit kap Tőle

Az imádságban leginkább Istent magát keressük.

Tudtátok, hogy egykor élt egy hatalmas szent, akire úgy emlékeznek, mint Szent Bernárd?

Bernárd és Clairvaux azt mondták: „Az Istennel töltött idő, és az ennek tulajdonított *fontosság* azok, amelyek az Isten iránti szeretetünk igazi fokmérői.” A szeretet kapcsolatban él, a kapcsolat pedig a kommunikációban fejeződik ki. Egy kapcsolat nem nőhet kommunikáció nélkül, és hanyatlani fog, ha a kommunikációt elhanyagolják.

Hogyan éreznénk magunkat, ha egy barátunk, csak akkor beszélgetne velünk, ha szeretne tőlünk valamit? Mi lenne akkor, ha nem érdekelné az, hogy minket jobban megismerjen, vagy meghallgassa, mi érdekel bennünket, vagy épp mi aggaszt? Nem neveznénk ezt jó kapcsolatnak, mégis sok embernek ilyen kapcsolata van Istennel.

Az Isten iránti szeretetünk fokmérője nem az, hogy mennyi dolgot teszünk meg érte (bár az iránta érzett szeretetünknek kellene motiválnia bennünket), vagy az életvitelünk szigorúsága (habár az Isten iránti szeretetünknek kellene bennünket védenie a bűnnel szemben). Az a munkaerő, aki csupán a munkájára összpontosít, de nem szeretné látni a munkaadóját vagy beszélni vele, valószínűleg rossz kapcsolatban van vele. Az Istennel való kapcsolatunknak ennél jobbnak kellene lennie.

A kommunikáció több szinten zajlódhat. Egy felszínes kapcsolatban mindössze klisék és olyan frázisok hangzanak el, amelyeket megszokásból

mondogatunk. Egy mélyebb kapcsolatban már a véleményünket és érzéseinket is kommunikáljuk. A legjobb kapcsolatban teljes *őszinteség* van.

Úgy tűnik tehát, hogy Bernárdnak igaza volt. Az imaéletünk az Isten iránti szeretetünk fokmérője épp úgy, mint bármilyen kapcsolat fokmérője a benne lévő kommunikáció.

Az imádság a szellemi-leki élet jele

A szellemi életünk az Istennel való kapcsolatban létezik, az imádság pedig a szellemi élet jele.

Az egyik ilyen jel, amit Saul, a keresztények üldözője, megváltoztatott, az volt, hogy neki látott az imádságnak (Apcsel. 9:11).⁵⁵

Amikor egy rohammentős valakinek a megmentésére siet, aki komolyan megsérült, mit tesz először?

Először az életjeleket (hogyan él-e az illető) ellenőrzi, a szívverést és a légzést. A fizikai élet jeleit keresi. Ugyanígy léteznek szellemi életjelek is: az imádság egy ilyen.

Az imádság a szellem lélegzetvétele – szellemi életjel. szellemi életet lélegzünk be, ami Istentől jön, és dicsőítést juttatunk vissza, ami imádságban fejeződik ki. Mennyi ideig élhet egy ember lélegzetvétel nélkül? Mennyi ideig élhet szellemileg egy ember imádság nélkül?

Mikor imádkozunk? Imádkozunk a nap elején.

Imádkozunk minden nap egy konkrét időben.

Imádkozunk, amikor kifejezetten próbákban vagyunk.

Imádkozunk, amikor kudarcot vallunk.

Imádkozunk, amikor meg szeretnénk köszönni valamit Istennek.

Összefoglalva...

A keresztény imádság különbözik a pogány imádságtól, mivel Isten akaratát szeretnénk megtudni, és Istent többre tartjuk annál, mint azt, amit meg szeretnénk Tőle kapni.

Az imádság az Isten iránti szeretetünk fokmérője.

Az imádság szellemi „életjel”, ami azt mutatja, hogy szellemileg-lelkileg élünk.

⁵⁵ Lásd ugyancsak az 1 Korintus 1:2. Az imádság olyan valami, ami minden keresztényben közös.

Csoportos beszélgetéshez

Beszélgessünk arról az igazságról, hogy imádságban Istent magát kell keresnünk, nem pedig azokat a dolgokat, amelyeket kapunk Tőle. „Tényleg ezzel a tudattal imádkozunk? Miben nyilvánul ez meg?”

Kezdeményezzünk beszélgetést azzal a gondolattal kapcsolatban, hogy az imaéletünk az Isten iránti szeretetünket jelképezi. Ilyen kérdéseket tegyünk fel azzal kapcsolatban, hogy ez okoz-e bármilyen kellemetlenséget a magunk megítélését illetően: „Úgy érezzük, hogy az Isten iránti szeretetünket tényleg az imaéletünkkel lehet mérni?” Úgy érezzük, hogy az Isten iránti szeretetünk hatalmasabb, mint amit az imaéletünk mutat?”

„Fogadjunk meg” néhány dolgot: „Az imaéletem jobbá tételéhez és az Isten iránti szeretetem növekedéséhez, meg kellene ...”

Mennyei Atyám!

Köszönöm a hatalmas kiváltságot, hogy beszélgethetek veled. Örülök, hogy beszélgethetek Veled a szükségleteimről. De leginkább azt a kiváltságot köszönöm, hogy ismerhetlek Téged.

Segíts, hogy kimutassam a szeretetemet irántad azzal, hogy gyakran beszélgetek Veled. Növelj az irántad való szeretetemet, mivel egyre jobban ismerlek.

Segíts, hogy a Veled töltött idő a legfontosabb legyen az életemben.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek meg azokat a kijelentéseket, amelyeket Jézus a Máté 6:5-18-ban tett. Készítsetek listát a személyes szükségletekre történő, valamint az Istennel kapcsolatos hivatkozásokról.

(4)

Az engedelmességem kiterjesztése

„Jobban meglátom Isten akaratát és követem,
ahogyan az iránta való szeretetem növekszik.”

Lecke célja: Annak megtanulása, hogy miként követhetem Isten akaratát tíz területen a mindennapi életben.

Mi lenne annak az eredménye, ha egy ember jobban szeretné Istent?

Egyik ilyen eredmény leírása, ha jobban szeretjük Istent, a Filippi 1:9-11-ben található.

„... és imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel, hogy megítélhessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára, és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcsét Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.”

Ezek a versek a hívő ember életében folyamatosan zajló folyamatról szólnak. Isten szeretetének folyamatosan növekednie kell. Ahogyan ez zajlik, a megítélő képességének is növekednie kell. Ahogyan a megítélő képessége növekszik, az életét úgy igazítja, hogy arra összpontosítson, ami a legjobb. Azért kell ennek megtörténnie, hogy őszinte és bűn nélkül való legyen.

Nem értünk minden egyes igazságot, amelyek szerint élnünk kellene, amikor megtérünk. Azok az emberek, akiknek Pál írt a fenti versekben, már egy ideje hívők voltak. Mégis Pál azért imádkozik, hogy Istent jobban szeressék, és ezáltal a szeretet által jobban megértsék Isten akaratát.

Várhatjuk, hogy folyamatosan fejlődni fog az életünk, ahogyan Isten megítélő képességet ad. Isten teljes engedelmességet akar életünk minden területén, nem csupán vallásos rítust.

Ne gondoljuk, hogy már mindent tudunk, amit tudnunk kell ahhoz, hogy hogyan éljük az életünket. Ne feltételezzük, hogy mindenben idomultunk az életünkben, amiben csak kell.

Néhány olyan terület, ahol a hívőnek fejlődni kell

- o Óvatosság a befolyásban
Vannak olyan dolgok, amelyeket mi megteszünk, de amelyeket nem szeretnénk, hogy mások megtegyenek?

- o Önfegyelem
Eléggé uraljuk az érzéseinket és vágyainkat ahhoz, hogy azt tegyük, amit tennünk kell, vagy olykor úgy viselkedünk, ahogyan a nem hívő szokott?
- o Vigyázzunk az egészségünkre
Vigyázzunk úgy a testünkre, mint ami pótolhatatlan szerszámos készlet Isten munkájának elvégzésében? Mivel a testünk Istené, ezért nem tehetünk benne kárt. Ne gondozzuk csapodár módon!
- o Szórakozásunk megválasztása
A szórakozásunk megválasztása után küzdünk a kísértésekkel, mert rossz gondolatokat és magatartást szültek bennünk? Óvakodjunk mindentől, ami a bűnt vonzóvá vagy viccessé teszi.
- o Magatartás/illem
Másokhoz tisztelettel viszonyuljunk, mint olyan emberekhez, akik Isten képére teremtettek, örökkévaló küldetéssel. Azoknak az embereknek, akik között mozgunk, megvannak a szokásaik azzal kapcsolatban, hogy kimutassák az udvariasságot. Tanuljunk meg illedelmesen viselkedni olyan módon, amit mások is felismernek. Még akkor is legyünk kedvesek, ha mások nem érdemlik meg.
- o Üzleti etika
Teljes mértékben őszinték vagyunk minden dolgunkban? Úgy beszélünk a dolgokról, ahogyan azok vannak, vagy másokat megvezetve olyan dolgokat állítunk, amelyek nem igazak?
- o Pontosság
Az idő olyan értékes forrás, melyet Istenre kell szánnunk. Értékeljük a saját és mások idejét azzal, hogy megtartjuk a napirendünket, amikor csak lehetséges?
- o Ruha
Az öltözködésünk bemutatja, hogy mennyire értékes számunkra az illem (elégséges módon takarja a testet), az alázatot (nem próbáljuk meg a ruházatunkkal odavonzani a figyelmet és csodálatot kelteni), és a takarékoságot (nem veszünk drágább ruhát, mint amire szükségünk van)?
- o Nyelvezet
A használt nyelvezetünk tiszta, Isten és mások iránti tisztelettel teljes? A világ által használt felcsattanások Istennel kapcsolatos trágárságokból és kifejezésekből származnak.
- o Megbízhatóság
Álljuk a szavunkat a vállalásaink terén? Az emberek várhatják, hogy megtesszük, amit mondtunk? Elfelejtjük az ígéreteinket, ha azok nem kényelmesek a számunkra?

Sokan nem veszik komolyan, hogy szükséges fejlődniük. A Szentírás nyilvánvaló parancsolatai terén érzik a felelősségüket, és nem értik, hogy ezeknek a parancsoknak számos alkalmazási területe van.

Rá kell ébrednünk, hogy a fejlődésünk az Isten iránti szeretetünk növekedésével van kapcsolatban. Komolyan el kell gondolkodnunk azokon az igéken, amelyekkel ezt a leckét indítottuk. Ha a szeretetünk növekszik, akkor majd a megítélő képességünk és a helyes viselkedéssel kapcsolatos döntéseink is fejlődnek.

A csoportos megbeszéléshez

Tegyük fel ezeket a kérdéseket, melyre egyénileg válaszoljanak:

Milyen példát tudnánk említeni az életünkben történt változásra akkor, amikor Isten rámutatott arra, hogy egy hozzáállás, szokás vagy tett nem a legmegfelelőbb?

Van olyasmi az életünkben, amiről tudjuk, hogy meg kellene változtatnunk? Meg is fogjuk tenni?

Van olyasmi az életünkben, ami felől kétségeink vannak?

Hajlandók vagyunk megengedni Istennek, hogy imádságban megmutassa, ha bármilyen változásra szükségünk van?

"Szánjuk oda magunkat imádságban ezen a héten, nyitott szívvel kérve, hogy Isten mutassa meg az Ő értékeit, és bármilyen változást, amit az életünkben meg akar tenni. Elkötelezzük magunkat ennek megtételére? Következő héten rákérdezek, hogy sikerült-e megtennünk."

Mennyei Atyám!

Azt szeretném, ha az irántad való szeretetem folyamatosan növekedne. Szeretném jobban megismerni az akaratodat az életemmel kapcsolatban.

Segíts, hogy megtanuljam megkülönböztetni, hogy számodra mi okozza a legnagyobb örömet, ilyen módon tiszta és bűn nélküli életet élve.

Segíts, hogy meglássam azokat a szokásokat és hozzáállást, amelyeket meg kell változtatnom, és olyanokra szert tennem, amelyek megdicsőítenek téged.

Szeretnék gyümölcsöket teremni Isten dicsőségére.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok az 1Korintus 13-at! Ez a fejezet leírja annak az embernek az életét, akinek az élete tele van a mások iránti szeretettel. Engedjétek meg Istennek, hogy megmutassa, miként szeretne megváltoztatni titeket annak érdekében, hogy az életetek kiegyensúlyozott legyen szeretettel. Készítsetek listát azokról a változásokról, amelyeket szeretnétek meglátni az életetekben.

(5)

Áhítatos bibliatanulmányozás

„Isten Igéje naponta befolyással van az életemre és hitemre.”

Lecke célja: Annak megtanulása, hogy a személyes bibliatanulmányozásnak melyek a megfelelő indokai, illetőleg mi a helyénvaló hozzáállás.

Miért olvassák a hívők a Bibliát mindennap?

Miért nehéz bizonyos embereknek rendszeres bibliatanulmányozást végezni?

A bibliatanulmányozás okai

(1) Az Istennel való kapcsolat miatt

A 119 Zsoltár, a Biblia leghosszabb fejezete, szinte minden versében említi Isten Szavát. Azt mondja, hogy az Isten Szava Isten természetének kiábrázolása, és ezért a Szentírás az Isten megismerésének eszköze.

A bibliatanulmányozás több okát mutatja be a 2 Timóteus 3:16:

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.”

Igy tehát a második ok, amiért Bibliát tanulmányozunk, hogy...

(2) Megismerjük az igazságot, és higgyünk benne

Lehet, hogy a legtöbb ember úgy gondolja, hogy ez a bibliatanulmányozás elsődleges oka; ami fontos is. A „doktrína” arra az igazságra utal, amit hiszünk és tanítunk. A Biblia a doktrínánk forrása. A Biblia feltárja Isten természetét, az ember állapotát és a megváltást.

(3) Iránymutatást kapjunk az életünkre

„... feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” - Isten Igéjének olyan rendelkezései, amelyek megmutatják, hogyan éljünk.

(4) A hatékony szolgálat miatt

„... feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” - nem csupán a személyes tanulmányozásban jelenik meg, hanem akkor is, amikor Isten Igéjét arra használjuk, hogy másoknak szolgáljunk vele.

„... hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” (2 Timóteus 3:17)

(5) Szellemi érettség miatt

„Mert mostanra már tanítóknak kellene lennetek, mégis arra van ismét szükségetek, hogy Isten beszédeinek alapelemeire tanítsanak titeket, és

olyanokká lettetek, mint akiknek tejen van szükségük, nem kemény eledelre. Aki ugyanis tejen él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú.” (Zsidók 5:12-13).

Ahogy egy ember gyakorolja magát abban, hogy felismerje az Isten Igéjének igazságát, úgy válik éretté és fejlődik az a képessége, hogy az Isten Igéjét másoknak átadja.

Az áhítatos bibliatanulmányozásnak a következők nem céljai:

(1) Új fordítások létrehozása

Némelyek olyan furcsa, új értelmezéseket keresnek, amelyeket kevésbé lehet az adott fejezetben megtalálni. Legyünk kreatívak az Igének az alkalmazásában és továbbadásában, de ne a magyarázatában. Bármilyen is a jelentése, az a jelentése, és nem szabad értelmezéseket gyártanunk.

„A Szentírás kifogyhatatlansága nem az értelmezések sokasága.” (Kálvin)

(2) Bizonyítékok gyűjtése vitákhoz

Olykor a Bibliát vitákban használjuk, és a bibliatanulmányozás emiatt a cél miatt is szükséges. Ugyanakkor ez nem célja az áhítatos bibliatanulmányozásnak. Ha egy ember a Bibliát a viták miatt olvassa csupán, akkor eltorzulhat az értelmezése, és csak azt látja, amit látni akar.

(3) Felbátorodni

Természetesen szükségünk van a Bibliára ahhoz, hogy folyamatosan bátorítson és örömet adjon, de nem minden fejezet íródott úgy, hogy örömteli érzéseket keltsen bennünk. A Szentírás célja a doktrínák tanítása, feddés, megjobbítás, igazságban való nevelés. Ha egy ember folyton azért futja át a fejezeteket, hogy olyan igeverseket keressen, amelyek segítenek neki az érzéseivel kapcsolatban, akkor a Biblia nem tudja a teljes üzenetét kibontani a számára.

Ha egy ember figyelmen kívül hagyja a bibliatanulmányozást, akkor ez azért lehetséges, mert nincs joga a tanulmányozásra, és talán úgy kezdi érezni, hogy a tanulmányozása nem volt sikeres vagy értékes.

Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát áhítatos módon

(1) Kezdjük imádsággal, hogy megértsük a fejezetet

Készítsük fel a szívünket arra, hogy a fejezet igazi üzenetét befogadhatjuk. Nem csupán azért tanulmányozzuk, hogy megtudjuk, mi Isten akarata, hanem azért is, hogy megtegyük. A kezdő ima nem csupán felkészít bennünket arra, hogy megértsük, hanem arra is, hogy engedelmeskedjünk.

(2) Magyarázzuk a fejezetet

Valójában mit is mond a fejezet? Fogalmazzuk meg saját szavainkkal, és készítsünk egy listát az állításokról. Győződjünk meg róla, hogy a magyarázatunk igazodik az előtte és utána lévő versekhez. Arról is győződjünk meg, hogy a következtetésünk nem mond ellent más helyen lévő, nyilvánvaló bibliai tanításnak. Azt is vegyük figyelembe, hogy az első, korabeli olvasók miként értették a fejezetet.

(3) Alkalmazzuk a fejezetet személyesen

Van olyan bűn, amit meg kell vallanunk vagy kerülnünk; ígéret, amit magunkénak vallunk; hozzáállás, amit megváltoztatnunk; parancsolat, aminek engedelmeskednünk; példa, amit követnünk; imádság, amit imádkoznunk; vétek, amit kerülnünk; kísértés, amit kerülnünk; vagy valami, amiért Istent dicsérenünk? Lehet, hogy még több is található ezekből a fejezetben.

(4) Imádkozzunk, hogy az igazság beteljesedjen bennünk

Imádkozzunk, hogy Isten a szükséges változást elhozza a szívünkbe és életünkbe.

(5) Imádkozó szívvel döntsük el, hogy mit fogunk megváltoztatni, emiatt a leírás miatt

A konkrét változás legyen:

- Személyes – amit nekünk személyesen kell megtennünk.
- Gyakorlati – nem csupán elméleti, hanem olyan, aminek eredményeképpen valamit meg is teszünk.
- Elszámoltatható – amit egy bizonyos időn belül megteszünk.

Példák: Nem „Többet kell imádkoznom”, hanem „Minden reggel 8 órákor időt különíték el az imádkozásra. Nem „Bátorítanom kell az embereket”, hanem „Ma bátorítani fogom az unokatestvéreimet, aki nehéz helyzetben van.”

Olykor nem tudunk majd konkrét alkalmazandó dolgokat megnevezni, de mindig keresnünk kell annak a módját, hogy Isten igazságait a tetteinkben és magatartásunkban megjelenítsük.

Csoportos beszélgetéshez

Mondjuk azt: „Beszéltünk az áhítatos bibliatanulmányozás néhány előnyéről. Néhányuk olyan, amelyet nem is igazán gondoltunk a bibliatanulmányozás okának?”

Kérdezzük meg: „A bibliatanulmányozás mely oka különösen fontos számunkra?”

Ha egy hívő ember olyan alkalmazási módokat keres, mint amelyeket a 3. lépésben felsoroltunk, és elkötelezi magát arra, hogy konkrét változásokat tesz, mint amelyeket az 5. lépésben leírtunk, akkor az életében hatalmas előrelépések kezdenek mutatkozni majd. Kérdezzük meg: „Ha ilyen módon kezdenénk a Bibliát alkalmazni az életünk mindennapján, akkor véleményünk szerint milyen fejlődés állna be?”

Kérjük meg a tagokat, hogy szánják oda magukat, és kövessék a bibliatanulmányozás lépéseit naponta, legalább egy héten át, majd mondják el a tapasztalataikat. Készítsünk feljegyzést, hogy ne feledjük megkérdezni őket az eredményekről.

Mennyei Atyám!

Köszönöm azt a kincset, amit a Szentírásban adtál nekem.

Köszönöm, hogy feltáratad nekem az igazságot azzal kapcsolatban, hogy miként ismerhetlek meg Téged, hogyan éljek, és miként segítsék másoknak.

Segíts nekem, hogy szorgalmasan tanulmányozzam az Igédet. Adj nekem megértést az igazsággal kapcsolatban, amelyet kinyilvánítottál. Segíts, hogy ez által hűséges módon éljek.

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzatok az 1 Tesszalonikat 5-öt, az ebben a leckében felsorolt, áhítatos bibliatanulmányozás lépéseit követve. Beszéljétek néhány személyes alkalmazási módról, amelyet felfedeztetek.

(6)

Úgy imádkozni, mint Dávid

„Az Istennel történő beszélgetés megadja az életem minden területének a helyes értelmezését.”

Lecke célja: Annak megtanulása, hogy az imádságban minden dolgunkat és érzésünket osszuk meg Istennel, és fogadjuk el az Ő látásmódját.

A Zsoltárok túlnyomó része *imádság*, melyek közül sokat Dávid írt.

Tudtátok, hogy az egyik Zsoltárban az író azért imádkozott, hogy Isten törje ki valakinek a fogát? Találatok olyan dolgokat a Zsoltárokból, amelyeket nehéz megérteni?

A Zsoltárok valami fontosat árulnak el nekünk az imádsággal kapcsolatban.

Az imádság Istennel történő beszélgetés, melynek jelentősége van. Maga az a tény, hogy a beszélgetés folytonos, jelentőséggel bír. Az a tény, hogy bizonyos emberek nem beszélgetnek egymással, azt mutatja, hogy a beszélgetésnek önmagában jelentősége van.

Egy háború megelőzésére összehívott vezetők közül álló csapatból az egyik vezető azt mondta: „Amikor az emberek kifogynak a szavakból, akkor a fegyvereikért nyúlnak; imádkozzunk, hogy tovább beszélgessenek.” Tudta ugyanis, ha a tárgyalófelek nem beszélgetnek tovább, ez azt jelenti, hogy feladták a megállapodás esélyét.

Ha már nem beszélgetünk Istennel, vagy bizonyos dolgokról nem akarunk beszélgetni, akkor ez azért lehetséges, mert úgy gondoljuk, hogy nem tudunk vele egyetérteni ezekben a dolgokban.

A Zsoltárokat mindig is előszeretettel használtuk a személyes áhítataink során, viszont vannak benne olyan dolgok, amelyeket nehéz megértenünk. Mit gondoljunk arról a versről, amiben azért imádkoznak, hogy Isten törje ki valakinek a karját,⁵⁶ vagy arról a versről, amiben azért imádkozik, hogy Isten üsse ki a fogukat.⁵⁷

A Zsoltárok azt mutatják be, hogy Istennel mindenről beszélhetünk az életünkben, mindenről, amiről úgy érezzük, hogy beszélünk kell. Találhatunk olyan dolgokat a Zsoltárokból, amelyek sokkolónak tűnhetnek, ha úgy tekintünk rájuk, mint vallásos témájú szokványos imádságokra. De ha nem feledkezünk meg arról, hogy Istennel mindenről beszélgethetünk, akkor várhatjuk, hogy ezek a dolgok is ott szerepelnek.

⁵⁶ Zsoltár 10:15 (A magyar fordításban másként szerepel: „Törd össze a bűnös hatalmát...” – ford. megj.)

⁵⁷ Zsoltár 58:7

Miért beszélünk mindenről Istennel? Azért, mert azok a dolgok, amelyekről beszélgetünk, mutatják meg a kapcsolatot milyenségét.

Egy kapcsolat az élet megosztása. Mindannyiunknak vannak némiképp korlátozott emberi kapcsolataink. Vannak, akikkel együtt dolgozunk, és velük lehet, hogy az életünknek csupán egyetlen oldalát osztjuk meg. Ennél fogva pedig számos dologról nem beszélgetünk velük.

Járt valamelyikünk mostanában orvosnál vagy fogorvosnál?

Elbeszéltük neki az anyagi gondjainkat, vagy családi bajainkat?
És ő beszélt nekünk az anyagi gondjairól vagy a családi bajairól?

Az orvosunkkal az életünk egyetlen oldalát osztjuk meg, és arról beszélünk. Szokatlan dolog nagyon személyes dolgokat megosztani az orvosunkkal, olyan dolgokat, amelyek nincsenek összefüggésben a fizikális állapotunkkal. Ez pedig azért van így, mert az orvosunkkal korlátozott a kapcsolatunk; az életünk csupán egyetlen aspektusára szorítkozik.

Miről beszélgetünk Istennel? Csupán néhány dologról? Istenre úgy tekintünk, mint egy szakemberre (mint egy orvosra, autószerelőre vagy vízvezeték-szerelőre), akivel csupán bizonyos típusú problémákról beszélünk? Az Istennel való kapcsolatunkat egy kis területre korlátozzuk, melyet „vallásos zónának” nevezünk? Miért nem osztjuk meg az életünk többi részét is Istennel?

Ha nincs túl sok dolog, amiről Istennel beszélgethetünk, akkor a kapcsolatunk beszűkült és felszínes. Bizonyos emberek nem beszélgetnek Istennel, csak ha „Istennek-szóló” problémáik vannak, és azt hozzák elé.

Azok a fiatalok, akik úgy gondolják, szerelmesek egymásba, azt is gondolják, hogy egymással sok időt kell eltölteniük. Miközben bármilyen témáról beszélgetnek, valamit magunkról is elmagyaráznak, így mindketten tanulnak valamit a másiktól.

Olykor olyan dolgok történnek egy kapcsolatban, amelyek korlátozók. Néha egy házasságban a férj és a feleség nem beszélget túl sokat. Szánt szándékkal nem beszélgetnek bizonyos dolgokról. A kapcsolatuk ugyanis elért egy bizonyos korlátot.

Milyen a mi Istennel való kapcsolatunk? Felszínes, ha nincs túl sok dolog, amiről beszélgethetnénk. Ezt azt jelentheti, hogy úgy tekintünk az életünk legtöbb aspektusára, mint olyanra, ami nincs kapcsolatban az „Isten-területtel” az életünkben.

Az emberek közötti kapcsolatban olykor bizonyos témák zárolás alá kerülnek. Lehet, hogy szeretnénk, ha az illető tenne valamit, vagy épp abba hagyná, azonban ő erre nem hajlandó. Miután többször megvitatták, a

téma érzékenyvé válik, és egyik személy sem akarja felhozni, kivéve, ha vitát szeretnének bonyolítani.

Olykor egy ember azért nem akar Istennel beszélgetni egy bizonyos dologról, mert már tudja, hogy mi Isten akarata, de azt nem fogadja el. Mi történik az Istennel való kapcsolatunkban, ha folyton elutasítunk valamit, amit Isten szeretne, ha megtennénk?

Mitől növekszik egy kapcsolat?

Egy kapcsolat úgy növekszik, ha egymásról egyre többet megtudunk, és mindenkét fél alkalmazkodik a másikhoz. Egy kapcsolat nem növekszik tovább, ha úgy tűnik, már semmi érdemleges nincs a másiktól, amit megtudhatnánk, vagy ha az emberek már nem alkalmazkodnak egymáshoz. Istent egyre jobban megismerjük, de neki nem kell változnia. Nekünk azonban hajlandónak kell lennünk arra, hogy változzunk a Vele való kapcsolat által.

A Zsoltárok bemutatják, hogy az életünk minden egyes részét be kell vonnunk az Istennel való kapcsolatba, mivel a zsoltárosok imádságban kifejezésre juttatták az érzéseiket mindennel kapcsolatban, ami körülöttük zajlott.

Azok mellett az aggodalmak mellett, amelyekért az emberek általában imádkoznak, a Zsoltárokból található néhány olyan is, amelyekért úgy tűnik, nem helyes imádkozni.

Mi van az emberek elleni haraggal, illetve a bosszúvággal? Ezek az imádságok Istent arra hívják, hogy mutassa be, Ő az igazság Istene. Helyénvaló egy ember számára, ha minden olyan érzéssel bír, amit a Zsoltárokból találunk? Lehet, hogy nem, de mi van akkor, ha egy ember mégis így érez? Akkor mit tegyünk? Ha nem imádkozunk ezekkel kapcsolatban Istenhez, akkor a legjobbat tesszük? Esélyt kellene adnunk Istennel arra, hogy reagáljon az érzéseinkre. Jobban tesszük, ha így cselekszünk, semmit meggondolatlanul.

Mi történik akkor, ha úgy tűnik, Isten nem úgy segít, mint ahogyan azt tennie kéne? Néhány Zsoltárban azt kérdezik Istentől: „Miért maradsz oly távol tőlem; miért rejtőzködsz el, amikor szükségem van rád?”⁵⁸ Isten tényleg ezt teszi? Tudjuk, hogy Isten hűséges, azonban olykor mégsem értjük, hogy miért nem tesz meg valamit, amiről úgy gondoljuk, hogy meg kellene tennie. Tévedés azt gondolni, hogy Isten nem hűséges, de ha így érzünk, akkor mi a legjobb dolog, amit megtehetünk? Beszéljünk neki erről, esélyt adva arra, hogy elmagyarázza ezt nekünk. Isten pedig segíteni fog

⁵⁸ A Zsoltár 13:1 parafrázisa.

nekünk abban, hogy úgy lássuk a dolgokat, ahogy vannak. Ez pedig sokkal jobb dolog, mint megkeseredni.

Helyes dolog igazságért imádkozni, amikor mások rosszat tesznek velünk? Helyes dolog jutalomért imádkozni, amikor hűségesek voltunk, és úgy gondoljuk, hogy jobbat érdemlünk ennél? Helyes segítségért imádkozni még akkor is, ha megérdemeljük azt, amibe belekeveredtünk? Mindezek az imádságok a Zsoltárokból találhatók. A Zsoltárok azt mutatják be, hogy mindennel Istenhez kell fordulnunk.

Ha kapcsolatban vagyunk Istennel, akinek nincsenek korlátai, mi pedig az életünk minden egyes területét megosztjuk vele, akkor mindent odaszántunk neki. Ez pedig azt jelenti, hogy az életünkben mindennek az igazi jelentését Isten szabja meg. A dolgainknak csak úgy van jelentőségük, ahogyan Isten látja azokat. A velünk történő dolgokat ennek a kapcsolatnak a fényében kell megértenünk.

Minden úgy kerül a helyére és kap megfelelő értéket, ha Istenhez hozzuk, hogy „igazítást” végezzen rajta. Ha nem imádkozunk mindenért, akkor hamarosan a dolgoknak nem lesz értelme. Az érzések messze túlzott mértékben lesznek jelen, a döntések kisiklanak, a viselkedés pedig következetlen lesz. Kezdjük majd átadni magunkat a csüggedésnek és a keserűségnek.

Egy olyan ember, aki depressziós, aggódik, frusztrált, keserű másokkal szemben, vagy épp gazdag, és ezért a figyelmét nem jó dolgok kötik le, nem beszél mindenről Istennel úgy, ahogyan kellene. Az az ember, aki sokat aggódik, nem sokat imádkozik; az az ember pedig, aki sokat imádkozik, nem aggódik sokat.

Egy gitárt alkalmanként be kell hangolni, különösen, ha hozzák-viszik, megütik, elejtik, rálépnek vagy megrúgják. Mi is olyanok vagyunk, mint a gitárok. Folyton szükségünk van a hangolásra, amit Isten akkor végez, amikor odaadjuk magunkat neki.

Isten közel van a megtört szívűekhez (Zsolt. 34:18). Alázatosaknak kell lennünk, és alárendelnünk magunkat neki, mindent átadva, és megengedni Istennek, hogy úgy válaszoljon, ahogyan akar. Akkor magyarázhatjuk megfelelően a dolgokat, ha átadtuk azokat Istennek, hogy Ő válaszoljon.

Miről beszélgetünk mi Istennel?

Melyek azok a dolgok, amelyekről beszélgetnünk kellene Vele?

Csoportos megbeszéléshez

Használjuk a következő kérdéseket arra, hogy bátorítsuk az embereket a személyes megnyilatkozásra:

Valaha is megkísértett bennünket az, hogy Istenre haragudjunk?

Valaha is éreztük úgy, hogy Istennek valamit másként kellene tennie?

Valaha is változott meg valamiben a hozzáállásunk, amíg imádkoztunk azért a dologért?

Vannak olyan területi az életünknek, amelyeket kerülünk, hogy beszéljünk ezekről Istennek? Miért?

Vannak olyan területei az életünknek, amelyekre nem igazán gondoltunk úgy, hogy imádkoznunk kellene értük?

Mennyei Atyám!

Szeretném, ha mindennek, amivel rendelkezem, Te adnád meg a megfelelő értékét és a jelentését mindazoknak, amik velem történik. Eléd akarom hozni az érzéseimet mindennel kapcsolatban, hogy Te formáld ezeket.

Segíts, hogy nyitott tudjak lenni Veled szemben az életem minden területén.

Szeretnék teljesen átadott életet élni. Szeretném, ha a Veled való kapcsolatomban mindenem benne lenne, amim csak van.

Segíts, hogy folyamatosan változzak azáltal, hogy jobban megismerlek.

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladatok tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok a Zsoltár 34-t! Írjatok egy bekezdést arról, hogy Dávid magabiztosan mindent az Úr elé tudott vinni. Kifejezetten figyeljünk a 15. és 18. versekre.

(7)

A megtisztító hit

„Szellemileg-lelkileg növekszem, ahogyan a hitem kiállja a próbákat”

Lecke célja: Annak meglátása, hogy hét különböző fajta próba miként próbálja meg és növeli a hitünket.

Bárki is ment át nehéz időszakon mostanában?

Valaha is elgondolkodtunk azon, hogy a nehéz idők miért jönnek?

Mindannyian átmegyünk nehéz időszakokon, és van néhány olyan időszak is az életünkben, amikor pedig elképesztően nehéz körülmények adatnak.

Az 1Péter 1:6-7-ben találhatjuk annak a magyarázatát, hogy a nehéz időszakok miért olyan értékesek:

„Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszorodtatok különféle kísértések között, hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicsőre, a dicsőségre és a tisztességre.”

Az aranyat nagyfokú tisztító folyamatnak teszik ki, az értéke miatt. A szenet tonnában mérik; az aranyat pedig unciában vagy grammal.

A hit még ennél is értékesebb, éppen ezért érdemes megtisztítani.

Mi a hit?

Olykor az emberek a Zsidó 11:1-et idézik a hit definíciójaként: „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”

Többféle hit létezhet. Azonban egy fajta mindhez lényeges, és szükséges az Istennel való kapcsolatunkhoz.

A Zsidó 11 egy későbbi verse egy másik meghatározását adja a hitnek:

„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsidó 11:6).

A legalapvetőbb hit azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy Isten válaszolni fog azoknak, akik keresik Őt. Elhisszük, hogy Isten jutalmát megkaphatjuk, ami többet ér minden másnál.

Ezt a hitet próbákon keresztül edzik. A próbák idején az a kétség kísért bennünket, hogy vajon Isten tényleg azt fogja nekünk adni, ami a legjobb. Megkísért bennünket az a gondolat, hogy Isten akaratán kívüli dolgokat kell majd tennünk.

Az engedetlenség az ellentéte annak, hogy szorgalmasan Isten áldásait keressük a hit miatt. Egy ember azért dönthet az engedetlenség mellett, mert nincs hite. Amikor egy ember rosszul áll Istenhez, ez ugyancsak a hit hiányát mutatja, mert nem bízunk Istenben.

Minden egyes próba a hit próbája. Megkísértetünk, hogy feladjuk a hitünket, és valami helytelen cselekedetre adjuk a fejünket, vagy rossz hozzáállást tegyünk magunkévá ahelyett, hogy Istenben bízánk. A hit győzelem minden egyes próba felett, mivel hit által bízunk Istenben és folyamatosan keressük az akaratát imádság és engedelmesség által.

„Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1 János 5:4).

A világ irányultsága ellentétes Istennel. A világ megpróbálja a dolgokat a valóságtól eltérően bemutatni: a rossz dolgokat normálisnak feltüntetni. Ne feledjük, hogy Isten hit által megjutalmazza azokat, akik szorgalmasan keresik Őt. Tehát, minden egyes próba a hit próbája; a hit pedig győzelem minden egyes próba felett.

A hit próbái tönkretesznek bennünket, ha feladjuk a hitet, de a hasznunkra lesznek, ha kitartunk hitben. A hitünk növekszik, és még erőteljesebbé válik azáltal, hogy kiálltuk a próbát. Ez az egyik oka annak, hogy Isten megengedi a próbákat, melyek olyan folyamatot váltanak ki, amire szükségünk van.

„Teljes örömmel tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudva, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.” (Jakab 1:2-4).

A hit próbái türelmet szülnek, ami nem csupán azt jelenti, hogy hajlandók vagyunk várni. A türelem azt jelenti, hogy hit által kitartunk. Jakab később azt mondja: „Jób állhatatosságáról hallottatok...” (Jakab 5:11). Jób néhány dologgal kapcsolatban nem látott világosan, de ragaszkodott az Istenbe vetett hitéhez a szörnyű tragédiák és körülmények ellenére is (Jób 2:9-10, 42:7).

A türelem mindenféle más keresztény tulajdonságot is terem. A hit által történő kitartás hibátlanná tesz bennünket és lelkileg felkészít. Ha egy ember újra és újra beadja a derekát a hitetlenségnek, akkor nem fog növekedni hitben. Nem csupán türelemben nem fog növekedni, de a

szeretetben, az őszinteségben, az önuralomban és más keresztény tulajdonságokban sem. A türelem munkája által, ha kitartunk a hitben, válunk mi hívők „hibátlanok és minden fogyatkozás nélkül” valókká.

A próbák legalább hét különböző kategóriába sorolhatók.

Különféle próbák

(1) Nehéz körülmények

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Engedjünk a frusztrációnak és a haragnak; helytelen hozzáállást tegyünk magunkévá;
- Meggondolatlanul cselekedjünk amiatt, hogy megváltoztassuk a körülményeket;
- Engedetlenség legyünk Istennel szemben, hogy a problémát a saját magunk módján orvosoljuk.

(2) Igazságtalanság és rossz bánásmód

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Másokkal rosszul bánjunk, mivel ők is rossz dolgot tettek;
- Nem vagyunk hajlandók Istenre várni, hogy Ő szolgáltasson igazságot;
- Elutasítjuk a megbocsátást és a szeretetet, ahogyan Krisztus élt ezekkel.

(3) Fizikai sz szenvedés

A hit lehet, hogy élettelennek tűnik; a buzgalom pislákol.

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Engedjünk a depressziónak;
- a boldogságot és a szórakozást Isten akaratán kívül keressük.

(4) Tragédia

A tragédiák azok a szörnyű események, amelyek úgy tűnnek, hogy tönkretesznek bennünket.

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Kétkedjünk Isten szeretetében és jóságában; vagy abban,
- hogy Isten kezében tartja az eseményeket.

(5) Összezavarodottság

A hit próbája az a kísértés, hogy átadjuk magunkat a saját értelmünknek, azzal szemben, amiről tudjuk, hogy az Isten akarat.

(6) Üldözés

Az üldözés annak az ideje, amikor úgy tűnik, hogy a földi, gonosz hatalmak irányítanak. A hit próbája az a kísértés, hogy átadjuk magunkat annak, hogy kibújunk a szenvedés alól.

(7) Kísértés azzal kapcsolatban, hogy bűnt kövessünk el

A bűnnel való kísértés annak az ideje, amikor valami, amit a világ kínál, jobbnak tűnik, mint a szellemi öröm és az örökkévaló jutalom. A hit próbája az a kísértés, hogy engedjünk a bűn csábításának.

Ezek mindegyike azzal a kísértéssel jár, hogy kételkedjünk abban, hogy Isten akaratának a követése, valamint a Tőle jövő jutalom keresése a legjobb dolog. Éppen ezért a hit próbája. Ha egy hívő ember engedelmes hitben jár Istennel kapcsolatban, akkor bármi is történik, a hite erősebb lesz, és valódinak bizonyul.

Isten ismeri a korlátainkat. Ha egy ember feladja, akkor ez nem azért van, mert amin keresztül megy, az elviselhetetlen lenne, hanem mert úgy gondolja, hogy nem tudja elviselni azt, ami rá vár. Ezért mondja egy ember: „Nem bírok többet!”, vagy „Nem bírom tovább!”. Feladja, annak érdekében, hogy megmeneküljön valami elől, amiről úgy gondolja, hogy be fog következni. Ha bízunk abban, hogy Isten ismeri a teljesítő képességünket, és bízunk a kegyelmében is, ami képessé tesz bennünket bármire, akkor bármivel szembe tudunk nézni, ami ránk vár, abban a tudatban, hogy Isten győzelemre fog bennünket vezetni.

„Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtkön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni (1 Korintus 10:13).

Lehetséges, hogy ugyanaz a próba történik sokszor az életünkben. Éppen ezért, ha átmenetileg adjuk csak át magunkat Istennek, ettől még nem jutunk túl rajta. Bizonyos próbákról úgy gondoljuk, hogy egyediek, és soha sem történnek meg újra. Igazából egyetlen próba sem egyedi, és újra előáll majd, csak más formában. A hitbeli bukásunk gyengít bennünket, és feltehetően máskor is elesünk majd, a próbákban aratott győzelem pedig megerősít majd a következő próbára.

Csoportos beszélgetéshez

Kérjünk meg néhányakat, hogy beszéljenek egy mostanában lezajlott hitpróbáról, és annak kimeneteléről. Kérjük meg őket arra, hogy magyarázzák el, hogy miként volt hitpróba.

Lehet, hogy néhányan arról is szeretnének beszélni, hogy épp most milyen hitpróbában vannak benne.

Tegyük fel ezt a kérdést: „Mit nem szabad elfelejtenünk annak érdekében, hogy kitartsunk ebben a hitpróbában?”

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy mindig velem vagy, és segítségemre vagy minden próbában. Segíts, hogy a hitem erős legyen. Segíts, hogy ne feledjem, a nehéz idők a hitem kihívását jelentik, és azt, hogy hitben kitartsak.

Bízni szeretnék benned folyton, akármi is történik. Abban fogom megmutatni a bizalmamat, hogy mindenkor bízom benned.

Köszönöm a hitbeli fejlődésemet, ami akkor következik be, amikor győztesen viszel át a próbákon.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok a Jakab 5:7-11-et. Figyeljük meg a hitben való kitartásunknak a felsorolt okait. A prófétákat hozza példaként. Kiket ismerünk, akik kitartottak hit által a nehézségekben? Mi lett volna akkor, ha nem tartanak ki?

(8)

Szellemi-lelki fegyelem kialakítása

„Időt és energiát szánok arra, hogy az Istennel való kapcsolatomat fejlesszem.”

Lecke Célja: Annak megértése, hogy tíz eltervezett gyakorlat miként segít bennünket szellemileg.

Hogyan mutatja be egy atléta, hogy melyek a fontos dolgok számára? És egy zenész? Egy tanuló?

Ezek mindegyikére hasonló választ lehet adni. Mivel komoly dolog számukra a fontossági sorrend, ezért fegyelmezik magukat, hogy fejlődjenek és sikeresek legyenek.

Mi a helyzet a szellemi fontossági sorrendet illetően? Az Istennel való kapcsolatunkhoz szükség van bármilyen szándékos fegyelemre?

A szellemi fegyelem olyan önkéntes gyakorlat, amelyet annak érdekében illesztünk bele a napirendünkbe, illetve azért tartunk meg, hogy a szellemi-lelki fontossági sorrendünket fenntartsuk, illetőleg fejlesszük az Istennel való kapcsolatunkat. Példák ezekre: a rendszeres ima, bibliaolvasás, és gyülekezetbe járás. Ezeket be kell terveznünk, elköteleződnünk mellettük, beillesztenünk a napirendünkbe ahelyett, hogy azt feltételeznénk, hogy majd spontán módon kialakulnak. Bármilyen értékes cél eléréséhez szükségünk van fegyelemre.

Ezeket a gyakorlatokat nevezhetjük a „kegyelem eszközeinek” is abban az értelemben, hogy Isten azért alakította ki ezeket a csatornákat, hogy ezeken keresztül a kegyelmével válaszoljon a mi hitünkre. Nem „adokkapok” értelemben kapunk kegyelmet, mintha húsz perc ima tíz kilónyi kegyelmet érdemelne. Sokkal inkább akkor hatékonyak csak, ha a hívő a hitét gyakorolja ezeken keresztül. Ha tehát egy ember csupán formalitásként végzi ezeket, akkor nem lesz túl sok eredményük.

A szellemi fegyelmet nem annak érdekében végezzük, hogy Isten elfogadjon bennünket. Kegyelemből fogadott el bennünket. Ha egy ember nem biztos abban, hogy Isten megbocsátott neki, akkor ezt a szellemi fegyelem megtartásával nem érheti el.

Néhány megfontolandó dolog a szellemi-lelki fegyelmet illetően

- o Ezek egy cél elérésének eszközei, nem önmagukban cél.
- o Ezek nem pontos fokmérői a szellemi értelemben vett állapotunknak.
- o Nem helyettesítik az Isten iránti engedelmességet.
- o Önkéntesen kell végeznünk ezeket a legjobb eredmény elérése érdekében.

Miért kell a szellemi fegyelemnek önkéntesnek lennie a legjobb eredmény elérése érdekében?

Álljon itt néhány ok arra nézve, hogy miért is kell önkéntesnek lenni:

- o Mivel az igazi, személyes fontossági sorrendet önkéntesen lehet felállítani. Ha valaki ránk erőlteti a sajátját, akkor az, nem a mienk, hanem az övé.
- o Mivel a szereteten alapuló kapcsolat csak önkéntesen alakulhat ki.
- o Mivel kegyelem csak akkor adatik, ha a fegyelem személyes hiten keresztül nyilvánul meg.

A szellemi fegyelemhez úgy lehet kedvet csinálni, ha a vezető elmondja, milyen előnyei vannak, nem pedig rákényszeríti az embereket azok gyakorlására.

Lista a szellemi-lelki fegyelem gyakorlatához

Nem szükséges az ebben a részben található referenciák megvizsgálása, ugyanis a tanulmányozó feladat az lesz, hogy a tanulók ezeket keressék ki. Néhányat kiválaszthattok, hogy megnézzétek az órán, az idő függvényében.

(1) Imádság

Minden egyes hívő szánjon erre naponta időt.

(2) Bibliatanulmányozás

A 119 Zsoltár bemutatja Isten munkáját egy Őt dicsőítő ember életében.

(3) Böjt

Nagyszerű keresztény emberek példát állítanak elénk a történelem során, akik rendszeresen böjtöltek. A Biblia számos példát tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy Isten miként válaszol a böjtre. Jézus elvárta a tanítványaitól, hogy böjtöljenek, miután a földi szolgálata véget ért (Máté 9:15, 6:16-18).

(4) Gyülekezetbe járás

A hívők gyülekezzenek össze istentiszteletre, imádkozásra, egymás bátorítására és a Szentírás tanulmányozására (Zsidók 10:25).

(5) Úrvacsora

Az 1 Korintus 11:23-26 írja le ennek a szokását, és bemutatja azt is, hogy a gyülekezet ezt szó szerint gyakorolta.

(6) Szellemi elszámoltathatóság

Egy mentor szellemi irányítása alatt kell lennünk (Zsidók 13:17). Együtt kell imádkoznunk a személyes szellemi-lelki szükségleteinket illetően

(Jakab 5:16). Tudnunk kell a legközelebbi keresztény barátainknak a szükségleteiről, hogy osztozzunk a terheikben (Galata 6:2).

(7) Adakozás

A Zsidók 13:16 azt mondja, hogy ne felejtsük el a jó cselekvéséről és az adakozásról. Az 1 Korintus 16:2 írja le, hogy a gyülekezet hetenként adakozott bizonyos szükségletekre. A tized elve az Isten által szabott támogatásnak az eszköze, melyet a teljes időben szolgálóknak adnak.

(8) Szolgalat

Isten szellemi ajándékokat adott a hívőknek, hogy egymás hasznára legyenek vele (1Korintus 12). Minden egyes embernek van szerepe a szolgálatban. Meg kell ezt találnunk, és konkrét terveket szőnünk ennek megtételére.

(9) Szellemi napló vezetése

A szellemi fegyelemnek ezt a formáját konkrétan nem találjuk meg a Szentírásban, de fontos, hogy ne feledkezzünk meg Isten munkájáról (Zsolt. 78:10-11). A szellemi napló olyan feljegyzés lehet, mely tartalmazza a küzdelmeket, győzelmeket, ima meghallgatásokat, szolgálati eseményeket, valamint szellemi értelemben vett leckéket. Imakérések listájának vezetésére szolgáló eszköz is, annak érdekében, hogy céltudatosan imádkozzunk.

(10) Áhítatos tanulmányozás

Egy hívő olvasson könyveket imádsággal, doktrínákkal és a szellemi növekedéssel kapcsolatban.

Nem jó dolog, ha valaki büszkévé válik arra, hogy mennyire fegyelmezett ezekben a dolgokban. Ugyanakkor ne utasítsa el ezeket az eszközöket annak érdekében, hogy ne váljon büszkévé épp úgy, mint ahogyan egy zenész sem hagy fel a gyakorlással.

Most pedig nézzük meg a következő oldalt, és konkrétan vállaljunk kötelezettséget ezeknek a szellemi fegyelmet hozó gyakorlatoknak a végzésére.

Csoportos beszélgetéshez

Menjünk a következő oldalra, ahol minden egyes tanuló célokat fektethet le a személyes szellemi fegyelem terén.

A személyes szellemi fegyelem feltérképezése

(1) Imádság

Naponta imádkozni fogok _____ órákor, _____ percig.

(2) Bibliatanulmányozás

Bibliát fogok tanulmányozni _____ órákor. A tanulmányozásomat mérni fogom azzal, hogy _____ (időben vagy más módokon).

(3) Böjt

Minden héten böjtölni fogok _____ napon, _____ (időtartam).

(4) Gyülekezetbe járás

El fogok járni rendszeresen a következő gyülekezeti alkalmakra és bibliatanulmányozásokra

Nap _____ Időpont _____

Nap _____ Időpont _____

Nap _____ Időpont _____

(5) Úrvacsora

Részt fogok venni úrvacsorai alkalmakon, melyeket a gyülekezetem tart, minden _____ (becsüljük meg a gyakoriságát).

(6) Szellemi elszámoltathatóság

Beszámolok majd a szellemi dolgaimról, valamint szellemi iránymutatást kérek _____ -től (konkrét szellemi mentor), minden _____ (idő).

(7) Adakozás

Tizedet fogok fizetni a _____ - nek (konkrét gyülekezet).

(8) Szolgálat

Rendszeresen szolgálni fogok a következő módon:

(9) Napló vezetés

Naplót fogok vezetni, melybe _____ - szor írok hetente.

(10) A következő áhítatos könyvnek látok neki:

Kötelezettség vállalás napja _____

A kötelezettséget eddig vállalom _____

Mennyei Atyám!

Segíts, hogy a figyelmemet a szellemi fontossági sorrendre tudjam irányítani és azon tartani azáltal, hogy ezeknek a szellemi fegyelmet szolgáló gyakorlatoknak helyet készítek az életemben. Szeretném neked adni azt az időt, amit megérdemelsz.

Segíts meg, hogy hűséges legyek a vállalásaimban. Védelmezz a büszkeséggel szemben a szellemi folyamataim terén.

Segíts, hogy nem feledkezzek el arról, hogy a szellemi fegyelmet hozó gyakorlatoknak az irántad való szeretetemnek és a benned való hitemnek a kifejezési módjai kell, hogy legyenek.

Köszönöm, hogy a kegyelmed hatalmasabban munkálkodik, mint bármi, amit én meg tudnék tenni.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek meg azokat a hivatkozásokat, melyeket a szellemi fegyelemnél találtok. Figyeljétek meg, hogyan beszél ezekről a szellemi fegyelmet hozó gyakorlatokról, mint amelyek lényegesek a keresztény élethez. (A 119 Zsoltárt mostanában tanulmányoztátok, így nem feltétlenül kell az egész fejezetet átnézni ezen a héten is.)

(9)

Szellemi elszámoltathatóság elfogadása

„Isten engem szoros szellemi közösségben fejleszt.”

Lecke célja: Annak meglátása, hogy milyen szükséges a más keresztényekkel történő interakció a szellemi-lelki növekedésben.

A fontos munkát értékelik. Amikor dolgozunk, tudjuk, hogy annak a megelégedésére kell dolgoznunk, aki a munkáltató. Amikor emberekkel dolgozunk együtt, akkor azt szeretnénk, ha úgy gondolnák, hogy jó munkát végzünk. Bizonyos embereknek adunk a véleményére a munkánkkal kapcsolatban.

Az emberek véleménye a kapcsolatokban ugyancsak fontos. Minden kapcsolatban megtanulunk alkalmazkodni a modor és a viselkedés terén. Mások reakciói jelzik nekünk, amikor elégedettek velünk, és amikor nem.

Amikor játszunk, akkor is értékelnek bennünket. Vannak szabályok, amelyeket követnünk kell. A szabálytalanságokat, kieséseket, vagy az ütések számolják. A többi játékos és a nézők megjegyzéseket tesznek, a pontokat számolják, az eredményeket üdvözik, de a hibákat kritikával illetik.

Mi történne akkor, ha egy dolgozó nem törődne azzal, hogy a munkatársai szerint jó munkát végez, vagy sem?

Mi történik akkor, ha egy ember nem törődik azzal, ha azt gondolják róla, hogy goromba?

Milyen játékot szeretünk játszani? Hogyan befolyásolja a játék szabálya azt, ahogyan játszunk?

Mi a helyzet a szellemi életünkkel? Fontosak számunkra a másoktól jövő értékelések? Számítanak nekünk, hogy mások mit gondolnak a szellemi dolgainkról? Tisztában vagyunk azzal, hogy a legközelebbi barátaink mit gondolnak a szellemi életünkről? Hajlandók vagyunk arra, hogy értékeljenek bennünket, és váltsunk, a hallottak alapján? Tudjuk, hogy hol keressük a helyes értékelést?

Szükségünk van szellemi elszámoltathatóságra.

A szellemi elszámoltathatóság pontos értékelést nyújt számunkra azok által, akik segíthetnek nekünk alkalmazkodni és szellemileg-lelkileg fejlődni.

A szellemi elszámoltathatóság annyit jelent, hogy kapcsolatot létesítünk egy olyan emberrel vagy csoporttal, akik szellemi iránymutatással

szolgálnak. Aki szellemi elszámoltathatóságban van, számot ad a (1) szellemi dolgairól, állapotáról, (2) a szellemi fegyelem terén elért sikereiről és kudarcairól, (3) és a jövőbeni elkötelezettségéről.

Miért van szükségünk szellemi elszámoltathatóságra?

Szellemi elszámoltathatóság nélkül nem „teljesítjük” az Írás összes parancsolatát; és figyelmen kívül hagyunk egy olyan eszközt, amelyet Isten azért formált ki, hogy rajta keresztül kegyelmet adhasson, hogy győzhessünk, és szellemileg növekedhessünk.

„Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jakab 5:16). Egy ember a személyes kudarcait nem fogja megosztani, csak olyan kapcsolatban, ahol ez könnyen megy a számára. Ha nem vallja meg valakinek, aki imádkozni tud a bűneiért, akkor egy olyan eszközt hagy figyelmen kívül, amit Isten arra adott, hogy betöltse azokat a szükségleteket. A versben található utasítás után következik az ígért: *„Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.”*

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Galata 6:2). Hacsak nem ismerünk valakit, nem tudjuk, hogy melyek a legkomolyabb terhei. A legtöbb ember nem beszél a legnehezebb terheiről egy nagy gyülekezetben. Ezt a szentírási parancsot addig nem tudjuk betölteni, míg olyan kapcsolatban nem vagyunk, ahol ez lehetséges.

„Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk” (Zsidók 10:24). Egymást közelről kell „értékelnünk”, szeretettől indítva, annak érdekében, hogy lássuk, hol van szükség bátorításra vagy épp feddésre. A bátorítás felszínes lesz, a feddést pedig nem szívesen fogadják, hacsak nem vagyunk különleges kapcsolatban a másik emberrel.

„Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak.” (Zsidó 13:17). Sok keresztény szeretné magát függetleníteni bármilyen szellemi tekintélytől. Könnyedén elutasítanak mindenféle útmutatást, ami a lelkésztől vagy másoktól származik. Isten viszont azt akarja, hogy szellemi tekintély alatt legyünk. Isten jelöl ki embereket, akik érettek és megkülönböztető képességgel rendelkeznek, hogy felelősséggel tartozzanak mások lelkével kapcsolatban.

Tegyük fel a következő kérdéseket magunknak, hogy meglássuk, hogy a szellemi elszámoltathatóság megalapozott-e az életünkben vagy sem?

Mely kapcsolataim teszik lehetővé, hogy...

Valaki segítsen cipelni a legnehezebb terheimet;

Valakinek megvallhassam a hibáimat;

Valakinek segítsék cipelni a terheit, illetve

Valakivel beszélhessek a jelenlegi szellemi-lelki dolgaimról?

Vannak olyan időszakok az életemben, amikor érzem a hiányát egy ilyen kapcsolatnak?

Voltak olyan időszakok, amikor senkire sem számíthattam;

Olyan időszakok, amikor örültem annak, hogy senki nem tudott arról, hogy milyen állapotban voltam;

Olyan időszakok, amikor nem számoltam be a szellemi-lelki gyakorlataimról

Van olyan ember, akinek a szellemi tekintélyét elfogadom?

Alárendelném magam az útmutatásának?

Hallgatnék a figyelmeztetésére a szellemi veszélyekkel kapcsolatban?

Gondoljuk végig, hogyan tudunk olyan kapcsolatokat kialakítani, amelyek szellemi elszámoltathatóságot hoznak létre?

A szellemi elszámoltathatóság akkor működik a legjobban, amikor van...

(1) Titoktartás

Nem szeretnénk, hogy a négy szemközt elmondott dolgaikat másoknak szétkürtölgjék.

(2) Annak a biztosítéka, hogy mások elfogadják bennünket és törődnek velünk

Nem szeretnénk olyan emberek előtt megnyílni, akik a gyengeségeinket ellenünk használják fel.

(3) Megtervezzük az idejét annak, hogy beszéljessünk

Lehetséges, hogy spontán módon nem jön létre, amikor éppen együtt vagyunk.

Ez a fajta szellemi elszámoltathatóság egyének és kis csoportok között is működhet.

Ha valakit szellemi értelemben „elszámoltatunk”, akkor ez azt jelenti, hogy rendszeresen megkérdezzük...

(1) Hogy mennek a dolgok a szellemi fegyelem/gyakorlatok terén?

(2) Vannak szellemi győzelmei?

(3) Tudja tartani a vállalásait, amelyeket mostanában tett?

(4) Milyen konkrét vállalásai lesznek azok miatt az igazságok miatt, amelyeket mostanában tanult?

John Wesley létrehozott olyan kis csoportokat, amelyek szellemi elszámoltathatóságot biztosítottak. Ezek céljait és módszereit a következőkben találjuk leírva.

A találkozásunk célja az Isten azon parancsának történő engedelmesség, hogy: „Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.”

Ennek a célnak az elérése érdekében szándékozunk

1. Legalább hetente egyszer találkozni.

2. Időben érkezni a megbeszélte időpontra, hacsak valami váratlan körülmény meg nem akadályozza.

3. Időben kezdeni, énekkel vagy imádsággal.
4. Mindegyikünk őszintén és szabadon beszél a lelkének valódi állapotáról, az elkövetett bűnökről gondolatban, szavakban és tettekben, és a kísértésekről, melyeket az elmúlt találkozó óta éreztünk.
5. Befejezni minden egyes összejövetelet imádsággal, a jelenlévők szükségletei alapján.
6. Vágyunk, hogy egy ember beszéljen először a saját szellemi dolgairól. Majd megkérjük a többieket, hogy egyesével tegyenek fel annyi feltáró kérést, amennyire szükség van, a szellemi dolgaikat, bűneiket és kísértéseiket illetően.

Sok kis csoport hasznosnak találta, hogy minden egyes tag célokat fektessen le a szellemi-lelki fegyelem terén, majd minden héten beszámoljon, hogyan is sikerült ezeket a célokat elérni.

Bizonyos csoportok szövetséget kötnek, melyre minden tag elkötelezi magát. Álljon itt egy példa a csoportos szövetségre:

Szövetséget kötök, hogy ezzel a csoporttal hetente találkozom, amikor lehetséges. Őszintén elmondom az életemben zajló szellemi-lelki dolgokat és eseményeket. Igyekszem bátorítással, útmutatással és elszámoltathatósággal szolgálni a többi csoporttag felé. Megnyitom a szívemet Isten Igéjének életet átformáló igazsága előtt. Teljes mértékben titokban fogom tartani az ezeken az összejöveteleken elmondott szükségleteket. A csoport összes tagját imában hordozom majd naponta. Odaszánom magam az elkötelezettségre a szellemi fegyelem terén.

Egy hívőnek szüksége van szellemi elszámoltathatóságra, legyen az egy érett ember vagy egy csoport. Ez az egyik eszköze annak, hogy Isten kegyelmet adjon nekünk.

Csoportos beszélgetéshez

Kérdezzük meg: „Látod a személyes szükségét annak, hogy szellemi értelemben elszámoltatható légy?”

Tegyünk fel néhány kérdést az alkalmon, amelyek segítenek egy embernek felismernie az elszámoltathatósággal kapcsolatos szükségletét.

Kérdezzük meg, hogy betöltik-e a Szentírásban található, mások iránti szellemi-lelki törődés szentírási parancsát?

Az elmúlt heti alkalom tartalmazott egy oldalt a személyes fegyellemmel kapcsolatos egyéni célok kitűzéséről. A csoport beszéljen arról, hogy történjen a beszámolás. Egy nagyon kicsi csoportban a tagok felváltva tehetik ezt. Egy nagyobb csoportban hármas, kisebb csoportokat alakítsanak ki, és így történjen a beszámolás. Ha egy új tag csatlakozik, akkor ne várjuk el, hogy azonnal beszámoljon. Időre van szükségük, hogy biztonságban érezzék magukat a csoportban.

Mennyei Atyám!

Szeretnék hűséges lenni abban, hogy az Igéd összes parancsolatának engedelmeskedem. Szeretnék segíteni a testvéreimnek abban, hogy cipelni tudják a terhüket; szeretném bátorítani őket; szeretném elismerni a kudarcaimat, hogy imádkozhassanak értem.

El szeretném fogadni azokat a szellemi vezetőket, akiket arra hívtál el, hogy vigyázzanak rám.

Adj nekem olyan alázatot, amire szükségem van ahhoz, hogy elismerjem a bűneimet, és azt a szeretetet, amire szükségem van ahhoz, hogy segítsek másoknak a bűneikkel kapcsolatban. Segíts, hogy ne legyek dühös, ha engem igazítanak ki, és bántó, amikor másokat igazítok ki.

Köszönöm azt a szellemi családot, amit adtál nekem, hogy segíts nekem szellemileg-lelkileg növekedni.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek meg azt a négy verset, amelyet a 'Miért van szükségünk szellemi elszámoltathatóságra' pont alatt találtok. Olvassátok el mindegyik fejezetet, amelyet ezekben találtok. Igyekeztek konkrét dolgokat megemlíteni azzal kapcsolatban, ahogyan mostanában engedelmeskedtetek ezeknek az utasításoknak. Mit tehetnétek meg annak érdekében, hogy jobban tudjatok engedelmeskedni?

(10)

Szenvedély a misszióval kapcsolatban

„Heves buzgalmat érzek a bűnösök megmenekülésével kapcsolatban.”

Lecke célja: Annak megvizsgálása, hogy milyen okból kifolyólag szeretnénk megosztani az evangéliumot.

Igaz az, hogy minden hívőnek végeznie kell a bűnösök megtérésével kapcsolatos munkát?

Vagy ez olyan dolog, ami csak a prédikátorokat kell, hogy foglalkoztassa?

Rendben, mi mit teszünk személyesen annak érdekében, hogy a bűnösök üdvösségre jussanak?

Az evangelizáció a Szentírás alapján elsődleges

Kérjétek meg minden tanulót, hogy a fenti részben található igéket nézzék meg. Miután elolvasták az igeverseket, kérdezzétek meg: „Hogyan mutatja be ez az ige, hogy az evangelizáció a Szentírás alapján elsődleges?” Miután megválaszolták, mondjátok el azt a mondatot, amely az igéhez tartozik.

- o Jézus arra kérte a tanítványait, hogy osztozzanak a bűnösök iránti szenvedélyében (Máté 9:36-38).
- o Jézus a missziós parancsot az egyháznak adta, hogy bemutassa, az evangelizáció és tanítványság a mi feladatunk (Máté 28:18-20).
- o Amikor az egyház először nézett szembe az üldözéssel, akkor elsődlegesen nem az érdekelte, hogy fizikailag veszélyben van. Azért imádkoztak, hogy az üldözés ne szabja gátját az Isten Igéje terjedésének (Apcsel. 4:29).
- o A zsidó egyház azért dicsőítette Istent, mert az üdvösséget felkínálták a pogányoknak is (Apcsel. 11:18).
- o Pál azon örvendezett, hogy Krisztust hirdették akkor is, amikor még Pál börtönben volt (Filippi 1:18).
- o Pál imát kért annak érdekében, hogy az evangélium hatékony lehessen (Efézus 6:19).
- o Pál hangsúlyozta, hogy sürgősen szükség van az evangélium hírnökeire, mivel az örömhír azoké, akik hallják és elhiszik (Róma 10:13-15).

Egy hívőnek miért kell arra vágyania, hogy egy elveszett megtérjen

- o Vágyjon arra, hogy Jézus példáját kövesse, aki elhagyta a mennyet, hogy az elveszettekért éljen, és meghaljon.
- o Vágyjon arra, hogy Isten megdicsőüljön általa, hogy egy lázadó, Isten imádójává váljon.

- o Lássá úgy az örömhír terjedését, mint Krisztus győzelmét és engesztelését.
- o Akarjon részt venni abban a munkában, ami Isten elsődleges munkája.
- o Induljon irgalomra az elveszettek iránt, akik örök ítélettel néznek szembe a bűneik miatt.

Miért nem evangelizál minden keresztény?

Hadd mondjanak a tagok minél több féle okot, majd mondjátok el nekik azokat a listából, amelyeket nem említettek.

- o Hiányzik az általános értelemben vett bibliai buzgalom
- o Nem érzik, hogy személyesen felelősek lennének az evangelizációért
- o Nem tudják, hogyan indítsanak egy szellemi beszélgetést
- o Nem tudják, hogyan mutassák be az Örömmüzenetet elfogadható módon
- o Attól tartanak, hogy nem tudják megválaszolni az ellenvetéseket
- o Szégyenlik, hogy mások, mint a világ
- o Kétkelkednek abban, hogy hatékonyak lehetnek

Ezek bármelyike is elég jó kifogás?

Kulcs elemek

Ha egy ember semmit nem tesz annak érdekében, hogy az elveszettek megtérjenek, akkor mi szükséges ahhoz, hogy neki lásson?

Ha lelki értelemben nem buzgó, akkor személyes megújulásra van szüksége.

Ha egy ember lelki értelemben élő és buzgó, és ráébred, hogy személyesen felelőssége van a missziós parancs betöltésében, akkor nagyon valószínű, hogy a következő két tényező az, amire az indulásnál szüksége van.

Hit – rá kell ébrednie, hogy Isten mit tesz annak érdekében, hogy az örömhír erőteljes legyen.

Felkészülés – fel kell készülnie arra, hogy az evangéliumot tovább adja. Az előző lecke foglalkozott ezzel a témával, melyet átnézhetünk, és szükség szerint gyakorolhatunk.

A valódi ok: Mire van szükségünk ahhoz, hogy neki lássunk?

Csoportos beszélgetéshez

Kérdezzétek meg: „Mit teszel annak érdekében, hogy hirdesd az evangéliumot?”

“Elégedett vagy azzal, amit teszel?”

“Hányan mondtátok el az örömhírt egy embernek is az elmúlt hónapban?”

“Mit gondolsz, hogy mi segítene abban, hogy elkezdj megosztani az evangéliumot még buzgóbban és hatékonyabban?”

Ajánljátok fel, hogy átnézzitek a ‘Meghívás továbbadása’ című leckét, és segítetek az ott tanított módszer gyakorlásában.

Mennyei Atyám!

Annyira szeretted a világot, hogy elküldted a Fiadat, hogy meghaljon a mi üdvösségünkért. Szeretnék annyira szeretni, hogy osztozzak az elveszettek megmentése iránti vágyadban. Tudom, hogy örömet leled abban, ha elviszem az örömhírt a bűnösöknek.

Szeretném, ha megdicsőülnél azáltal, hogy a bűnösök megtérnek és imádóiddá válnak.

Szeretném érezni azt az irgalmat, amit Jézus érzett az elveszettek iránt.

Kérlek, hogy vezess, és ruházd fel erővel az erőfeszítéseimet. Kérlek, segíts, hogy együttműködhsek a Szentlélek munkájával, hogy a bűnösöket hozzád vonzza.

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek át az evangélium átadásának módszerét, melyet a 6. leckében vettünk, vagy egy másik módszert, amit előnyben részesítetek. Gondolkodjatok el egy olyan eseten, ami mostanában történt, amikor bemutattátok az örömmüzenetet, és próbáljátok meg meghatározni, hogy milyen további tanulmányok vagy képzések tudnák növelni a hatékonyságotokat. Konkrétan köteleződjetek el arra, hogy erre felkészültök.

(11)

Szükségünk van az egyházra

„Nem teljesíthetem Isten minden egyes célját, ha egyedül végzem.”

Lecke célja: Segíteni a hívő embernek elköteleződni a helyi gyülekezetben.

Mi az egyház célja?

Hagyjunk jóvá többféle választ, viszont nem szükséges most még sokat megmagyaráznunk.

Ki felelős azért, hogy az egyház a céljait elérje?

Minden egyes keresztény felelős azért, hogy segítsen.

Kinek van szüksége az egyházra? *Mindenkinek szüksége van az egyházra.*

Az egyház egy. Jézus azt mondta, hogy: „... (ezen a kősziklán) építem majd fel egyházamat (egyes szám).”⁵⁹ Az Efézus levél úgy beszél az egyházról, mint egyről.

„Mindent az ő lába alá vetett, és őt tette mindenek felett az egyház fejévé. Ez az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben.” (Efézus 1:22-23).

„Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is” (Efézus 4:4).

Az egyház univerzális. Mivel Isten ismeri a tagokat, nincs olyan földi, emberi intézmény, amely az egész egyházat magába foglalná, ezért olykor „láthatatlan” egyháznak is nevezik.

Ugyanakkor az egyház helyi is. Az egyháznak helyi formát is kel öltenie annak érdekében, hogy a feladatát elássa. Például egy hívő ember nem járhat istentiszteletre az univerzális egyházzal, mely a történelemben át húzódik; konkrét emberekkel kell együtt résztvennie az istentiszteleten.

Isten embereket használ, viszont a helyi gyülekezetet is speciális módokon. A helyi gyülekezet (nem egy épület, hanem hívők csoportja) a Szentlélek temploma, ahol Ő lakik.

⁵⁹ Máté 16:18

„Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik?”⁶⁰

A helyi gyülekezet néhány célját az Újszövetségben találjuk

Olvassátok el a megjegyzéseket, majd valaki pedig olvassa fel a verseket.

- (1) Istentisztelet és felépülés a gyülekezetben (1 Korintus 14:12).
- (2) Megalapozott tanítételek tanítása (1 Timóteus 3:15).
- (3) Emberek kiküldése, hogy evangelizáljanak és tanítványozzanak (Máté 28:19-20).
- (4) A lelkészek anyagi támogatása (1 Timóteus 5:17-18).
- (5) Misszionáriusok kiküldése és támogatása (Apcsel. 13:2-4, Róma. 15:24).
- (6) A szükségben lévő tagok segítése anyagilag (1 Timóteus 5:3).
- (7) A bűnben elesett tagok tanítványozása (1 Korintus 5:9-13).
- (8) Kereszttség és az Úrvacsora (Máté 28:19, 1 Korintus 11:23-26).
- (9) A hívők táplálása a keresztény közösségben (Apcsel. 2:42).

Mindezen célok fontosak?

A listában felsoroltak közül melyeken vettetek részt mostanában?

Egy másik beszélgetés indulhat ezzel a kérdéssel: „Mi történne akkor, ha az egyház nem tenné meg a listában felsorolt feladatok egyikét?”

Ezeket a célokat nem lehet megvalósítani, ha egyének egymástól függetlenül cselekszenek. A hívők helyi csoportjainak kell együttműködni ahhoz, hogy ezeket a bibliai célokat az egyház teljesítse.

Isten rendelkezik egy megvalósítási tervvel a hívők helyi testületére nézve. Megadja, amire szükségünk van, részünkről viszont elkötelezettséget vár.

⁶⁰ 1Korintus 3:16. Annak érdekében, hogy lássuk, Pál úgy beszél hozzájuk, mint egy helyi csoporthoz, és nem egyénekhez, nézzük meg a 3:9-et. Az egyéni hívőkről, mint a Szentlélek templomáról, a 6:19 beszél.

Szükséges alkotóelem	Isten tette	A tagok szükséges reakciója
<u>Vezetőség</u>	lekészeket hív el	alárendelődni a pásztorlásnak
<u>anyagiak</u>	parancsba adja a támogatást	elköteleződni az anyagi támogatásra
<u>szellemi ajándékok</u>	szellemi ajándékokat ad	harmóniában használni az ajándékokat
<u>együttműködés</u>	megalkotja a „testet”	felismerni az egymásrautaltságot

Egyes emberek szeretik érezni a szellemi függetlenséget. Örömmel részt vesznek az univerzális kereszténységben, de soha nem csatlakoznak a helyi gyülekezetekhez, szabadon elmennek akárhová istentiszteletre vasárnap, nem vállalják a rendszeres szolgálat felelősségét a helyi gyülekezetben, és oda adják a tizedüket, ami éppen érdekli őket. Ha minden keresztény ilyen lenne, akkor nem lennének helyi gyülekezetek.

Vannak, akik alig látják a szükségét az egyháznak. Azt várják, hogy egyedül meglesznek. Nehezen látják a gyülekezetbe járás előnyeit.

Egyes gyülekezetek úgy alakították ki a programjaikat, hogy odavonzzák és ott is tartásuk a nem elkötelezett látogatókat. Más gyülekezetekkel versengenek, hogy olyan istentiszteleteket tartsanak, amelyek olyanok, mint az előadások. A gyülekezetek olyan közönséggé válnak, ahol nem igazán kapcsolódnak az emberek, éppen úgy, mint ahogy egy koncerten vagy operában sem.

Minden egyes hívőnek el kell kötelezni magát, a forrásait, a képességeit, hogy segítsen a helyi gyülekezetnek megvalósítani a bibliai céljait. Ha nem ezt teszi, akkor nem teljesíti a küldetését, mint keresztény.

Csoportos beszélgetéshez

A tagok a következő kérdéseket vegyék fontolóra:

Lelkészi tekintély alatt állok? Milyen konkrét módon?

Anyagilag támogatom a helyi gyülekezeti szolgálatot?

(Adakozással kapcsolatos konkrét lecke a későbbiekben jön.)

A képességeimet használom a helyi gyülekezetben?

Érzem, hogy szükségem van a gyülekezetemre?

Érzem, hogy a gyülekezetemnek szüksége van rám?

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy adtál nekem szellemi családot, akivel megoszthatom az életem. Köszönöm, hogy annak a testnek a része lehetek, aki végzi az akaratodat a földön.

Segíts, hogy ne feledkezzek el arról, hogy szükségem van a gyülekezetre, és a gyülekezetnek is szüksége van rám. Segíts, hogy úgy tudjak elköteleződni, ahogyan azt a helyi gyülekezet a tagjaitól várja, hogy a céljaikat elérhessék.

Segíts, hogy együtt lehessünk templom, ahol a Szentlélek él és életet ad az embereknek.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok az 1Korintus 12-t. Elmélkedjete az azon a leírás on, ami a testben lévő tagok egymásra utaltságáról szól.

(12)

Győzedelmeskedni a kísértés fölött

„Győzedelmeskedhettek a kísértés fölött a Szentlélek vezetése és ereje által.”

Lecke célja: Annak megértése, hogy miként jön a kísértés és hogyan támaszkodhatok Istenre a győzelemmel kapcsolatban.

Voltak valaha is olyan kísértéseink, amelyekről azt gondoltuk, hogy senki sem értené meg?

Valaha is gondoltunk arra, hogy tényleg lehetséges tökéletes győzelemben élni a bűn fölött?

Isten megígérte, hogy a kegyelme által képessé tesz bennünket, ami többet jelent, mint hogy kipótolja a gyengeségeinket a kísértések idején:

„Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (1 Korintus 10:13).

Ez a vers számos fontos dolgot mond nekünk.

Először is, minden kísértés éri az egész emberiséget. Azért érnek bennünket, mert emberek vagyunk, és az emberi gyengeségeinket támadják. Ez azt jelenti, hogy a küzdelmeink nem igazán egyediek.

Másodjára azt mondja nekünk, hogy Isten ismeri a korlátainkat. Tudja, hogy mennyit bírunk el. Mi nem igazán tudjuk, hogy mennyit bírunk el, de Ő tudja.

Harmadszor, Istennek az a szándéka, hogy győzelemben éljünk. Ez a vers azt mondja, hogy a kísértés nem lesz nagyobb annál, mint amit az ő segítségével el tudunk viselni. Korlátozza a minket ért kísértéseket, mivel azt szeretné, ha győzelemben élnénk. Néhányak úgy gondolják, hogy a kísértés feletti győzelem lehetetlen, mivel emberek vagyunk. Eszerint a vers szerint a győzelem lehetséges, és várják is tőlünk.

Negyedjére, Isten biztosítja azt, amire a győzelemhez szükségünk van. Ő megadja a „kimenekedés útját” is.

A győztes élethez biztosított kegyelmet a hitünkre kapjuk válaszként.

„Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1 János 5:4).

Ha megértjük, hogy egy hívőt olykor leteríti a kísértés, akkor talán azt is megérthetjük, hogyan álljunk ellene. Hasznos dolog boncolgatni azt a folyamatot, amin egy ember keresztül megy, amikor kísértés alá kerül.

A folyamatot a Jakab 1:14-15 írja le:

„Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogva bűnt szül...”

John Wesley megfigyelte, hogy milyen lépések vezetnek a bűnig, amelyek rendszerint a következők.⁶¹

- (1) A kísértés *támad*. (A világból, a testből, vagy a gonosztól.)
- (2) A Szentlélek figyelmezteti a hívőt, hogy legyen éber.
- (3) A figyelmét a kísértésre irányítja, és vonzóbbá válik a számára. (Az illető itt követi el az első hibát a folyamatban.)
- (4) A Szentlélek megszorodik, az ember hite gyengül, és az Isten iránti szeretet kihül.
- (5) A Szentlélek határozottan megdorgálja az embert.
- (6) Az ember elfordul a Szentlélek fájdalmas hangjától, és odafordul a kísértő vonzó hangjához.
- (7) Gonosz vágyak ébrednek és betöltik a szívét; a hit és szeretet szertefoszlanak; készen áll a bűn megcselekvésére.

Ez a folyamat lehet, hogy hosszú időt vesz igénybe, de pár perc alatt is lezajlódhat.

Mivel a kísértés ereje növekszik, amíg rá figyelünk, ezért az illető, aki időzik azzal, hogy vajon megadja-e magát neki, nagyobb veszélynek van kitéve. Az a hívő, aki komolyan szeretné megtartani a győzelmét a bűn felett, a szíve megalapozott, így azonnal el tudja utasítani a kísértést. Egy ember, aki vonakodik, arról tesz tanúbizonyságot, hogy a szívében nem teljesen szánta el magát arra, hogy Istennek tetszen.

A kísértés a hitünket helyezi kihívás elé, mivel lehetőséget ad a kételkedésre azzal kapcsolatban, hogy az Istennek történő engedelmesség a legjobb út ebben a pillanatban.

Ha egy hívő úgy tűnik, hogy nem tud a bűn feletti győzelemben élni, ez valószínűleg azért lehetséges, mert a következő problémák közül eggyel vagy többel gondja van.

- (1) Nem látja, hogy Isten engedelmisséget követel.
- (2) Nem látja, vagy nem hisz Isten kegyelmének ígéretében, ami képessé tesz bennünket a győzelemre.

⁶¹ A *Timeless Faith: Wesley for the 21st Century (Időtlen hit: Wesley a 21. századra)*, átfogalmazás. Szerkesztő: Stephen Gibson.

- (3) Nem Isten képessé tevő kegyelmére támaszkodik, hanem a személyes erejére.
- (4) Istent „szelektív” engedelmességgel szolgálja, nem pedig tökéletes, feltétel nélküli engedelmességgel.
- (5) Nem keresi kegyelem által azt, hogy egy szívvel Isten akaratát végezze.⁶²
- (6) Nem tartja be a szellemi fegyelmet, ami erős hitépítő kapcsolatot ápolna Istennel.

Három ember jelentkezett egy sofőri állásra. Az első szeretett volna jó benyomást tenni a leendő munkaadójára, ezért ezt mondta: „Olyan gyakorlott vezető vagyok, hogy ha gyorsan hajtok, a szikla széléhez egy méterre is, akkor sem kell aggódnia.” A második nem akarta, hogy lekörözzék, ezért ezt mondta: „Gyorsan tudok hajtani egy kőszirt széléhez néhány centiméterre anélkül, hogy lehajtanék róla.” A harmadik kicsit habozott, majd ezt mondta a munkaadónak: „Én nem kockáztatnám az életét azzal, hogy a kőszirt széléhez közel megyek.” Mit gondoltok, melyik kapta meg az állást?”

Ne kísérletezzünk azzal, hogy milyen közel tudunk menni a kísértéshez. Isten személyes útmutatásokat akar nekünk adni, amelyekkel védelemez bennünket a gyengeségünk területein. Amikor lehetőségünk van rá, akkor maradjunk távol az olyan dolgoktól, amelyek lelkileg legyengítenek bennünket, mint például a rossz szórakozási formák.

Ha egy hívő ember bűnt követ el, akkor mennyi ideig kell várnia, amíg a kapcsolatát helyreállíthatja Istennel?

Ha egy hívő bűnt követ el, akkor azonnal térjen meg, és helyreállhat a védőügyvédünkön, Jézus Krisztuson keresztül.⁶³ Ne várjon semmilyen jövőbeni időpontra, amiről úgy gondolja, hogy az alkalmasabb lesz. Ha szeretne helyreállni, akkor a Szentlélek adta ezt a vágyat is neki, hogy közel kerüljön Istenhez, és helyreállítsa a kapcsolatát Vele. Ha a megtérése őszinte, akkor azonnal helyreállhat.

Isten már elvégezte a legfőbb befektetést az üdvösségünkkel kapcsolatban, Jézus áldozatában. Nem fogja elvesztegetni ezt a befektetést azzal, hogy nem ad nekünk kegyelmet, ami a folytatáshoz szükséges.

„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róma 8:32).

(A tanulók munkafüzetén ez található)

„Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.” (Júdás 24-25)

⁶² Filippi 3:13-15

⁶³ 1 János 2:1-2

Csoportos megbeszéléshez

Osszátok meg a tapasztalataitokat azzal kapcsolatban, hogy a kísértésektől bűnig vezető lépések hogyan segíthetik egy embert abban, hogy a kísértés ne uralja az értelmét. Mások is hadd mondják el hasonlóképp.

Kérjétek meg valakit, hogy beszéljen arról, hogy a fent felsorolt hat probléma egyike vagy akár többje is hogyan akadályozta meg őt abban, hogy győzelmes életet éljen.

Kérjétek meg azokat, akik egy kísértéssel küzdenek, hogy kötelezzék el magukat arra nézve, hogy gyakorlatba ültetik ezt a leckét. Például: „Elkötelezzük magunkat arra, hogy amikor jön a kísértés, akkor nem gondolkodunk rajta, hanem azonnal elutasítjuk, és bízunk Istenben, hogy Ő erőt fog adni?”

Mennyei Atyám!

Hálás vagyok, hogy Te mindent értesz velem kapcsolatban. Ismered a korlátaimat és a gyengeségeimet is. Köszönöm, hogy korlátozod az engem érő kísértéseket, kegyelmet adva, hogy győzelemben élhessek.

Segíts, hogy mindig a Szentlélek útmutatását kövessem. Segíts, hogy mindig azonnal elutasítsam a bűnt, ahogy felismerem.

Segíts, hogy ne feledkezzek meg arról, hogy Te vagy az egyetlen, aki megelégheted a szívemet

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladat tanulmányozásra

Olvassátok el a Jelenések 2-3-at. Ezekben a fejezetekben találjuk a hét gyülekezetnek szóló leveleket. Sok, különféle kísértéssel és kihívással kellett szembenézniük. Figyeljük meg, hogy minden egyes levél végén ott áll ez az ígélet: „aki győz”.

(1)

Az üdvözítő találkozás

„Az Istennel történt üdvözítő találkozás az Istennel való kapcsolat kezdete.”

Egy kapcsolat első lépése a _____.

Mi szükséges a megbékéléshez akkor, amikor valaki valami rosszat tett a másik ellen?

- A bűnösnek muszáj _____ és _____.
- A sértett félnek hajlandónak kell lennie _____.

Amikor először találkozunk Istennel máris van egy kis problémánk, hiszen rossz dolgokat tettünk ellene. Ezt a problémát orvosolni kell, mielőtt a kapcsolat elindulhat.

Az Istentől elszakított ember állapota

Milyen annak az embernek az állapota, aki elszakítottan él Istentől, az Efézus 2:2-3 versei alapján?

Gond az, ha egy jó ember a saját feje után megy? Nézzétek meg az Ézsaiás 53:6-ot.

Isten közbelépő kegyelme

Isten gondoskodott az _____, hogy megbocsátást nyerjünk, és vágyat ültetett belénk, valamint _____ adott arra, hogy válaszoljunk az ajánlatára.

_____ nélkül a bűnös nem tud Istenhez jönni.

Olvasátok el az Efézus 2:4-5-öt!

Ha egy embernek nincs üdvössége, ez nem azért van, mert sohasem ajánlottak fel neki _____, hanem azért, mert nem válaszolt a neki adott kegyelemre.

Személyes találkozás

Egy ember az Istennel történt _____ pillanatában válik kereszténnyé.

Hogyan írja le az Apcsel. 26:18 azt a változást, amit az örömhír végez egy bűnösben?

Egy igazi hívő őszintén találkozott Istennel, amikor megbánta a bűneit,⁶⁴ hit által elfogadta a bűnbocsánatot,⁶⁵ és elkötelezte magát engedelmes életre az Isten Igéjét illetően.⁶⁶ Ettől a találkozástól fogva személyes kapcsolata van Istennel.⁶⁷

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy kinyúltál értem, amikor elveszett voltam, és Tőled elszakadva éltem. Köszönöm, hogy gondoskodtál Jézus áldozatáról a kereszten, hogy ilyen módon bűnbocsánatot nyerhessek.

Köszönöm, hogy megmutattad, hogy bűnös vagyok, vágyat adtál ahhoz, hogy bűnbocsánatot nyerjek, és képessé tettél arra, hogy válaszoljak Neked.

Köszönöm azokat a hatalmas változásokat, amelyeket elhoztál az életembe. Mindig Irántad való engedelmes szeretetben szeretnék élni.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Olvassátok el az Efézus 2-t. Elmélkedjete azon a hatalmas „beavatkozáson”, amit Isten az életekben végrehajtott. Az 1-3 versek a korábbi állapotunkat írják le; a 4. vers pedig kezdi leírni azt a változást, amit Isten véghezvitt. Figyeljük meg a kapcsolatot illető hivatkozásokat az egész fejezetben, kifejezetten a 4., 6., 7., 14. és 19. versben. Írjatok néhány bekezdést azzal kapcsolatban, amit itt láttok.

⁶⁴ Lukács 13:5 „... azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek.”

⁶⁵ Efézus 2:8 „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka.”

⁶⁶ 1 János 3:6 „Aki őbenne marad, az nem vétkezik: aki vétkezik, az nem látja, és nem ismeri őt.”

⁶⁷ 1 János 1:3 „... a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.”

(2)

Az Istentől jövő elfogadás biztosítéka

„Isten gyermekévé fogadott, amikor megtértem és hittem az ígéretében.”

A Biblia biztosít bennünket arról, hogy biztosak lehetünk benne, hogy Isten elfogadott bennünket.

Olvassátok el a Róma 8:16-ot.

Ez a bizonyosság annyira erős, hogy bátorsággal állhatunk meg az Ítélet Napján, és nem kell azon tűnődnünk, hogy Isten mércéjét megütjük-e vagy sem.

Olvassátok el az 1 János 4:17-et.

A hívő bizonyos lehet az üdvösségét illetően, mivel tudja, hogy a megtérés _____ módját követte.

A megtérés azt jelenti, hogy a bűnös magát _____ látja, aki megérdemli az ítéletet, és hajlandó felhagyni a bűneivel. Ézsaiás 55:7

Ha egy ember magát nem látja igazán bűnösnek, akinek nincs mentsége, és megérdemli a büntetést, akkor nem tért meg.

A hit szükséges az üdvösséghez, ami azt jelenti, hogy ...

(1) Látja, hogy semmit nem tehet annak érdekében, hogy _____ magát. Efézus 2:8-9

(2) Hisz abban, hogy Krisztus áldozata _____ ahhoz, hogy bűnbocsánatot nyerjen. 1 János 2:2

(3) Elhiszi, hogy Isten bűnbocsánatról szóló ígéretének egyetlen kitétele van: a _____. 1 János 1:9

Ha igazán megtért és a Biblia útmutatása szerint hitt, akkor minden ____ megvan hozzá, hogy elhiggye, Isten megbocsátott neki személyesen.

Létezik egy különleges megerősítés, amit Isten ad a megtérő hívőnek akkor, amikor megtér és hisz. „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljeteek, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: "Abbá, Atyám!" Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.”⁶⁸

⁶⁸ Róma 8:15-16

Ha egy ember az üdvösség bibliai módját követi és az azonnali bizonyosság bibliai bizonyítékaira támaszkodik ahelyett, hogy másféle biztosítékokban bízna, akkor nem valószínű, hogy félrevezetik. Ez a biztosíték Isten Igéjén nyugszik, ami teljességgel megbízható. Isten pedig mindig megtartja az ígérését.

Mennyei Atyám!

Köszönöm az ígéretedet, miszerint megbocsátasz annak a bűnösnek, aki megtér és hisz. Megtértem a bűneimből, és hiszek az ígéretedben.

Tudom, hogy Jézus kereszt áldozata elegendő a bűnbocsánathoz.

Tudom, hogy nem kell félnem az ítélettől, mert a bűneim megbocsáttattak. Köszönöm a Szentlélek bizonyosságát, hogy a gyermeked vagyok.

Ámen.

Feladat a tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok a Zsidó 10:11-25-öt. A személyes bizonyosság milyen alapját mutatja be ez a fejezet? Milyen utasításokat kapunk, mivel rendelkezünk ezzel a bizonyossággal? Soroljátok fel a parancsolatokat és gondolkodjatok el azon, hogy miként fogjátok ezeket személyesen megcselekedni?

(3)

Az Istennel történő kommunikáció

„Jobban meg fogom ismerni Istent, mivel imádságban beszélgetek Vele.”

Az imádság gyakorlata a hívő ember egyik ismerve, de más vallásokban is imádkoznak. Miben más egy keresztény ima?

Egy keresztény _____ keresi imádságban

Keresztényekként bízunk abban, hogy Isten akarata jobb, mint a mi saját_____. Mivel tudjuk, hogy Isten tökéletes _____ és szeretettel rendelkezik, ezért az életünkben a legjobb, ami csak történhet, ha Isten akarata valósul meg.

Istenre hagyjuk a döntést, mert _____ Benne. H

Az imádság nem csupán egy kívánság lista benyújtása; Istennel való _____.

Egy keresztény többre értékeli az Istennel való kapcsolatát annál, mintsem _____ kap Tőle

Istent magát keressük leginkább az imádságban. H

„Az Istennel töltött idő, és az ennek tulajdonított _____ azok, amelyek az Isten iránti szeretetünk igazi fokmérői.”

A legjobb kapcsolatban teljes _____ van.

Az imádság a szellemi _____ jele

Az imádság a szellem _____ – szellemi életjel.

Szellemi életet lélegzünk be, ami Istentől jön, és _____ juttatunk vissza, ami imádságban fejeződik ki.

Mikor imádkozzunk? (A tanulók töltik ki a válaszokat)

(1)

(2)

(3)

(4)

Összefoglalva . . .

A keresztény imádság különbözik a pogány imádságtól, mivel Isten _____ szeretnénk megtudni, és Istent többre tartjuk annál, mint azt, amit meg szeretnénk Tőle _____.

Az imádság az Isten iránti szeretetünk _____.

Az imádság szellemi „életjel”, ami azt mutatja, hogy szellemileg _____.

Mennyei Atyám!

Köszönöm a hatalmas kiváltságot, hogy beszélgethetek veled. Örülök, hogy beszélgethetek Veled a szükségleteimről. De leginkább azt a kiváltságot köszönöm, hogy ismerhetlek Téged.

Segíts, hogy kimutassam a szeretetemet irántad azzal, hogy gyakran beszélgetek Veled. Növeld az irántad való szeretetemet, mivel egyre jobban ismerlek.

Segíts, hogy a Veled töltött idő a legfontosabb legyen az életemben.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek meg azokat a kijelentéseket, amelyeket Jézus a Máté 6:5-18-ban tett. Készítsetek listát a személyes szükségletekre történő, valamint az Istennel kapcsolatos hivatkozásokról.

(4)

Az engedelmességem kiterjesztése

„Jobban meglátom Isten akaratát és követem,
ahogyan az iránta való szeretetem növekszik.”

Olvassátok el a Filippi 1:9-11-et!

Pál azért imádkozott, hogy Istent egyre inkább szeressék, és ezáltal a szeretet által jobban megérthessék Isten _____.

Várjuk, hogy az életünk folyamatosan fejlődni fog, ahogyan Isten _____ ad.

Néhány olyan terület, ahol a hívőnek fejlődnie kell

- Óvatosság a _____

Vannak olyan dolgok, amelyeket mi megteszünk, de amelyeket nem szeretnénk, hogy mások megtegyenek?

- Önfegyelem

Eléggé uraljuk az _____ és vágyainkat ahhoz, hogy azt tegyük, amit tennünk kell?

- Vigyázzunk az egészségünkre

Vigyázzunk úgy a testünkre, mint ami pótolhatatlan _____ készlet Isten munkájának elvégzésében?

- Szórakozásunk megválasztása

A szórakozásunk megválasztása után küzdünk a kísértésekkel, mert rossz gondolatokat és magatartást szültek bennünk? Óvakodjunk mindentől, ami a bűnt _____ vagy _____ teszi.

- Magatartás/illem

Azoknak az embereknek, akik között mozgunk, megvannak a szokásaik azzal kapcsolatban, hogy kimutassák az udvariasságot. Tanuljunk meg illedelmesen viselkedni olyan módon, amit mások is felismernek.

Még akkor is legyünk kedvesek, ha mások nem érdeklik meg.

- Üzleti etika

Teljes mértékben _____ vagyunk minden dolgunkban?

- Pontosság

Értékeljük a mások idejét azzal, hogy megtartjuk a _____ , amikor csak lehetséges?

- Ruha

Az _____ bemutatja, hogy mennyire értékes számunkra az illem, az alázat, és a takarékoság?

- Nyelvezet

A használt nyelvezetünk _____, Isten és mások iránti tisztelettel teljes?

- Megbízhatóság

Álljuk a szavunkat a _____ terén?

Mennyei Atyám!

Azt szeretném, ha az irántad való szeretetem folyamatosan növekedne. Szeretném jobban megismerni az akaratodat az életemmel kapcsolatban.

Segíts, hogy megtanuljam megkülönböztetni, hogy számodra mi okozza a legnagyobb örömet, ilyen módon tiszta és bűn nélküli életet élve.

Segíts, hogy meglássam azokat a szokásokat és hozzáállást, amelyeket meg kell változtatnom, és olyanokra szert tennem, amelyeket megdicsőítenek téged.

Szeretnék gyümölcsöket teremni Isten dicsőségére.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok az 1Korintus 13-at! Ez a fejezet leírja annak az embernek az életét, akinek az élete tele van a mások iránti szeretettel. Engedjétek meg Istennek, hogy megmutassa, miként szeretne megváltoztatni titeket annak érdekében, hogy az életetek kiegyensúlyozott legyen szeretettel. Készítsetek listát azokról a változásokról, amelyeket szeretnétek meglátni az életetekben.

(5)

Áhítatos bibliatanulmányozás

„Isten Igéje naponta befolyással van az életemre és hitemre.”

A bibliatanulmányozás okai

(1) Az Istennel való kapcsolat miatt

A 119 Zsoltár azt mondja, hogy az Isten Szava Isten természetének kiábrázolása, és ezért a Szentírás az Isten megismerésének eszköze.

A bibliatanulmányozás több okát mutatja be a 2 Timóteus 3:16:

(2) Megismerjük az igazságot, és higgyünk benne

A Biblia a _____ forrása.

(3) _____ kapjunk az életünkre

(4) A hatékony _____ miatt

(5) Szellemi _____ miatt

Olvassátok el a Zsidók 5:12-13-at.

Az áhítatos bibliatanulmányozásnak a következők nem céljai:

(1) _____ fordítások létrehozása

Legyünk kreatívak az Igének az alkalmazásában és továbbadásában, de ne a magyarázatában.

(2) Bizonyítékok gyűjtése _____

Ha egy ember a Bibliát a viták miatt olvassa csupán, akkor eltorzulhat az értelmezése, és csak azt látja, amit látni akar.

(3) _____ érezni magunkat

Ha egy ember folyton azért futja át a fejezeteket, hogy olyan igeverseket keressen, amelyek segítenek neki az érzéseivel kapcsolatban, akkor a Biblia nem tudja a teljes üzenetét kibontani a számára.

Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát áhítatos módon

(1) Kezdjük imádsággal, hogy megértsük a fejezetet.

Készítsük fel a szívünket arra, hogy a fejezet igazi üzenetét befogad hassuk. Nem csupán azért tanulmányozzuk, hogy megtudjuk, mi Isten akarata, hanem azért is, hogy megtegyük.

(2) Magyarázzuk a fejezetet.

Valójában mit is mond a fejezet? Fogalmazzuk meg saját szavainkkal, és készítsünk egy listát az állításokról. Arról is győződjünk meg, hogy a következtetésünk nem mond ellent más helyen lévő, nyilvánvaló bibliai tanításnak.

(3) Alkalmazzuk a fejezetet személyesen.

Van olyan Bűn, amit meg kell vallanunk vagy kerülnünk, Ígéret, amit magunkénak vallunk, Hozzáállás, amit megváltoztatnunk, Parancsolat, aminek engedelmeskednünk, Példa, amit követnünk, Imádság, amit imádkoznunk, Bűn, amit kerülnünk, Kísértés, amit kerülnünk, vagy Valami, amiért Istent dicsérnünk? Lehet, hogy még több is található ezekből a fejezetben.

(4) Imádkozzunk, hogy az igazság beteljesedjen bennünk

Imádkozzunk, hogy Isten a szükséges változást elhozza a szívünkbe és életünkbe.

(5) Imádkozó szívvel döntsük el, hogy mit fogunk megváltoztatni, emiatt a leírás miatt.

A konkrét változás legyen:

Személyes – amit nekünk személyesen kell megtennünk.

Gyakorlati – nem csupán elméleti, hanem olyan, aminek eredményeképpen valamit meg is teszünk.

Elszámoltatható – amit egy bizonyos időn belül megteszünk.

Mennyei Atyám!

Köszönöm azt a kincset, amit a Szentírásban adtál nekem.

Köszönöm, hogy feltáratad nekem az igazságot azzal kapcsolatban, hogy miként ismerhetlek meg Téged, hogyan éljek, és miként segítsek másoknak.

Segíts nekem, hogy szorgalmasan tanulmányozzam az Igédet. Adj nekem megértést az igazsággal kapcsolatban, amelyet kinyilvánítottál. Segíts, hogy ez által hűséges módon éljek.

Jézus nevében imádkoztam: Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok az 1 Tesszalonikat 5-öt, az ebben a leckében felsorolt, áhítatos bibliatanulmányozás lépéseit követve. Beszéljetek néhány személyes alkalmazási módról, amelyet felfedeztetek.

(6)

Úgy imádkozni, mint Dávid

„Az Istennel történő beszélgetés megadja az életem minden területének a helyes értelmezését.”

A Zsoltárok túlnyomó része _____, melyek közül sokat Dávid írt.

Ha már nem beszélgetünk Istennel, vagy bizonyos dolgokról nem akarunk beszélgetni, akkor ez azért lehetséges, mert úgy gondoljuk, hogy nem tudunk vele _____ ezekben a dolgokban.

A Zsoltárok azt mutatják be, hogy Istennel _____ beszélhetünk az életünkben, mindenről, amiről úgy _____, hogy beszélnünk kell.

Azért, mert azok a dolgok, amelyekről beszélgetünk, mutatják meg a kapcsolatot _____.

Egy kapcsolat az _____ megosztása.

Olykor olyan dolgok történnek egy kapcsolatban, amelyek _____.

Mi van az Istennel való kapcsolatunkkal? _____, ha nincs túl sok dolog, amiről beszélgethetnénk.

Nekünk azonban hajlandónak kell lennünk arra, hogy _____ a Vele való kapcsolat által.

Ez pedig azt jelenti, hogy az életünkben mindennek az igazi _____ Isten szabja meg.

Minden úgy kerül a _____ és kap megfelelő _____, ha Istenhez hozzuk, hogy „igazítást” végezzen rajta.

Ha nem imádkozunk mindenért, akkor

hamarosan a dolgoknak nem lesz _____.

Az érzések messze _____ lesznek jelen,

a döntések _____,

a viselkedés pedig _____ lesz.

Az az ember, aki sokat aggódik, nem sokat imádkozik; az az ember pedig, aki sokat imádkozik, nem aggódik sokat.

Isten közel van a megtört szívűekhez (Zsolt. 34:18). _____ kell lennünk, és _____ neki, mindent átadva, és megengedni Istennek, hogy úgy válaszoljon, ahogyan akar.

Miről beszélgetünk mi Istennel?

Melyek azok a dolgok, amelyekről beszélgetnünk kellene Vele?

Mennyei Atyám!

Szeretném, ha mindennek, amivel rendelkezem, Te adnád meg a megfelelő értékét és a jelentését mindazoknak, amik velem történik. Eléd akarom hozni az érzéseimet mindennel kapcsolatban, hogy Te formáld ezeket.

Segíts, hogy nyitott tudjak lenni Veled szemben az életem minden területén.

Szeretnék teljesen átadott életet élni. Szeretném, ha a Veled való kapcsolatomban mindenem benne lenne, amim csak van.

Segíts, hogy folyamatosan változzak azáltal, hogy jobban megismerlek.

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladatok tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok a Zsoltár 34-t! Írjatok egy bekezdést arról, hogy Dávid magabiztosan mindent az Úr elé tudott vinni. Kifejezetten figyeljünk a 15. és 18. versekre.

(7)

A megtisztító hit

„szellemileg-lelkileg növekszem, ahogyan a hitem kiállja a próbákat”

Nézzétek meg ezeket a verseket.:

1 Péter 1:6-8.

Zsidók 11:1

Zsidók 11:6

A legalapvetőbb hit azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy Isten _____ fog azoknak, akik keresik Őt.

Elhisszük, hogy Isten jutalmát _____, ami többet ér minden másnál.

A próbák idején az a kétség kísért bennünket, hogy vajon Isten tényleg azt fogja nekünk adni, ami a _____ nekünk.

Minden egyes próba a _____ próbája.

A hit győzelem minden egyes _____ felett.

Olvassátok el az 1 János 5:4-et.

A próbák olyan folyamatot engednek meg az életünkben, amelyre szükségünk van.

Olvassátok el a Jakab 1:2-4-et.

A hit próbái türelmet szülnek. A türelem azt jelenti, hogy hit által _____.

A legfontosabb keresztény erényeket nem teremheti meg egy olyan ember, aki nem tud hitben kitartani.

Különféle próbák

(1) Nehéz _____

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Engedjük a frusztrációnak és a haragnak;
- Helytelen hozzáállást tegyünk magunkévá;
- Meggondolatlanul cselekedjünk amiatt, hogy megváltoztassuk a körülményeket;
- Engedetlenség legyünk Istennel szemben, hogy a problémát a saját magunk módján orvosoljuk.

(2) Igazságtalanság és _____

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Másokkal rosszul bánjunk, mivel ők is rossz dolgot tettek;
- Nem vagyunk hajlandók Istenre várni, hogy Ő szolgáltasson igazságot;
- Elutasítuk a megbocsátást és a szeretetet, ahogyan Krisztus élt ezekkel.

(3) Fizikai _____

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Engedjünk a depressziónak;
- A boldogságot és a szórakozást Isten akaratán kívül keressük.

(4) _____

A tragédiák azok a szörnyű események, amelyek úgy tűnnek, hogy tönkretesznek bennünket.

A hit próbája az a kísértés, hogy...

- Kétkeljük Isten szeretetében és jóságában;
- vagy abban, hogy Isten kezében tartja az eseményeket.

(5) _____

A hit próbája az a kísértés, hogy átadjuk magunkat a saját értelmünknek, azzal szemben, amiről tudjuk, hogy az Isten akarata.

(6) _____

A hit próbája az a kísértés, hogy átadjuk magunkat annak, hogy kibújunk a szenvedés alól.

(7) Kísértés azzal kapcsolatban, hogy _____ kövessünk el

A hit próbája az a kísértés, hogy engedjünk a bűn csábításának.

Olvassátok el az 1Korintus 10:13-at.

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy mindig velem vagy, és segítségemre vagy minden próbában. Segíts, hogy a hitem erős legyen. Segíts, hogy ne feledjem, a nehéz idők a hitem kihívását jelentik, és azt, hogy hitben kitartsak.

Bízni szeretnék benned folyton, akármi is történik. Abban fogom megmutatni a bizalmamat, hogy mindenkor bízom benned.

Köszönöm a hitbeli fejlődésemet, ami akkor következik be, amikor győztesen viszel át a próbákon.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok a Jakab 5:7-11-et. Figyeljük meg a hitben való kitartásunknak a felsorolt okait. A prófétákat hozza példaként. Kiket ismerünk, akik kitartottak hit által a nehézségekben? Mi lett volna akkor, ha nem tartanak ki?

(8)

Szellemi fegyelem kialakítása

„Időt és energiát szánok arra, hogy az Istennel való kapcsolatomat fejlesszem.”

A szellem fegyelem olyan önkéntes gyakorlat, amelyet annak érdekében illesztünk bele a napirendünkbe, illetve azért tartunk meg, hogy a szellemi fontossági sorrendünket fenntartsuk, illetőleg fejlesszük az Istennel való kapcsolatunkat.

Néhány megfontolandó dolog

- Ezek egy cél elérésének _____, nem önmagukban cél.
- Ezek nem pontos fokmérői a szellemi értelemben vett _____.
- Nem helyettesítik az Isten iránti _____.
- _____ kell végeznünk ezeket a legjobb eredmény elérése érdekében.

Lista a szellemi fegyelem gyakorlatához

(1) _____

(2) _____

A 119 Zsoltár bemutatja Isten munkáját egy Őt dicsőítő ember életében.

(3) _____

(Máté 9:15, 6:16-18).

(4) _____ járás

(Zsidók 10:25).

(5) Az _____

(1 Korintus 11:23-26)

(6) Szellemi értelemben vett _____

(Zsidók 13:17, Jakab 5:16, Galata 6:2).

(7) _____
(Zsidók 13:16, 1 Korintus 16:2)

(8) _____
(1 Korintus 12)

(9) Szellemi _____ vezetése
(Zsoltár 78:11)

(10) Áhítatos _____

Mennyei Atyám!

Segíts, hogy a figyelmemet a szellemi fontossági sorrendre tudjam irányítani és azon tartani azáltal, hogy ezeknek a szellemi fegyelmet szolgáló gyakorlatoknak helyet készítek az életemben. Szeretném neked adni azt az időt, amit megérdemelsz.

Segíts meg, hogy hűséges legyek a vállalásaimban. Védelmezz a büszkeséggel szemben a szellemi folyamataim terén.

Segíts, hogy nem feledkezzek el arról, hogy a szellemi fegyelmet hozó gyakorlatoknak az irántad való szeretetemnek és a benned való hitemnek a kifejezési módjai kell, hogy legyenek.

Köszönöm, hogy a kegyelmed hatalmasabban munkálkodik, mint bármi, amit én meg tudnék tenni.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek meg azokat a hivatkozásokat, melyeket a szellemi fegyelemnél találtok. Figyeljétek meg, hogyan beszél ezekről a szellemi fegyelmet hozó gyakorlatokról, mint amelyek lényegesek a keresztény élethez. (A 119 Zsoltárt mostanában tanulmányoztátok, így nem feltétlenül kell az egész fejezetet átnézni ezen a héten is.)

A személyes szellemi fegyelem feltérképezése

(1) Imádság

Naponta imádkozni fogok _____ órákor, _____ percig.

(2) Bibliatanulmányozás

Bibliait fogok tanulmányozni _____ órákor. A tanulmányozásomat mérni fogom azzal, hogy _____ (időben vagy más módokon).

(3) Böjt

Minden héten böjtölni fogok _____ napon, _____ (időtartam).

(4) Gyülekezetbe járás

El fogok járni rendszeresen a következő gyülekezeti alkalmakra és bibliatanulmányozásokra

Nap _____ Időpont _____

Nap _____ Időpont _____

Nap _____ Időpont _____

(5) Úrvacsora

Részt fogok venni úrvacsorai alkalmakon, melyeket a gyülekezetem tart, minden _____ (becsüljük meg a gyakoriságát).

(6) Szellemi értelemben vett elszámoltathatóság

Beszámolok majd a szellemi dolgaimról, valamint szellemi iránymutatást kérek _____ -től (konkrét szellemi mentor), minden _____ (idő).

(7) Adakozás

Tizedet fogok fizetni a _____ - nek (konkrét gyülekezet).

(8) Szolgálat

Rendszeresen szolgálni fogok a következő módon:

(9) Napló vezetés

Naplót fogok vezetni, melybe _____ - szor írok hetente.

(10) A következő áhítatos könyvnek látok neki:

Kötelezettség vállalás napja _____

A kötelezettséget eddig vállalom _____

(9)

Szellemi elszámoltathatóság elfogadása

„Isten engem szoros szellemi közösségben fejleszt.”

A szellemi elszámoltathatóság annyit jelent, hogy kapcsolatot létesítünk egy olyan emberrel vagy csoporttal, akinek elfogadjuk a szellemi _____, akinek számot adunk a (1) szellemi dolgainkról, _____, (2) a szellemi _____ terén elért sikereinkről és kudarcainkról, (3) és a _____ elkötelezettségeinkről.

Miért van szükségünk szellemi elszámoltathatóságra?

szellemi elszámoltathatóság nélkül nem „teljesítjük” az Írás összes parancsolatát; és figyelmen kívül hagyunk egy olyan eszközt, amelyet Isten azért formált ki, hogy rajta keresztül kegyelmet adhasson, hogy győzhessünk, és szellemileg-lelkileg növekedhessünk. Mit mondanak ezek a versek a szellemi elszámoltathatóságról?

Jakab 5:16

Galata 6:2

Zsidók 10:24

Zsidók 13:17

Tegyük fel a következő kérdéseket magunknak, hogy meglássuk, hogy a szellemi elszámoltathatóság megalapozott-e az életünkben vagy sem?

Mely kapcsolataim teszik lehetővé, hogy...

Valaki segítsen cipelni a legnehezebb terheimet;

Valakinek megvallhassam a hibáimat;

Valakinek segítsek cipelni a terheit, illetve

Valakivel beszélhessek a jelenlegi szellemi dolgaimról.

Vannak olyan időszakok az életemben, amikor érzem a hiányát egy ilyen kapcsolatnak?

Voltak olyan időszakok, amikor senkire sem számíthattam;

Olyan időszakok, amikor örültem annak, hogy senki nem tudott arról, hogy milyen állapotban voltam;

Olyan időszakok, amikor nem számoltam be a szellemi gyakorlataimról.

Van olyan ember, akinek a szellemi tekintélyét elfogadom?

Alárendelném magam az útmutatásának?

Hallgatnék a figyelmeztetésére a szellemi veszélyekkel kapcsolatban?

Hogyan alakíthatok ki olyan kapcsolatokat, amelyek szellemi elszámoltathatóságot hoznak létre?

A szellemi elszámoltathatóság akkor működik a legjobban, amikor van...

- 1) _____
- 2) Annak a biztosítéka, hogy mások elfogadják bennünket és _____ velünk.
- 3) Megtervezzük az idejét annak, hogy _____.

Ha valakit szellemi értelemben „elszámoltatunk”, akkor ez azt jelenti, hogy rendszeresen megkérdezzük...

- 1) Hogy mennek a dolgok a szellemi _____ terén?
- 2) Vannak szellemi _____?
- 3) Tudja tartani a _____, amelyeket mostanában tett?
- 4) Milyen konkrét vállalásai lesznek azok miatt az igazságok miatt, amelyeket mostanában tanult?

Mennyei Atyám!

Szeretnék hűséges lenni abban, hogy az Igéd összes parancsolatának engedelmeskedem. Szeretnék segíteni a testvéreimnek abban, hogy cipelni tudják a terhüket; szeretném bátorítani őket; szeretném elismerni a kudarcaimat, hogy imádkozhassanak értem.

El szeretném fogadni azokat a szellemi vezetőket, akiket arra hívtál el, hogy vigyázzanak rám.

Adj nekem olyan alázatot, amire szükségem van ahhoz, hogy elismerjem a bűneimet, és azt a szeretetet, amire szükségem van ahhoz, hogy segítsek másoknak a bűneikkel kapcsolatban. Segíts, hogy ne legyek dühös, ha engem igazítanak ki, és bántó, amikor másokat igazítok ki.

Köszönöm azt a szellemi családot, amit adtál nekem, hogy segíts nekem szellemileg-lelkileg növekedni. Ámen

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek meg azt a négy verset, amelyet a 'Miért van szükségünk szellemi elszámoltathatóságra' pont alatt találtok. Olvassátok el mindegyik fejezetet, amelyet ezekben találtok. Igyekeztek konkrét dolgokat megemlíteni azzal kapcsolatban, ahogyan mostanában engedelmeskedtek ezeknek az utasításoknak. Mit tehetnétek meg annak érdekében, hogy jobban tudjatok engedelmeskedni?

(10)

Szenvedély a misszióval kapcsolatban

„Heves buzgalmat érzek a bűnösök megmenekülésével kapcsolatban.”

Hogyan mutatják be a következő igeversek, hogy az evangelizálás a Szentírásban elsőbbséget élvez?

- Máté 9:36-38
- Máté 28:18-20
- Apcsel. 4:29
- Apcsel. 11:18
- Filippi 1:18
- Efézus 6:19
- Róma 10:13-15

Egy hívőnek miért kell arra vágyania, hogy egy elveszett megtérjen

- Vágyjon arra, hogy Jézus _____ kövesse, aki elhagyta a mennyet, hogy az elveszettekért éljen, és meghaljon.
- Vágyjon arra, hogy Isten megdicsőüljön azáltal, hogy egy _____ Isten imádójává válik.
- Lássza úgy az örömhír terjedését, mint Krisztus _____ és engesztelését.
- Akarjon részt venni abban a munkában, ami Isten _____ munkája.
- Induljon irgalomra az elveszettek iránt, akik _____ ítélettel néznek szembe a bűneik miatt

Miért nem evangelizál minden keresztény?

- Hiányzik az általános értelemben vett bibliai _____
- Nem érzik, hogy személyesen _____ lennének az evangelizációért
- Nem tudják, hogyan indítsanak egy szellemi _____
- Nem tudják, hogyan mutassák be az _____ elfogadható módon
- Attól tartanak, hogy nem tudják megválaszolni az _____
- Szégyellik, hogy mások, mint a _____
- Kétkednek abban, hogy _____ lehetnek

Kulcs elemek

Ha egy hívő szellemi értelemben nem buzgó, személyes megújulásra van szüksége.

Minden hívőnek szüksége van...

_____ – rá kell ébrednie, hogy Isten mit tesz annak érdekében, hogy az örömhír erőteljes legyen.

_____ – fel kell készülnie arra, hogy az evangéliumot tovább adja.

Mire van szükségünk ahhoz, hogy neki lássunk?

Mennyei Atyám!

Annyira szeretted a világot, hogy elküldted a Fiadat, hogy meghaljon a mi üdvösségünkért. Szeretnék annyira szeretni, hogy osztozzak az elveszettek megmentése iránti vágyadban. Tudom, hogy örömet leled abban, ha elviszem az örömhírt a bűnösöknek.

Szeretném, ha megdicsőülnél azáltal, hogy a bűnösök megtérnek és imádóiddá válnak.

Szeretném érezni azt az irgalmat, amit Jézus érzett az elveszettek iránt.

Kérlek, hogy vezess, és ruházd fel erővel az erőfeszítéseimet. Kérlek, segíts, hogy együttműködhessenek a Szentlélek munkájával, hogy a bűnösöket hozzád vonzza.

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Nézzétek át az evangélium átadásának módszerét, melyet a 6. leckében vettünk, vagy egy másik módszert, amit előnyben részesítetek. Gondolkodjatok el egy olyan eseten, ami mostanában történt, amikor bemutattátok az örömmüzenetet, és próbáljátok meg meghatározni, hogy milyen további tanulmányok vagy képzések tudnák növelni a hatékonyságotokat. Konkrétan köteleződjétek arra, hogy erre felkészültök.

(11)

Szükségünk van az egyháza

„Nem teljesíthetem Isten minden egyes célját, ha egyedül végzem.”

Az egyház _____ és univerzális...

Efézus 1:22-23

Efézus 4:4

Mégis, az egyház _____ is.

A helyi gyülekezet néhány célját az Újszövetségben találjuk

- 1) _____ és felépülés a gyülekezetben (1 Korintus 14:12).
- 2) Megalapozott _____ tanítása (1 Timóteus 3:15).
- 3) Emberek kiküldése, hogy evangelizáljanak és _____ (Máté 28:19-20).
- 4) A _____ anyagi támogatása (1 Timóteus 5:17-18).
- 5) _____ kiküldése és támogatása (Apcsel. 13:2-4, Róma. 15:24).
- 6) A szükségben lévő _____ segítése anyagilag (1 Timóteus 5:3).
- 7) A bűnben elesett _____ tanítványozása (1 Korintus 5:9-13).
- 8) _____ és az Úrvacsora (Máté 28:19, 1 Korintus 11:23-26).
- 9) A hívők táplálása a keresztény _____ (Apcsel. 2:42).

Ezeket a célokat nem lehet megvalósítani, ha egyének egymástól _____ cselekszenek.

Isten rendelkezik egy megvalósítási tervvel a hívők _____ testületére nézve. Megadja, amire szükségünk van, részünkről viszont elkötelezettséget vár.

Álljon itt most néhány példa arra, hogy hogyan is működik a helyi gyülekezet. (Az üres helyeket a tanulók töltsék ki.)

Szükséges alkotóelem	Isten tette	A tagok szükséges reakciója
_____	lekészeket hív el	alárendelődni a pásztorlásnak
_____	parancsba adja a támogatást	elköteleződni az anyagi támogatásra
_____	szellemi ajándékokat ad	harmóniában használni az ajándékokat
_____	megalkotja a „testet”	felismerni az egymásrautaltságot

Minden egyes hívőnek el kell kötelezni magát, a forrásait, a képességeit, hogy segítsen a helyi gyülekezetnek megvalósítani a bibliai céljait. Ha nem ezt teszi, akkor nem teljesíti a küldetését, mint keresztény.

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy adtál nekem szellemi családot, akivel megoszthatom az életem. Köszönöm, hogy annak a testnek a része lehetek, aki végzi az akaratodat a földön.

Segíts, hogy ne feledkezzek el arról, hogy szükségem van a gyülekezetre, és a gyülekezetnek is szüksége van rám. Segíts, hogy úgy tudjak elköteleződni, ahogyan azt a helyi gyülekezet a tagjaitól várja, hogy a céljaikat elérhessék.

Segíts, hogy együtt lehessünk templom, ahol a Szentlélek él és életet ad az embereknek.

Ámen

Feladat tanulmányozáshoz

Tanulmányozzátok az 1Korintus 12-t. Elmélkedjétek azon a leíráson, ami a testben lévő tagok egymásrautaltságáról szól.

(12)

Győzedelmeskedni a kísértés fölött

„Győzedelmeskedhetek a kísértés fölött a Szentlélek vezetése és ereje által.”

Olvassátok el az 1Korintus 10:13-at. .

Minden kísértés éri az egész _____ .

Isten ismeri a _____.

Istennek az a szándéka, hogy _____ éljünk.

Isten biztosítja azt, amire a győzelemhez _____ van.

A győztes élethez biztosított kegyelmet a hitünkre kapjuk válaszként.

1 János 5:4

Olvassátok el a Jakab 1:14-15-öt.

John Wesley megfigyelte, hogy milyen lépések vezetnek a bűnig, amelyek rendszerint a következők.⁶⁹

- 1) A kísértés _____.
- 2) A Szentlélek figyelmezteti a hívőt, hogy legyen _____.
- 3) A _____ a kísértésre irányítja, és vonzóbbá válik a számára.
(Az illető itt követi el az első hibát a folyamatban.)
- 4) A Szentlélek megszomorodik, az ember _____ gyengül,
és az Isten iránti szeretet kihűl.
- 5) A Szentlélek határozottan megdorgálja az embert.
- 6) Az ember elfordul a Szentlélek fájdalmas hangjától, és odafordul
a kísértő vonzó hangjához.
- 7) Gonosz _____ ébrednek és betöltik a szívét; a hit és
szeretet szertefoszlanak; készen áll a bűn megcselekvésére.

A kísértés a hitünket helyezi kihívás elé, mivel lehetőséget ad a kételkedésre azzal kapcsolatban, hogy az Istennek történő engedelmesség a legjobb út ebben a pillanatban.

⁶⁹ A *Timeless Faith: Wesley for the 21st Century (Időtlen hit: Wesley a 21. századra)*, átfogalmazás. Szerkesztő: Stephen Gibson.

Ha egy hívő úgy tűnik, hogy nem tud a bűn feletti győzelemben élni, ez talán azért lehetséges, mert a következő problémák közül egyvel vagy többel gondja van.

- 1) Nem látja, hogy Isten engedelmességet _____.
- 2) Nem látja, vagy nem hisz Isten kegyelmének ígéletében, ami _____ tesz bennünket a győzelemre.
- 3) Nem Isten képessé tevő kegyelmére támaszkodik, hanem a személyes _____.
- 4) Istent _____ engedelmességgel szolgálja, nem pedig tökéletes, feltétel nélküli engedelmességgel.
- 5) Nem keresi kegyelem által azt, hogy egy _____ Isten akaratát végezze.
- 6) Nem tartja be a szellemi _____, ami erős hitépítő kapcsolatot ápolna Istennel.

Isten már elvégezte a legfőbb _____ az üdvösségünkkel kapcsolatban, Jézus áldozatában. Nem fogja elvesztegetni ezt a befektetést azzal, hogy nem ad nekünk kegyelmet, ami a folytatáshoz szükséges.

Olvassátok el a Róma 8:32-t.

„Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.” (Júdás 24-25)

Mennyei Atyám!

Hálás vagyok, hogy Te mindent értesz velem kapcsolatban. Ismered a korlátaimat és a gyengeségeimet is. Köszönöm, hogy korlátozod az engem érő kísértéseket, kegyelmet adva, hogy győzelemben élhessek.

Segíts, hogy mindig a Szentlélek útmutatását kövessem. Segíts, hogy mindig azonnal elutasítsam a bűnt, ahogy felismerem.

Segíts, hogy ne feledkezzek meg arról, hogy Te vagy az egyetlen, aki megelégheted a szívemet.

Jézus nevében imádkoztam:

Ámen

Feladat tanulmányozásra

Olvassátok el a Jelenések 2-3-at. Ezekben a fejezetekben találjuk a hét gyülekezetnek szóló leveleket. Sok, különféle kísértéssel és kihívással kellett szembenézniük. Figyeljük meg, hogy minden egyes levél végén ott áll ez az ígéret: „aki győz”.

Ajánlott irodalom és interneten elérhető tartalmak

Ajánlott irodalom

Coleman, Robert: *The Master Plan of Evangelism (Az evangélium mesteri terve)*

_____. *The Master Plan of Discipleship (A tanítványozás mesteri terve)*

Eims, Leroy: *The Lost Art of Disciple Making (A tanítványozás elveszett művészete)*

Freideman, Matthew: *The Master Plan of Teaching (A tanítás mesteri terve)*

Gorman, Julie: *Community That is Christian: A Handbook on Small Groups (Közösség, ami keresztény: a kiscsoportok kézi könyve)*

Neighbor, Ralph: *Where Do We Go from Here? (Hová jutunk innen?)*

Snyder, Howard: *The Radical Wesley: Patterns for Church Renewal (A Radikális Wesley: Az egyház megújulásának módjai)*

_____. *The Problem of Wineskins (A börtömlő problematikája)*

Wilkinson, Bruce: *The Seven Laws of the Learner (A tanulók hét törvénye)*

Interneten elérhető tartalmak

Evangelizáló képzés, evangéliumi traktátusok, és más internetes tartalmak Ray Comforttól és Kirk Camerontól, a következő honlapokon érhetőek el: <http://www.livingwaters.com>. (angol nyelvű)

Utcai evangelizációval kapcsolatban – ahol rajzolt ábrákat használnak –, lásd a következő honlapot: Open Air Campaignerstől, <http://www.oacgb.org.uk/> and <http://www.oacusa.org/>. (angol nyelvű)

Frissen megtértek tanítványozásával kapcsolatos kiváló anyag a következő honlapon érhető el: Nathan Browntól, www.disciplingnewconverts.org. (angol nyelvű)

Evangelizáció és tanítványság

Feladatok teljesítése

Tanuló neve: _____

1. lecke: A _____ B _____
2. lecke: A _____ B _____
3. lecke: A _____ B _____
4. lecke: A _____ B _____
5. Teszt _____
7. lecke: A _____ B _____
8. lecke: Evangélium bemutatása ____ ____ ____
9. lecke: Evangélium bemutatása ____ ____ ____
Biblia felolvasása _____
10. lecke: Evangélium bemutatása ____ ____ ____
Teszt _____ Igehirdetés összefoglalása _____
11. lecke: Igehirdetési tervezet _____
12. lecke: Gyakorlás és jelentés _____
13. lecke: Írás _____ Traktátusok _____
14. lecke: A _____ B _____ C _____
15. lecke: Írás _____
16. lecke: Írás _____
17. lecke: A _____ B _____

Oklevél kérelem a Shepherds Global Classroom-tól

Tanfolyam címe: _____

Tanuló neve: _____
(Keresztnév) (Középső név betűjele) (Családi név)

(Kérjük, hogy pontosan írják rá a nevet, mert nem szeretnénk, ha valakinek a neve hibásan jelenne meg az oklevélen.)

Teljesítés napja: _____

Az Egyesült Államokon belül a tanfolyami anyagokat és oklevelet közvetlenül a Shepherds Global Classroomtól lehet megrendelni. Ha a tanuló olyan írásos anyagot vett, melyet nem az SGD adott ki, vagy olyan szervezet vásárolta meg a tanuló számára, amely nem hivatalos SGD anyag forgalmazó, akkor az oklevél díja \$25.

Egy tanuló akkor jogosult oklevélre, ha teljesíti a tanfolyam követelményeit, melyet egy lelkész vagy szellemi mentor, vagy „osztályfőnök”/coach vezet – akit egy lelkész vagy szellemi mentor jelölt ki. Lentebb kell aláírni.

„Megerősítem, hogy ez a tanuló megfelelő módon teljesítette a tanfolyam követelményeit, és oklevélben részesülhet.”

(„Osztályfőnök” vagy szellemi coach)

(Lelkész vagy szellemi mentor)

Gyülekezet vagy szolgálat neve és címe

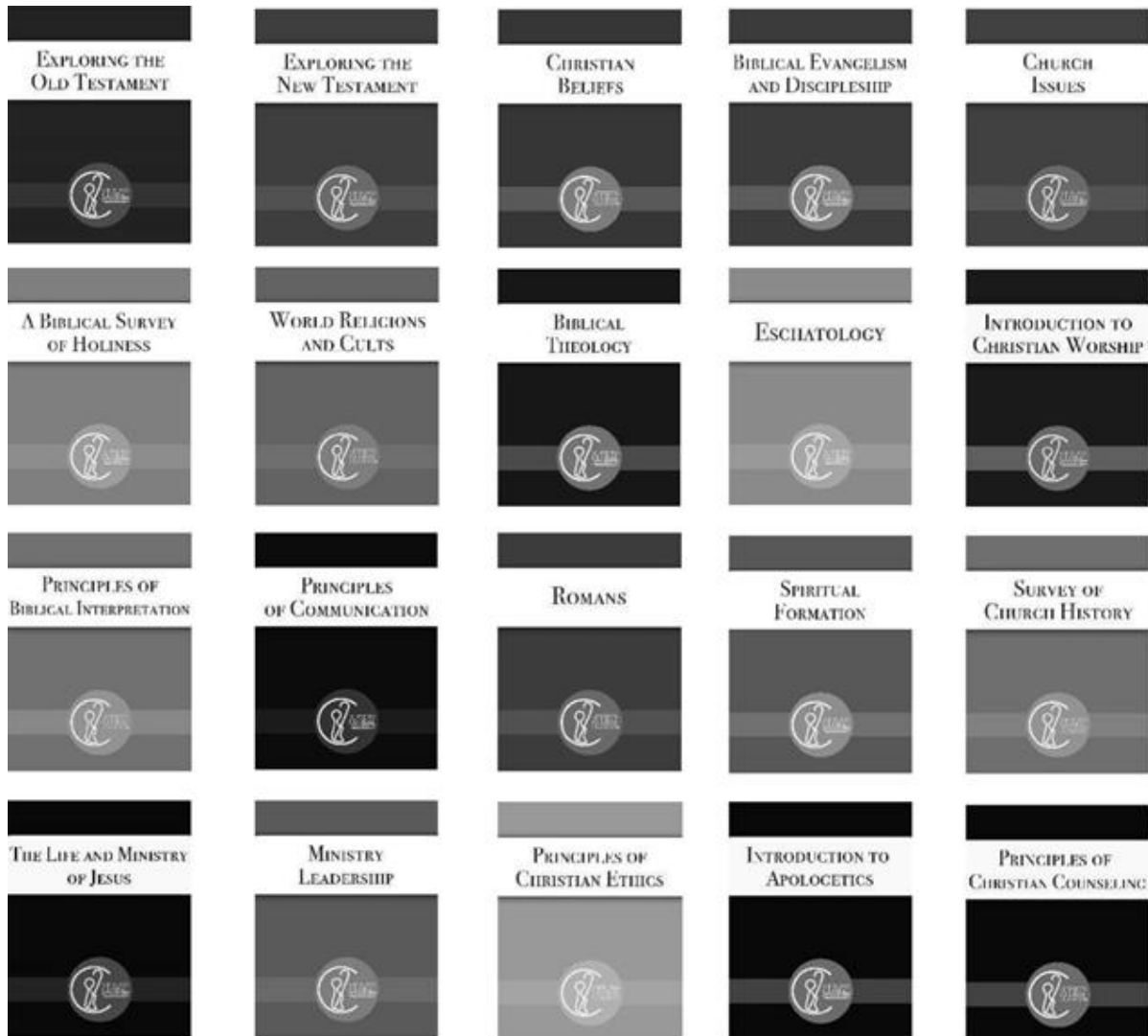
Ha a tanfolyamot az Egyesült Államokon kívüli országban végezték el, akkor ezt a kérelmet egy olyan misszió képviselőjének is alá kell írnia, amelyik hivatalosan forgalmazhatja az adott országban az SGC anyagokat. Ha a tanuló a tanfolyami anyagot nem az SGC-től vásárolta, vagy olyan missziótól, amelyik hivatalosan nem forgalmazhatja az SGC anyagokat, akkor köteles díjat fizetni.

(Missziós képviselő aláírása, ha a tanfolyamot az Egyesült Államokon kívül teljesítették)

Az Egyesült Államokon belül az oklevelet a következő címen lehet igényelni: **SGC, 4473 Forest Trail, Cincinnati, Ohio, USA 45244**. Ha interneten keresztül történik a jelentkezés erre a tanfolyamra, akkor az oklevél ingyenes. Amennyiben nem interneten keresztül történik, akkor kérjük, hogy küldjenek egy csekket vagy pénzesutalványt \$4.99 összegről, ami fedezi a nyomtatási, szállítási és kezelési költségeket. Az oklevél interneten keresztül a következő honlapon igényelhető: **Shepherdsglobalclassroom.org**.

Ha ez az SGC tanfolyam tetszett, akkor a többi is fog!

Látogassanak el a következő honlapra ShepherdsGlobalClassroom.org, és adják le a rendelésüket ma. A tanfolyami anyagot 24 órán belül küldjük. Köszönjük, hogy támogatják ezt a nonprofit, világméretű felkészítő szolgálatot. Szolgálatunk egyszerűen **Krisztusközpontú. Képzés. Mindenhol.**

